SABRİ UZUN

İN

Baykal Kaseti, Dink Cinayeti ve Diğer Komplola

KIRMIZIKEDİ

SABRİ UZUN

Emniyet İstihbaratın Kilit İsmi Anlatıyor

İN

Baykal Kaseti, Dink Cinayeti ve Diğer Komplolar

KIRMIZIKEDİ

KIRMIZIKEDI

Kırmızı Kedi Yayınevi: 409
İnceleme: 41

İN
Sabri Uzun

© Sabri Uzun, 2014
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014

Editör: Tunca Arslan
Son Okuma: Sabiha Şensoy
Kapak Tasarımı: Füsun Turcan Elmasoğlu
Grafik: Yeşim Ercan Aydın

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ocak 2015, İstanbul
ISBN: 978-605-9908-32-0
Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset Ltd. Şti.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere/İSTANBUL
Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedikitap.com /www.kirmizikedikitap.com
www.facebook.com/kirmizikedikitap / twitter.com/krmzkedikitap
kirmizikediedebiyat.blogspot.com.tr
Ömer Avni M. Emektar S. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Sabri Uzun

Emniyet İstihbaratın Kilit İsmi Anlatıyor

İN

Baykal Kaseti, Dink Cinayeti ve Diğer Komplolar

KIRMIZIKEDI

İÇİNDEKİLER

Önsöz 9

BÖLÜM 1: "Özel Sınıf"

Cemaat Maratonu: Gülen Anlatıyor 19
Kuleli Askeri Lisesi'nde Cemaat Örgütlenmesi 22
Kuleli Askeri Lisesi'ne Cemaat Nasıl Sızdı? 24
Hava ve Deniz Harp Okulu Öğrencilerine Cemaat Eğitimi 25
"Özel Sınıf" Cemaatçiler 26
"Taliban Mektebi" Gibi 29
Polis Koleji'ni Atatürk Açtı (1937), Cemaat İşgal Etti (1980-2013), Devlet Kapattı (2013) 30
"Hanefi Avcı, Karınızın Telefonunu Dinliyor!" Yalanıyla Hükümeti Kuşatma Operasyonu 32
Karargâh Olmadan Savaş Kazanılamaz 33
Örgüt Nasıl Kurulur? 36
Cemaat'in Maddi Varlığı 36
Cemaat'in Bürokrasiye Bakışı 37

BÖLÜM 2: Minibüsün Esrarı

Van'dan Ankara'ya Getirilen PKK Minibüsü 41
Başbakan'ın Özel Uçağına Sabotaj 43
Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'e Suikast! 45
Suikast İddialarının Kaynağı 47
Arınç'a Suikast Yalanı, Kozmik Oda Kumpası 49
ABD Büyükelçisi'ni Yanıltanlar Kimler? 50
Şike Davası Değil, Para Davası! 50
"Sizden Sekiz Gün Süre İstiyorum" 52

BÖLÜM 3: Cemaat'in Mesajı

Gözaltına Alınmayı Bekledim 57
Evime Gönderilen Polis Memuru 62
Terör Şubesi'nin "Fuhuş" Operasyonu 65
Telefonu Dinlenen Başsavcı 69
"Emniyet'te Fethullahçı Yapılanma" Belgeleri, Cami Avlusunda 71

Fatih Altaylı Beni "Cemaatçi" Yaptı! 72
Uyandıramadım... 75
Cüneyt Özdemir: "Pardon Siz Fethullahçı mısınız?" 76
Hükümet'in Karşı Atağı 77
Erdoğan'ın Hastalığını Cemaat Nereden Bildi? 78

BÖLÜM 4: Tuncay Güney Kimin Adamı?
Ergenekon Soruşturmasında Görevlendirilmiş "Polisler" 83
Kozanlı Ömer ve Coşkun Ç.'nin Marifetleri 85
Tuhaf Bir Soruşturma Yöntemi 86
Tuncay Güney'in Ses Kayıtları 87
Sorgu İçinde Gizli Dinleme 92
Hanefi Avcı'nın Notu Nereden Çıktı? 94
Yıllar Sonra Baybaşin'i Kim Konuşturdu? 95
Zihnen Fahişe Olunmadan, Bedenen Olunmaz 97
Nazlı Ilıcak, Protestanlık ve Cemaat 99

BÖLÜM 5: Baykal Olayı'nın Perde Arkası
Deniz Baykal'ı Gizli Kameraya Kimler Çekti? 105
Dinleme Yöntemi Nedir? 106
Havaalanından Gümrüksüz Giren İstihbarat Cihazları 110
Hırsızlık Süsüyle Evden Kaçan Polisler 112
"Yaptığımız İşler İllegal" 112
Polisler, Kendi Görüntülerini Kaydetmiş 114

BÖLÜM 6: Ergenekon Şeması'nın Ortaya Çıkışı
Serdar Öztürk'ün Bürosuna Kim Girdi? 119
Albay Levent Göktaş'a Cemaat Tuzağı 123
Binbaşı Levent Bektaş'a Kumpas 125
Ergenekon Şemasını İlk Kez Görmem 126
Cemaatçilerin Motor-Şasi Numarası Yok! 129
Yılmaz, Çiller ve Bir'in Başına Gelenler 134
"Ya Para ya da Mali Şube'ye Hesap Verirsin!" 138
Gazeteci Nedim Şener Gördü, Mahkeme Gör(e)medi 139
Ergenekon Takibindeki Üç Organize Şube Polisine Dava 143

BÖLÜM 7: Polislere Kurulan Tuzaklar

Altındağ İlçe Emniyet Müdürü İbrahim Seydioğulları'na Kumpas 149
Emniyet'te "Böcek" 149
Hanefi Avcı'nın Önemli "Tuzak" Tespiti 153
Hakkımdaki Şikâyet Mektubu 155
Mal Beyanım 160

BÖLÜM 8: Cemaat Elçilik Yolunda

Müfettiş Özkılınç, Dink Soruşturmasında da Var 163
Tayinlere Cemaat Müdahalesi 164
Devrimci Karargâh, Ulaş Erdoğan ve Osman Baha Okar 166
Ümit Sayın Vakası 170
ABD Büyükelçiliği'ne Brifing 172
Yaşar Büyükanıt'ın Özel Hayatı ve Amerikalılar 175
İstihbarat'a 50 Bin Dolar Hibe Teklifi 176
Çuval Olayı 177
Parmak İzi Vermedik 179
Umut Oran'a Niçin Hediye Gönderildi? 179

BÖLÜM 9: Cemaat'in Hışmına Uğrayanlar

Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'e Seks Tuzağı 183
Emniyet Teşkilatı'nda Kimlere Tuzak Kuruldu? 187
Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir'e Cemaat Tuzağı 188
Emin Arslan'ın Adı Dosyaya Nasıl Girdi? 191
"Sokak Lambası"nın Arkasındakiler 194
Cemaat'ten Hâkim Şengün'e Tuzak! 196
İhbar Mektupları 197
IP Numarasını Gizleyen Program Kimlerde? 200
Oramiral Nusret Güner'in Üstün Karakteri 202
MİT'te Ergenekon Arşivi Oluşturuldu 203
Telefonumu Neden Dinlediler? 207

BÖLÜM 10: Güneydoğu'da Bir Cinayet

Latif Erdoğan'ın Cemaat'ten Dışlanması 223
Cemaat'in Emniyet Yapılanmasındaki Polis Anlatıyor 225

Cevzet Soysal'ın Öldürülmesi ve Diğer Suçlar 237
Hakkındaki İddialar 239

BÖLÜM 11: Hrant Dink Cinayeti ve Cemaat

Dink Cinayetinde İfadeler Önceden Kararlaştırıldı 253
Dink Cinayeti Sonrası Kayıtlar Siliniyor 255
Dink Cinayetinin Sorgu Kaseti Nerede? 258
Kaybolan İfade Tutanağım 259
Telefon Kayıtlarım da Gizleniyor 264
Yeni Bir Sahtekârlık Yöntemi mi? 266
Tuzak İçinde Tuzak 274
Ortada Bir Şema Var Ama Sahibi Yok! 276
Dink Cinayetinde Önemli Tespitler 279
Aksu'dan Akyürek'e: "Git b...nu temizle" 284
Cemaat "Kara Propagandayı" Nasıl Yapıyor? 285

BÖLÜM 12: Cemaatin Diğer İşleri

PKK'lı Sabri Ok ve MİT'çileri Ankara'da Gördüm 293
Türkbank Kaseti 295
Önce Askere Yalvardı, Sonra Cezaevine Doldurdu! 297
Cemaat Evlerinde Stajyer Polis Akademisi Öğrencileri 301
Cüzdan Cemaati 302
"Katolik" Değil, "Katalog" Evliliği 304
"Kim Cemaatçi, Kim Değil, İyi Biliriz" 305
Polis Akademisi Kura Çekiminde Sahtekârlık 309
Basın Mensubu Cemaat Şakirtleri! 310
Sekiz Milyon Dolarlık Yüz Tanıma Sistemi 311
Yeminli Bilirkişi Yerine Cemaat Şakirdi Bilirkişi! 314
Zekeriya Öz ile Görüşen Kadın 318
17-25 Aralık Operasyonları 320

Sonsöz 323
Ekler 327
Dizin 354

ÖNSÖZ

20 Ekim 1953 günü, anamın söylemesine göre "Darı ayının ilk çarşambası" doğmuşum. Nüfus kaydına göre, 1 Nisan 1953. Ören Beldesi İlkokulu'ndan 1965 yılında, Giresun-Eynesil Ortaokulu'ndan 1968'de mezun olup, Ankara Polis Koleji'ne girdim. 1974'te Polis Akademisi'ni bitirdim. 1978 yılında İstihbarat Kursunu tamamlayıp, 1979'da Uşak İstihbarat Şubesi'ni kurdum.

Yıl 1980, 27 Ağustos. Uşak İstihbarat Grup Amiri Komiseri olarak Giresun-Eynesil'de izindeydim. Kardeşim Hakkı'yla baş başayken, "Şu mektubu al, ben öldükten sonra açacaksın," dedim, kapalı bir zarf uzattım.

"Ağabey, bu ne?" diye sordu.

"Daha uzatma, işte öyle..." dedim ve oradan ayrıldım. Artık dayanamıyordum! Vücudumda çıbanlar çıkmıştı. Ajanlarım, "Ağabey, seni vuracaklar," diyorlardı. Ben ise, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gönderdiğim raporlarda kendimi öne çıkartmak istemiyor, "öldürme tehditlerini" hiç kimseyle paylaşmıyordum.

O zaman Afyon'da kuruluşu bulunan Milli İstihbarat Teşkilatı Bölge Müdürlüğü'nün elemanları sabahleyin Vali Kemal Esensoy ile görüşmüş. Vali Bey, hemen beni çağırtıp, "Sana koruma verelim," demişti.

Öğleden sonra MİT görevlileri, İl Emniyet Müdürü Lütfü Zafer Aras ile görüştü. Onlar makamdan çıkar çıkmaz Emniyet Müdürü beni çağırıp, "Seni nasıl korumalıyız?" diye sordu.

Bir ajanım, "Ağabey, seni öldüren örgüt çok sempatizan kazanacağından birbirleriyle yarış halindeler," demişti.

İstihbarat Daire Başkanlığı'ndan iki rütbeli Uşak'a geldi. Birlikte Milliyetçi Hareket Partisi İl Başkanı Ali Köleoğlu'nun, Uşak Ulucami'nin yanında bulunan işyerine gittik. Arkadaşlar, Köleoğlu'na "hayati tehlikesinin" bulunduğunu uygun sözcüklerle anlattılar. Birkaç gün sonra Köleoğlu, işyerinde öldürülecekti.

Ben de sonumun çok yakın olduğunu hissediyordum. İstihbarat Grubu'nda birlikte çalıştığım üç kişiden birisi olan polis memuru Diyarbakırlı Abdullah Budak, 27 Nisan 1980'de, elinde tabancası ateş etmeye hazır olduğu halde Kemalöz Mahallesi'nde, gün ortasında öldürülmüştü.

SSK Hastanesi'nin morguna giderek, Abdullah'ı gördüm. "Kardeşim, senin kanını almazsam, Allah, benim çocuklarımı da babasız bıraksın," diye söz vererek ağladım. Doktor, Abdullah'ın elbisesini makasla keserek çıkartı, yere attı. "Bu elbiseleri alabilir miyim?" diye sordum ve aldım; naftalinleyerek sakladım. 1981'in Mart ayında, Manisa Emniyet Müdürlüğü'nde yapılan sorgu sırasında, o elbiseleri yanımda götürecek, Abdullah Budak'ın katillerine, o kanı gösterecektim.

Burada anlatmak istediğim, olayın dramatik yönü değil; 27 yaşında bir komiserin, devlet adına nasıl kendisini "hasım sahibi" gibi görüp, öldürüleceği bilgisini dahi gizleyerek yaşamak zorunda olmasıdır.

Artık, tabancamı elimde, el çantamın altında açıkta taşımaktaydım. Sürekli etrafımı kolluyordum. Öldürüleceğimi biliyordum da, silahlı çatışmayla ölmek istiyordum.

Kardeşime bıraktığım o vasiyetnamede, "Ben ölürsem kanımı sen al, sen almazsan oğlum alsın. İkiniz de kanımı

almazsanız, huzuruma gelmeyin," diye yazmıştım. Oğlum o tarihte daha dört ay 17 günlüktü.

Şunu özellikle belirteyim ki, Türkiye Cumhuriyeti devletinin o günkü hali daha iyi anlaşılsın diye o günlere ait bir anımı anlatmak isterim.

Abdullah Budak öldürüldüğünde cenazesi, eşi ve çocukları da birlikte, mesai arkadaşı bir polis memuruna ait özel bir otomobille Diyarbakır'a gönderilmişti. Valiliğin önünde yapılan cenaze töreni sırasında halktan 1500 lira toplanıp söz konusu otomobilin benzin parası karşılanmıştı.

12 Eylül 1980 günü sabahı saat 05.00'te evimin kapı zili çaldı. Ben, öldürüleceğim korkusuyla pencereye çıkamıyordum. Eşim camdan baktı. Komşunun çocuğu, "İhtilal oldu, ekmek alın," diyordu. Eşim bunu bana aktardığında, "Ekmeğe gerek yok hanım, artık ben aç da yaşarım. Yaşama şansım arttı hanım, yaşama şansım arttı," dedim. Evet, ben darbeye sevinmiştim. Çocuklarım babasız kalmadıysa, o darbe sayesinde kalmadı.

Uşak Emniyet Müdürlüğü, o dönemde Valilik binasındaki yedi odada hizmet veriyordu, İl Emniyet Müdürlüğü hizmet binası olmadığından örgütsel suçluları koyacak bir nezarethane dahi yoktu.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, "Terörle Mücadele Yasası" yapmamıştı. Terör suçlularının yargılanacağı mahkemeler yoktu. Emniyet Teşkilatı'nda "Terörle Mücadele" edecek Daire Başkanlığı ve İl Şube Müdürlüğü kurulmamıştı. Terör ve Organize Suçlarla Mücadele amaçlı Teknik Dinleme ve İzleme Kanunu yoktu.

Necdet Menzir'in, İstanbul İl Emniyet Müdürü'yken 1992 yılında Almanya'ya yaptığı bir iş seyahati sırasında Alman polisinin, "Biz, istihbaratın yüzde 95'ini teknik

istihbarat kaynaklarından alıyoruz," sözü karşısında ne kadar şaşırdığını anlatmasını hatırlarım.

O yıllarda Türkiye'de elde edilen istihbaratın yüzde 95'i, ajanlardan (insan kaynaklı) temin ediliyordu; teknolojiye çok yabancıydık. Ne teknik cihazımız, ne teknik personelimiz, ne de o teknolojinin kullanılmasına izin veren kanunlarımız vardı.

Kendi mesleklerinde karakterlerini, becerilerini ispat edememiş bazı vali yardımcıları, kaymakamlar, mülkiye müfettişleri, Emniyet Teşkilatı'na gelip, birkaç yıl zaman geçirdikten sonra başka görevlere geçiyorlar veya İl Emniyet Müdürü oluyorlardı. Bir tür "makam hırsızlığı"ydı yaptıkları. Hizmet üretmek diye bir sorunları yoktu. Polis Teşkilatı'nda yapılan modern atılımların tamamı, polis kökenli müdürler sayesinde gerçekleşmiştir.

Lütfen dikkat! Herkes, kendi mesleğinin dışında mesleklerde görevlendirilirse devlet sistemi çözülmeye başlar. Mesela; Türkiye'de Mülkiyeliler ve askerler, kendi mesleklerinin dışında (Türk İşbirliği ve Kalkınma Ajansı, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu, Emniyet Teşkilatı, Kültür Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Devlet Denetleme Kurulu, Başbakanlık Müsteşarlığı gibi) görevlendirilmeye başlanmışsa, siyasi irade "yalama yapıyor", ülke er veya geç bir siyasi felakete sürüklenecek demektir.

Bu kitabımla, Haziran 1978-Nisan 2013 yılları arasında yaşadığım deneyimleri, sıkıntıları, hukuksuzlukları ve "Cemaat Zulmü"nü anlatmak; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin TBMM öncülüğünde, demokratik, laik, hukuk devleti olabilmesi için temel insan haklarına dayanan anayasal sistemin işletilmesine katkı sağlamak istedim.

Bu kitap duygularımı, düşüncelerimi, değerlendirmelerimi içermektedir; adli ve idari delil değildir.

Bu kitap, devletin adli ve mülki makamlarını işgal edip de "hizmet üretemeyen âcizlerin" önünü açıp, onları sanki görev yapıyorlarmış gibi becerikli kılmak için yazılmamıştır. Türk milletinin bilmesi gerekenleri öğrenmesi için yazılmıştır.

Bir mülkiye müfettişine 4 Aralık 2009 günü verdiğim ifadem "kayıp"; halen bulunamadı.

Mülkiye müfettişlerine, 20 Eylül 2010 günü verdiğim ifademde, "Kozanlı Ömer" kod adlı Osman Hilmi Özdil'in, "Valiler Karnamesi'nde belirleyici olduğunu" söylemiş, "Kayınbiraderinin B. ilinden, B. iline tayin edilmiş vali olduğunu" belirtmiştim.

Bir gazete, verdiğim ifadenin doğruluğunu ispatladı ve "Burdur İli'nden Bolu Valiliği'ne tayin edilmiş İbrahim Özçimen'in, Hanefi Avcı'nın yazdığı *Haliç'te Yaşayan Simonlar-Dün Devlet, Bugün Cemaat*[1] isimli kitapta adı geçen ve kod adı Kozanlı Ömer olan Osman Hilmi Özdil'in kayınbiraderi olduğunu" yazdı.

Bir başka deyişle durumu mülkiye müfettişleri değil bir gazeteci aydınlattı. Vali İbrahim Özçimen, 2010'dan 2014'e kadar Bolu Valiliği'ne devam etti.

Bu örnekten, mülkiye müfettişlerine verilen ifadelerin hiçbir öneminin kalmadığı gerçeği ortaya çıkıyor. Bu ifadenin önemi yoksa benden neden ifade vermem istenmiştir?

Aynı mülkiye müfettişlerine ifade veren 51 Emniyet Müdürü'nden üçü "Emniyet Teşkilatı'ndaki Cemaat Yapılanması"nı anlatmıştı. Bu üç kişiden birisi de bendim. Diğer 48 Emniyet Müdürü, "Biz görmedik, duymadık,

1 Hanefi Avcı, *Haliç'te Yaşayan Simonlar-Dün Devlet, Bugün Cemaat*, Angora Yay., 2010.

bilmiyoruz" anlamına gelen "şahsiyetsiz" beyanlarda bulundular. Doğruyu söyleyen üç kişi, yıllarca mağdur edildi, 48'i ise aktif göreve devam etti; bir kısmı halen devam ediyor. Demek istiyorum ki, günümüzde şahsiyetli kişiler mağdur ediliyor, şahsiyetsizler muktedir kılınıyor.

Bu örneği, bu kitapta anlatacaklarımdan hareketle kimse birkaç mülkiye müfettişi görevlendirerek benden ifade istemesin diye verdim. Bu kitap, idari soruşturma aracı olsun diye yazılmamıştır.

Hanefi Avcı'nın kitabında başroldeki "Emniyet İmamı Kozanlı Ömer" hakkında, Ankara Cumhuriyet Savcısı Şemsettin Özcan, adli soruşturma yapıp, "kovuşturmaya yer yok" kararı vermiştir.

Devlette örgütlenmiş Cemaat yapısını kitaplaştıran Hanefi Avcı ise dört yıl Silivri Cezaevi'nde tutuklu kalmıştır. Kısacası "uyandırılmak istenen siyaset kurumu" uyanmak istememiştir.

TBMM'nin "Böcek Araştırma Komisyonu"na 10 Nisan 2013 günü verdiğim ifadede, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın çalışma ofislerine dinleme cihazı yerleştirilmesinin anayasa dışı bir güç merkezinin işi olduğunu, sekiz günde bu olayı aydınlatabileceğimi ifade ettikten sonra, aynı örgütün Ergenekon, Balyoz, Odatv tertiplerini de hazırladığını söyledim. Komisyon Başkanı, "Yargıya intikal etmiş konulara girmeyin" diye ikazda bulundu. O günlerde Ergenekon, Balyoz, Odatv davaları adeta tabuydu. Bunlar hiçbir şekilde tartışılamıyordu.

Ben, adaletin gerçekleştirilmesi için yeteri kadar mücadele ettim. "Gerçeklerin ne olduğu" bir kere de gerçekleri saklayan araştırma komisyonlarına, savcılara, mülkiye

müfettişlerine sorulursa, sonuca daha kolay ulaşılır.

Kitabında devletin nasıl işgal edildiğini yazan Eskişehir İl Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'ya, İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu, sekiz defa "meslekten çıkartma" cezası verdi. Yüksek Disiplin Kurulu'nun üyelerinden birisi de Emniyet Genel Müdürü M.K.'dır. Avcı kitabını yazdığı tarihte M.K., Eskişehir'de Avcı'nın valisiydi.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir "belaya" girmişse, biliniz ki bu belanın sorumlusu, devletten 5000 liranın üstünde maaş alan adli, idari, siyasi ve askeri karar verici kişilerdir.

Mağdur edilen, sorumlu tutulan, olayları aydınlatması istenenler, görev beklenenler ise, 3000 lira ve altında maaş alanlardır. Yani üstler, astlardan yardım beklemektedir.

Hanefi Avcı örneğindeki M.K. gibileri, yani 6000 lira ve üstü maaş alanlarsa önce Yüksek Disiplin Kurulu'nda görev alıp, ceza verme kararlarına imza atıyorlar; konjonktür değiştiğindeyse, 2014 yılında olduğu gibi, bu kez de o cezanın iptali yönünde karşı oy kullanıyorlar.

Anadolu'da bir söz vardır, "Delikanlının iyisi kirman (topaç) gibi dönenidir" derler. Hareketli, yıprak, becerikli olanı kasteder bu söz.

Oysa Türkiye'de "kirman gibi" olanlar, 6000 liranın üstünde maaş alanlardır.

"Kirman gibiler", bu kitabın içinde geçen konuları soruşturmaya kalkmasınlar. Anlatacaklarımdan hareketle kimse birkaç mülkiye müfettişi görevlendirerek benden ifade istemesin! Bu kitap, adli-idari deliller bütünü veya soruşturma aracı değildir. Sadece duyum, değerlendirme, tanıklık ve düşüncelerimi kapsamaktadır.

BÖLÜM 1

“ÖZEL SINIF”

Cemaat Maratonu: Gülen Anlatıyor

Fethullah Gülen'in "Cemaat bağlılarının" izleyecekleri yöntemleri belirten emir niteliğindeki açıklamalarının görüntüleri 1999'da bir televizyon kanalında yayınlanmıştı. Gülen şöyle diyordu:

"Adliye'de, Mülkiye'de mevcut olanlar mevcudiyetlerini korumazlarsa, arkadan gelenlerin mevcudiyetini koruyamayız. Bir taraftan o kanun ve kuralları, diğer taraftan da kanun ve kural adamı olma imajını kullanmalıyız. Yani sizi gören, 'Bunlar kurallara harfiyen riayet ediyorlar' demeli... Ta ilerilere gitmeli, can damarları içinde dolaşmalıyız. Cepheleri öğrenmeleri lazım arkadaşlarımızın... Hukuk sistemini didik didik etmeliler. Sistemin püf noktalarını bilmeleri lazım... Biz de çalışıp onları istifade edecekleri mevkilere getirmeliyiz. Dikkatli olmalıyız. Erken harekete geçersek, tepemize binerler. Durmadan hazırlanmalıyız. Zamanı gelince, uygun boşluk bulunca maratona geçeriz. Devlet memuru arkadaşlarımız kahramanlık yapamazlar. Erken vuruş yaparlarsa dünya başlarını ezer. Bütün anayasal müesseselerdeki güç ve kuvveti cephemize çekeceğimiz ana kadar her adım erken sayılır."

Aslında herhangi bir açıklama gerektirmeyecek kadar açık olan bu konuşma 2014 yılında Cemaat'in Türkiye'yi ne hale getirdiğini gözler önüne seriyor.

Bu konuşmadan şunları anlıyorum:

Cemaat, Türkiye Cumhuriyeti'ni ele geçirmek için Adliye ve Mülkiye teşkilatlarını kullanacak. Adliye'de ve Mülkiye'de yerleşmiş Cemaat şakirtleri, kimliklerini gizleyecekler ve kendilerini koruyacaklar. Böylece "arkadan gelenleri", yani bu teşkilatlara yeni girecek kişileri de korumuş olacaklar.

Adliye teşkilatındaki bir hâkim, savcı, mülki teşkilattaki bir vali, kaymakam veya mülkiye müfettişi kendisini neden gizler? Bu durum ancak gizli bir örgüte bağlıysa ve gizli bir amacı varsa mantıklı olacaktır.

Cemaat lideri Adliye'de ve Mülkiye'de görev almış şakirtlere, "görevinizi-unvanınızı bir maske gibi kullanacaksınız" diye emir veriyor; Cemaat'in kanunlarını-kurallarını uygulayabilmek için "Kendinizi 'kanun adamı' görüntüsünün arkasına saklayın" diyor...

Ben Emniyet'te yıllarca görev yapmış birisi olarak Ergenekon, Balyoz, Odatv, Devrimci Karargâh, Amirallere Suikast, İzmir Fuhuş ve Casusluk Davası, İstanbul Fuhuş ve Casusluk Davası, Şike Davası, Atabeyler Davası, AKP'yi ve Fethullah Gülen Cemaati'ni Bitirme Planı (İrtica Eylem Planı) Davası, Sauna Çetesi Davası gibi davaların özel yetkili mahkemelerdeki hâkim ve savcılarının, Adliye Teşkilatı'ndaki Cemaat şakirtleri olduklarından ciddi biçimde kuşkulanıyorum.

Devlet de bu kuşkuyu duymuş olmalı ki, o hâkim ve savcıları bulundukları görevlerden uzaklaştırmış, özel yetkili mahkemeleri de kapatmıştır.

Yukarıda saydığım adli dava görünümlü operasyonlarla, Türk Silahlı Kuvvetleri başta olmak üzere, Emniyet Teşkilatı'na, Adliye'ye, Mülkiye'ye, MİT Müsteşarlığı'na, Dışişleri Bakanlığı'na, Milli Eğitim'e ve diğer kamu kurumlarına yönelik "darbeler" yapılmıştır.

Başbakan'ın ofislerine "böcek" yerleştirilmesinin de aynı elin işi olduğu anlaşılmaktadır.

Bir "inanç grubunun" dikkatli olmasını gerektiren ne olabilir? Niçin erken hareket ettiğinizde tepenize binsinler ki?

Bu konuyla ilgili 27 Şubat 2006 tarihinde yetkili makamlara sunduğum bilgi notu son derece önemlidir:

KONU: Kara Kuvvetleri Komutanı Sayın Yaşar Büyükanıt Hakkında ulusalihanet.com Adlı İnternet Sitesinde Çıkan Yayınlar

Kara Kuvvetleri Komutanı Sn. Yaşar Büyükanıt hakkında, ulusalihanet.com adlı internet sitesinde yapılan yayınlarda, aşağılayıcı ve bu yolla Genelkurmay Başkanı olmasını engelleyici ifadeler kullanılmaktadır.

Bu yayınlar, Sayın Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanı olması halinde, Fethullah Gülen-Nur cemaatinin askeri birimlerde görevli taraftarlarına yönelik olası operasyonun önünü kesmek amacıyla yapılmaktadır.

Amerika'dan adres almış olan söz konusu site, yayınlarına mesnet teşkil eden bilgileri, Türkiye'deki Gülen taraftarlarından almaktadır.

Cemaatin, Türkiye'de bulunan önde gelen kişileriyle kurulacak olan bir diyalogla, bu tür, adaba pek uygun olmayan yayınların önlenmesi mümkündür. Keza; bu sürtüşmenin boyutlarının büyümesi halinde, ülke bundan zarar görecektir.

ARZ. 27.02.2006

DAĞITIM:

Sn. xxxxxxxx (Kişiye özel)

Açıkçası bu bilgi notunu düzenlerken, Yaşar Büyükanıt'ın askeri birliklerde görevli "Cemaat şakirtlerine" yönelik olası operasyonlarının önünü kesmek amacıyla tezvirat yapıldığını düşünmüştüm. Sonradan bu operasyonun amacının farklı olduğunu öğrendim. Aslında Büyükanıt'tan 1983-1986 yılları arasında Kuleli Askeri Lisesi Komutanlığı yaptığı dönemde Cemaat şakirtlerine yönelik operasyonunun intikamı alınmak istenmişti.

1983-1986 yılları arasında yapılanlarla ilgili kayıt tutmak, bunları saklamak ve de zamanı geldiğinde (2006) bu kayıtlar doğrultusunda operasyon yapmak basit bir dini örgütlenmenin işi olamaz. Tıpkı bir istihbarat örgütü gibi olayları kaydetmek, arşivlemek, karşı operasyonu planlamak, amaca uygun ekipler oluşturmak, yöntemler geliştirmek, hedef kişiyi "yaşarken öldürmek" yöntemi, bugüne kadar bildiğimiz hiçbir totaliter dönemde görülmemiştir.

Yukarıdaki bilgi notundan da anlaşılacağı üzere yetkili makamlar daha 2006-2007 yıllarında "Cemaat tehdidi"nden haberdardı. Tehdidin boyutunun bugünkü seviyelere ulaşmasının sırrıysa Recep Tayyip Erdoğan'ın "Ne istediler de vermedik," sözünde gizlidir.

Kuleli Askeri Lisesi'nde Cemaat Örgütlenmesi

1984-85 döneminde Kuleli Askeri Lisesi Hazırlık Sınıfı'nda bulunmuş 450 öğrenciden birisi Cemaat'in askeri liselere sızma girişimiyle ilgili şunları anlatmıştı:

"O yıllarda Türkiye'de iki Fen Lisesi vardı; ortaokulu bitirip, Fen Lisesi sınavını kazanamayan süper zeki çocuklar, ikinci sırada askeri liseleri tercih ediyorlardı. Henüz hazırlık sınıfındaydık. İstanbul'u tanımıyorduk, hafta sonu izinlerine gruplar halinde çıkıyorduk; gördüklerimizi, yeni

öğrendiğimiz semtleri, işyerlerini birbirimize anlatıyorduk. Hemşerilik temelinde başlayan birbirimizi tanıma ve kaynaşma, gün geçtikçe kişisel arkadaşlıklara dönüşüyordu. Anılarımızı, ortaokul yıllarımızı, özel bilgilerimizi de paylaşmaya başlamıştık.

Bazı arkadaşlarımız, hafta sonu izinlerinde gruplara katılmıyor, tek başlarına çıkıyorlardı; dolayısıyla izin dönüşü akşamlarında, anlatacak bir şeyleri olmadığı için 'farklılık' gösteriyorlardı. İster istemez bu farklılıklar, o arkadaşlarımızı büyük kitleden koparıyor, ayrıştırıyordu. Ama yine de hepimiz birbirimizi olduğumuz gibi kabul edip, temiz, saf duygularla iyi ilişkiler içindeydik.

Bir gün Genelkurmay İstihbaratı'ndan görevlilerin geldiği, irtica soruşturması yapıldığı söylendi. Soruşturma öncesinde Okul Komutanımız Yaşar Büyükanıt, 'Geçmişte bir şekilde irticai faaliyetlere bulaşmış olanlar itirafta bulunup, doğruyu söylerlerse, okuldan atılmayacaklar, mağdur edilmeyecekler' diye öğrencilere güvence vermişti.

Gerçekten doğruyu söyleyen arkadaşlarımız hiçbir mağduriyet yaşamadılar. Ama Genelkurmay'ın soruşturmasıyla irticai ilişkileri tespit edilip de, doğruyu söylemeyen arkadaşlarımız okuldan atıldılar.

Konyalı, Utku T... isimli arkadaşımız da bu atılan öğrencilerden birisiydi. Sonradan duyduğumuza göre kendisine yöneltilen sorulara 'bilmiyorum, görmedim, etmedim' şeklinde katı-kesin beyanlarda bulunmuş!

Yine bu arkadaşımıza gelen bir mektubun içinde uçak bileti de gönderildiğini duymuştum. Sonradan, o tarihte Konya'ya uçak seferi yoktu, niçin uçak bileti gönderiliyordu, bağlantılı olduğu irticai gruplar özel bir amaç için mi bilet gönderdi diye kendi kendime sormuşumdur. Utku,

çok zeki bir arkadaşımızdı; şimdi her neredeyse, çok üst düzeyde bir konumda olduğunu sanıyorum,

Ben Kuleli öğrencisiyken, Yaşar Büyükanıt'tan başka iki komutan daha görev yaptı. Yaşar Paşa'nın o yıllarda öğrenci üzerinde bıraktığı komutanlık etkisi çok yüksekti."

Bu konuşmaları dinledikten sonra, Yaşar Büyükanıt hakkında, internet üzerinden yapılan tezviratın bir merkezden yapıldığını, bu merkezin 1985'ten bu yana düzenli kayıtlar tuttuğunu anladım.

İstihbarat Dairesi Başkanı'yken aldığım istihbaratın doğruluğuna inanıyordum. Ama komutana saldıran bu kişiler, onun yerine Genelkurmay Başkanlığı'na kendi adamlarını mı getirecekler diye düşünüyor, cemaatlerden birinin şakirdi olacak orgeneral göremiyordum. Sonradan anladım ki Yaşar Büyükanıt'a yönelik saldırının kökeni, 1983-1986 yıllarında Kuleli Askeri Lisesi Komutanı'yken Cemaat'e karşı aldığı tedbirler ve yaptığı operasyonmuş!

Demek ki Cemaatçi terör, 1985 yılından bu yana kartopu gibi büyümüş, albay rütbesindeyken hedef seçilen Yaşar Büyükanıt'a, orgeneral rütbesinde, Kara Kuvvetleri Komutanı ve Genelkurmay Başkanlığı müstakbel adayıyken 2006'da saldırı düzenlenmişti.

Kuleli Askeri Lisesi'ne Cemaat Nasıl Sızdı?

Anlatım tarihi, Nisan 2008...

"O yıl (1985-1986 öğretim dönemi), Kuleli'de 450 öğrenci hazırlık sınıfındaydı. Biz yirmi beşer kişilik sınıflarda okuyorduk ve her sınıfa 'takım' deniliyordu. İrticai faaliyetlere karışan ve faaliyetlerini gizleyen öğrenciler okuldan atıldıktan sonra, katıldığı faaliyetleri itiraf etmesi neticesinde okulda kalmış olan Afyonlu Şahabettin A... isimli arkadaşı-

mız, bizlere katılamıyor, hep yalnız dolaşıyordu. Biraz acıma, biraz onu kazanma duygusuyla Şahabettin'e hep sıcak ve samimi yaklaştım. Hepimiz yanlışlıkla o cemaatlere karışmış olabilirdik.

Bir gün Şahabettin A... bana, 'Okuldan atılmadığıma sevinemiyorum, bir türlü kendimi toparlayamıyorum; ben, bu okula hak ederek girmedim, başkalarının hakkını yedim' dedi.

'Niçin, nasıl?' diye sordum.

Şahabettin, 'Biz, bu okulun sınavlarına Cemaat tarafından özel olarak hazırlandık. Bu hazırlık sırasında, bize sorulan sorular ve çözülen problemlerin tamamı, sınavlarda çıktı. Benim anladığıma göre, soruların yüzde 70'i, 80'i önceden elde edilmiş. Ben, bu yüzden kendimi bir başkasının hakkını yemiş kişi gibi görüyorum ve dolayısıyla vicdanen rahatsızım, huzursuzum' dedi."

Hava ve Deniz Harp Okulu Öğrencilerine Cemaat Eğitimi

2007'nin Haziran ayında Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nın İstanbul'daki bir birliğinde görevli bir yarbay, arkadaş ortamında, "Bu bir itiraftır, bir gerçektir" dedikten sonra şöyle devam etti:

"Biz 1984-1985 yıllarında Çamlıca'ya gruplar halinde gidip, Cemaat'in sohbet toplantılarına katılırdık. Bizi çok önemsediğinden, bizzat Fethullah Gülen ders verirdi. Hava Harp Okulu öğrencileri cumartesi günleri 25-30 kişilik bir grup halinde sivil kıyafetlerle, tek tek Cemaat Karargâhı'na giderdik. Pazar günleri de Deniz Harp Okulu öğrencilerinin gittiğini biliyorum. Bizim grubumuzdan bazı arkadaşlar deşifre oldu, okuldan atıldı; bazıları da benim gibi

o gruptan uzaklaştı; bir kısım arkadaşlarımızın da halen Cemaat bağlılığına devam ettiklerini düşünüyorum."

Hepimiz donup kalmıştık. Hava ve Deniz Harp Okullarına 1984 yılında sızılmış olmasını doğrusu hayal bile edemezdim.

"Özel Sınıf" Cemaatçiler

Polis Teşkilatı'na "Cemaat şakirdi" yerleştirme planı, ilk kez 1980'den itibaren uygulanmaya başlandı. Polis Akademisi 1980 mezunlarından önemli bir kısmı "sınıf komiseri" göreviyle Polis Koleji ve Polis Akademisi'nde görev aldılar. M. Sağlam, A.O. Kâhya, R. Akyürek, A. Bilkay ve birçoklarının adları tahkikatlarda geçti. "İnanç Özgürlüğü" çerçevesinde, teşkilat personeli bunları dışlamadı, hasım gibi görmedi; hatta kendilerinden kabul ettiler. Çünkü bunların çok büyük kısmı, tıpkı kendileri gibi geçmişte "ülkücü" görüşteydiler, eski arkadaşlarıydı.

Polis Koleji'ne 1979 yılında birlikte girmiş Zafer Aktaş ile Basri Aktepe, sınıf arkadaşıydılar ve her ikisi de ortaokul mezunu ülkücülerdi. Birlikte hafta sonu iznine çıkıp, Aktepe'nin Ankara Demetevler'deki evinde sivil elbise giyip, birlikte geziyorlardı.

Sonraki yıllarda Aktaş ülkücü görüşte kaldı, Aktepe ayrıldı. Ve 1999'da Ankara İstihbarat Şubesi'ne yönelik "Telekulak Operasyonu" yapıldığında, Basri Aktepe, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın Bilgi-İşlem Şubesi Müdürü'ydü.

Aktepe hakkında biraz bilgi vereyim...

Basri Aktepe 1987-1996 yılları arasında İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi Grup Amiri olarak görev yaptı. 1990 yılında dil eğitimi için İçişleri Bakanlığı tarafından ABD'ye gönderildi. Dil eğitiminin ardından Federal Araş-

tırma Bürosu (FBI) Ulusal Akademisi'nde eğitim gördü, 1996'da mezun oldu. 1996-2005 arasında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'nda Bilgi İşlem Müdür Yardımcılığı ve Müdürlüğü görevlerini yapan Aktepe'nin adı bu dönemde sık sık Cemaat'le anıldı. 1999 yılındaki meşhur "Fethullahçı Polisler" listesinde 15. sırada bulunan Aktepe'nin adı aynı yıl Telekulak Skandalı nedeniyle de gündeme geldi. Dönemin Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, yasadışı dinleme yaptıklarına ilişkin delil olarak gösterilen bilgisayar kayıtlarının sonradan oluşturulduğunu ve bunu aralarında Basri Aktepe'nin de olduğu Cemaatçi polislerin gerçekleştirdiğini iddia etti. 2002 yılında Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Nuh Mete Yüksel'in talimatıyla İstanbul Organize Suçlar Müdürü Adil Serdar Saçan'ın yürüttüğü Cemaat soruşturmasında da Basri Aktepe Cemaatçi polisler arasındaydı. 2006 yılında TİB'in Teknik Daire Başkanlığı'na getirilen Aktepe'nin adı bir kez daha Cemaat'le yan yana geldi. 3 Haziran 2008'de CHP grup toplantısında konuşan Deniz Baykal, dinlemeleri Emniyet içindeki Cemaat yapılanmasının gerçekleştirdiğini iddia etti. Baykal'a sunulan rapora göre yasadışı dinlemeleri TİB'de 35 kişilik grup yapıyordu. Bu grubun başında ise Basri Aktepe vardı. Hakkında bunca şaibe olan Aktepe 2011 yılında MİT'te Elektronik ve Teknik İstihbarat-ETİ Başkanlığı görevine getirildi. Yıllarca adı Cemaat'le anılan Aktepe, bu dönemde tarafını açıkça Erdoğan'dan yana seçti. Öyle ki Başbakan'ın ofisindeki böceği bulan isim bizzat Aktepe'ydi. Aktepe ödülünü 2013 yılının Kasım ayında MİT bünyesinde güvenlik birimlerinin istihbarat edinimlerini koordine etmek amacıyla oluşturulan Müşterek İstihbarat Koordinasyon Merkezi (MİKM) Genel Sekreterliği'ne getirilmesiyle aldı.

Devam edelim... Bilgi-İşlem Şubesi'nde görevli bir polis memuru uzaktan müdahaleyle Ankara İstihbarat Şubesi'nin LMS'ine (Lain Monitoring System / telefon dinleme bilgisayarı) erişerek, Cumhurbaşkanlığı, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği gibi birçok devlet kurumuna ait 963 telefon numarasını yükledi. Böylece mülkiye müfettişlerine, sanki Ankara İstihbarat Şubesi bu makamların telefonlarını dinlemiş gibi düzmece delil oluşturuldu.

"Akşam sahte delil oluşturanlar, sabahleyin oluşturdukları sahte delile bilirkişilik yapmışlar" şeklinde duyumlar alıyordum. Bu tahkikat sonrasında Zafer Aktaş'ın başına gelmedik zulüm kalmamıştı.

Benzer şekilde, Polis Akademisi'nde ülkücü görüşte olan Osman Ak ile Ramazan Akyürek'in de 1980 sonrası siyasi görüşleri ayrışmıştı. 1991 yılında yapılan "Emniyet'te İrtica Soruşturması" sonunda Akyürek, istihbarat bölümünden çıkartılmıştı. Halil Tuğ'un İstihbarat Dairesi Başkanlığı sırasında, Osman Ak'ın kefilliğiyle-tavassutuyla, Ramazan Akyürek, tekrar istihbarat bölümüne alındı.

Önceden ülkücü görüşteyken sonradan Cemaat şakirdi olanlar için ülkücüler, İngilizce "change" kelimesinden hareketle "çenç", yani "değiştirilmiş, sahteleşmiş" kelimesini kullanıyorlardı.

Bunun gibi, Karadeniz'de elle üretilip, elyazısıyla "çakma numara vurulan" tabancalardan etkilenerek, sonradan Cemaatçi olanlara "çakma Cemaatçi" de denmekte.

Kısacası "ülkücü dönmesi" olanlar, ülkücüler arasında da Cemaatçiler arasında da "güvenilmez adamlar" diye sınıflandırılmışlardı.

Bu yüzdendir ki "güvenilmez adam" sıfatından kurtulmak ve "Cemaat'in güvenini kazanmak" için, 2007-2013

yılları arasında yapılmış tüm düzmece operasyonları hep bu kişiler yönetmişlerdir. Asli kadrodan yetişmedikleri için, Cemaat tarafından kolayca "vazgeçilecek adamlar" olarak "kullanılmışlardır".

"Taliban Mektebi" Gibi

Cemaat'in asli kadrosunun Emniyet Teşkilatı'na katılması 1986'daki "Özel Sınıf" uygulamasıyla olmuştur.

Su Ürünleri Fakültesi, Edebiyat Fakültesi gibi okullardan mezun olmuş, Cemaat şakirdi üniversite mezunları, Polis Akademisi'nde açılan "Özel Sınıf"ta altı ay kurs gördükten sonra, komiser yardımcısı rütbesiyle Emniyet Teşkilatı'na katıldılar. Bunlar, Cemaat'in asli kadrosundandı.

Şahsi gözlemlerim sonucunda; Anavatan Partisi Hükümeti'nin düşürülmesi (Türkbank kasetinin yayımlanması, ses kasetinin CHP'ye servis edilmesi-1998), Telekulak sahtekârlığı (1999) ve Necip Hablemitoğlu'nun öldürülmesi olaylarını (2002) Cemaat'in, "Çenç-çakma-dönme Cemaatçiler" eliyle gerçekleştirdiği "kriz çıkartma" amaçlı eylemler olarak değerlendiriyorum.

Burada bir parantez açmam gerekli...

Necip Hablemitoğlu'nun öldürülmesinin 12. yılında, eşi Şengül Hablemitoğlu, "Kocam öldürülmeseydi Gülen davasında tanık olacaktı," dedi. Şengül Hanım, 18 Aralık 2014'te *Aydınlık* gazetesinden Sezim Özadalı'nın, "Nuh Mete Yüksel, soruşturmanın klasörlerine Gülen'in CIA ajanı olduğuna dair Necip Hoca'nın makalelerini koymuştu..." şeklindeki sorusu üzerine şu cevabı verdi:

"Necip, bunları makalelerinde çeşitli dipnotlarla göstermiş ve belgeleyerek yazmıştı. Davanın da müdahil ve tanığı olarak yer alacaktı."

Aynı şekilde, 2009-2014 yılları arasındaki Şike Davası, İstanbul Fuhuş Davası, İrtica Eylem Planı Davası, Amirallere Suikast Davası, İzmir Fuhuş ve Casusluk Davası, Odatv Davası, Devrimci Karargâh Davası, Erzincan Cumhuriyet Savcısı İlhan Cihaner'e ve Albay Dursun Çiçek'e komplo soruşturmaları "Özel Sınıf Cemaatçi" asli kadronun yönettiği eylemlerdir.

Polis Koleji'ni Atatürk Açtı (1937), Cemaat İşgal Etti (1980-2013), Devlet Kapattı (2013)

Polis Koleji 1937 yılında, bizzat Atatürk tarafından açıldı.

Atatürk, cumhuriyet rejiminin sivil güvenlik güçlerinin "siyasi polis eğitimi" ve uygulamasıyla gelişebileceğine inanıyordu. Polis Teşkilatı'nın "TMK-Teşkilat, Malzeme ve Kadro" olarak yeterli seviyeye gelmesi durumunda, Jandarma Teşkilatı'nı kaldırmayı amaçlıyordu.

Keza 1947 yılında çıkartılan Emniyet Müsteşarlığı Kanunu'yla Polis ve Jandarma Teşkilatları, bir müsteşarlık çatısı altında toplanmıştı.

"Demokrasi = Hukuk + Özgürlük" formülüyle baktığımızda, demokrasinin gelişmesinin ilk şartının, sivil güvenlik gücü olduğunu görürüz. Emir-komuta zinciri içinde çalışması gereken askerin (jandarma), sivil toplum örgütlenmesini kontrol eden güvenlik kuvveti olması düşünülemezdi.

Polis Teşkilatı'na, Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu'yla 1) Adli polis, 2) İdari polis, 3) Siyasi polis görevleri verilmişti.

Jandarma Teşkilatı'nın, "siyasi polis görevi" yoktu; olamazdı da. Bu yüzden diyoruz ki, "siyasi polis görevi", ülkenin demokratik işleyişini "sivil toplum örgütlenmesi" şeklinde denetleyen derneklerin, sendikaların, siyasi partilerin

ve basının güçlendirilmesi ve korunması için vazgeçilmez bir görevdir.

Polis hizmeti, "insan merkezli" bir hizmettir. İnsanların, eğitim, ulaşım, sağlık, mal, can güvenliği, başta "yaşama hakkı" olmak üzere, tüm temel haklarının ve özgürlüklerinin güvenceye alınması için polisin mesleki eğitimi önemsenmiştir. Bu ihtiyaçtan dolayı 1937 yılında Polis Koleji açılmıştır.

Ancak 12 Eylül'den sonra, önce Cemaat şakirdi komiser yardımcıları Polis Koleji'ne yerleştirilmiş, 1986 yılında da "Özel Sınıf" şakirtlerin Emniyet Teşkilatı'na alınmasıyla Cemaat kadrolaşması tamamlanmıştır.

Bugün Polis Koleji öğrenci kadrosunun yüzde 99.9'u Cemaat şakirtlerinden seçilmiş 14-15 yaşında çocuklarımızdır. Binası devletten, her türlü harcaması devletten, öğretmeni ve öğrencisi Cemaat'ten... "Devlet eliyle, devleti işgal edecek kadrolar yetiştirilmesi" örneği başka hiçbir medeni ülkede yoktur. Polis Teşkilatı'na 2007-2013 yılları arasında alınan polislerin tamamına yakınının Cemaatçi olduklarına inanıyorum. Şu anda Teşkilat kadrosunun yüzde 70'inin Cemaat'in etkisinde olduğu kanısındayım.

2005'te Asya'da bir Müslüman ülkeye mesleki gezim olmuştu. Her üç dört evden birisi "Taliban Mektebi"ydi. O ülkede, Türkiye'deki gibi "Eğitimin Birleştirilmesi Kanunu" yoktu. Bu yüzden her mektep, kendi ideolojisine göre eğitim veriyordu. Okulunu bitiren her öğrenci, Afganistan'a geçip El Kaide militanı oluyordu.

Kimse beni kınamasın; Polis Koleji de, Cemaat'in Taliban Mektebi gibi kullanılmış durumdadır.

Ama "Kolejli" olarak içim acıyor; hem de çok acıyor. Kapatmak çözüm olmamalıydı. Sahte para basılması

halinde, piyasadaki banknotları iptal etmiyoruz ki! Kalpazanı yakalayıp, elindeki sahte banknotlara el koyuyoruz. Polis Koleji'nin "Cemaat Koleji" durumuna getirilmiş olması karşısında da aynı şeyleri yapmalıydık; kapatmamalıydık. Cemaat, 1984-1985 yıllarında askeri liselere, Hava ve Deniz Harp Okulları'na da sızmıştı; şimdi o okulları da mı kapatacağız?

Polis Koleji'nin (hatta Polis Akademisi'nin) Cemaat'in eline geçmesinde birinci sebep, Cemaat faaliyetlerini sınırlayan-düzenleyen bir kanunun olmayışı, ikinci sebep ise, emniyet genel müdürlerinin Emniyet Teşkilatı'ndan atanmış olmamasıdır.

"Hanefi Avcı, Karınızın Telefonunu Dinliyor!" Yalanıyla Hükümeti Kuşatma Operasyonu

En yüksek makamlardan birinde bulunan X'in, Enerji Bakanlığı'ndaki yolsuzlukların araştırılmasını emrettiğini haber almıştım. Hanefi Avcı, Enerji Bakanlığı'ndan ihale alanların yanında, bakanlığa jeneratör satan bir şirketin de sekiz adet telefonunu mahkeme kararıyla dinlemeye aldırdı.

Dinleme sırasında şirket sahibinin karısı, X Bey'in karısıyla konuşmuştu. İki kadın arasında geçen konuşma tape edilip yazılı metin haline getirildi, sesler CD'ye yüklendi ve Avcı'nın bilgisi olmadan X Bey'e ulaştırıldı. "Hanefi Avcı, karınızın telefonunu dinliyor" denildi. "Paralel Yapı" da denilen, Cemaat'in devleti kuşatma operasyonunun başlangıcı böyle olmuştu.

Yetkili X, Hanefi Avcı'yı çağırıp "Bu konu nedir?" diye sormuş olsaydı, Türkiye asla bu bunalımları yaşamayacaktı. O CD'yi hazırlayan polis memuru, Cemaat mensubuydu. Sanıyorum şimdi "imamlığa" terfi etmiştir.

Karargâh Olmadan Savaş Kazanılamaz

Karargâh, otoritenin toplandığı merkez demektir.

"Cemaat-Hükümet kavgası nasıl sonuçlanır?" diye sık sık sorulmakta. Ben de her seferinde, "Hükümet, bu şartlarda savaşmaya devam ederse savaşı kaybedecek," diye cevap veriyorum. Bu analizimi şöyle açıklamak isterim...

1. Cemaat'in gücü ile Hükümet'in gücünün karşılaştırılması:

– Cemaat'in gençlik örgütlenmesi var, Ak Parti'nin gençlik örgütlenmesi yok.

– Cemaat'in medya gücü var, Ak Parti'nin de medya gücü var.

– Ak Parti'nin siyasi gücü var, Cemaat'in siyasi gücü daha zayıf.

– Ak Parti'nin de Cemaat'in de para gücü var, birbirleriyle eşit güçte sayılırlar.

– Cemaat'in karargâhı var, Hükümet'in "savaşı" yürütecek karargâhı yok.

Karargâh, geçmişi operasyonlarla dolu hâkimler, savcılar, emniyet müdürleri, valiler, adli tıp uzmanlarından oluşturulmalıdır. Hedef belirlemeyi bu karargâh yapmalıdır. Daha sonra bu hedef şahıslara yönelik yakalama, gözaltına alma, sorgulama, takip, tarassut (gözleme), teknik çalışma, arşiv incelemesi, biyografik bilgi derleme gibi çalışmalarla karar vermekte öncülük yapmalıdır.

Hükümet mücadelesinde yasal/meşru zeminde hareket etmek zorunda, Cemaat için ise, her türlü mücadele meşrudur. Tıpkı, dağdaki teröristler gibi Cemaat de yetkiyi kendisinden almakta.

– Cemaat Karargâhı'nın imamları ve şakirtleri en az 10 yıl ila 40 yıl arasında hizmet etmiş, birbirlerini tanıyan, güvenen bir ekip. Oysa Ak Parti'nin karar verici makamlarında

bulunan görevliler, birbirini tanımıyor. Cemaat Karargâhı'nda bulunanlar, çeşitli devlet görevleri sırasında cephede "top sesi" duyarak yetişmiş, kulakları "silah sesine" alışık savaşçılardır. Oysa Ak Parti'nin darmadağınık kadrosunda, hiç kimse "top sesi" duyarak, savaş meydanlarında yetişmiş deneyimde değildir.

– Ak Parti'nin kadrolarında görev alan kamu görevlileri, hep bir makam beklentisi içinde görev yapıyorlar. Bu, doğaldır. Ancak, "dava adamı" olmayan kişilerle yola çıkıldığında, "dava yolu" ile "menfaat yolu" çok çabuk ayrılmakta, dava akamete uğramaktadır.

Hanefi Avcı, 1990'lı yıllarda, Abdullah Öcalan hakkında istihbarat elde etmek için, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu ve Diyarbakır İl Emniyet Müdürü Necdet Menzir'in bilgisi dahilinde Şam'a gitmişti. Oysa polisin yurtdışında istihbarat yapmak diye bir görevi yoktu. Yani Avcı, ölümle kucaklaşmıştı. Devlet adına dava adamlığı budur. Dava adamının rütbeyle, makamla, kazanmakla uzaktan yakından ilgisi olmaz.

Devlet adına dava adamlığı yapacak kahraman karakterli kişiler, Ergenekon, Balyoz, Odatv, Devrimci Karargâh, Amirallere Suikast, Fuhuş ve Casusluk, Atabeyler, Uyuşturucu Baronu gibi davalarla Silivri, Metris, Maltepe, Buca, Mamak cezaevlerinde çürütüldüler, ölüme terk edildiler, çünkü Cemaat onlardan korkuyordu.

– Oysa Cemaat, kendi adına herhangi bir faaliyette bulunan şakirtlerini, ev imamı, doktorlar imamı, adliye imamı, emniyet teşkilatı imamı, mahalle imamı, bölge imamı, ülke imamı gibi unvanlarla her zaman ödüllendirmektedir. Yani Cemaat, dava adamlığını (yasadışılığı) ödüllendirmektedir.

2. Yasal eksiklikler ve teşkilatlanma eksikliği

Bugün Türkiye'de yaşanmakta olan "Cemaat Krizi", Başbakan'ın tabiriyle "Paralel Yapı Krizi", 1933 yılından başlamak üzere 1939-1945 yılları arasında İkinci Dünya Savaşı'na sebep olmuş Adolf Hitler'in Almanya'daki yükselişine benzemektedir. Almanlar o zulmü yaşadıktan sonra Anayasayı Koruma Kanunu'nu yürürlüğe koydular ve o kanunu uygulamak üzere de Anayasa'yı Koruma Teşkilatı'nı kurdular.

Türkiye, Cemaat'le mücadele için ne kanun çıkarttı, ne de teşkilat kurdu; bu durum önemli bir zafiyettir. Demokratik bir ülkede suç, mutlaka kanunla tanımlanmalıdır. Kanunla tanımlanmayan suç olmaz. Buna "Suçun Kanuniliği Prensibi" denilir.

Türkiye'nin kuruluş yıllarından başlayarak İstiklal Mahkemeleri, Sıkıyönetim Mahkemeleri, Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve son olarak Özel Yetkili Mahkemeler ihtiyaçtan dolayı kurulmuşlardı. Ancak bu mahkemelerin "Hukuk Devleti"nin mahkemeleri gibi değil de, "Devlet'in mahkemeleri" gibi işletilmiş olması hukuksuzluk ve şikâyetleri artırmış, bu nedenle de kaldırılmışlardır.

Bugün ise, bilhassa Cemaat'in devlet kurumlarına sızıp, "devlet memuru maskeli" şakirtleri aracılığıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasal kurumlarını işgal edip, TBMM'yi çalışamaz, yargıyı işletilemez hale getirmesi, kriz çıkartma yöntemini uygulaması karşısında "Türkiye Savcılığı" ve "Anayasayı Koruma Teşkilatı" modeline ihtiyaç vardır.

Varsayalım ki Hükümet, Başbakan'ın çalışma ofislerine dinleme cihazı (böcek) yerleştirilmesi sonucunda Cemaat'in varlığından haberdar oldu. Yaklaşık üç yıldır, Cemaat örgütlenmesinin kanuni tanımlaması yapılmamış, sorgu ve operasyon yapacak güvenlik birimi belirlenmemiş, yetkili mahkeme oluşturulmamıştır.

Örgüt Nasıl Kurulur?

"Örgüt = Para + kadro"dur. Örgüt kurmanın ilk şartı, kendisini gençliğe tanıtacak bir gazete-dergi çıkartmaktır. Bu dergide öne sürülen fikirler etrafında gençlik örgütlenmesi yapmaktır.

Cemaat ilk yıllarında İzmir'de bir vakıf çatısı altında toplanmıştı. Amaç ve ideolojisini, "Türk gençliğini pozitif ilimlerle eğitip, İslami terbiyeyle donatıp, her türlü kötü alışkanlıklardan koruyarak Osmanlı'nın yükseliş dönemindeki gibi 'altın nesil' yetiştirmek" diye belirlemişti.

Çocuklarının başarılı olmasını amaçlayan ve kötü alışkanlıklardan korumak isteyen aileler, uzunca bir dönem Cemaat okullarını tercih etmişlerdi. Bu okullardan mezun olan başarılı öğrenciler, askeri liselere, harp okullarına, Polis Koleji'ne ve ve Polis Akademisi'ne yönlendirilmişti. Böylece Cemaat ideolojisi etrafında toplanan bir kadro oluşturuldu. Bana göre bu kadro 400 bin kişilik şakirtler toplamından ibarettir.

Cemaat'in Maddi Varlığı

İzmir'de bir vakıf etrafında toplandıkları 1980'li yıllarda, İzmir, Manisa ve Uşak illerinin köylerinde yardım adı altında buğday toplayıp ilk para kaynaklarını oluşturmuşlardı. Bu dönemde birçok ilçede, Cemaat'in (vakfın) topladığı buğdaylara el konuldu, mal müdürlüklerine gelir kaydedildi.

Sonraki yıllarda kadro genişleyince, "himmet paraları" ve otel işletmesi, özel kolejler, dershaneler, kargo şirketi, bankacılık, maden işletmeleri, yurtdışı iş ortaklıkları ve inşaat şirketleriyle elde edilen gelirler denetlenemez boyutlara ulaştı. Cemaat'in maddi varlığının 150-200 milyar dolar olduğunu tahmin etmekteyim.

Cemaat'in Bürokrasiye Bakışı

– Cemaat, Türkiye'de Kasım 2002'de iktidara gelen Ak Parti hükümetinin, er geç askerler tarafından iktidardan uzaklaştırılacağına inanıyordu. Muhtemel bir Ak Parti-Asker çatışması durumunda da Cemaat'in bürokrat kadrolarının harcanmasını istemiyordu. Bu nedenle Cemaat, 2002-2005 yılları arasında hiçbir "imamının" bürokraside görev almasını istemedi. Geçen zaman içinde Ak Parti hükümetinin, beraber çalıştığı bürokratlarla "başarılı" olduğunu görünce yeni bir taktik belirledi; ihbar mektubu ve ihbar elektronik postalarıyla o bürokratlar görevden alınıp, yerlerine Cemaat İmamları getirilmeye başlandı.

Cemaat o bürokratları, devleti işgal amaçlarının önünde engel olarak görüyordu. Cemaat, namuslu bürokratları bertaraf etmeye ve onların yerine kendi hâkim-savcı, emniyet müdürü ve komutan görünümlü imamlarını görevlendirmeye başladı. Bu operasyonlara en iyi örnek, Hanefi Avcı (2005), Sabri Uzun (2006), Emin Arslan (2009) gibi, Cemaat'in devleti ele geçirmesini deşifre edecek istihbaratçıların, Cemaat tarafından Ak Parti üzerinden bertaraf edilmesidir. 2013 Mayısı'nda MİT Müsteşar Yardımcısı Muhammet Dervişoğlu hakkında da ihbar mektubu yazarak soruşturma başlattılar ama Ak Parti, o tarihte meselenin farkına vardığı için başarılı olamadılar.

Son sözüm şu: Ak Parti'nin 2005 yılı öncesinde göreve getirdiği bürokratların içinde hiç "Cemaat İmamı" yoktu.

Ak Parti'nin yalan ihbarlarla, dürüst, sadık, samimi bürokratlarını harcadığını söyleyebilirim. Cemaat, samimi, dürüst, işinin ehli, liyakatli bürokratları adli-idari soruşturmalarla görevlerinden aldırdı. Böylece Ak Parti'yi, hem o bürokratlardan uzaklaştırdı, hem de kendi kuşatması ve himayesi altına aldı.

Tekrarlayacak olursam, Ergenekon, Balyoz, Odatv, Devrimci Karargâh Davası, İstanbul ve İzmir Fuhuş ve Casusluk Davaları, Atabeyler Davası, Sauna Çetesi Davası, Devrimci Karargâh, Ankara İl Emniyet Müdürü Orhan Özdemir'in tutuklanması, Sakarya İl Emniyet Müdürü Faruk Ünsal'ın tutuklanması, Emniyet Genel Müdürleri Celal Uzunkaya ve Mustafa Gülcü hakkında "yolsuzluk davası" açılması, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, Şube Müdürleri Mustafa Aral ve Murat Nemutlu'nun "Uyuşturucu Kaçakçısı Örgüte" yardım ettiklerinden dolayı tutuklanması, Cüppeli Ahmet Hoca'nın fuhuş yaptırdığı gerekçesiyle tutuklanması, Şike Davası, Erzincan Davası, KCK Davası gibi uydurma suçlarla yüzlerce kişi cezaevlerine dolduruldu.

Türkiye'nin asker, polis, gazeteci, siyaset adamı, işadamı gibi en deneyimli, yetişmiş insan gücünü cezaevlerine tıktılar. Ergenekon Davası'ndan tutuklanıp cezaevine gönderilenlerin yaş ortalaması 58'dir. Dünyada bu yaş ortalamasına sahip hiçbir örgüt görülmemiştir. Yukarıda adlarını saydığım diğer "örgütler" de hemen hemen aynı yaş ortalamasındadır.

Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğü'nde görev yapmış bir istihbarat polisi bana, "Biz 40 kadar KCK'lı tespit etmiştik, onlara operasyon yapacaktık ama Cemaat 14 bin kişiyi cezaevlerine doldurdu," demişti.

Cemaat, Hükümet'in "çözüm süreci" başlatarak Kürt sorununu çözmesini istemiyordu. Bengi Yıldız'a tuzak kurulması, Yüksekova'da "Mezit" imzalı tehdit bildirilerinin dağıtılması, MİT görevlilerinin takip edilmesi bu görüşümü desteklemektedir. Sonuçta KCK operasyonları kapsamında 14 bin kişi gözaltına alınmış, sekiz bin kişi tutuklanmıştır.

BÖLÜM 2

MİNİBÜSÜN ESRARI

Van'dan Ankara'ya Getirilen PKK Minibüsü

Cemaat polislerinin PKK ile ilgili siyasetlerine ve kontrolü kaçırmamak için yapabileceklerine dair bir örnek vereyim. Cemaat bu kumpasla zamanın başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ı korkutmayı, "büyük operasyon" yaptıklarını göstermeyi ve bu "tuzak sonucunda" para ödülü almayı hedeflemişti.

Önce, Van'dan Mercedes Vito marka bir minibüs ayarlandı. Güya bu minibüse PKK 580 kilo patlayıcı yüklemiş ve bu patlayıcı yüklü panelvan minibüsü Ankara'ya getirmiş, Kurtuluş semtindeki çok katlı otoparka park etmişti.

Bu esnada yapılan ihbara göre PKK, 11 Eylül olaylarının yıldönümünde, yani 11 Eylül 2007 günü, Başbakan Erdoğan'a suikast planlamıştı. Başbakan öldürülecekti.

İhbar sonucu, o bomba yüklü minibüsü "polis köpekleri" otoparkta buldu(!), bomba uzmanları müdahale ettiler(!). Bu başarılı operasyon sonrasında başta Recep G. olmak üzere, tüm Cemaat polisleri nakit para ödülü alacaktı!

Yaşananların bu kadarla sınırlı kalmadığını da belirteyim.

O minibüste "bulunan" bir cep telefonundan hareketle operasyon yapıldı ve hat sahibi Alpaslan Özkan, 13 Eylül 2007'de yakalandı. Özkan, telefonun kendisine ait olmadığını, hattı ise üniversite öğrencisi İdris Nakçi'nin kullandığını söyledi. İki gün sonra Eskişehir'den Ankara'ya

gelirken yakalanan İdris Nakçi, PKK'nın Eskişehir'deki gençlik örgütlenmesinin sorumlusu olduğu suçlamasıyla tutuklandı. Onun ardından ODTÜ öğrencisi Ali Sayan ve Alpaslan Özkan'ın gitar kursundan arkadaşı Mustafa Bayar da bombalı minibüs olayının faili oldukları gerekçesiyle cezaevine konuldular.

Başbakan Erdoğan'a suikast düzenlemek amacıyla Van'dan getirilen "bombalı araç" işi, dört üniversite öğrencisinin üzerine kalmıştı. Yargılama sonucunda Mustafa Bayar beraat etti. İdris Nakçi 20 yıl 11 ay 20 gün; Ali Sayan 8 yıl 9 ay, Alpaslan Özkan 6 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Üstelik bu olay, bazı medya organlarında "Ergenekon-PKK bağlantısı"nın kanıtı olarak yazıldı çizildi!

Ey Cemaat İmamı polis müdürleri!

Bu minibüsü, bir yardımcı istihbarat elemanına siz kiralatmadınız mı?

O patlayıcı dediğiniz gübreyi siz satın aldırmadınız mı?

O minibüsü, kendi ajanınıza verip Ankara'ya siz getirtmediniz mi?

O minibüsü, Kurtuluş Katlı Otoparkı'na siz park ettirmediniz mi?

Park ettirmeden önce üç dört gün İstihbarat Dairesi'nin kapalı garajında bekletip, ABD'deki İkiz Kuleler'e yapılan 11 Eylül saldırılarını çağrıştırsın diye 11 Eylül 2007 gününü özellikle beklemediniz mi?

Üzerinde parmak izi bulunmasın diye İstihbarat Dairesi'nin garajında yıkattığınız minibüsü bir polis memuruna eldivenle kullandırmadınız mı?

Siz, bugüne kadar "parmak izi bulunmaması için" polis tarafından yıkatılan örgüt arabası gördünüz mü?

O minibüsü, Kurtuluş Otoparkı'na park etmeye götüren

polis memurunun kamera kayıtlarına yakalanmaması için şapka giymesini emreden Daire Başkan Yardımcısı kim; o memur kim?

Bu olayda kullandığınız yardımcı istihbarat elemanına 30 bin dolar ödediniz mi?

Son sorum:

O minibüsü Kurtuluş Otoparkı'na "Cemaat" park etti", yine "Cemaat buldu" dersek daha doğru olmaz mı? Neden "Polis köpekleri buldu" diyerek o masum köpekleri kendi komplonuza alet ediyorsunuz?

O "polis köpeği" dediğimiz köpekler mi daha dürüst, yoksa Cemaat'in sözde polisleri mi daha dürüst?

O polis köpekleri, hiçbir zaman Başbakan'a komplo kurup sonra da kurdukları komployu "para ödülüne" çeviremezler!

Başbakan'ın Özel Uçağına Sabotaj

Görev yaptığım süre içerisinde Recep Tayyip Erdoğan'a yönelik hayali suikast iddiaları da ortaya atılmıştı. Bunlardan birini daha anlatmak isterim.

Başbakanlıkta üst düzey bir yetkili, 2005 yılı başında bir gün beni Başbakanlığa çağırdı. Bu yetkili bana, kendilerine, Başbakan'ın uçağına sabotaj gerçekleştirileceği şeklinde bilgi ulaştığını; bu konuda İstihbarat Daire Başkanlığı'na bilgi gelip gelmediğini, böyle bir bilgi gelmemişse, konunun dikkatlice incelenmesini emretti.

Kendilerine bunun bir "deli saçması" olduğunu söyledikten sonra şunları ekledim:

"Bir ülkenin Başbakanı'na uçağına sabotaj yapmak suretiyle havada suikast gerçekleştireceksiniz, bu düzenbazlığı yaparken karşı tarafa (Başbakanlığa) bilgi sızdıran kişi veya

kişileri de bu tuzağı kuran grubun-örgütün içine alıyorsunuz ve bu kişi hedef kişiye (Başbakan'a) bu gizli bilgiyi ulaştırıyor.

Böyle bir suikast amaçlanmışsa, hemen gerçekleştirilir, sürüncemede bırakılmaz, karşı tarafa (Başbakanlığa) bu bilginin sızdırılmasının (örgüt içinde) cezası ölümdür.

Kanaatime göre, birileri kendilerinin önemsenmesini istiyor; Başbakan'ın 'hayatını kurtaran adam' durumuna gelmek istiyor; böyle bir bilgi bize gelmedi, gelmiş olsaydı da bir saniye geciktirmez, başbakanlık makamını derhal bilgilendirirdim."

Konuşmada bir kurum veya şahıs ismi geçmemişti ama Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ima edildiği anlaşılıyordu. Bu ihbara göre TSK mensupları Başbakan'a suikast yapacaklardı! Bu haberi gönderen kişi de Başbakan'ı koruyor ve sahipleniyordu!

Habere inanmadığım halde önemsedim; Daire Başkanlığı personeline de yaymadan, kendi kişisel gayretlerimle inceledim, araştırdım. Bu olayın gerçekleşmesi halinde benim omuzlarıma dayanılmaz bir yük binecekti; işin ihmale, önyargıya gelir tarafı yoktu!

Devlet terbiyesi almış bir İstihbarat Daire Başkanı için görev, "Olmamış bir olayı, olmuş gibi hesap edip, onun sıkıntısını olmadan yaşamaktır."

Sonradan öğrendiğime göre (bu bilgiyi belgeleyemem ve dinlediğim kişileri bu konuyu anlatmaya zorlayamam), "Başbakan'a suikast yapılacak" haberi, ABD'de yaşayan bir vatandaşımızdan gelmişti.

Söz konusu ihbar aslında Başbakan'a, "Bize sığın, kendi kendine atama yapma, seni ancak biz koruruz. Bizim istihbaratımıza güven, bizim 'onayımız olmayan' görevlilere

güvenme, onların yerine bizim bağlılarımızı görevlendir" gibi mesajlar içermekteydi.

Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'e Suikast!

İşin tuhaf tarafı böylesi bir sözde suikasta benim de adım karışacaktı. Bu sözde suikastın hedefindeki kişiyse Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök idi. *Chronicle* dergisinin 2007 tarihli sekizinci sayısında, Arkın Tepeli imzasıyla 40-47. sayfalar arasında yayımlanan bir haberde, Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'e suikast planlandığı ve bu planın Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun ve Ankara Merkez Komutanı Tuğgeneral Fehmi Büyükbayram tarafından önlendiği yazılmıştı.

Dergi yayımlanmadan önce, bu haberin dergide yer alacağı diğer gazeteler ve internet sitelerinde duyurulmuştu. Olaya, polis gözüyle bakarsak, "kamuoyu bu habere duyarlı hale getirilmek istenmişti."

Yani, bir haber kampanyası yaratılarak, kamuoyunun olayın peşine düşmesi isteniyordu. Ben ya da Fehmi Büyükbayram konuya ilişkin bir açıklamada bulunduğumuz takdirde plan başarıya ulaşacaktı. Böylece kamuoyunda TSK'nın "darbeci olduğu", darbecilerin başını da zamanın komutanları Şener Eruygur ve Aytaç Yalman'ın çektiği kanaati uyandırılacaktı. Ayrıca geçmiş komutanlardan hareket ederek halen görev yapmakta olan komutanlar üzerinde baskı kurulacak, demokrasi karşıtı gösterilen TSK üzerinde, demokratik görünümlü "Cemaat baskısı" tesis edilecekti.

Chronicle dergisinin yayımlanmasından bir iki gün sonra, beni Polis Akademisi öğretim üyelerinden Önder Aytaç telefonla aradı ve "Sizce mahzuru yoksa *Chronicle* dergisinde

çıkan haberle ilgili sizi *Hürriyet* gazetesi Ankara Bürosu'nda görevli bir gazeteci arayacak, telefon numaranızı verebilir miyim?" dedi.

Onay verdim. Gerçekten de birkaç dakika sonra soyadı Ekşi olan bir gazeteci aradı. Ona, "Bu haberin yapılmasındaki amaç, Türk Silahlı Kuvvetleri aleyhine bir kampanya yaratmaktır. Bu haber, daha önce *Nokta* dergisinde Emekli Deniz Kuvvetleri Komutanı Özden Örnek'in günlüğünün yayımlanması haberinin devamıdır. Özden Örnek'in günlüğü yayımlanarak, 2003-2004 yıllarında görev yapmış komutanlar demokrasi karşıtı kişiler olarak gösterilmiştir.

Nokta dergisinin Genel Yayın Yönetmeni Alper Görmüş'e o haberi kim verdi, Özden Paşa'nın günlüğüne o kişiler nasıl ulaştılar; bu soruları iyi tahlil edersek, *Chronicle* dergisine de aynı kişilerin haber yaptırdıklarını kolayca anlarız. Sizden rica ediyorum, Alper Görmüş ile görüşün, *Nokta* dergisi ile *Chronicle* dergisinin haberlerini, Görmüş'ün de fikrini almak suretiyle birlikte değerlendirin. Bu haberi yapanın bir kabahati yok, haberi yaptıranların amacı, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni vurmaktır. Biz devlet terbiyesi almış kişileriz, devlet adamlarının emirleri olmadan sağda solda konuşmak, affedersiniz, 'piçliktir'" dedim.

Ekşi, teşekkür etti. Bir daha da bu konuyu sormak için aramadı.

Şimdi inanıyorum ki, *Chronicle* dergisinde yayımlanan haberi, kesinlikle muhabir Arkın Tepeli derlemedi. Bir başka gizli isim, bu haberi gizli ajandası olan bir illegal yapıdan –Cemaat'ten– aldı. Cemaat'in emriyle yayımlattı. Bu haberi yapan Arkın Tepeli'nin çok iyi niyetli, dürüst, samimi bir gazeteci olduğuna inanıyorum ama haberin derlemesini ya-

pan kişinin, bir illegal örgütle ilişkisi olduğunu, deşifre olmamak için, muhtemelen kendisinin emrinde çalışan Arkın Tepeli'nin samimiyetini suistimal ettiğini zannediyorum.

Suikast İddialarının Kaynağı

Sözde suikast iddiasına geri dönersek; gerçekten de 3 Şubat 2004 günü, Genelkurmay Başkanlığı'na "İngiltere'den telefon ettiğini söyleyen bir kişi tarafından" böyle bir ihbar yapılmıştı. Bu ihbarla ilgili, 4 Şubat 2004 günü, Genelkurmay Başkanlığı'nda, Tümgeneral Alaattin Parmaksız'ın odasında, ben (Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanı), Selim Akyıldız (Terörle Mücadele Daire Başkanı), Ercüment Yılmaz (Ankara İl Emniyet Müdürü), Fehmi Büyükbayram (Ankara Merkez Garnizon Komutanı) ve MİT görevlileriyle birlikte toplantı yaptık.

Bu dönemde bazı orgenerallerin hanımları, kendi aralarında yaptıkları sohbetlerde, Hilmi Özkök'ten bahsederlerken, "Hacı Hilmi Erdoğan" diyorlardı. Bu konuşma üslubu, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde hiç görülmemiş bir durumdu.

Toplantıda kimse konuşmadı. Herkes, "bizim elimizde herhangi bir bilgi yok" diyor, diğerlerine bakıyordu. Sonunda dayanamayarak, "Komutan'a suikast yapacak iki kişi var. Buyursunlar yapsınlar bakalım. Onlar, Komutan'ı öldürürlerse, ben de onların çocuklarına yapacağımı biliyorum" dedim. Ortalık buz kesmişti. Hiç kimse, "Kim bu iki kişi?" diye sormadı; sorsalar da asla isim veremezdim, vermeyecektim.

O gün gerçekten de bir suikast olacağını düşünmüştüm ama bu düşüncem 19 Aralık 2010 tarihinde Samanyolu televizyonunda haber bültenini izlediğim anda değişecekti. Haberde Özkök'e suikastın benim ve Merkez Komutanı'nın

sayesinde önlendiği iddia edildikten sonra Özkök'ün Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur'u çağırarak, sözde suikastçı Levent Ersöz'ün görüntülerini gösterdiği ileri sürülüyordu. Habere göre suikastçılar 3 Mart 2004 tarihinde Ankara Ticaret Odası'nda Atatürkçü Düşünce Derneği'nin düzenlediği "Hilafetin Kaldırılmasının 80. Yılı Kutlaması"nda bir araya gelmişlerdi. Samanyolu, bu toplantıya katılan ve o tarihte Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri olan Orgeneral Şükrü Sarıışık'ın da görüntülerini veriyordu. Çok şaşırmış ve üzülmüştüm çünkü Sarıışık'ın o haber bülteninde anlatılan yapıda birisi olmadığını çok iyi biliyordum.

Sarıışık, Özkök'e gönülden bağlı ve çok saygı duyduğum bir komutandı ama buna rağmen Samanyolu televizyon kanalı tarafından linç ediliyordu. İşin tuhaf tarafı ne Özkök ne de hükümet İzmir'de düzenlenen İktisat Kongresi'nde Başbakan Erdoğan'ı kucaklayarak şimşekleri üzerine çekmiş olan Sarıışık'ı savunmadı. Cemaat'in televizyonu bir orgenerali "yaşarken öldürüyor", adeta linç ediyordu. O an suikast iddialarının mahiyetini anladım.

Bütün bu olaylardan çıkardığım sonuçları şöyle özetleyebilirim:

Başbakan'a ve Genelkurmay Başkanı'na suikast yapılacağı şeklinde kurmaca haberleri çıkartanlar, Ergenekon Operasyonu'nda da görev alan hâkim, savcı ve polislerle aynı Cemaat'e bağlıdırlar. Genelkurmay Başkanlığı santraline telefon eden meçhul kişi ya da kişiler ile Levent Göktaş'ın bürosuna, Ergenekon Davası'nın delili olan 51 nolu CD'yi koyan ve "bulan" polislerin aynı örgüte mensup olduklarını görüyorum.

Amaçları, Genelkurmay Başkanı ve Başbakan'a yönelik,

kendilerinin uydurduğu "suikastları" önlemek değil, sivil darbeyle yönetimi ele geçirmekti.

Sözde suikast ihbarlarıyla Başbakan ve Genelkurmay Başkanı'nı, Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur ve 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan'ın üzerine yöneltmek istediler. Şener Eruygur Ergenekon, Çetin Doğan ise Balyoz Davası'ndan tutuklandılar. Zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman ise sürecin dışında kaldı.

Arınç'a Suikast Yalanı, Kozmik Oda Kumpası

Güya Bülent Arınç'a suikast yapılacaktı... Bu iddianın, kumpas amacıyla Cemaat tarafından ortaya atıldığı ilk andan belliydi. Amaç, Arınç ve diğer üst düzey Ak Partililere korku salmak, Cemaat'e sığınmalarını sağlamaktı. Bu kumpasla aynı zamanda Türk Silahlı Kuvvetleri de itibarsızlaştırıldı, yalnızlaştırıldı, ast personelin komutanlara güveni sarsıldı.

Merak ettiğim, "Paralel Yapı" tartışmalarıyla birlikte Ak Parti'nin Cemaat'le arası bozulunca, Bülent Arınç'ın bu konuda neden hiç konuşmadığı!

Yalnızca, kitaba son noktaya koymak üzere olduğum günlerde Arınç'tan ilginç bir açıklama geldi. Arınç, 2009'da kendisiyle ilgili suikast iddiaları ve buradan hareketle Kozmik Oda'nın aranmasına ilişkin olarak "Acaba benim üzerimden bir operasyon mu yaptılar? Bu konuda şüphelerim var," dedi.

Buraya not düşmüş olayım... "Bülent Arınç'a suikast" olayına bakan Hâkim Kadir Kayhan, 25 Şubat 2011'de Yargıtay Üyeliği'ne terfi etti. Savcı Mustafa Bilgili ise 14 Haziran 2014'te 28 Şubat Davası'ndaki görevinden alındı.

ABD Büyükelçisi'ni Yanıltanlar Kimler?

Eric Edelman kendisine sahte belgeler verildiğini ve "orduda darbe hazırlığı varmış izlenimi" yaratılmaya çalışıldığını söylemişti.

Edelman'ın bu açıklamasıyla, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde "darbe hazırlığı varmış" izlenimi yaratmak isteyenlerin olduğu ve bunun sonucunda "bir şeyler elde etmek" istedikleri bir kez daha anlaşıldı.

Edelman'a sahte belge iletenlerin, Ak Parti yetkililerine de sahte belgeler vererek, TSK'da darbe hazırlığı yapıldığı izlenimi yaratmak istedikleri çok açık.

Bu ekip aynı zamanda "Başbakan'ın uçağı düşürülecek" yalanını üreten ekiptir.

Bu ekip, "Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'e suikast yapılacak" yalanını da üreten ve yayan ekiptir.

Bana 14 Haziran 2001'de, "Ergenekon Şeması"nı ilk kez getirip, "Türk Silahlı Kuvvetleri içinde Ergenekon Örgütlenmesi var" diyenler de aynı ekiptendir.

Ve bu ekip, Hanefi Avcı, Emin Arslan ve Sabri Uzun görev başındayken bu sahte belgelerle, "darbe yapılacak" yalanını yaymayı başaramayan ekiptir.

Ve bu ekip, Cemaat'e bağlıdır.

Şike Davası Değil, Para Davası!

Futbol maçlarını televizyondan izlerken ekranlarda sık sık, ne iş yaptığını ve kim olduğunu bilmediğim, uzun boylu, esmer, 30-35 yaşlarında bir kişi görüyordum.

Sağlık görevlisi değildi; elinde sağlık çantası yoktu. Yönetici değildi ama saha içinde bulunuyordu. Teknik direktör değildi; oyunun gidişatına hiç müdahale etmiyordu. Stat görevlisi değildi. Değişik maçlarda, değişik statlarda görüyordum.

Sanıyorum 2002 veya 2003 yılıydı; Ankara'da bir pastanede tanıştık. Bir daha da görmedim.

İsmi İ. Çobanoğlu'ydu. Futbol Federasyonu'nda görevli olduğunu söylemişti; Sürmeneli olduğunu öğrendim.

Sürmene'den Dilaver, Efendioğlu, Malkoçoğlu, Dervişoğlu, Seymen, Erdöl, Kulaçoğlu, Bayramoğlu, Küçükali, Çebni, Çavuşoğlu ailelerini ve Hâkim Köksal Şengün'ü tanırdım. Hepsi birbirinden üstün karakterli ailelerdi. Bu anlayışla kendisine yaklaştım. Anlattıklarını dinledim.

Futbol ile Cemaatçiliğin hiçbir bağlantısının olamayacağını düşünerek, kendi inancını yaşayan bir insan olarak değerlendirmiştim İ. Çobanoğlu'nu.

Fakat gazeteci Fatih Altaylı ile Hakan Ünsal'ın futbol ve Cemaat yapılanmasına dair karşılıklı sert açıklamalarını görünce, İ. Çobanoğlu'nun futbol camiası içindeki etkinliğini daha farklı değerlendirmeye başladım. Ünsal, Galatasaray'da futbolcu olduğu dönemde namaz kıldığı için yönetici Fatih Altaylı'nın tepkisini çektiğini ve kulüpten gönderildiğini iddia etmişti. Altaylı ise Hakan Ünsal'ı namaz kıldığı için değil, "tarikat ilişkileri"ni kulübe taşıdığı için kulüpten gönderdiğini söylemiş ve "Dikkat edin, Galatasaray'a gelen bütün genç çocuklar bir yerden sonra tarikata girmek zorunda kaldılar," demişti. Ben de bugün artık Gülen Cemaati'nin, önce futbolcuları şakirt yaptığına, sonra Futbol Federasyonu'nu ele geçirmeyi amaçladığına, 8.5 milyar dolarlık futbol piyasasını elde ederek "paraya ulaşmak" istediğine inanıyorum.

Çok iyi biliyorum ki Cemaat, Futbol Federasyonu Tahkim Kurulu'na önemli bir "Cemaat İmamı" yerleştirdi. Bu yerleştirme işinde, Sivasspor Kulübü Başkanı Mecnun Odyakmaz "bilmeden ricacı" oldu, Aziz Yıldırım da "bilmeden destek" verdi.

O kişinin "Cemaat İmamı" olduğunu Mecnun Odyakmaz bilmiyordu; yalnızca Sivaslı bir hemşerisi olduğu için Tahkim Kurulu'na seçilmesini istemişti. Aziz Yıldırım da Mecnun Odyakmaz'ın ricası üzerine bu kişiye destek vermişti.

Oysa o kişi Cemaat İmamı'ydı ve Yıldırım ile Odyakmaz bilmeden, onun Tahkim Kurulu'na girmesine yardımcı olmuşlardı.

Aziz Yıldırım ile Mecnun Odyakmaz arasında geçen ve mahkemeye intikal eden telefon konuşmalarında o Cemaat İmamı'nın adı hiç söylenmemiştir, ses tapelerinde yoktur!

İstanbul'da, 3 Temmuz 2011' de başlatılan, İstanbul Özel Yetkili Mahkemesi'nde sürdürülen, Aziz Yıldırım'ın bir yıl tutuklu kaldıktan sonra tahliye edildiği davanın tamamı aslında bir Cemaat operasyonudur... "Paraya ulaşma operasyonu"dur... Türkiye Cumhuriyeti'ne "ekonomik kuşatma operasyonu"dur.

Şu kadarını söyleyeyim ki iki avukat, "davanın şüphelisi bir kişinin tutuklanmaması karşılığında" davanın vekilliğini almıştır. Bunun bedeli 700 bin Amerikan dolarıydı. Gerçekten o şüpheli kişi tutuklanmadı!

Bu avukatlık ücretinin ne kadarı Cemaat'e "himmet" parası olarak ödendi bilemiyorum ama kanaatim 300 bin dolar tutarında bir paranın ödendiği şeklindedir.

"Sizden Sekiz Gün Süre İstiyorum"

Başbakan'ın özel ve resmi konutlarındaki iki çalışma odasına Aralık 2011'de yerleştirilen dinleme cihazlarıyla ilgili bir komisyon kurulmuştu. 10 Nisan 2013'te TBMM Yasadışı Dinlemeleri İnceleme Komisyonu'na dört şey söyledim:

1. Yasadışı dinlemeler, Anayasa dışı bir güç merkezinin kararıyla yapılıyor.

2. Dinlemeler, kararnameyle veya bakan onayıyla göreve getirilmiş kamu görevlilerinin emirleriyle yapılıyor.

3. Ben karaktersiz olmadığım sürece, hiç kimse Başbakan'ın odasına "dinleme cihazı" koyamaz.

4. Bana sekiz gün süreyle yetki verin, bu faili meçhullerin tamamını çözeyim.

Komisyonda, "Güç merkezi" derken, Cemaat'in en üst "şûrası"nı kastetmiştim.

Bakan onayıyla göreve getirilmiş kamu görevlilerini en iyi bilen kişi İçişleri Bakanı'nın kendisidir. Sonradan o görevliler, görevden uzaklaştırıldılar; buradan, bu kişilerin o zaman da bilindiği ama görevde tutuldukları sonucu çıkmaktadır.

"Karaktersiz kişiler" dedim... O karaktersizlerin, böcek koyanlarla aynı Cemaat'ten olduklarını, bu yüzden cesaretli davrandıklarını işaret ettim.

"Bana sekiz gün süreyle yetki verin" derken, ne dediğimin farkındaydım. Gözaltına alınacak iki kişiyle mesele çözülürdü.

Bunlardan birisi, Çilingir Hasan Usta'nın kalfasıydı. Söz konusu kişi iyi niyetli bir biçimde devletine yardımcı olmak için kapıları açmıştı. Ama onun açtığı kapılardan girip, dinleme yapmak için "böcek", izleme yapmak için kamera yerleştirmişlerdi.

İkinci kişi, Adliye'de çalışan Nur ... isimli kişinin ablasıydı. O da para karşılığında bir erkekle beraber olmuştu; kast unsuru yoktu, kullanılmıştı.

İşte bu kişiler Cemaat'in arka yüzünü gözler önüne serecekti... Sonrasında herkes sustu; TBMM Komisyonu, adli makamlar ve güvenlik makamları, hepsi sinmişti!

BÖLÜM 3

CEMAAT'İN MESAJI

Gözaltına Alınmayı Bekledim

İstanbul polisi, özel yetkili mahkeme kararıyla gazeteci Soner Yalçın'ın evinde ve bürosunda, 14 Şubat 2011'de arama yaptı. Yalçın'ın sahibi olduğu Odatv bürosunda yapılan aramada, bir bilgisayarda "Ulusal Medya 2010" adlı bir dosyaya ulaşıldığı medyaya yansıdı. Dosyada **"Sabri Uzun, kitap yazmakta kararsız, ikna edilmeli, Hanefi cezaevinden çıkınca Emin Arslan'ın yanına gidecek, Ahmet Şık, Nedim (Şener)..."** gibi ifadeler vardı, bazı isimler bilinçli olarak yan yana getirilmişti.

Yine aynı dosya içinde, gazeteci Ahmet Şık'ın yazdığı bir kitap taslağının da ele geçirildiği, bu taslakta, Sabri Uzun'un bazı emredici cümleler söylediği de duyuruldu.

Odatv bilgisayarının yanı sıra Barış Pehlivan ve Müyesser Yıldız'ın bilgisayarlarında da elde edildiği öne sürülen bu dosyaya dayanılarak, daha sonra Ahmet Şık'ın ve gazeteci Nedim Şener'in evlerinde arama yapıldı. Nedim Şener ve Ahmet Şık, **Ergenekon Davası'nın inanılırlığını sarsmak amacıyla kamuoyunu yanıltıcı, asılsız haberler yayarak Ergenekon Örgütü'nün medya bölümünü oluşturmak** suçundan tutuklandılar. Başka bir suçtan tutuklu olan Hanefi Avcı hakkında da, bu suçtan ikinci kez tutuklama kararı verildi.

İstanbul Silivri Özel Cezaevi'nde tutuklu bulunan Hanefi Avcı, kendisini ziyarete giden Emin Arslan'a şunları söylemişti: "Ağabey, bu Ulusal Medya 2010 dosyası düzmece... Bir tuzak... Bu komplo, benim 12 Haziran 2011'de yapılacak genel seçim öncesinde tutuklu kalmam için hazırlanmıştır; yakın bir zamanda, beni mahkemeye çıkartıp, bu olaydan dolayı ikinci kez tutuklamalarını bekliyorum. Sabri Ağabey'in (Sabri Uzun), 20 Eylül 2010'da mülkiye müfettişlerine Ergenekon Örgütü hakkında verdiği ifade ısrarla kamuoyundan saklanmaktadır. Benim avukatım da savunma yapabilmek amacıyla, bu ifadeyi ısrarla istemesine rağmen, 'Sabri Uzun'un ifadesinin işlemi bitmedi' denmiş ve bu gerekçeyle avukatıma verilmemiş."

20 Eylül 2010'da verdiğim ifadede "Ergenekon Örgütü Şeması"nın önüme gelişiyle ilgili bilgiler vermiştim. Bu ifadeyle ilgili bazı konulara ileride de değineceğim.

"Ulusal Medya 2010" isimli dosyayı inceleyen polisler, 49 sayfalık bir rapor hazırlamışlardı. Söz konusu raporda bazı polisler(!) Ahmet Şık'ın kitap taslağını okuyup, bu kitabı benim yazdırttığımı "anlamışlardı". Özel Yetkili Savcı kendisine sunulan bu raporu iddianameye ekleyecek ve bu iddialar doğrultusunda Ahmet Şık, Nedim Şener ve Hanefi Avcı tutuklanacaktı. Burada, 40 yıllık polislik hayatımda bir kitap taslağını okuyup, "Bu kitabı şu yazmış, bundan yardım almış" diye bir inceleme raporu hazırlamak ve bu raporu da savcının iddianamesine sokmak başarısını hiç gösteremediğimi itiraf edeyim.

Neyse ben o raporu okuduktan sonra, gözaltına alınmayı, evimde arama yapılmasını bekledim. Beklediğimle kaldım; bir türlü gelen giden olmadı. Bu esnada kendimce bazı hazırlıklar yapıyordum. Hazırladığım belgeleri farklı

yerlere dağıtarak, banka kasalarında saklayarak güvenceye almaya çalıştım. Elimdeki evrakın yok edilmesinden korkuyordum. Ben bir emniyet müdürüydüm ve evimde arama yapacak polislerin, hatıra olarak sakladığım belgelerimi yok edeceklerinden korkmaktaydım! 2011 Türkiyesi'nin içinde bulunduğu "faşizm ortamı" böyleydi. Vatandaşın ruh halini ve devlete güvensizliğini, varın siz düşünün...

Polisin, Odatv bilgisayarlarındaki bir belgede adımı tespit ettiği 5 Şubat 2011 tarihinde kardeşim Nevzat Uzun Hakkın rahmetine kavuşmuştu. Kardeşim epeyce bir süredir kanser hastasıydı. Cenaze Giresun-Eynesil ilçesinin Ören beldesinde defnedildi. Ben de 13 Şubat'ta Ankara'ya döndüm.

Bu dönemde hiçbir polis telefonla beni aramadığı gibi, hiç kimse de benim telefonlarıma çıkmadı. Etrafımdakilerden "Seni neden gözaltına almadılar, ne zaman alırlar?" şeklinde yarı acıyan, yarı endişe duyan laflar duyuyordum. Bir yandan da "Aman benden uzak dur!" tavrı açık bir biçimde hissediliyordu.

Peki, iddia edildiği gibi Nedim Şener ve Ahmet Şık'ı tanıyor muydum? Bu kişilerle nasıl bir ilişkim vardı?

Nedim Şener'i tanıyordum. Açıkça söylemem gerekir, Şener, yolsuzluk yapanlarla ve demokrasi karşıtlarıyla mücadele etmekten asla korkmayan, dürüst bir gazetecidir. Ardahanlı bir ailenin çocuğudur, hiçbir güvencesi yoktur. Başına bir şey gelse (ki geldi) arkasından ağlayacak bir eşi bir de küçük kızı vardır. Kendisini ve mesleğini lekeleyecek hiçbir davranışta bulunmamış, "Peygamber dostu sahabe" gibi bir insandır.

Ahmet Şık ile tanışmam ise beni 2010'un Nisan-Mayıs aylarında telefonla aramasıyla olmuştu. Şık beni arayarak

kendini tanıtmış ve telefon numaramı Bilgi Üniversitesi'nde danışmanlık yapan eski Polis Akademisi öğretim üyesi Önder Aytaç'tan aldığını söylemişti. Bana gazeteci Ertuğrul Mavioğlu'yla birlikte yazdıkları iki cilt kitabını göndermek ve okuduktan sonra eleştirilerimi öğrenmek istediğini söyledi. Posta adresimi verdim; kitaplar geldi. Birinci cildi okudum, Şık ve Mavioğlu'na saygı duydum. Çünkü kitaplarında taraf olmamış, belgeleri alfabetik sıralamayla okuyucuya taşımışlardı. Hem görevlerini dört dörtlük yapmışlar hem de para kazanmak hırsıyla hareket etmemişlerdi.

Ahmet Şık'la sanıyorum ilk kez Eylül 2010'da karşılaştım. Bu karşılaşmamız esnasında Ahmet Şık'ın okuyan, okuduğuna tapmayan, soran, sorgulayan örnek bir gazeteci karakteri taşıdığı izlenimi edindim.

Şık ile ikinci defa da, 2010'un Aralık ayında Bilgi Üniversitesi'nde birlikte olduk. Yanında not defteri de getirmişti; not almamasını, bu konuşmaların haber olmasını istemediğimi söyledim; saygı duydu.

Bu konuşmamızda "Sabri Bey, Saygı Öztürk'ün yazdığı *Okyanus Ötesindeki Vaiz*[1] kitabını okudunuz mu?" diye sordu.

"Evet, okudum" dedim.

"O kitapta, sizin, 1999'da soruşturma yapan mülkiye müfettişlerine, 'İstihbarat Dairesi'nde Fethullahçı yoktur' diye yazdığınız belirtilmiş; bu doğru mu?" diye sordu.

"Evet doğru. Ben devletin daire başkanıydım. Dairemizin arşivinde de, görevli herhangi bir personelin Fethullah Gülen Cemaati'yle bağlantılı olduğuna ilişkin bilgi yoktu. Ben, devletin memuru olarak, devletin arşivindekileri yazmakla görevliydim. Olan bilgiyi yazdım; bugün de olsa aynısını yaparım. Devlet görevinde ihtiras ve kast olamaz," dedim.

1 Saygı Öztürk, *Okyanus Ötesindeki Vaiz*, Doğan Kitap, 2011.

Bunun üzerine Şık ikinci bir soru daha sordu: "Yine Öztürk'ün kitabında; Emniyet Genel Müdürlüğü'nün, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki Fethullah Gülen davasında, mahkemenin 'Gülen Cemaati terör örgütü müdür?' sorusuna, 'Gülen Cemaati'nin terör örgütü olmadığı' şeklinde cevap verdiği yazılı. Bu yazıdan haberiniz var mıydı?"

Ankara'da görülmüş ve beraatla sonuçlanmış olan Gülen Davası'nda, "terör örgütü" tanımı için kanunun öngördüğü şartların hiçbirinin bulunmadığını; polisin, bir örgüt hakkında, Terörle Mücadele Yasası'nın dışında, kendi görüşüne göre yorumlayıp, terör örgütüdür veya değildir gibi sübjektif değerlendirme yapamayacağını anlattım. "Polisin kişisel duygularıyla kişileri karalayıcı, suçlayıcı yazılar yazması halinde, bugünkü Ergenekon Davası, Balyoz Davası gibi hukuk dışı durumlar ortaya çıkar," dedim.

Şimdi gelelim Odatv'de bulunduğu öne sürülen kitap taslağının elde edilmesinden sonrasına... Yalçın, savcılıkta ve çıkarıldığı mahkemede, "Bizim bilgisayarlarımızda böyle bir belge yok" diyerek, bir bilgisayar mühendisi çağırılarak inceleme yapılmasını istemişti. Mahkeme başkanı ise bu itirazı dinlememiş, "Ben teknik bir konudan anlamam, ileride, yargılama aşamasında savunmanızı yaparsınız" deyip, tutuklama kararı vermişti.

Hürriyet gazetesi yazarı Ahmet Hakan'ın 10 Nisan 2011 tarihli yazısında belirttiğine göre, Soner Yalçın'ın avukatının konuyla ilgili bilişim uzmanlarından aldığı teknik raporda, "Bir dakika içinde, yüzlerce sayfa belgenin bilgisayara yüklenip silinemeyeceği, dışarıdan bu bilgisayara korsan yöntemlerle müdahale yapıldığı" bildirilmişti.

Peki, hiç tanımadığım Soner Yalçın'ın sahibi olduğu Odatv bilgisayarlarına adımın geçtiği belgelerin yüklenmesinin

ne anlamı olabilir? Bu sorunun ilk yanıtı hiç kuşkusuz beni korkutmak, itibarsızlaştırmak, bildiklerimi aktarmak için yazacağım bir kitabın inanılırlığını sarsmaktı. Ayrıca bu yöntemle mülkiye müfettişlerine verdiğim 20 Eylül 2010 tarihli ifadenin inanılırlığı da ortadan kaldırılmak isteniyordu. Bu yolla ayrıca siyasetçiler ve devlet görevlileri de benden çekinecek ve uzak duracaklardı.

Evime Gönderilen Polis Memuru

Tam da bu noktada akıllara bilgisayarlardaki ifadelere rağmen adımın Odatv İddianamesi'nde nasıl olup da geçmediği sorusu takılabilir. Bunun hikâyesini de anlatmak isterim.

11 Haziran 2011 günü, daha önce birlikte çalıştığımız, benim yakın korumamı yapmış Hopalı Efkan B. isimli polis memuru, telefon ederek ziyaretime gelmek istediğini bildirdi; buyur ettim. Geldi. Eşim de çok sevindi; öz kardeşimiz gibi sevdiğimiz bir personelimizdi.

Efkan B. benimle baş başa sohbet ederken, ziyaretinin esas amacının Şube Müdürü Bülent D.'nin bir mesajını iletmek olduğunu söyledi.

Mesajın ne olduğunu sordum. Biraz durakladı, tereddütlüydü, bu mesajı istemeden getirdiği izlenimini veriyordu: "Efendim, Odatv Davası'nda sizin de adınız geçiyormuş. Bülent D. Bey, hazırlanacak iddianameye sizin adınızın yazılmamasını, sizin o davada sanık gösterilmemenizi istemiş. Onun isteği üzerine, siz iddianameye yazılmayacakmışsınız. Benden bu bilgiyi size iletmemi istedi. Bunun için geldim," dedi.

Durakladım... Üzeyir Garih adlı işadamının 2002 yılında, İstanbul'da bıçaklanarak öldürülmesinden sonra, ola-

yın faili diye tespit ettiğimiz Yener Yermez'in yakalanması için Yener'in akrabası Kazan Ahmet lakaplı kişiyle birlikte Başkomiser Bülent D.'yi İstanbul'a göndermiştim. Kendisine, "Hasan" kod adını vermiştik. Bu yüzden her gördüğümde Bülent'e, "Hasan nasılsın?" diye şaka yollu hal hatır sorardım. Görevini iyi yaptığından dolayı sevdiğim bir kişiydi.

İşte o Bülent, şimdi şube müdürü olmuş, beni "korumasına" almış ve bu durumu polis memuru Efkan B. aracılığıyla bana iletmişti.

Hemen bir kâğıt aldım ve "Bir bilip de iki yapmayanın anasını avradını..." diye yazdım. "Bu notu Bülent'e ilet, sakın beni korumaya kalkmasın, bana komplo kurmak isteyenlere de bu notumu iletsin" dedim.

Efkan güldü. "Ben, Bülent Müdürüme 'Sabri Başkanım bu işe küfreder' diye söylemiştim," dedi. Ben, "Bülent Müdürüne söyle, müsait olduğu bir zamanda, onun istediği bir yerde buluşalım," dedim.

Birkaç gün sonra Efkan telefon etti ve Bülent D.'nin "riskli olur" diye görüşmeyi reddettiğini söyledi.

Bülent'in gönderdiği haber, "Ben sizi koruyorum, bu yüzden Odatv İddianamesi'ne adınızın yazılmasını önledim. Bizi birlikte görürlerse, size ve bana karşı kötülük yapabilirler. Bir arada görülmeyelim" anlamına geliyordu.

Oysa ben, adımın iddianameye girmemesinin Cemaatçi polisler yüzünden mi yoksa Bülent D.'nin özel ilişkili olduğu savcıyla görüşmesi sonucunda mı olduğunu öğrenmek istiyordum.

Bülent'le görüşemedim, ama kendi imkânlarım ölçüsünde araştırmalarıma devam ettim. Önce, Bülent'in gönderdiği bu haberi yakın arkadaşlarıma anlatıp, kişisel görüşlerini sordum.

Ortak kanaat şu oldu: "İstanbul Polisi içinde bulunan Cemaat Şûrası, Odatv bilgisayarlarına, uzaktan müdahaleyle 'Medya-2010' adlı dosyayı yüklemiş. Bu dosyaya dayandırılan soruşturma sırasında Cemaat, bildiklerinizi açıklamanızdan korktuğu için sizin bu soruşturma dışında tutulmanızı kararlaştırmış. Bu yaptıkları (sözde) iyiliği, Bülent D.'ye emir vererek, onun aracılığıyla iletmeyi uygun bulmuşlar. Sizin, Bülent'le yapacağınız buluşmada, bu komplonun arka yüzünü çözmenizden korktukları için Bülent, size randevu verememiş."

Arkadaşlarım ısrarla, Bülent D.'nin kendi iradesiyle değil, "Cemaat Şûrası"nın kararıyla bana haber gönderdiğini söylüyorlardı.

Ben, İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevinden ayrıldıktan sonra Bülent D., Düzce İstihbarat Şube Müdürü görevine getirilmişti. Birkaç ay sonra, tekrar İstihbarat Dairesi Başkanlığı (C) İrticayla Mücadele Şube Müdürlüğü görevine geri döndü.

Yukarıdaki değerlendirmeyi yapan arkadaşlarım, "Cemaat, kendisinden olmayan kişiyi İstihbarat Dairesi'ne geri getirmez. Size mesaj gönderen Bülent, bir anlamda Cemaat'in, 'Biz sana zarar vermeyelim, sen de bildiklerini söyleme' mesajını iletmiş. Siz, mülkiye müfettişlerine 20 Eylül 2010'da verdiğiniz ifadede, 'Ben, Ergenekon Örgütü Şeması'nı ilk defa 14 Haziran 2001 günü gördüm' demekle, Cemaat'in önemli bir komplosunu açığa çıkartmış oldunuz. O ifadenizin, sadece müfettiş dosyasında kalmasını istiyorlar, kamuoyunun bilmesini istemiyorlar" diyorlardı.

9 Eylül 2011 tarihinde Odatv İddianamesi açıklandı. Benim şüpheli veya tanık olarak dahi adım geçmiyordu! Çok şaşırmıştım. Savcının hazırlayacağı iddianamenin

içeriğinin ne olacağını İstihbarat Dairesi Başkanlığı'ndaki bir şube müdürü, üç ay önceden biliyor ve bir polis memuru aracılığıyla, bana haber göndererek, "Ben seni koruyorum, bilgin olsun!" diyordu.

Üstelik bütün bu gelişmelerden Emniyet Genel Müdürü'nün bilgisi yoktu!

Arkadaşım A.İ.G de "Odatv Davası'nda iddianamede sizin hakkınızda herhangi bir suçlama olmayacak, siz ne şüpheli (sanık), ne de tanık olarak yazılacaksınız" demiş ve şöyle devam etmişti:

"Siz çok şey biliyorsunuz. Zaten Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu'ya, 'Ben, Ergenekon Örgütü Şeması'nı ilk defa 14 Haziran 2001 yılında gördüm. O şemada, Orgeneral Çetin Doğan örgütün sorumlusu durumunda gösterilmişti' demişsiniz. Sizi bir daha konuşturup, Ergenekon ve Balyoz davalarının düzmece olduğunu, kamuoyunun duymasını istemezler; çünkü sizin kamuoyunda saygın bir yeriniz ve inanılırlığınız var."

Bunun üzerine, "Bu bir kanaat mi, yoksa duyum mu?" diye sormuştum.

Arkadaşım A.İ.G. "Bu bir kanaat" demişti ama ben o sözlerin güvenilir bir kaynaktan gelen duyum olduğuna inanmaktaydım. "Duydum" deseydi, "Nereden duydun, kimden duydun?" sorularını sıralayacaktım. O da cevap verse bir türlü sıkıntı, vermese bir başka türlü sıkıntı yaşayacaktı. Israrlı sorularıma muhatap olmamak için böyle demeyi tercih etmişti.

Terör Şubesi'nin "Fuhuş" Operasyonu

Hürriyet gazetesi muhabiri Toygun Atilla 27 Ekim 2012 tarihli haberinde, toplam 56 sanıklı Askeri Casusluk ve

Fuhuş Çetesi Davası'nın 1 numaralı sanığı olan ve 15 yıl 7 ay 14 gün hapis cezasına çarptırılan Deniz Piyade Albay İbrahim Sezer'in anlatımlarına yer verdi. Sezer, örgüt üyeliği, özel hayatın gizliliğini ihlal, kişisel verileri hukuka aykırı olarak ele geçirmek ve devletin güvenliğine ilişkin belgeleri temin etmekle suçlanıyordu.

Sezer, davayla ilgili çok çarpıcı gerçekleri dile getiriyor, yalnızca şu söyledikleri bile kurulan komployu net biçimde ortaya koyuyor:

"Polisteki sorgum sırasında Vica diye bir kadınla telefon konuşmamı önüme koydular. Böyle bir konuşmam olmadığını, böyle bir kadını tanımadığımı söyledim. Israr ettiler. 'Elimizde tape var' dediler. Tapeleri dinledik. Vica'nın uydurma olduğu ve tapeye eklendiği ortaya çıktı. Polisleri şikâyet ettik. Savcı takipsizlik kararı verdi. Üst mahkemeye itiraz ettik. En sonunda polisler hakkında dava açıldı. Fuhuş çetesiyle irtibatımız olmadığı anlaşıldı. Fuhuş çetesi diye başlatılan operasyonun nasıl buralara geldiğini şimdi daha iyi anladınız mı? Hasanpaşa'daki evde bulunan ajandadaki elyazısı notların hiçbirinin bana ait olmadığı yapılan kriminal inceleme sonunda ortaya çıktı. Bu ajanda benim değil, bu ortaya çıktı. Peki, bu ajanda kimin? Kim koydu onu eve?"

Sezer'in soruları gerçekten de önemli... İncelendiğinde polisin olaydaki davranış şeklinin sıradışı olduğu görülüyor. Örneğin, İstanbul polisi, 2 Ağustos 2010'da mahkemeden İbrahim Sezer'in ev adresleri olarak Balmumcu ve Kadıköy Hasanpaşa semtlerinde iki ayrı adres için iki adet arama kararı almış; kendisinin oturduğu adrese hiç gitmemişler, Hasanpaşa'da bulunan kendisine ait olmayan adreste arama yapmışlar.

40 yıllık meslek hayatım boyunca buna benzer bir olay hiç yaşamadım. Şüpheli önce yakalanır (gözaltına alınır), sonra polis refakatinde arama yapılacak her iki eve ayrı ayrı götürülür, şüphelinin gözetiminde arama yapılır; düzenlenen arama tutanağı birlikte imzalanır.

İki ayrı adres için arama kararı alınıp, bunlardan birisinde şüpheliden habersiz arama yapılıp, orada bulunduğu iddia edilen (düzmece) delillerle tutuklama yapılmasının Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ve dünyada başka örneği yoktur.

İşin bir başka tuhaf tarafı, polisin arama kararı alırken "Fuhuş ve Casusluk" örgütüne yönelik operasyon yapmak istemiş olması. Ben, fuhuş operasyonu yapan "Terörle Mücadele" polisine ilk kez rastladım, daha önce hiç görmemiştim! Albay Sezer'in evinde arama yapanlar Terörle Mücadele polisi ve yanlarında hiç Ahlak Masası polisi yok!

Ayrıca ben bugüne kadar, beraberimize Milli İstihbarat Teşkilatı-MİT personelini almadan "casus yakalama operasyonu"na da gitmedim. MİT personelinden gizli casusluk operasyonu yapmak-yaptırmak, tamamen Gülen Cemaati komplosudur.

Hasanpaşa'daki evde bulunan "Deniz Kuvvetleri subay elbisesi", denizaltı gemisinde görev yapan subayların elbisesidir. Oysa gözaltına alınan ve sonra tutuklanan İbrahim Sezer, "Deniz Piyade Subayı"dır. Arama sırasında ele geçen elbiseyi giymeye yetkili değildir.

Bu, bir evde arama yapıp "Özel Harekât Polisi" elbisesi ele geçirip, bu elbiseyi delil olarak göstermek suretiyle bir trafik polisini tutuklamaya benziyor.

Hasanpaşa'daki evde yakalandığı öne sürülen çantada parmak izi incelemesi de yapılmamış; elde edilen elbise üzerinde de DNA testi yapılmadan İbrahim Sezer tutuklanmıştır.

Üstelik çantada parmak izi araması Sezer'in isteğine rağmen yapılmamıştır.

Üstüne üstlük evde bulunan çanta ve elbise de mahkeme safhasında "kaybolmuştur." Bu normal bir durum değildir.

O çanta ve elbiseyi kaybeden polis hakkında mutlaka "adli soruşturma" yapılması gerekirdi. Bu olayda, delilleri kaybeden polisler hakkında adli işlem yapılmadığını anlıyoruz.

Arama yapan polisler, bazı yerlerde eldiven kullanmışlar, bazı yerlerde kullanmamışlar. Böyle bir sorumsuzluk, hem adli, hem de idari soruşturmayı gerektirir; ama "onlar korunmuşlar" kanaati kamuoyuna yerleşmiştir.

Atabeyler Operasyonu buna örnektir... Bu operasyonda bazı askerlerin evlerinde Recep Tayyip Erdoğan'ın evinin olduğu semtin krokisinin bulunduğu iddiası tamamen yalan ve düzmecedir.

Hasanpaşa'daki evde bulunan ajandada Albay Sezer'in elyazısı bulunmamış, yani, "aleyhte delil" çıkmamış olması önemli değildir. Çünkü asıl istenen Sezer'in tuğamiralliğe terfi etmesinin engellenmesidir. Bu amaca da ulaşılmıştır.

Sezer, casusluk suçlamalarına karşılık olarak Hasanpaşa'daki arkadaşının evinde bulunan askeri belgelerin hiçbirisinin, görev yaptığı birliğe ait olmadığını söylüyor. Bundan söz konusu belgelerin çeşitli askeri birliklerde görevli Cemaat şakirdi askerlerden toplanarak, Sezer'in arkadaşının evine konduğu veya o anda orada bulunmuş gibi tutanak düzenlendiği sonucu çıkmakta. Aynı şekilde Sezer'in birliğinde Cemaat mensubu olmadığı neticesine de varabiliriz. Eğer bu birlikte bir şakirt olsaydı, Cemaat, evrakı doğrudan buradan temin ederdi.

Telefonu Dinlenen Başsavcı

Telefon dinlenmesini düzenleyen 5397 sayılı kanunun hazırlanması ve yasalaşması aşamalarında, İstihbarat Dairesi Başkanı'ydım. Hukuki süreçte fiilen görev almış, yasanın gerekçelerini düzenlemiş ve heyetler huzurunda savunmuştum. Bu sebeple her maddesini çok iyi bilirim. Türkiye'de, teknolojik istihbarata izin veren ilk kanundu ve çok önemli bir yasal boşluğu doldurmuştu.

Affınıza sığınarak şunu belirteyim ki bazıları bu kanuna "Sabri Uzun Kanunu" adını takmışlardı. Ben, 1999-2002 koalisyon hükümeti döneminde de bu kanunun çıkartılması için çok mücadele vermiştim.

Bazı Avrupa ülkelerinde altı kez yenilenen "Teknik İstihbarat Kanunu"nun bir benzeri ne yazık ki Türkiye'de yoktu. 1929'dan kalma Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun "Postaya müdahale" maddesini zorlayarak, yurttaşın "haberleşme özgürlüğüne" müdahale ediyorduk. Yurttaşımız, hangi suçu işlerse, hangi özgürlüğüne, ne şekilde müdahale edileceğini bilmiyordu. Polis, elde ettiği delilleri yargılama aşamasında kullanamıyordu.

5397 sayılı kanun teknolojik istihbarata imkân veriyor, tüm yasadışı dinlemeleri de önlüyordu.

Bütün bunları 2008-2010 yılları arasında İstanbul Özel Yetkili Mahkemesi'nin kararıyla Ankara ve İstanbul Cumhuriyet Başsavcılarının telefonlarının dinlenmesinin kanunla hiç ilgisi olmadığını daha iyi anlatabilmek için yazıyorum. Söz konusu yasa, "terör ve organize suçlar"la mücadeleyi kapsamaktadır.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin, aslen Yozgatlı'dır, Çerkez kökenli bir aileden gelir. Nasip oldu,

rahmetli babasını da tanıma fırsatı bulmuştum. Yozgat'ta, bu aileye hısım-akraba olmak bir "güvenilirlik" işaretidir. Aile çevresini 1997 yılından bu yana tanırım. Yeğeni avukat Alpertunga Bacanlı ve eniştesi Yozgat Barosu avukatlarından Ruhi Bacanlı, avukatlarımdır.

Engin'le ilk kez 1998 yılında, o İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı'yken tanışmıştım. Daha sonra İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı'yken de ziyaret etmiştim.

Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin Boyrazoğlu'nuysa Bakırköy Cumhuriyet Başsavcısı olduğu 1998 yılından bu yana tanır ve güvenirim. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı döneminde yakın işbirliğimiz olmuştu.

Aykut Cengiz Engin, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı olduğu dönemde, gazeteci Tuncay Özkan'la bir telefon konuşması yapmış... Bu konuşmanın ses kaydı, güya Ergenekon Terör Örgütü Davası kapsamında Özkan'ın evinde yapılan arama sırasında elde edilmiş...

Bu ses kaydının bulunması sonrasında Aykut Cengiz Engin, Tuncay Özkan'ın, telefonla konuştuğu kamu görevlilerinin seslerini kaydederek sakladığını, bir kumpas içinde olduğunu düşünmüştü.

Oysa gerçek farklıydı:

O ses kaydı, 3 Kasım 1996'daki Susurluk kazası ile 26 Nisan 1997'deki Onbaşı Kadir Sarmusak olayı arasında İstanbul polisinin yaptığı "darbe hazırlığı olup olmadığını öğrenme" amaçlı yasadışı dinlemelerdeki ses kayıtlarından sadece biriydi. Toplamda 53 adet ses kaydı vardı.

Tuncay Özkan'ın evinde ses kayıtlarının bulunduğu günlerde, eski İçişleri Bakanı Sadettin Tantan hakkında da Ergenekon dava dosyasında bazı kayıtlar olduğunu öğrenmiştim. Bütün bunlardan şu sonuca varıyorum:

Yakın zamana kadar Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) üyelerinin çok büyük bir kısmı Cemaat İmamı'ydı. Özel Yetkili Mahkemelerin üyelerinin ve savcılarının çok büyük bir kısmı da Cemaat İmamı'ydı. Polis müdürleri ve amirler arasında da çok sayıda Cemaat İmamı vardı.

Polis, Cemaat adına bir şahsın evine CD koyarken, Cemaat'e bağlı hâkim ve savcılara güveniyordu. Cemaat'in hâkim ve savcıları da HSYK'daki Cemaat İmamları'na güveniyordu.

HSYK'nın Cemaat İmamı üyelerinin güvendiği şey ise Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda, HSYK'nın kuruluşunu düzenleyen 159. maddeden başkası değildi.

"Emniyet'te Fethullahçı Yapılanma" Belgeleri Cami Avlusunda

2002'de Elazığ Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polislerin bir cami avlusunda unutulan çantayı incelemeleri sonucunda bir operasyon başladı. Operasyonda, Fethullah Gülen Cemaati'nin Emniyet'teki yapılanmasıyla ilgili çok önemli bilgi ve belgeler ele geçirilmişti. Belgeler arasında Cemaat üyesi ve yakın kişilerin teşkilat içinde nasıl hareket etmeleri gerektiği, mali ilişkiler, personel politikası gibi ayrıntıların yer aldığı elyazısı notlar da vardı.[1]

Gelişmelerin sonucunda çantanın sahibi olduğu belirlenen ve Malatya'da bir dershanede öğretmenlik yapan Ahmet Şahinalp gözaltına alındı. Elazığ TEM Şubesi'nde sorgulanan Şahinalp, belgelerin çantasına başkaları tarafından yerleştirildiğini iddia etti. Mahkemeye çıkarıldı ve tutuksuz yargılanmak üzere serbest kaldı.

Çantadaki belgelerde, Elazığ, Tunceli, Bingöl ve Malatya

1 http://washingtonhaber.blogspot.com/2006/0...-ortaya-kt.html

illerinde görev yapan 144 komiser yardımcısı, komiser, başkomiser, emniyet amiri rütbesindeki emniyet mensubunun listesi vardı. Adı geçenlerin devresinin, sicilinin, ad ve soyadının, görev yerinin tek tek sıralandığı listenin sonunda "BL" ve "Açıklama" diye iki hane daha bulunuyordu. Bu bölümler personelin Fethullahçı yapılanmadaki yerini gösteriyordu.

Bu haber, Eylül 2002'de birçok gazetede yayımlandı. O tarihte Türkiye'de Demokratik Sol Parti, Milliyetçi Hareket Partisi ve Anavatan Partisi'nin oluşturduğu koalisyon hükümeti işbaşındaydı.

Olayın faili, elde ciddi belgeler olduğu halde serbest bırakılmıştı. Doğru olan da buydu. Suç, yasayla tanımlanmadıktan sonra şüphelinin tutuklanması veya ceza verilmesi söz konusu olamazdı. Yanlış olansa Eylül 2002'den bugüne kadar geçen 12 yılda Cemaat'in suçlarını tanımlayan hiçbir kanunun yürürlüğe girmemesiydi.

Tam da bu yüzden günümüzde "Paralel Yapı" diye tanımlanan Cemaat'in komplolarına karşı hiçbir ceza verilemeyeceğini; hepsinin sürüncemede bırakılacağını söylemek mümkündür.

Fatih Altaylı Beni "Cemaatçi" Yaptı!

Fatih Altaylı, 22 Mart 2006 tarihli *Sabah* gazetesinde "Uzun gidebilir" başlığı altında benimle ilgili şöyle yazmıştı:

> Genelkurmay'ın Şemdinli iddianamesi ile ilgili rahatsızlığının büyüklüğü önceki gün yapılan açıklamayla ortaya çıktı.
>
> Askerlerin açıklamasıyla hedef aldığı isim olarak herkes Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya'nın üzerinde duruyor. Ancak bana gelen bilgilere göre, Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'dan duyulan rahatsızlık da daha az değil.
>
> Uzun'a bağlı birimlerce hazırlanan istihbarat raporlarında

yüksek rütbeli subaylarla ilgili ifadeler ve Uzun'un Türkiye'de etkin bir tarikatla ilişkili olduğu iddiaları Uzun'la ilgili rahatsızlığın kaynağı.

Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Uzun'un "pek yakında" görevden alınması kimseyi şaşırtmasın...

Ertesi gün de aynı köşede, Altaylı'nın ilk yazısına atfen, "Ne diyorsak, o..." dediği "İlk kelle verildi" başlıklı bir yazısı daha yayımlandı. Altaylı, benim "etkin bir tarikatla" ilişkide olduğumu iddia etmişti.

Kendisine yaklaşık üç yıl sonra cevabi bir açıklama yazdım. Neden üç yıl beklediğimi de biraz sonra anlayacaksınız. Önce cevabımı aktarıyorum:

Sayın Altaylı,

Önce kendimi tanıtayım: Sabri Uzun, Emniyet Genel Müdürlüğü Merkez Emniyet Müdürü'yüm. 22 ve 23 Mart 2006 tarihli yazılarınızda söz etiğiniz, "İlk kelle verildi" başlıklı yazınıza konu olan "kelle" benim.

Sayın Altaylı, 17 ve 18 Kasım 2009 tarihli yazılarınızda, "Bence bu çalışmalar bir kişinin ürünü falan değil", "Bütün bunları toplayan ve yazan geniş bir ekip var", "Bence ihbarcı subay falan yok" cümlelerini içeren yazılarınızdaki ana fikirlere katılıyorum.

Bir oluşum var (!), bu oluşum, son günlerde "subay" kimliğine bürünerek, Ergenekon soruşturmasıyla ilgili habire mektuplar yazıyor... Her nedense kendisi ortaya çıkmıyor... Çok da vatanperver görünüyor... Tüm Türkiye'yi peşinden koşturuyor!

Sayın Altaylı, Türkiye'nin "Ergenekon" adını taktığı şeyle (asla terör örgütü demedim, demiyorum, diyemeyeceğim), 14 Haziran 2001 günü tanıştım. 2006 yılı Ocak veya Şubat ayında tekrar karşıma çıktı.

Evet, o tarihlerde, "Bütün bunları toplayan, yazan geniş bir ekip var" diye düşündüm, inceledim, gördüm...

Bu kişiler kim biliyor musunuz?

Hani, 23 Mart 2006 tarihinde, sizin yönetiminizdeki *Sabah* gazetesinde "Uzun'u Yakan Bilgi Notu" başlıklı haberde konu edilen, Sabri Uzun tarafından hazırlandığı, Hükümet makamlarına verildiği öne sürülen bilgi notu vardı ya, işte o notu hazırlayanlar, şimdi (subay kimliğine bürünerek) Genelkurmay Başkanlığı hakkında bilgiler veriyor.

İşte, bu yazı yayımlandığında, benim ciğerim yandı. Tüm ülkeye Sabri Uzun kurumlar aleyhine düzmece raporlar hazırlayan, üstelik, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na değil de bir cemaate bağlı insan olarak tanıtıldı.

O bilgi notunu hazırlayan, size ulaştıran, yanıltan, kendi amaçları doğrultusunda kullanan kişiler, sonra başka bir ihbar mektubuyla (Trabzon'a gönderilen) Ergenekon (!) başlattılar...

Ben, 23 Mart 2006 günü, *Sabah* gazetesi Ankara Temsilcisi Sayın Aslı Aydıntaşbaş'a gittim. Bu Bilgi Notu denilen belgeyi, İstanbul'dan, gazetenin merkezinden temin etmesini istedim; kendisinde bir kopyasının bulunduğunu söyledi; verdi.

İşte o gün, benim hazırladığım öne sürülen belgeye ulaşmış oldum.

O "Bilgi Notu", Sabri Uzun'un görevden alınması için (birileri tarafından) hazırlanmıştı. Aynı kişiler, o günlerde "Bir subayın dedesinin Yahudi olduğunu, mezarının İsrail'de bulunduğunu" bir internet sitesinde yayımlamışlardı.

Sabah gazetesinin haberi üzerine hiçbir makam sahibi ortaya çıkıp, "Sabri Uzun böyle bir Bilgi Notu hazırlayıp, bize vermedi" diye açıklama yapmadığı gibi... Sabri Uzun hakkında idari soruşturma da yapmadılar... Allah, Allah!..

Fatih Bey, siz, 20 sene içinde Türkiye bölünür diyorsunuz ya, o bölünmenin başlangıç tarihi, "Uzun'u Yakan Bilgi Notu" yazısının yayımlandığı gündür...

Başarılar dilerim.

Uyandıramadım...

Fatih Altaylı sonradan geç de olsa "uyandı" ve halen "uyanamayan" devlet görevlilerini uyandırmak için adeta "dürtmeye" başladı.

Örneğin, 17 Kasım 2009 tarihli *Habertürk* gazetesindeki yazısında, kendisini subay gibi tanıtan(!) şüpheli bir şahıstan bahsetmekte ve şöyle demekteydi:

Yaratılan atmosfere göre, TSK içinde "vatanını seven ve demokrat" bir subay var. Bu subay, TSK'daki antidemokratik uygulamalara kızıp kızıp ikide bir ihbar mektubu yazıyor ve bu mektuplarına "müthiş" belgeler ekliyor.

Ancak belgelere bakınca görüyorsunuz ki, bunlar uzun zaman içinde toplanmış, farklı birimlerden, farklı dönemlerden belgeler.

Ben size söyleyeyim, bunları tek bir subay toplamış olamaz, hele hele bugün kafası bozulduğu için bunları postalayan bir subay hiç olamaz (...) Ve bence bu çalışmalar bir kişinin ürünü falan da değil.

Bütün bunları toplayan, hazırlayan ve yazan geniş bir ekip var.

İşte bu yazıyı okuduktan sonra, önceki bölümdeki cevabımı gönderdim; aynen yayımladı.

Altaylı'nın 12 Ekim 2006 tarihli "İrtica Yok, Gülen Var" başlıklı yazısıyla birlikte ele aldığımızda, "Sen subay değilsin"

diye seslendiği kişiye "Gülen Cemaati'ndensin" dediği de anlaşılıyordu.

Ben de Altaylı'ya gönderdiğim yazımda, "Siz, kirli kişileri tespit etmişsiniz ama o kişi size 23 Mart 2006 tarihli haberde 'Sabri Uzun'un başını yakan bilgi notu' yazısını hazırlayıp gönderen; o tarih itibarıyla sizi yanıltan, aldatan kişidir" demek istedim.

Aslında devleti de "uyandırmak" istemiştim. Uyandıramadım; üzgünüm!

Cüneyt Özdemir: "Pardon Siz Fethullahçı mısınız?"

Cüneyt Özdemir'in yazdığı *Önemli İşler Dairesi*[1] adlı kitabın 300. sayfasında, "Pardon, Siz Fethullahçı mısınız?" başlıklı bir bölüm bulunmakta.

Bu bölümün ilk cümlesinde yazar, "Kitabın yazımı sırasında Emniyet İstihbarat'ın Oran'daki merkezini resmi olarak birkaç kez ziyaret etme imkânı buldum" diyor.

Başka bir paragrafta ise şu satırlar var: "Kitabın yazılmaya başlanmasıyla ilgili son ve en can alıcı soruyu İstihbarat Daire başkanlarından, bizimle görüşmesi için görevlendirilmiş ismin gözlerinin içine bakarak hiç uzatmadan sordum:

"Pardon, siz acaba Fethullahçı mısınız?"

"Masada yedi kişilik bir istihbaratçı topluluğu vardı... Diğerlerinde bir sessizlik oldu..."

Fatih Altaylı'nın *Sabah* gazetesindeki köşesinde 6 Şubat 2007'de yayımlanan "Emniyet Darmadağın" başlıklı yazıda da şöyle bir cümle geçiyordu:

"İstihbarat Şube Müdürü'ne atfen yapılan bu sızıntının kaynağının R.G. isimli bir üst düzey Emniyet görevlisi olduğu da hemen bu gelişmenin ardından sızdırıldı."

1 Cüneyt Özdemir, *Önemli İşler Dairesi*, Doğan Kitap, 2009.

Cüneyt Özdemir'e dört sorum var:

– "Siz Fethullahçı mısınız?" sorusunu yönelttiğiniz kişi R.G. miydi?

– Yazdıklarınızdan, Ergenekon soruşturmasının arkasındaki kişinin R.G. olduğu şeklinde kanaatinizin olduğu anlaşılıyor. Doğru mudur?

– Fatih Altaylı'nın yazısına konu olan R.G. ile sizin söz ettiğiniz aynı kişi midir?

– Size, "Ergenekon işi 3000 yıl sürecek" diyen kişi de R.G. midir?

Manzaraya bakın... Darbeci polisi, gazeteci Fatih Altaylı tespit ediyor ve yazıyor; gazeteci Cüneyt Özdemir "görüyor" ve kitabında söz ediyor ama devlet yetkilileri hiçbir şey yapmıyor!

Hükümet'in Karşı Atağı

2009 yılında görevden alınan Emniyet Genel Müdür Yardımcılarından Mustafa Gülcü, Mart 2014'te tekrar görevine getirildi. Aynı şekilde görevden alınan Celal Uzunkaya da, İzmir İl Emniyet Müdürlüğü'ne tayin edildi.

Bir kumpas sonucu cezaevine atılan eski Ankara İl Emniyet Müdürü Orhan Özdemir, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele (KOM) Dairesi Başkanlığı'na getirildi.

Yine kumpasla cezaevine konulmuş eski Sakarya İl Emniyet Müdürü Faruk Ünsal, Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı'na getirildi.

Tüm bu atamaları "Hükümetin nihayet uyanması" şeklinde değerlendiriyorum. Bugüne kadar hükümetin yetkisini eline alan Cemaat'in yaptığı zulüm deşifre olmuş, hükümet yetkisini Cemaat'le paylaşmaktan vazgeçmiştir.

Erdoğan'ın Hastalığını Cemaat Nereden Bildi?

Ahmet Şık, Başbakan Erdoğan'ın ofisindeki "böcek" olayının arka planını *Birgün* gazetesinde yaptığı haberle duyurdu.

Ahmet Şık haberinde, bir hafta öncesinde Erdoğan'ın NTV'de katıldığı televizyon programında, evinde "böcek" denilen cihazlardan bulunduğunu, "Devletin kurumları, birimleri arasında bazı yanlış alışkanlıklar var. Bu yanlış alışkanlıkları tamamen atamıyorsunuz. Dinleme de bunun içinde. Ben de dahil bu dinleme bitmemiştir... Makama bir böcek koydular... Arama tarama esnasında ilgili birimlerimiz bunu buldu, çıkardı... Evimin altındaki ofisimde olan şey... Birileri işte, derin devlet dediğiniz onlar da boş durmuyor ve çalışıyor" dediğini hatırlatıyordu.

Erdoğan'ın ameliyat olacağını kendisi ve yakın çevresindeki birkaç kişiden başka kimsenin bilmediği bir dönemde Cemaat'in bu yönde bilgilere sahip olması üzerine kuşkular arttı ve Başbakan'ın Ankara Keçiören'deki evinde arama yapıldı.

Aslında Erdoğan daha önce de "yasadışı dinleme mağduru" olmuş, KKTC Başbakanı Mehmet Ali Talat'la, ardından da işadamı Remzi Gür'le yaptığı telefon görüşmeleri 2009'da sızdırılmıştı. Erdoğan, Remzi Gür'le arasında geçen ve ABD'deki kızı için para istediği telefon konuşmasının sızdırılmasına çok öfkelenmişti. Bu olay, Başbakan ile Cemaat arasındaki gerilimin fitilini ateşlemiş, ne ilginç rastlantıdır ki Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek aynı dönemde görevden alınmıştı.

18 Ekim 2009 ve 25 Ekim 2009'da o dönem haftalık dergi olarak yayın yapan *Aydınlık*'ın kapak haberleri Başbakan Erdoğan'ın telefon konuşmalarını aktarıyordu. Sızdırılan

telefon kayıtlarını haber yapan iki gazeteci, *Aydınlık* dergisi Genel Yayın Yönetmeni Deniz Yıldırım ve Ulusal Kanal İstihbarat Şefi Ufuk Akkaya 9 Kasım 2009'da "Ergenekon terör örgütü üyeliği" suçlamasıyla tutuklandılar.

Bu ses kayıtları *Aydınlık*'tan önce başka basın organlarına da gönderilmişti.

Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın, KKTC Başbakanı Mehmet Ali Talat ve işadamı Remzi Gür'le yaptığı telefon konuşmalarının ses kaydı Ekim 2009'da, gazete bürolarına Cemaat şakirdi polisler tarafından servis edilmişti.

Aydınlık dergisi ve Ulusal Kanal, Ak Parti karşıtı tutumlarından dolayı, bu ses kayıtlarını kullanmaktan çekinmemişlerdi. Böylece, Başbakan ve çevresindekilerin zihninde "*Aydınlık* dergisi ve Ulusal Kanal bizim telefonlarımızı dinliyor" şüphesi oluşmuştu. Bu düşünce sonucu doğal olarak Hükümet ile Cemaat, birbirlerine yakınlaştı. Cemaat şakirdi polisler, ister istemez, "Ak Parti'nin koruyucuları" gibi bir görünüm kazanmışlar ve bu "güvenme-sığınma" ortamı, Cemaat'in, Başbakan'ın telefonunu uzun süre dinlemesine uygun ortam oluşturmuştu.

Cemaat'in eski imamlarından Nurettin Veren'in, Fethullah Gülen hakkında yaptığı açıklamalar, 2005'te *Aydınlık*'ta ve Ulusal Kanal'da yer almıştı. Dört yıl sonra Cemaat karşıtı o yayınların intikamı da alınmış oldu.

Başbakan'ın telefonunu dinleyenlerle ses kayıtlarını gazete bürolarına "göndereni belli olmayacak şekilde" servis edenler aynı kişilerdi. Sonrasında "Haberleşme hürriyetini ihlal ettiler... Başbakan'ın telefonunu dinlediler" diye *Aydınlık* ve Ulusal Kanal yetkililerini cezaevine dolduranlar da aynı kişiler, yani Cemaat'in şakirtleridirler.

BÖLÜM 4

TUNCAY GÜNEY KİMİN ADAMI?

Ergenekon Soruşturmasında Görevlendirilmiş "Polisler"

Ergenekon soruşturması kapsamında Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü bünyesinde müdürlüğümüz ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü personelinin katılımıyla oluşturulan çalışma grubu listesidir

TEM Şube Müdürlüğü

ADI-SOYADI	RÜTBESİ	SİCİLİ
1. M. K.	Emniyet Amiri	2046...
2. O. E.	Komiser	2428...
3. O. C.	Komiser	2429...
4. U. Y.	Komiser	2429...
5. G. A.	Komiser	2429...
6. F. Ş.	Polis Mem.	9287...
7. M. Ş. G.	Polis Mem.	1177...
8. N. A.	Polis Mem.	1419...
9. M. D.	Polis Mem.	1636...
10. M. A.	Polis Mem.	2001...
11. E. K.	Polis Mem.	2004...
12. F. T.	Polis Mem.	2028...
13. Y. Ç.	Polis Mem.	2060...
14. B. K.	Polis Mem.	2079...
15. T. D.	Polis Mem.	2616...

16. M. Ü.	Polis Mem.	2638...
17. A. T.	Polis Mem.	2738...
18. A. İ. Y.	Polis Mem.	2811...
19. M. E.	Polis Mem.	2742...
20. S. C.	Polis Mem.	2562...
21. M. K.	Polis Mem.	2528...
22. M. T.	Polis Mem.	1518...
23. S. D.	Polis Mem.	1596...
24. M. T.	Polis Mem.	9429...

Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü

25. A. D.	Emniyet Amiri	
26. İ. E.	Komiser	1831...
27. M. K.	Komiser Yrd.	2658...
28. M. G.	Polis Mem.	1399...
29. D. A. D.	Polis Mem.	2228...
30. A. A.	Polis Mem.	2662...
31. A. I.	Polis Mem.	2670...
32. A. O.	Polis Mem.	1754...
33. A. K.	Polis Mem.	2196...
34. F. M.	Polis Mem.	2831...
35. M. G.	Polis Mem.	2657...
36. H. A.	Polis Mem.	1871...
37. K. Ö.	Polis Mem.	2623...
38. C. B.	Polis Mem.	1181...
39. Ö. F. O.	Polis Mem.	2291...
40. A. B.	Polis Mem.	2008...

Not: Terörle Mücadele Kanunu kapsamında suç işlemiş olmamak için listedeki isimlerin soyadlarında ve sicil numaralarında "kısaltma" yaptım.

Kozanlı Ömer ve Coşkun Ç.'nin Marifetleri

Hep duyuyordum "Ömer" adını! Diyorlardı ki, Maltepe'den Tandoğan yönüne giderken, sağ tarafta ciğercinin üstünde sigortacı... İkinci veya üçüncü katta bürosu var. Gerçek adı değil, kod adı Ömer! Gelip geçerken hep dikkatlice bakardım, tanımak isterdim. Sanıyorum 2007 yılının ilk aylarıydı, bir akşam vakti İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Coşkun Ç.'yi, kendisinin kullandığı, Daire Başkanlığı'na ait olduğunu sandığım bir özel otomobille bu binanın önünden hareket etmek üzereyken gördüm. O esnada ya kendi arabasıyla özel bir ziyarete geldi ya da şoförünün bilmesini istemediği için Cemaat sorumlusu Ömer'in ziyaretine, Daire'nin arabasıyla geldi diye düşünmüştüm.

O anda "Acaba Ömer, Nur Cemaati'nin 'şûra reisi', Coşkun da o cemaatin şûra üyesi mi..." diye aklımdan geçirdim. Sonra içimden, "Bir gün gelir, Coşkun'un tayin edileceği görev, Cemaat'le ilişkisinin olup olmadığını da ortaya çıkarır" dedim.

Coşkun Ç., 2010'da, 1. Sınıf Emniyet Müdürlüğü'ne terfi etti; emsalleri il Emniyet Müdürlüklerine tayin edildikleri halde, o tayin edilmedi. Kendime gene sordum: "Coşkun, acaba şûra üyesi de, onun için mi Ankara dışına gönderilmiyor? Şûra çalışmasının aksamaması için mi bekletiliyor, başka bir şûra üyesinin emekli olmasını takiben, bir daire başkanlığı görevine mi getirilecek?"

İşte ben bu düşünceler içerisindeyken, Hanefi Avcı'nın *Haliç'te Yaşayan Simonlar-Dün Devlet, Bugün Cemaat* adlı kitabı yayımlandı. O kitapta, "Kozanlı Ömer" kod adlı kişinin gerçek adının Osman Hilmi Özdil ve Kozan-1968 doğumlu olduğu, Maltepe'de sigortacılık yaptığı, Cemaat tarafından "Emniyet Genel Müdürü" görevine getirildiği; Polis Bakım

ve Yardım Sandığı'yla ilişkisi bulunduğu, Uluslararası Stratejik Araştırma Kurumu'nun (USAK) danışmanlığını yaptığı ifade ediliyordu.

Bu satırları okuduğumda, 2005'te Anayasa Mahkemesi'ne gönderilen sahte imzalı bir mektubu hatırladım. Söz konusu mektupta, "Sabri Uzun ile Emin Arslan görevlerini yapmadıkları için, eski Başbakan Mesut Yılmaz, şimdi Anayasa Mahkemesi'nde yargılanıyor" iddiasında bulunuluyordu. Bu mektubun, Gülen Cemaati'nin Emniyet Genel Müdürlüğü'nde yerleşmesi için, benim ve Emin Arslan'ın görevden alınması amacıyla, "Cemaat Şûrası"nın kararıyla kaleme alındığını anladım.

Bu mektubun hazırlanmasında ve şûra kararının alınmasında Coşkun Ç.'nin nasıl bir rolü olduğu mutlaka ortaya çıkacaktır.

Burada belirtmek istediğim bir husus daha var.

Bana gelen bilgilere göre, Kozanlı Ömer'den önce Cemaat'in "Emniyet İmamı" görevini üç ay süreyle Hamidullah Öztürk isimli birisi yapmıştı. Hamidullah Öztürk'ün, "Paralel Yapı" söylentileri çıktıktan sonra Cemaat tarafından, Brezilya'ya kaçırıldığını da öğrendim.

Söz konusu kişinin açık kimliğini ve mesleğini Ankara'da birçok kişi gibi ben de biliyorum. Şimdilik bu kadar yazmakla yetineceğim.

Tuhaf Bir Soruşturma Yöntemi

Hanefi Avcı'nın kitabı, 20 Ağustos 2010'da piyasaya çıktı. Bunun üzerine İçişleri Bakanlığı, iki mülkiye müfettişi ve bir polis başmüfettişi görevlendirdi. Onlar da, Hanefi Avcı'ya kitapla ilgili sorular sormak yerine, Eskişehir İl Emniyet Müdürlüğü görevi sırasında, evine temizlikçi

gelip gelmediğini, eşinin polis araçlarına binip binmediğini araştırdılar!

Ben, bu soruşturma usulünü gayet iyi tanıyorum!

2006'da görevden alınmamdan sonra İstihbarat Daire Başkanlığı'na giden mülkiye müfettişleri, "Sabri Uzun'un eşi devletin arabasına biniyor muydu?" gibi sorular sormuşlardı.

Namuslu görevlileri soruşturan müfettişler, "Eve gelen hizmetçi var mı, devlet arabasını nasıl kullanıyordu?" gibi, esasa etki etmeyen sorularla, soruşturulan görevlileri idari cezalarla süründürmeye çalışmaktadırlar.

Bu tür "süründürme soruları", ancak kolayca satın alınabilecek müfettişler veya "Cemaat bağlısı" müfettişler tarafından sorulur. Onlara, bir "tetikçilik" görevi verilmiştir. Hizmetlerinin karşılığında da ya "vali" olurlar ya da "Cemaat Başimamlığı"na yükselirler.

Ama bu müfettişler, "Gölge Emniyet Genel Müdürü" Osman Hilmi Özdil'e ve "Gölge Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı" olan "Cemaatçi Sinan" kod adlı Murat Karabulut'a dokunamazlar!

Tuncay Güney'in Ses Kayıtları

Sözde gazeteci Tuncay Güney, Mart 2001'de İstanbul Asayiş Şubesi tarafından gözaltına alınıp, bir gün sonra Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'ne getirildiğinde, İstanbul İstihbarat Şubesi görevlisi Serdal G., Tuncay'a, kendisinin ses kasetini dinletip, özel hayatına ait bilgileri ortaya sermişti. Güney bu yöntemle korkutulmuş, şantaj yapılmıştı.

Korku içindeki Tuncay Güney, "Gözaltına alındığımı bilen yok. Kimse de beni aramaz. Beni yok edebilirler. Polisin

benden istediği şeyleri anlatıp, istedikleri şekilde ifade verirsem hayatımı kurtarırım. Adliyeye gönderilmem durumunda nasıl olsa oradan çıkarım" diye düşünmekteydi.

İşte Tuncay Güney'in o tarihte verdiği ifadeye dayandırılarak başlatılan Ergenekon operasyonlarını ve Ergenekon Davası'nı bu "hukuki dayanaksızlık" içinde değerlendirmek gerekir.

Ergenekon Davası'na esas teşkil eden ilk ifadeyi veren Tuncay Güney mahkemeye çağırılmamış, "hür iradesiyle" mahkeme huzurunda ifadesi alınmamış, belki de özellikle alınmak istenmemiştir. Güney'in ifadesi alınmadığı için de Ergenekon Davası, başından itibaren hukuki dayanaktan yoksun kalmış, "zulüm davası" görünümü taşımıştır.

İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'nde olanlar şöyleydi:

Tuncay Güney, önce Hasdal Kışlası'nda görevli bir üsteğmenle ilişkisi anlatılarak ve telefon konuşmalarının kayıtları dinletilerek manevi baskı altına alınmıştı.

Tuncay, özel hayatına ilişkin gizliliklerin ortaya serilmemesi için, adeta polise sığınmıştı. "Siz benim özel hayatıma ait sırlarımı saklayın, ben de istediğiniz ifadeyi vereyim; her iki tarafın da yararına bir sonuç ortaya çıksın" anlayışıyla, bir an önce polisten kurtulup adliyeye gidebilmek için istenen şekilde ifade vermişti.

Bu psikolojik ortamda, Şube Müdürü Adil Serdar Saçan ve Yardımcısı Ahmet İhtiyaroğlu'nun da haberleri olmadan, Cemaat'e bağlı olduklarını sandığım Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'nde görevli Başkomiser Kemal K. (Özel Sınıf-1988'li), Komiser Ahmet D., İstihbarat Şubesi'nde görevli Komiser Serdal G., hep birlikte Tuncay Güney'i gizlice sorguya alıp, "Ergenekon'un gazeteci ayağını

say; Taha Akyol yok mu, Enis Berberoğlu yok mu, Fikret Bila yok mu, Ertuğrul Özkök yok mu?" gibi sorular sorarak, yönlendirme yapmışlardır.

Sorgu dilinde, bu tür sorular sormak veya sorgucunun isimler söyleyerek sorgulanan kişiyi yönlendirmesine **"yükleme yapmak"** denilir.

Çaresiz kalmış zanlı ve sanıklar, sorgudan kurtulmak, toplumsal itibarlarını korumak istedikleri için "yükleme yapılmasına" elverişlidirler ve adeta **"polise sığınırlar".**

Tuncay Güney de sorgu sırasında o psikolojideydi.

Başkomiser Kemal K.'nın odasında gizlice yükleme yapıldıktan sonra Şube Müdürü Adil Serdar Saçan'a, "Tuncay Güney, Ergenekon'un gazeteciler ayağını anlatıyor" denilerek, söz konusu gazetecilerin isimleri, Şube Müdürü Adil Serdar Saçan, Şube Müdür Yardımcısı Ahmet İhtiyaroğlu, Komiser Ahmet D., Başkomiser Kemal K. ve Komiser Serdal G.'nin bir arada bulundukları ortamda, Kemal K.'nın odasında, Tuncay Güney'e tekrar soruldu. Heyetin huzurunda Tuncay Güney, önceden gizlice "yüklenen" isimleri tekrar söylediğinde, kameraya kaydedildi (Mart 2001). Daha sonra bu kamera kaydı CD'ye aktarılarak, postayla ve göndereni belli olmayacak şekilde 3 Temmuz 2002'de MİT Müsteşarlığı'na gönderildi.

Cemaat, Ergenekon Örgütü'nün varlığını Tuncay Güney'in ifadesine dayandırarak ortaya koymak istiyordu. Böyle bir örgütün olmadığını savunacak ve konuyu irdeleyecek gazetecileri de susturmak, korkutmak gerektiğine inanılmış, planlama o yönde yapılmıştı.

O kamera görüntülerinin, göndereni belli olmayacak şekilde MİT Müsteşarlığı'na yollanması, Cemaat operasyonunun başlatıldığı anlamına geliyordu.

Üstelik Tuncay Güney'e yükleme yapanların Cemaat bağlısı olması, "yüklemenin" Saçan'dan gizlenmesi ve kamera kaydının yine Saçan'dan gizli olarak CD'ye aktarılıp MİT'e gönderilmesi, Cemaat operasyonunun ne kadar ince planlandığını göstermektedir.

Ergenekon Davası'nın görüldüğü İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne yazı göndererek, Tuncay Güney'in kamera görüntüsünü ve diğer delilleri sormuştur. İstanbul Emniyet Müdürlüğü, "Bizde kamera kaydı yok" cevabını vermiş, MİT Müsteşarlığı ise "Bizde CD var" demiştir.

Düşünebiliyor musunuz?

Kamera kaydının gerçekleştiği İstanbul Emniyet Müdürlüğü "Bizde kayıt yok" diyor; kendilerine gizlice CD gönderilen MİT Müsteşarlığı, "Bizde CD var" diyerek, Cemaatçi polisler tarafından iğfal edilmiş istihbarat örgütü durumuna düşürülüyor!

Üstelik Adil Serdar Saçan'ın, İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne yazdığı yazılar, 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nin önünü açacak, birçok günahsız tutuklu kişinin mağduriyetine son verebilecekken, o yazışmalar da mahkemeye gönderilmedi; Ergenekon Davası'ndan cezaevinde bulunan insanların tutuklulukları, ceza infazına dönüştürüldü. O tarihlerde güvenilir bir arkadaşımdan, resmi ifadenin dahi mahkemeden gizlendiğini duymuştum.

ABD'ye gidişinde Tuncay Güney'i karşılayan Mehmet Özbay, eski MİT mensubu Mehmet Eymür ile bağlantıda olan bir kişidir. Ergenekon operasyonları ve yargılama başladıktan sonra Mehmet Eymür ile birçok emniyet müdür yardımcısının ve şube müdürünün İstanbul'daki Princess Otel'de toplantı yaptıkları da duyumlarım arasındadır.

Eskişehir eski Emniyet Müdürü Hanefi Avcı, Devrimci Karargâh Örgütü'ne yardım ettiği için –bana göre saçma bir gerekçeyle– tutuklanmıştı. 28 gün önce boşalttığı makam odasında, bir dizüstü bilgisayar çantası içerisinde ses kaseti yakalandığına dair –benim bilgilerime göre– düzmece bir tutanak düzenlendi.

Avcı'nın eski makamında bulunduğu öne sürülen ses kasetinde, gazeteciler Enis Berberoğlu'nun, Ertuğrul Özkök'ün, Sedat Ergin'in, Mehmet Ali Birand'ın, Fatih Altaylı'nın, eski 1. Ordu Komutanları Orgeneral Çevik Bir ve Orgeneral İsmail Koçman'ın, eski İstanbul İl Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nun telefon konuşma kayıtlarının bulunduğu ileri sürüldü.

Okurlarımın buraya dikkat etmesini rica ediyorum. Bu kasetler 3 Kasım 1996-26 Nisan 1997 tarihleri arasında, İstanbul'da polisler tarafından kaydedilmiştir. Kaydedilen seslerden Tuncay Güney'e ait olanlar, ona karşı şantaj için kullanılmıştır. Dolayısıyla, o kaydın işi bitmiştir; saklanmasına gerek kalmamıştır. Ana CD'deki bu kayıt silinmiş, Hanefi Avcı'nın makam odasına bırakılmamıştır.

Tuncay Özkan ile Savcı Aykut Cengiz Engin arasındaki telefon konuşmasını içeren ses kaydı da, Tuncay Özkan'ın evinde yakalanmış gibi işlem görmüş, o ses kaydının da işi bitmiş, silinmişti.

Oysa ana CD'de bulunan diğer telefon ses kayıtları, hiçbir işe yaramadan elde atıl kalmıştı. Onlar da Hanefi Avcı'nın makamına konulmak suretiyle işe yarar hale getirildi, kumpas aracı olarak kullanıldı.

Tuncay Güney'in Adil Serdar Saçan tarafından sorgulanması sırasında kaydedilen görüntülerin, Emniyet kamerası aracılığıyla değil, MİT'in Emniyet içinde izleme yapmasıyla

elde edildiği de sonradan anlaşıldı. MİT'in mahkemeye gönderdiği kayıt Organize polisinin yaptığı sorgu kaydı değil, yapılan sorguyu dinlemeye yönelik bir ses kaydıydı. Kısacası sorgu odasına dinleme cihazı yerleştirilmişti! İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nin avukatlara dağıttığı 5 nolu CD'deki "T.G. ses kaydı" adlı kaydın, Tuncay Güney'in İstanbul Organize'de kaydedilen ve dört kaset olduğu belirtilen video kayıtlarıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Sorgu İçinde Gizli Dinleme

İstanbul Organize Suçlar Şubesi'nde Tuncay Güney'in ifadesinin videoya alınma işleminin, Saçan'ın o dönemdeki yardımcısı Kemal Karademir'in odasında yapıldığı, soruları da müdür yardımcıları Kemal Karademir ve Ahmet İhtiyaroğlu'nun sorduğu kamera kayıtlarından biliniyordu. Şube Müdürü Adil Serdar Saçan'ın ise video kaydında sesi ve görüntüsü bulunmuyordu.

MİT'in mahkemeye gönderdiği 5 nolu CD'de bir ses kaydı var ama bu, videodaki sesin kaydı değildi. Tuncay Güney'in İstanbul Organize Suçlar Şubesi tarafından kaydedilen video kaydıyla bir ilgisi yok. Muhtemelen mülakat kaydından önce kaydedilmiş, sorgu odasına yerleştirilen dinleme cihazıyla kaydedilmiş sesler var bu CD'de. Bu kayıtta iki sorgucunun, dönemin Organize Suçlar Şube Müdürü Adil Serdar Saçan ve yardımcısı Ahmet İhtiyaroğlu'nun sesleri duyuluyor. Birkaç yerde ise Saçan'ın diğer yardımcısı Kemal Karademir'in sesi fonda duyuluyor.

CD'de, sorgucu iki polisin "iyi polis-kötü polis" taktiğiyle Tuncay Güney'den laf almaya çalıştıkları, bazen de Tuncay Güney'in canının yakıldığına dair sesler duyuluyor. Bazı yerlerde ise kayıt cihazına bilinçsizce dokunmaktan

kaynaklanan tıkırtı ve sürtünme sesleri, parazitler kulağa çarpıyor. Bu da sorgu odasında, sorgulayanların bile haberinin olmadığı bir kayıt cihazının bulunduğunu gösteriyor.

Sorguyu yapan Adil Serdar Saçan, yardımcısı Ahmet İhtiyaroğlu ve Kemal Karademir, kendi aleyhlerine suç teşkil eden bir ses kaydını MİT'e göndermeyeceklerine göre, geriye tek olasılık kalıyor: Sorgu odasının istihbarat birimleri tarafından dinlenmiş olması.

Tuncay Güney gözaltına alındıktan sonra, kendisinin MİT eski Kontrterör Daire Başkanı Mehmet Eymür ile çalıştığını dile getirmişti. İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından resmi evrakta sahtecilik suçlamasıyla bir günlük tutukluluğunun ardından kefaletle serbest bırakılmış olması, kefaletinin apar topar ödenip yurtdışına çıkartılması ve kendisinin o günden bu yana hayatını önce ABD'de, sonra da Kanada'da sürdürdüğü de düşünüldüğünde kendisinin görünmeyen bir el tarafından korunduğu akla geliyor. Ancak MİT'in ısrarla iddia edilen "eleman" ilişkisini reddedip Mehmet Eymür'ü ve Kontrterör Dairesi'ni işaret etmesi henüz açıklanmayan karanlık noktalar bulunduğunu da gösteriyor.

Burada söz konusu kaydın ortaya çıkışından da bahsetmek gerekiyor. Ses kayıtları, Ergenekon Davası'na bakan İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nin MİT'e, Tuncay Güney ve Ergenekon'la ilgili ne gibi çalışmalar yapıldığını sormasıyla ortaya çıkmıştır. Mahkemenin bu isteği üzerine MİT Müsteşarı adına Hukuk Müşavir Vekili Asuman Bozoklu, davanın 31. duruşmasına bir yazı göndermiştir. Yazının ilk paragrafında 3 Temmuz 2002 yılında MİT'e postayla, isimsiz ve imzasız bir ihbar mektubuyla birlikte altı CD gönderildiği belirtilmektedir. Bunun üzerine mahkeme heyeti, MİT'in elindeki belgeleri incelenmek üzere istemiştir.

Hanefi Avcı'nın Notu Nereden Çıktı?

Anlatacağım olayın Türkiye tarihinde başka bir örneği yok... Allah bir daha da kimseye yaşatmasın.

Yıl 2010. Asayiş Dairesi Başkanı, Eskişehir İl Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'ya telefon ederek, iki kişi hakkında bilgi istiyor. Avcı, isimleri yazdığı kâğıdı Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü'ne verip, "Kayıtlarınızı inceleyip, sonucunu bana getirin" diyor.

Kaçakçılıkla Mücadele Şube Müdürü, daha sonra isimlerin yazılı olduğu not kâğıdını geri getirip, şubelerinin arşivinde bu iki şahısla ilgili suç kaydının bulunmadığını bildiriyor.

Avcı, bu kez aynı not kâğıdını İstihbarat Şube Müdürü'ne veriyor, ondan da arşiv taraması yapmasını istiyor. Ancak İstihbarat Şubesi'nde de kayıt bulunamıyor. Yalnız, Hanefi Avcı'nın elyazısının bulunduğu o not kâğıdı İstihbarat Şube Müdürü'nde kalıyor!

Burada ilginç olan şudur:

Hanefi Avcı'nın boşalttığı makam odasında 28 gün sonra İstanbul Özel Yetkili Mahkemesi'nin kararıyla arama yapılmış, toplam 24 kasette, 54 kişinin ses kaydı ele geçirilmiştir. Bu kasetler, bir çanta içinde bulunmuş, parmak izi ve DNA incelemesi de yapılmamıştır.

İşin tuhaf tarafı, Avcı'nın elyazısıyla önce Kaçakçılıkla Mücadele Müdürü'ne, sonra da İstihbarat Şube Müdürü Mustafa A.'ya verdiği kâğıt da, o çantanın içinden çıkmıştır.

Konunun sorulması üzerine Avcı önce kâğıdı hatırlayamamış, sonraysa söz konusu kâğıdı son olarak İstihbarat Şube Müdürü'ne verdiğini hatırlamıştır.

Peki, İstihbarat Şube Müdürü Mustafa A.'ya verilen kâğıt, nasıl olup da, Hanefi Avcı aleyhine delil oluşturacak

çantanın içine girmiştir?

Biraz düşününce, üzerinde Avcı'nın elyazısı olan kâğıdın çantada olma sebebinin, kasetlerin de ona ait olduğu kanısını uyandırmak olduğu anlaşılacaktır.

Avcı'nın odasında arama yapılacağı tarihte, Eskişehir İl Emniyet Müdür Yardımcısı olan Ali Yılmaz'ın yıllık iznini yarıda kesip Eskişehir'e gelmiş olması da üzerinde ayrıca durulması gereken şüpheli bir durumdur.

Yıllar Sonra Baybaşin'i Kim Konuşturdu?

Taraf gazetesi muhabiri Fırat Alkaç, 5 Ocak 2010 tarihli ve Amsterdam mahreçli haberinde, Hollanda'da cezaevinde yatmakta olan ünlü uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Baybaşin'in anlatımlarına yer verdi. Bir döneme damgasını vuran Kısmetim-1 ve Lucky-S gemileri (1993) hakkında yıllar sonra iddialarda bulunan Baybaşin, "İki ton uyuşturucuyu devlet pazarladı" diyordu.

Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Mehmet Berk'e sekiz sayfalık ihbar mektubu yollayan Baybaşin, Ergenekon sanığı emekli Tuğgeneral Veli Küçük'ün bir süre önce tutuklanan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'la ortak iş yaptığını öne sürmüş, Lucky-S'te yakalanan uyuşturucunun Emin Arslan ve Necdet Menzir'in bilgisi dahilinde piyasaya sürüldüğünü iddia etmişti.

Vaziyete bakın... Baybaşin tanık, Necdet Menzir ile Emin Arslan sanık!

Hüseyin Baybaşin uluslararası eroin kaçakçısı olduğu için, Necdet Menzir'in İstanbul İl Emniyet Müdürü (1992-1995) ve Mestan Şener'in İstanbul Narkotik Şube Müdürü olduğu günlerden beri takip edilmekteydi. Emin Arslan'ın Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele (KOM) Daire

Başkanlığı yaptığı (1997-2001) dönemde, 1998'de başarılı bir çalışmayla yakalanmıştı.

Taraf gazetesine açıklamalarını tutuklu olduğu Hollanda'dan yapmıştı.

Merak ettiğim, Baybaşin, bu açıklamaları niye daha önce yapmadı? Emin Arslan kendisini yakalatana kadar neden sustu? O gazeteyi, kendisini yakalatanlardan intikam almak için mi kullandı?

O gazeteye soruyorum: Ergenekon ve Balyoz gibi davalar kamuoyunda inandırıcılık kazanamadığı için mi dünyaca ünlü bir eroin kaçakçısıyla işbirliği yaptınız? Sizi Hüseyin Baybaşin'e Ergenekon-Balyoz kumpasını hazırlayan Cemaat şakirdi polisler mi yönlendirdi? Adaletin "nurlu ufukları"na Baybaşin aracılığıyla mı ulaşmaya çalıştınız?

Bu sorulara cevap bulmak için bazı açıklamalar yapmama ve Emin Arslan'ın başına gelen bir olayı anlatmama izin verin.

Polisin yaptığı çalışmalarda üç aşama vardır; bu aşamaların dışına kesinlikle çıkılamaz. Çıkılırsa bu işin sonu "polis devleti" olur.

Birinci aşama, istihbarat aşamasıdır. Kısaca, takip, tarassut (gözetleme-izleme-izlettirme), tahkikat, keşif ve arşiv incelemesinden ibarettir. İkincisi, yakalama operasyonudur. İstihbarat aşamasında elde edilen bilgiler, Özel Harekât ve Terörle Mücadele Şube Müdürlükleriyle paylaşılır, Özel Harekât Polisi tarafından yakalama operasyonu düzenlenir. Üçüncüsü, sorgulama ve adli işlem operasyonudur. Son aşamada, yakalamanın bitirilmesi, zanlıların etkisizleştirilmesi sonrasında, operasyon mahalline Terörle Mücadele Şubesi (TEM) ekiplerinin gözetiminde Kriminal Polis Laboratuvarı uzmanları girip, bomba, zehirli ve yanıcı madde araması

gerçekleştirir, kendi deyimleriyle "temizlik" yapıp, Terörle Mücadele Polisi'nin (TEM) sağlıklı inceleme yapmasına ortam hazırlarlar.

Bütün bu açıklamaları yaptıktan sonra... İstihbarat'ta görevli bir polis memurunun, 1992-1997 yılları arasında İstihbarat Daire Başkanlığı yapmış Emniyet Genel Müdürü Emin Arslan'ın İstanbul Adliyesi'nde gizlice fotoğrafını çekmesini hatırlatmak isterim, Bu, "polisin çeteleşmesi"nin, bir başka deyimle "Cemaatleşmesi"nin kanıtıdır.

Meslek hayatım fiili olarak 39 yıl. İstihbarat yaşantım boyunca, hiçbir zaman Adliye'de istihbarat polisi görevlendirmedim. Adli soruşturma başladığında, istihbarat polisinin çalışması bitmiş demektir. O fotoğrafın çekilmesinin tek amacı, yandaş basına servis edilmesi, Emin Arslan aleyhinde yayın yapılmasıdır.

Taraf gazetesine Baybaşin haberini yaptıran Cemaat'in Polis İmamı, İstanbul Cumhuriyet Savcısı Mehmet Berk'in, tutuklu Emin Arslan ve diğerleri hakkında iddianame hazırlamakta olduğunu biliyordu ve savcıyı yandaş basın aracılığıyla baskı altına almaya çalışıyordu.

O istihbarat polisini, Beşiktaş Adliyesi'nde görevlendiren kişi, Cemaat'in Polis İmamı'ndan başkası değildi.

Zihnen Fahişe Olunmadan, Bedenen Olunmaz

Balyoz tertibine, Dengir Mir Mehmet Fırat gibi siyasi karar verici makam sahiplerine "TSK içinde Sarıkız ve Ayışığı darbelerinin planlandığı" şeklinde isimsiz ihbar mektupları gönderilerek başlandı. İhbarcılar, siyaset kurumunu kendi yanlarına çekmek istiyorlardı.

Taraf gazetesi, 20 Ocak 2010'da "Fatih Camii Bombalanacaktı" manşetiyle çıkıp, kamuoyunu TSK'nin karşısına

dikmeye çalışmıştı. Bu haberden yaklaşık bir ay sonra da 22 Şubat 2010'da "Balyoz Operasyonu"nun ilk dalgası gerçekleştirildi.

İlginç olan şu ki Fırat, yılların deneyimli hukuk adamıdır. Deniz Kurmay Albay Dursun Çiçek adına yazılmış, onun elinden çıktığı iddia edilen "İrtica Eylem Planı" ile yıllar önce kendilerine gönderilen isimsiz ihbar mektubunun "üslup ve yazılım tarzı" olarak dikkat çekici benzerlikler taşıdığını mutlaka fark etmiştir.

Bir gazeteciye yaptığı açıklamada Fırat, "Ben Ak Parti yönetimindeyken bana ve bazı arkadaşlarıma, üst düzey komutanlardan bazılarının TSK içinde Sarıkız ve Ayışığı darbelerini planladıklarını haber veren isimsiz bir ihbar mektubu gönderilmişti. Şimdi, gündemde Albay Dursun Çiçek'in ıslak imzasının da olduğu bu ihbar mektubu var. Dikkatlice okudum. Öncekiyle karşılaştırdım. Bana birkaç yıl önce gönderilen mektuptaki üslup ve yazılım tarzıyla dikkat çekici benzerlikler içeriyor. Neredeyse aynı el tarafından kaleme alınmış gibi. Bu çok dikkat çekici!" dedi.

Bana göre; Fırat'a gönderilen mektup ile Albay Çiçek'in el ürünü olduğu iddia edilen ıslak imzalı "eylem planının" her ikisi de Cemaat tarafından yazılmıştı.

Cemaat tarafından, Mart 2006'da benim adıma, benim tarafımdan yazıldığı öne sürülerek altı sayfalık bilgi notu hazırlanmış ve Yaşar Büyükanıt'a gönderilmişti. O tarihte ben, EGM İstihbarat Dairesi Başkanı'ydım. Bana bunu yapanlar-yapabilenler Albay Dursun Çiçek'e haydi haydi yaparlar. Ben, "onları" metotlarından tanıyorum!

Fahişe, önce zihninde fahişe olmayı kararlaştırır, sonra karakter olarak fahişeleşir, en sonunda bedenini satarak fahişeleşir; meslek edinir.

Ben, Fırat'a gönderilen mektup ile Dursun Çiçek adına düzenlenen "ıslak imzalı belgeyi", aynı fahişelerin, "fahişeler şûrası"nın ürünü olarak görüyorum.

Onlar bu işi meslek edindiler; hem de işlerinde çok profesyonelleştiler...

Nazlı Ilıcak, Protestanlık ve Cemaat

2007'de İngiltere'de, "Müslüman Dünyasındaki Değişime Fethullah Gülen'in Katkıları" konulu bir konferans yapılmıştı. Bu konferans, Batı ülkelerini etkilemek için Türkiye'deki Cemaat şakirtlerinden toplanan himmet parasıyla düzenlenmişti.

Konferansa katılan Nazlı Ilıcak, Gülen hareketini, ABD'nin kuruluşunda rol oynayan püriten Protestan hareketle mukayese ederek, "Avrupa'daki dini baskılardan kurtulmak için yeni bir kıtaya kaçan dindarlar, 'Protestan ahlakı'nın yanı sıra, ticari faaliyete ve zenginleşmeye de önem verdiler. Dünyevi hayata sırtlarını çevirmediler, ama kazançlarını hayır işlerinde kullanmak suretiyle, 'cennetlerini' de satın aldılar" demişti.

Nazlı Ilıcak'ın, "Hizmet, hoşgörü, diyalog, üstün ahlak" gibi insani ve İslami değerleri Fethullah Gülen Cemaati'yle ilişkilendirip, özdeşleştirmesini 2005 yılı öncesine kadar "kabul edilebilir" görebiliriz. Çünkü o tarihe kadar Cemaat'in kirli çamaşırları henüz ortaya çıkmamıştı.

Ilıcak, 18 Aralık 2002 günü öldürülen Necip Hablemitoğlu'nun katilinin henüz yakalanamadığını biliyor; hepimiz biliyoruz. Ama Hablemitoğlu'nun öldürülmesine, yazdığı *Köstebek*[1] adlı kitabın neden olduğunu da öğrenmiş

1 Necip Hablemitoğlu, *Köstebek*, Pozitif Yay., 2002.

bulunuyoruz. Bu, aydınlatılamayacak bir olay değildir! Konuyu kapatıyorum.

Hablemitoğlu cinayetini aydınlatmak için çok gayret gösterdim. Görevlendirdiğim Şube Müdürü, her defasında, "Tespitlerimize göre katil İstanbul'dan gelip, cinayeti işleyip dönmüş" dedi. Meğerse ben, Hablemitoğlu cinayetini aydınlatma görevini, Cemaat'in şakirdine vermişim. Bu konuyu da kapatıyorum!

Türkbank'ın özelleştirilmesiyle ilgili, işadamı Korkmaz Yiğit ve Alaattin Çakıcı arasında geçen telefon konuşmasının ses kaydı 1998 yılında Cemaatçi polisler tarafından bir milletvekiline verilip, mevcut hükümet düşürülmüştü. Ilıcak'ın, yukarıdaki sözlerini sarf ettiği tarihte, Türkbank kasetinin basına nasıl sızdırıldığını tam olarak öğrenememiştim. Bu olayın sırrını Temmuz 2011'de, yani olayın üzerinden 13 yıl geçtikten sonra öğrendim.

Kaset, polis memuru Çetin Y. tarafından kopyalanarak, amiri S.'ye verilmişti. S. bu kaseti Ankara'da görevli B.A.'ya vermiş, B.A. da bir ağabeyi vasıtasıyla, CHP Milletvekili Fikri Sağlar'a ulaştırmıştı.

Ses kasetini dinleyen Fikri Sağlar, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'a bilgi vererek, onun da onayını alarak, kamuoyuna duyurmuş, ANAP Hükümeti'nin düşmesine sebep olmuştu.

Öte yandan bu kaset servis etme işini İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Âdem Demir'in yaptığı söylenerek, yetkili makam sahipleri yanıltılmış ve Demir ekarte edilmişti.

2002'de Ankara'da bir kamu görevlisine kadın temin edip, gizli kamerayla kayıt yapan da aynı Cemaat şakirdi polislerdi. Ilıcak yukarıdaki sözleri söylerken, Cemaat'in "kadın temin ettiği" henüz bilinmiyordu!

Protestanların ABD'yi, piyasaya kaset servis ederek, kamu görevlilerine kadın temin ederek, haklarında kitap yazan gazetecileri öldürerek kurduklarını düşünmüyorum.

Devlet, hukukla kurulur. O hukuk da, milli egemenliğin temsil edildiği parlamento tarafından oluşturulur.

BÖLÜM 5

BAYKAL OLAYI'NIN PERDE ARKASI

Deniz Baykal'ı Gizli Kamerayla Kimler Çekti?

Cemaat ile ilgili en önemli iddialardan biri de hiç kuşkusuz CHP eski Genel Başkanı Deniz Baykal'ın özel hayatıyla ilgili gizli kamera görüntülerinin medyaya servis edilmesidir. Söz konusu görüntüler 2010 Mayısı'nda internette yayınlanınca, Baykal, (hiç gereği yokken) "Pensilvanya'ya telefon ettim, bu kaset onlar tarafından yayınlanmamış" şeklinde açıklama yapmıştı.

Baykal, Pensilvanya'da oturan Fethullah Gülen'e telefon edip "Bu kaseti senin şakirtlerin mi kaydedip yayınladı?" diye bir soru sorma gereğini neden duydu acaba? Acaba Ankara Savcısı Nuh Mete Yüksel'in bir kadınla birlikteyken kaydedilmiş görüntülerini yayınlayanların da Gülen Cemaati şakirtleri olduğunu önceden bildiği için mi bu soruyu sormuştu?

Ben, kendisiyle ilgili kayıtların, yayınlanmadan önce Baykal'a verildiğine inanıyorum. Bu görüntüler Deniz Baykal'a Cemaat'in bir imamı tarafından, sanki kendilerinin hiç ilgisi yokmuş gibi gösterildi, "Bize böyle bir kaset verdiler ama yayınlamıyoruz" vb. denildi ve Baykal'ın da sonradan bu nedenle teşekkür etmesi sağlandı. Hatta "Varan 1" kasetinden sonra "Varan 2" ve "Varan 3" kasetlerinin varlığından bahsedildiğini ve Baykal'ın bu yöntemle "teslim alındığını" da düşünüyorum.

Öte yandan, Deniz Baykal'ın istifasından sonra CHP Genel Başkanlığı'na seçilen Kemal Kılıçdaroğlu da bu

kasetle ilgili açıklamalar yaptı. 29 Mart 2014'te *Habertürk* gazetesinden Kübra Par'a konuşan Kılıçdaroğlu, "Baykal'a komplo kuran ekip beni de izliyor" demiş ve bu komplonun ardında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın olduğunu iddia etmişti. "Erdoğan yalan söylüyor. O görüntüleri izlerken gözlüğünü nasıl taktığını çok iyi biliyorum" diyen Kılıçdaroğlu, "Bir değil, birden fazla görüntüyü izlediğini de çok iyi biliyorum" diye eklemişti.

Hanefi Avcı, 24 Aralık 2014'te Habertürk televizyonundaki programda Ruşen Çakır'ın sorularını cevaplarken, "Başbakan etrafında Cemaatçi arıyorsa, Baykal görüntülerini kendisine kim getirdiyse ona baksın" dedi. Avcı'nın dikkat çektiği husus önemli. Çünkü olayın şu şekilde olduğu kanısındayım: Deniz Baykal'a söz konusu kaseti ilk götürenler Cemaat'in polisleri değil, bir gazeteci. Böyle bir durumda polis kullanmazlar. Oysa Recep Tayyip Erdoğan'a götüren, Cemaat'in Emniyet imamlarından biri. Görüntüleri bilgisayarla götürüyorlar Başbakan'a ve bilgisayar başında izlerken hem aletin kamerasından hem de "kravat kamera" yöntemiyle değişik açılardan görüntülerini kaydediyorlar. Sonra bu görüntüleri de servis ediyorlar. Yani bir kasetle hem Deniz Baykal'a hem de Recep Tayyip Erdoğan'a kumpas kurulmuş oluyor, üstelik her ikisinde de "masum" rolü oynanıyor.

Baykal'ın yakın çevresinden Atanur Göncü'nün de sahte bir isimle İBDA-C örgütü üyesi gibi gösterilerek dinlenmiş olduğunun kitap yayıma hazırlanırken ortaya çıktığını da belirteyim.

Dinleme Yöntemi Nedir?

İlerlemeden önce, meselenin daha iyi anlaşılması için, konuyla ilgili birtakım bilgiler vermek gerekir. İzleme ve

dinleme operasyonu için ilk yapılması gereken, hedef şahsın telefonunun dinlenmeye başlanmasıdır. Bu dinlemenin yapılabilmesi için, öncelikle karar verecek mahkemenin aldatılması gerekmektedir. Bu aldatma işleminin yapılması için, hedef şahsın telefonu bir terör örgütünün telefonu gibi gösterilerek, bu telefonun makine numarasına (IMEI numarası) dinleme kararı talep edilir.

Örneğin, polis mahkemeye gönderdiği yazıda, "X Genel Başkanı'nın .... 1234567 numaralı telefonunu, PKK örgütü militanı olduğu için dinlemek istiyoruz" demiş olsa mahkeme doğal olarak bu talebi reddeder. Oysa, "PKK tarafından kullanılan 222 333 444 IMEI numaralı telefonu dinlemek istiyoruz" diye yazsa, mahkeme doğal olarak dinleme kararı verecektir.

Gerçekte ise 1234567 numaralı telefonla, 222 333 444 IMEI numaralı telefonlar aynı telefonu tanımlamaktadır. İşte bu metotla hâkim yanıltıldıktan sonra telefon dinlenmeye başlandığında, hedef alınan kişinin ya da parti genel başkanının özel hayatına ait diğer bilgiler de derlenir.

Diyelim ki hedefteki şahıs Ankara'da bir evde bir kadınla birlikte olacak. Önce, erkeğin ve kadının telefonları, hizmet aldıkları baz istasyonlarından izlenir. İkisinin hangi baz istasyonundan, hangi güzergâhı takip ederek, hangi yöne gittikleri saniye saniye takip edilip, sokakta bu iki kişiyi takip edecek ekiplere bildirilir.

Sonunda, takip edilen erkek ve kadın bir eve veya apartman dairesine girdiklerinde, yer tespit cihazı (imsi katcher) denilen özel aletle, tam olarak nerede, hangi dairede, hangi odada bulundukları tespit edilir.

Bu sefer, buluşma yapılan apartman dairesinde oturan ev sahibinin telefonları dinlemeye alınır. Ev sahibinin evde bulunmadığı günde ve saatte, Ankara'daki çilingir Hasan

Usta, "bir çalışma yapacağız" denilerek, görevlendirilen ekibin beraberine alınarak götürülür. Hasan Usta'nın açtığı kapılardan girilerek, Teknik Şube uzman personeli tarafından gizli kamera, birlikte olunacak yatak odasını gösterecek şekilde yerleştirilir; sokakta beklemekte olan alıcı yerleştirilmiş araçta bulunan kaydediciye kayıt yapılıp yapılmadığı test edildikten sonra, o evden ayrılınır.

Telefonu dinlenilmekte olan erkek ve birlikte olacağı kadın, birbirleriyle telefonla konuşup, randevulaştıklarında, görevlendirilecek kaydetme ekibi de, bilinen evin yakınına gidip uygun bir yere yerleşerek, önce tekrar test yapar, sonra kayıt yapmaya başlar.

Bu şekilde yapılan kayıtlar da, yeri ve zamanı geldiğinde (mesela seçim döneminde) internet aracılığıyla yayınlanmaya başlanır.

Bunun dışında bir yöntem daha vardır. Tıpkı Anayasa Mahkemesi Başkan Vekili Osman Paksüt ve eşi Ferda Paksüt'e yapıldığı gibi!

Eğer, dinlenmesi için hedef seçilen kişinin telefonu biliniyorsa; "Partner" veya "Doblo" tipi kamyonetin içine A15 ("A bir beş" diye adlandırılır) cihazı konulur. A15 cihazının hafızasına dinlenilmek istenen 123456 nolu telefonun numarası kaydedilir. A15 ve cep telefonu aynı baz istasyonu bölgesinde bulundurulduğundan konuşma sesi otomatik olarak kaydedilir.

Bu cihaz kendisini baz istasyonuna telefon gibi tanıtır, hedef alınan telefona da baz istasyonu gibi. Yani "A15" cihazı, hem baz istasyonunu, hem de dinlenecek cep telefonunu yanıltmak suretiyle, baz istasyonu ile cep telefonu arasına girmiş olur. Böylelikle, baz istasyonundan cep telefonuna giden sesleri, araya girmek suretiyle kaydeder.

Bu tür dinlemelerde işin can alıcı yanı, dinlenecek telefon ile dinleme yapacak A15 cihazının, aynı baz istasyonu bölgesinde bulunmasıdır.

A15 cihazının yerine A25 ("A iki beş") adında, daha gelişmiş, 20 telefonu birden dinleyen ve kaydeden cihazların üretildiğini ve Türkiye'de kullanıldığını da biliyorum. Bu cihaz, bir dizüstü bilgisayar büyüklüğündedir.

Osman Paksüt ve eşini takip ettiği öne sürülen araçta, Ferda Paksüt'ün telefonunu dinlemekte olan ve lojmanlarının yanında (aynı baz istasyonu bölgesinde) bulunan Doblo kamyonetin, Ferda Hanım, Kavaklıdere Tenis Kulübü'ne gidince, aynı baz istasyonları bölgesinden geçerek, aynı yere gitmesi gerekiyordu!

Üçüncü yönteme de "MHP yöntemi" diyebiliriz.

GSM şirketleri Vodafone, Avea ve Turkcell, abonelerinin (cep telefonu kullanan herkesin), hangi baz istasyonu bölgesinde bulunduğu bilgisini, yani "yer bilgisi"ni otomatik olarak, anında istihbarat örgütlerine aktarmaktadır. Bu, devlet güvenliği açısından olması gereken bir durumdur.

Ama bu imkân, kötü niyetli Cemaat polislerinin eline geçtiğinde başka amaçlar için kullanılmaktadır. Cemaat'in, Deniz Bölükbaşı, Mehmet Taytak, Cihan Paçacı, Ümit Şafak, Osman Çakır, Mehmet Ekici gibi MHP yöneticileri ve milletvekillerine yönelik kaset komplosuyla ilgili parti yetkililerinin açıklaması ile benim teknik bilgilerimi bir araya getirdiğimde olay şöyle olmuştur:

Vodafone, Turkcell ve Avea'nın, MHP Genel Merkezi'ne hizmet veren baz istasyonu tespit edilir. Bu üç şirketin baz istasyonlarının her birinden (bu bölgelere "hücre" denilir) hizmet alan cep telefonlarının numaraları tek tek tespit edilir.

İlk tespit edilen yüzlerce telefon numarasından hangileri-

nin MHP Genel Merkezi'nde çalışanlar tarafından kullanıldığını belirlemek için, yukarıda da bahsettiğimiz "imsi-katcher" cihazı, genel merkezin etrafında gezdirilmek suretiyle, tek tek MHP yöneticilerinin telefon numaraları öğrenilir.

Artık sıra dinlemeye gelmiştir.

Kitabı tamamlamak üzere olduğum günlerde basında yer alan haberlerde MHP yöneticilerinin telefonlarının dinlendiği de kesinleşti.

Havalimanından Gümrüksüz Giren İstihbarat Cihazları

İsterseniz biraz da söz konusu dinlemeleri ve çekimleri yapan cihazlardan ve bu cihazların Türkiye'ye nasıl girdiğinden bahsedelim. İstihbarat cihazları alımında usul, satıcı yurtdışı firmadan resmi talepte bulunarak ve pazarlık yaparak, bankada karşılık para bloke edip, ürünün Türkiye'ye gelmesiyle ilgili Gümrük Müdürlüğü'nden resmi işlem yaptıktan sonra teslim alarak, demirbaşa kaydetmektir.

Hesap açılma işleminin de Emniyet Genel Müdürü'nün onayı ve bankaya vereceği yazılı talimatla yapılmış olması şarttır.

Ayrıca İstihbarat'ın Teknik ve Bilişim Şubesi'nin personeli, teknolojik ürün satan herhangi bir ülkeye iş seyahatinde bulunursa, taşınabilir, gümrük vergisi gerektirmeyen küçük ürünleri satın alıp, getirirse de makuldür; kabul edilir bir durumdur.

Ancak, araya bir işadamı girmişse, onun yurtdışından getirdiği bavul içindeki "teknik cihazlar", İstihbarat polisi tarafından, "gümrük denetiminden kaçırılarak", havalimanından çıkartılırsa, yapılan para ödemesinin ve gümrüksüz girişin Emniyet Genel Müdürü'nden, İçişleri Bakanı'ndan "gizli" yapılmış olması hukuki değildir, ahlaki değildir.

Eğer yurtdışından gümrüksüz bir malzeme getirilecekse, gidip İstihbarat personeli getirsin; o işadamının ortalıkta işi ne? Bir iş adamının, bir devlet kurumuna satacağı malzemenin, satın alıcı kamu kurumu tarafından havalimanı gümrüğünden (gümrüksüz) geçirilmesi diye bir görev var mı?

İstihbarat Dairesi'nin tarihinde böyle bir uygulama var mı?

Bu soruların yanında yanıtlanması gereken başkaları da var. İsterseniz onları da sıralayayım...

Rusya'dan "gizli dinleme cihazları" getirildi mi?

Bu cihazlar kanunsuz bir biçimde Esenboğa Havaalanı'ndan Türkiye'ye sokuldu mu?

Yapılan kanunsuzluğa karşı çıkan havalimanı görevlisi polis memurlarının sürgün edildiği bilgisi doğru mudur?

Audi A6 marka siyah otomobiliyle havalimanına gelip, dinleme cihazlarını getiren işadamının valizini gümrüksüz bir biçimde geçiren polis memuru kimdir?

O işadamı, Cemaat şakirdi midir?

O teknik cihazlar, kim tarafından, nasıl teslim alınmıştır?

Yapılan ödemenin miktarından Emniyet Genel Müdürü'nün bilgisi, onayı ve bankaya ödeme emri var'mıdır?

Devletin parası (örtülü ödeneği) Cemaat'in kasasına mı gitmiştir?

Bu cihazlar, hangi görevlerde kullanılmıştır?

O cihazların, nasıl kullanılacağını belirleyen bir "dinleme kanunu" düzenlenmiş midir? Teknik dinleme ve izlemeyi düzenleyen kanun, her yeni teknoloji ürününün Türkiye'ye girişi ve kullanılışı öncesinde yeniden düzenlenmek zorundadır. Kanunda tanımlanmayan cihazlar, kanunda emredilenlerin dışında bir görevle kullanılamaz. Suç ve teknoloji birbirleriyle örtüşür vaziyette tanımlanıp, yargı makamları ve polisin de bu konuda kanunla görevlendirilmiş olması gerekir.

Hırsızlık Süsüyle Evden Kaçan Polisler

Bu dinleme cihazlarıyla ilgili birçok operasyon yapılmış, bunların bir kısmı da açığa çıkmıştır. Örneğin Ankara Çukurambar semtinde, Öğretmenler Caddesi'ndeki bir eve girip, gizli kamera yerleştirenler görülmüş ve olaya hırsızlık süsü vererek kaçmak zorunda kalmışlardır. Bu olay Ankara Polis 155 Çağrı Merkezi'nde kayıt altına alınmıştır.

Aynı şekilde Ankara Keçiören semtinde Doktor Besim Ömer Caddesi'nde de bir eve girilmiş, eve girenler fark edilmeleri üzerine olaya hırsızlık görünümü vererek kaçmışlardır. Bu olay da Polis 155 Çağrı Merkezi'nde defter kaydına alınmıştır.

Bir olayın kurbanı da Diyarbakırlı bir yurttaşımız olan Süleyman B.'dir. Çankaya İlçesi Turan Güneş Bulvarı üzerinde bulunan bir apartmanda Süleyman B.'nin evine dinleme-izleme cihazı yerleştirilmesi sırasında, Ankara İstihbarat Şubesi'nin dört ekibi, çevre güvenliği ve gözcülük görevi yapmıştır. Buna rağmen ev sahibi bir görevliyi yakalayıp, Yıldızevler Polis Karakolu'na teslim etmiştir.

Söz konusu memur İstihbarat Dairesi'nde görevli Şube Müdürü Gürsel A. tarafından hiçbir tutanak düzenlenmeden teslim alınmıştır. Bu olayın asli düzenleyicisi Daire Başkanı ve bir Daire Başkan Yardımcısı sorumluluklarının ortaya çıkmaması için, görev verdikleri memurları il dışına tayin (sürgün) etmişlerdir.

"Yaptığımız İşler İllegal"

Bu olayı duyduğumda işin gerçeğini öğrenmek için söz konusu apartmanın tahkikatını yaptım. Alt katında lüks otomobil tanıtım ve satış galerisi bulunan bu apartmanın sahibinin kim olduğunu sordurduğumda, "Ne yapacaksın,

Diyarbakırlı Süleyman B. isimli bir şahıs; büro telefonu 491 19 0... Polisle başı dertte, üst kattaki bürosuna sivil polisler girmişler, polisleri kovalamış, bu yüzden her şeyden kuşkulanıyor" şeklinde bilgiler aldım.

2011 Nisan ayının ilk günlerinde aldığım bu bilgilerin üzerine "yattım" Diyarbakırlı, çok güvendiğim bir arkadaşım aracılığıyla, Süleyman B. isimli kişiyle tanışıp, daha ayrıntılı bilgiler almak istedim, mümkün olmadı.

1 Mayıs 2011 günü, Ankara Kızılay'da yürürken yanıma gelen bir kişi, "Başkanım beni tanıdınız mı?" dedi. Siması tanıdık geldi ama hatırlamadım. "Başkanlıktan mısın?" diye sorarak, İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görevli olup olmadığını öğrenmek istedim. "Evet... İyi bir tesadüf oldu efendim. Ben de ne zamandan beri sizle konuşmak istiyordum" diye devam etti. "Hayırdır?" diye sorduğumda, anlatmaya başladı:

"Efendim, yaptığımız işler hep illegal. Bir gün başımız derde girecek, bize sahip çıkacak kimse olmayacak" dedi.

Bu laflar, yağcı ve dalkavuk insanların beylik lafları olduğundan, bana yağ çekecek diye düşünerek "Ne gibi?" diye sordum. Doğrudan konuya girip o apartmana girip yasadışı dinleme aleti koyma işini anlatmaya başladı.

"Oraya yerleştirilecek alet dinleme aleti miydi, yoksa gözetleme (kamera) aleti miydi?" diye sorduğumda, "Doğrusu, onu ben bilmiyorum. Ancak aleti Teknik Şube'nin personeli yerleştiriyordu" diyerek anlatmaya devam etti:

"Ulus'ta, Çilingir Hasan Usta diye birisi varmış, her zaman bu tür alet yerleştirme işlerinde Hasan Usta getirilip, kapılar ona açtırılır. O gece, Hasan Usta'nın kalfasının geldiğini söylediler. İlk defa o gece gördüm, bir daha da görmedim, şimdi görsem tanımam da. Çilingirin açtığı dış

kapıdan, önde çilingir ve Teknik Şube'nin memurları, arkasından, bizim şubenin (Organize Suçlarla Mücadele Şubesi) personeli, yaklaşık 10 kişi kadar içeri girdik. Hedef şahsın kullandığı daireye girdiğimizde, Teknik Şube'nin polisleri bir-iki dakika içinde televizyonu söktü. O sırada, sokakta gözcülük yapıp güvenliğimizi sağlayan Ankara İstihbarat Şubesi'nden dört ekip personeli çevre emniyeti almıştı. Ayrıca İstihbarat Dairesi'nden bir kişi de, hedef şahsın cep telefonunun o an için bulunduğu cep telefonu baz istasyonunu takip edip, amirlerimize bildiriyordu.

Saat 02.00 sırasında telsizden konuşmalar yoğunlaştı, bir panik başladı. 'Hedef Hoşdere Caddesi'ne doğru geliyormuş' dediler, gerek Ankara İstihbarat Şubesi'nin ekipleri, gerekse bizler (20-25 kişi), İstihbarat Dairesi'ne doğru kaçmaya başladık. Bize bir şey olmadı. Ama Teknik Şube'nin personeli, söktükleri televizyonu toplayıp, yeniden monte edip, yerine yerleştirip, takım çantalarını toplayıncaya kadar iki kişi gelmiş. Uzaktan evde ışık olduğunu fark edince, hırsızlık şüphesiyle hemen eve girmişler, polislerle yüz yüze gelmişler ama bizimkiler kaçmış. Sonra o arkadaşları, olay yerine gelen Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü Gürsel A. kurtarmış. Ne şekilde kurtardığını bilmiyorum. Bizleri tek tek çağırarak, 'Bu konu hiçbir yerde konuşulmayacak' diye tembihlediler."

Polisler Kendi Görüntülerini Kaydetmiş

Süleyman B.'nin evine gizli kamera yerleştirilmesi sırasında, bir yandan da kameranın görüntüleri test edilmiş. Ev sahibinin beklenmedik bir zamanda gelmesi sebebiyle, evden kaçmışolmalarına rağmen, kamera yerleştirme sırasında görevli olan memurların görüntüleri, caddeye park edil-

miş kayıt arabasındaki cihaza kaydedilmiş! Olay anında, yaşanan panik sebebiyle görüntü kayıt arabası apartmanın önünde bırakılmış; sonra alınmış.

Aynı şekilde İstanbul'da da bazı kapıların açılması için çilingir Hasan Usta'nın ya da kalfasının Ankara'dan götürüldüğünü duydum. Hasan Usta, bu yapılanların "yasal olduğunu" sanıyordu. Daha doğrusu, tüm amir ve memurlar, yapılan işlerin "mahkeme kararıyla yapıldığı" kanısındaydı.

Yapılan işlemin yasadışı olduğunu Daire Başkanı Ramazan A., Başkan Yardımcısı Recep G., Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü Gürsel A., Teknik Takip ve Operasyon Bürosu-TEKOP Şube Müdürü Yunus Y., biliyorlardı. TEKOP Şube Müdürü Yunus Y., geçici olarak Teknik Şube Müdürlüğü'ne (o gün için) vekâlet ettiğinden, baş tertipçilerdendi.

Yukarıdaki olayı bana anlatan polis memuru, Süleyman B. isimli kişinin televizyonunun söküldüğünü, ancak televizyonun içine görüntü aktarıcı kameranın yerleştirilip yerleştirilmediğini bilmediğini söylemişti.

Bütün bu olayların Deniz Baykal'ın gizli görüntüleriyle alakasını ise aldığım bir duyum sonucu kurdum. Buna göre Deniz Baykal'ın gizli görüntülerinin kaydedildiği eve farklı bir grup tarafından benzer bir operasyon yapılmış; söz konusu ekip operasyon nedeniyle bir de ödül almıştı. Süleyman B.'nin evine kamera yerleştirilmesinde görev alan personel de bu olayı duyduğunda tıpkı Deniz Baykal olayındaki gibi taltif-ödül beklentisi içine girmişti. Riske girmelerine rağmen ödül alamamaları, daha da ötesi Süleyman B. olayındaki polislerin sürgün edilmeleri, söz konusu personeli çok sinirlendirmiş, bu sinirle de etrafta konuşmaya başlamışlardı.

Tabii Deniz Baykal olayında polislere ödül veren taltif komisyonunun olayın perde arkasından haberleri yok. Komisyonda İstihbarat Şube'den kimse bulunmadığı için Baykal'ın evine girenlere başka bir nedenle taltif verilmişti. Taltif teklifinde bulunan başka bir gerekçe söylemiş, diyelim ki ödüllendirilmesini önerdiği 35 ismin arasına, Deniz Baykal olayında görev alan beş polisin isimlerini de yazmıştı. Taltif veren komisyon dışında herkes ne olduğunu biliyor, zaten tepkiler de bundan kaynaklanıyordu.

Deniz Baykal'ın görüntülerini kimlerin gizlice kaydettiği ve medyaya servis ettiği gerçekten merak ediliyorsa, o taltif meselesi dikkatlice incelenmelidir.

Şunu da belirteyim; Deniz Baykal'ın mahrem görüntüleri bel-bacak hizasına yerleştirilen tek kamerayla kaydedilmiş. Kamerayı yerleştirenin çok fazla alternatifi olmadığı hemen anlaşılıyor. Nuh Mete Yüksel olayında, polisler mekânın sahibi avukatla önceden anlaştığı için çok rahat çalışmışlar, altı kamera birden yerleştirmişler. Baykal'da öyle değil... Ayrıca o dönemde Cemaatçi polislerin elindeki teknolojik imkânlar da çok gelişkin değildi. Örneğin MHP Genel İdare Kurulu üyelerine yönelik şantaj kasetlerinde de olanakların gelişkin olduğu söylenebilir. O eve yerleştirilen kameraları, diyelim ki çalışma masanızdaki bilgisayardan ayarlamak, istenilen yöne çevirmek, mekânda olan bitenleri değişik açılardan kaydetmek mümkündür.

Diyeceğim o ki Deniz Baykal'ı CHP Genel Başkanlığı'ndan eden o kayıtların ardındaki kişiler bulunursa, pek çok şey de aydınlanmış olacaktır.

BÖLÜM 6

ERGENEKON ŞEMASI'NIN ORTAYA ÇIKIŞI

Serdar Öztürk'ün Bürosuna Kim Girdi?

2004 yılında İstihbarat Dairesi Başkanı'ydım. Fethullah Gülen'in sağ kolu olarak bilinen önemli adamlarından Nurettin Veren Cemaat'ten ayrılmış; hatta Cemaat'e karşı cephe almış, *Aydınlık* dergisinde Cemaat'in iç yüzünü anlatan yazıları yayımlanmıştı.

Cemaat çevreleri bu durumu, "Nurettin Veren ekonomik sıkıntıya girdi, Cemaat'ten istediği parayı alamadı. Bu yüzden Cemaat aleyhine davranıyor" anlamına gelecek sözlerle açıklamaya çalışmışlardı.

Nurettin Veren'in açıkladığı o bilgiler doğrultusunda, Cemaat aleyhine kitaplar yazıldı. İşçi Partisi ve partiye yakın *Aydınlık*, Nurettin Veren'i iyice sahiplenmişti.

Bu dönemde yaşanan bir olay husumeti artırdı. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi'nin bir ekibi, İşçi Partililerle birlikte Nurettin Veren'i taşıyan bir otomobili takip etmekteyken, takip edilenler durumu fark ettiler. İşçi Partisi'nin Ankara Sıhhiye semtinde bulunan parti binasının önüne geldiler, orada takip eden polislere müdahale ettiler. Bu olay Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na intikal etmişti.

Polis Teşkilatı'nın, 2007 yılından sonra tamamen Gülen Cemaati şakirdi polislerin eline geçmesi üzerine, buna benzer olaylar kontrol edilemez bir noktaya geldi. Bu dönemde Cemaat karşıtı kişilere ve kurumlara yönelik adli

operasyon görünümünde "düzmece/kumpas" operasyonlar yapılmaya başlanmıştı. Bunlardan birisi de avukat Serdar Öztürk'ün başına gelmişti.

Öztürk, Genelkurmay Başkanlığı Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda üsteğmenken, Kuzey Irak'ta PKK örgütü militanlarıyla girdiği bir çatışmada (1990'lı yıllarda) ağır yaralanmış, bağırsakları dışarı çıkmış vaziyette Ankara Gülhane Askeri Hastanesi'ne uçakla intikal ettirilmiş, 11 gün sonra ancak komadan çıkabilmişti.

Hile nedir bilmeyen, doğru bildiği yolda hiç sapmadan yürüyen bir adamdır Öztürk. Samimidir, sadakatlidir; kendisine karşı düzenlenecek komployu hiç hesap edemez.

Öztürk, bu özelliklerinin de neticesinde Ergenekon Davası'nda yargılanan Albay Levent Göktaş'ın da avukatlığını üstlenmişti. Göktaş, Özel Kuvvetler'den, Öztürk'ün komutanıydı.

O savunma süresince Öztürk, Göktaş'ın bürosunda bulunduğu öne sürülen ve suç delili olarak gösterilen CD'nin, arama yapmaya gelen polisler tarafından, arama sırasında masanın üstüne bırakılarak, orada bulunmuş gibi tutanak düzenlendiğini öne sürmüştü.

Öztürk o savunmasıyla, aslında devleti ele geçirmiş olan "polis görünümlü" Cemaat şakirtlerini deşifre etmiş oluyordu. Ancak bunun bir bedeli olacaktı; oldu da...

Önce Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne Öztürk hakkında meçhul bir kişi tarafından bir ihbar yapıldı. İhbarın doğruluğu hiç araştırılmadan Öztürk'ün bürosunda arama yapılması için mahkeme kararı alındı. Akşam alınan mahkeme kararından sonra, gece saat 03.30'da Öztürk'ün bürosuna "İrtica Eylem Planı" da denilen "Ak Parti'yi ve Fethullah Gülen Cemaati'ni Bitirme Planı" adlı belge yerleştirildi.

Ertesi gün saat 08.30-09.00 sıralarında Cumhuriyet Savcısı(!) denilen görevlinin yönetiminde Öztürk'ün bürosuna gelen "polis görünümlü" kişilerin yaptıkları aramada, geceden yerleştirilen o belge ele geçirildi!

Avukat Öztürk, arama başlatıldığı esnada, aramanın eldiven kullanılarak yapılmasını, elde edilecek delillerin üzerindeki parmak izlerinin alınmasını ısrarla talep etmişti.

Söz konusu belge "bulunduktan" sonra da parmak izi taraması yapılarak, o belgede, büro çalışanlarının parmak izlerinin ve DNA izlerinin bulunup bulunmadığının tespitini istedi. Aynı ısrarlı taleplerini yargılama aşamalarında İstanbul Özel Yetkili 13. Ağır Ceza Mahkemesi önünde de sürdürdü.

Burada bir ara vermek ve 40 yıllık polislik deneyimlerime dayanarak birkaç soru sormak istiyorum:

1) Yapılan ihbarı hangi polisler araştırmış, ne gibi deliller bulmuşlar ki, Avukat Serdar Öztürk'ün, Ergenekon Örgütü'yle bağlantısını tespit edip, mahkemeden arama kararı talep etmişler?

2) Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün elinde, 2007 yılı öncesinde benzeri bir ihbar örneği var mıdır? Benzeri bir ihbarla başka bir avukatın bürosunda arama yapılmış mıdır?

3) Bu tür ihbarlar ve ihbara dayalı avukat bürosu aramaları, "polis-savcı-mahkeme" görünümündeki Cemaat şakirtlerinin, imamlarından aldıkları emirleri yerine getirmelerinin sonucu mudur?

4) Serdar Öztürk, eldiven kullanılarak arama yapılmasını istiyor. Elde edildiği/yakalandığı öne sürülen "İrtica Eylem Planı" denilen belge üzerinde parmak izi ve DNA araştırması yapılmasını talep etmesine rağmen, Ankara'da aramayı yaptıran savcı da, İstanbul'da iddianameyi hazırlayan

savcı da, 13. Ağır Ceza Mahkemesi de bu talebi yerine getirmiyor.

Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca böyle bir yargılama örneği var mıdır?

5) Sonradan Serdar Öztürk'ün, 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nden benim tanık olarak dinlenmemi talep ettiğini duydum. Bana böyle bir çağrı gelmedi. Mahkemenin bu talebi kabul etmediği anlaşılıyor.

Bu konuda bir başka duyumum da var. Köylüm olan Devlet Su İşleri'nden emekli İnşaat Mühendisi Orhan B., "Kız kardeşi Fatma'nın çocuğunun Serdar Öztürk'ün bürosunda çalıştığını, büroda bulunduğu öne sürülen 'İrtica Eylem Planı' belgesinin, aramaya gelen savcı veya polisler tarafından büroya getirildiğini, önceden büroda böyle bir belgenin bulunmadığını, kendisine söylediğini" bana anlattı. Bu duyumum da yukarıda açıkladığım kanaatimi kuvvetlendirmiş oldu.

Bir diğer ilgi çekici durum da şudur:

"AKP'yi ve Fethullah Gülen Cemaati'ni Bitirme Planı" denilen belgeye bu adı kim koymuştur?

Ak Parti'ye, iktidara gelmesinde en fazla desteği veren, Nakşibendi tarikatı ve bu tarikatın kollarıdır. Sivil Toplum Örgütü durumundaki Birlik Vakfı ve İlim Yayma Cemiyeti'dir.

Bu tarikatların veya vakıfların adları, Ak Parti'yle birlikte anılmıyor; onlar bitirilmeye çalışılmıyor da, Fethullah Gülen Cemaati, Ak Parti'yle birlikte anılıyor, güya hedef alınıyor.

Ben böyle bir şey ne gördüm, ne duydum. Bu, hayatın olağan akışına da aykırı bir durumdur.

Ya bu belgede, "Milliyetçi Hareket Partisi'ni ve Fırat

Haber Ajansı'nı Bitirme Planı" ya da "Barış ve Demokrasi Partisi'ni ve Ülkü Ocakları'nı Bitirme Planı" yazılmış olsaydı, yine inanacak mıydık?

Lafı dolandırmayalım, "Ak Parti'yi ve Fethullah Gülen Cemaati'ni Bitirme Planı" adlı belgeyi, Ak Parti'yi daha fazla kendi yönetimlerine, kendi korumaları altına almak isteyen Fethullah Gülen Cemaati şakirtleri hazırlamışlar ve o büroya koymuşlardır.

O belgeyi gece saat 03.30'da Serdar Öztürk'ün bürosuna koyarken kapıyı bir "çilingirin çırağına" açtırmışlardır. Bu Cemaat şakirdi "polis görünümlü" kişiler, şimdiye kadar yaptıkları tüm kanunsuz işlerde hep o çırağı kullandılar. Her defasında da ona 50 lira para ödediler. Cemaatçi polisler ile o çilingir arasında ideolojik bir bağlılık söz konusu değil. Çilingir işini yapıyor, emeğinin karşılığını alıyordu. Üstelik o çilingir, devlet memurlarının görevlerini yaptığını, her yapılanın yasal olduğunu sanıyordu.

Albay Levent Göktaş'a Cemaat Tuzağı

2009 yılının Temmuz ayında on günlük bir tatil için Aydın Emniyet Müdürlüğü'nün Didim'deki kampına gitmiştim. Orada eski bir hâkimle tanıştım, sohbetlerimiz oldu.

Bir gün sohbet, emekli Albay Mustafa Levent Göktaş'ın bürosunda yapılan aramada bulunan ve "51 nolu CD" diye adlandırılan CD'den açıldı.

Ben bu CD'nin, Göktaş'ın bürosuna başkalarınca konulduğunu tahmin ettiğimi, Göktaş'ın Yargıtay'da tetkik hâkimi olan eşinin itibarını yok etmek isteyen kişilerin, böyle bir entrika yapmış olduklarına inandığımı söylemiştim.

Bu kanaatimi öne sürerken, Levent Göktaş'ın "operasyoncu" bir kişiliği olduğundan hareket etmiştim.

Operasyoncu kişilikte olanlar "entrikacı" olamazlar. Oysa bu CD'de, Yargıtay binasının krokisinin bulunduğu ve bu bilgileri Yargıtay Tetkik Hâkimi Bayan Göktaş'ın derlediği izlenimi yaratılıyordu.

Sohbetimiz sırasında, Hâkim Bey'in, Levent Göktaş'ın eşiyle ilgili iddialara epeyce inandığını hissettim.

Bayan Göktaş'ın, kocasının cezaevinde tutuklu olması yanında, Yargıtay'daki itibarını da kaybetmesi ve çektiği ıstırabı tahmin etmem, bende büyük vicdan azabı yaratmıştı.

Daha sonra görüştüğüm bir hukuk adamı da şöyle demişti:

"Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu'nda beş müfettiş var. Bu müfettişleri, tüm adalet camiası bilir. Hâkimlerin ve savcıların telefonlarının dinlenmesi için teklif yazısı yazıp, mahkeme kararı alıp, dinleme yaptıranlar bunlardır. Bir savcının veya hâkimin Adalet Bakanlığı arşivinde bulunan sicil dosyasını görmeye Adalet Bakanı, Müsteşar ve Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu üyeleri ile Adalet Müfettişleri yetkilidir."

Levent Göktaş'ın bürosunda ele geçtiği öne sürülen CD'de benim sicil bilgilerim de kayıtlıydı. O bilgilere Bayan Göktaş'ın erişmesi mümkün değil. O halde, Levent'in bürosunda bulunan CD'yi Cemaat'e bağlı polisler, Cemaat'e bağlı adalet müfettişlerinden aldıkları bilgilerle kendileri hazırlamış ve büroya koymuşlardır.

Bir şey daha belirtmek isterim. Levent Göktaş'ın yargılandığı davada, defalarca "Sabri Uzun tanık olarak dinlensin" denildiği halde, mahkeme heyeti kabul etmemiştir. Tanıklık yapmış olsaydım tüm bildiklerimi anlatıp, davanın bir Cemaat komplosu olduğunu söyleyecektim. Mahkeme heyetinin kulakları çınlasın!

Binbaşı Levent Bektaş'a Kumpas

Binbaşı Levent Bektaş, mahkeme huzurunda savunma yapmış ve Poyrazköy'de bulunan mühimmatla ilgili "İhbarcılar ile gömenler aynı ekipten" demiş, "Silahlarda ne parmak izim ne de DNA örneğim bulunmuştur" diye de eklemiş.

Kim ne derse desin, Allah'ın (c.c) birliğine inandığım gibi inanıyorum ki, bana 14 Haziran 2001 günü, Şube Müdürü R.G. tarafından getirilen "Ergenekon Şeması"nın amacı, eğer beni kandırabilselerdi, düzmece Ergenekon Operasyonu'nu o tarihlerde başlatmaktı. Bu deneyimimden dolayı inanıyorum ki, "Ergenekon Operasyonu", buna bağlı olarak yapılan "Poyrazköy Operasyonu", Türk Silahlı Kuvvetleri içinde görevli Cemaatçi olmayan subayları tasfiye etmek, tasfiye olanların yerine Cemaatçi subayları terfi ettirmek, böylece TSK'yı ele geçirmek için yapılmış operasyonlardır.

İhbar mektubu ve benzeri yollarla isimleri verilen subayları hedef listesine koyan kişiler de subaydır. Yani Cemaatçi subay, Cemaatçi olmayan subayı ihbar etmiştir.

İhbarcı subay, Üsküdar İlçesi Altunizade'de bulunan Cemaat karargâhında, Cemaat liderinden ders almış şakirtlerden biridir.

Oysa hedef alınan Deniz Binbaşı Levent Bektaş, hayatı boyunca, Cemaat'in yanına-yöresine uğramamış bir kişidir.

Binbaşı Levent Bektaş, "Kafes Eylem Planı'nı ben yapmış olsaydım adını 'Kafes Harekât Planı' koyardım" demiş ve "eylem/operasyon" kavramlarının polis tarafından kullanıldığını, askerin ise "harekât" demeyi tercih ettiğini mahkeme heyetinin dikkatine sunmuş.

Bektaş'ın söyledikleri ile benim bildiklerimi alt alta getirirsek şu sonuçlar çıkıyor:

"Cemaatçi subaylar", Bektaş'ın ve Bektaş gibi subayların adlarını vermişler; "Cemaatçi polisler" de bir "Kafes Eylem Planı" hazırlayarak, o adları o plana yerleştirmişler; ve plana uygun olarak kendilerinin gömdükleri silah-mühimmatı gene kendileri kazarak bulmuşlar.

Özetlersek; bu davada yargılananların tek suçu, "Cemaatçi olmamak"tır.

Ergenekon Şemasını İlk Kez Görmem

14 Haziran 2001 günü, ikinci kez İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevine getirildim. O gün, şube müdürü R.G., odama gelerek bana en üst kısmında "Ergenekon Örgütü" yazan bir şema gösterdi. Bu şemanın en üstünde, örgüt sorumlusu konumunda Orgeneral Çetin Doğan gösterilmişti. Alt kısımlarda beş altı korgeneral vardı. Tümgeneral ve tuğgeneraller de olmak üzere yaklaşık 22-25 kişilik bir örgüt şemasıydı.

Bu şemayı bana arz eden şube müdürüne, "Bu şemanın hukuki bir geçerliliği yoktur. Bu şemanın çizilmesine altyapı oluşturan, hukuki geçerliliği olan imzalı ifade tutanağı olmadığı sürece, şemanın hiçbir anlamı yoktur. Böyle bir ifade tutanağı veya tutanakları var mı?" diye sordum.

Şubesine giderek, yanında Tuncay Güney isimli kişinin ifade tutanağını (sanıyorum bu tutanak 52-55 sayfaydı) ve bir de bilgi notu (sanıyorum 20-22 sayfaydı) getirdi. İfadeyi okudum, ne Çetin Doğan'ın ne de diğerlerinin isimleri yazılıydı. Bilgi notunu da okudum; ifade tutanağının özeti gibiydi.

Şube Müdürü'ne, "Bu tutanakta, şemada bulunan hiçbir komutanın isimleri yazılı değil; şemayı kim yaptı, neye göre yaptı?" diye sordum.

"İstanbul (İstihbarat Şubesi) gönderdi" dedi.

"Onlara söyle, böyle afaki şema olmaz, ellerinde başka delil varsa söylesinler, bildirsinler" dedim.

Devamında da "Şuradan kâğıt-kalem al, yaz bakalım Şube Müdürü'ne," dedim; not kâğıdı ve kurşunkalem aldı.

"3.5 çarpı 24" dedim.

"84..." dedi.

"Bak kardeşim, Tuncay Güney, 24 bin adet Kalaşnikof tüfeği, Türk Silahlı Kuvvetleri'nden alarak, bir kamyonla Kuzey Irak'a götürüp, Barzani'nin adamlarına teslim ettiğini söylüyor. TSK'nın adamları bitti de mi Tuncay Güney'e bu silahlar teslim edilmiş? Üstelik 84 ton ağırlığındaki silahları bir kamyonun taşıması mümkün değil. 84 ton yükü bir kamyonun taşıyamayacağını bilmek için istihbaratçılık gerekmez.

Ben, bu şemayı üst makamlara arz etsem ve onlar da bana, sana izah ettiğim çelişkileri söyleseler, ben ne duruma düşerim; üstelik bu şemada adı yazılı bir Korgeneral Çorlu'da 1. Ordu emrinde görevli. 1. Ordu Komutanı, Ege Ordu Komutanı Çetin Doğan'dan daha kıdemli; kıdemsiz komutan, kıdemli komutanın personeliyle yasadışı örgüt mü kurmuş oluyor?" dedim.

Bu tespitlerimi açıklayarak benim ölçülerime göre hem personelimi eğitmiş, hem de adli bilgi yönünden eksikliklerini izah etmiştim. O gün için o şube müdürünün iyi niyetli olduğunu düşündüğümden şüphelenmemiştim; zaten kendisini çok seviyordum; dürüst ve çalışkan olduğuna peşinen inanıyordum. Şema konusu, bu şekilde kapandı; 2006 yılına kadar da bir daha gündeme gelmedi.

Haziran 2003'te üçüncü defa İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevine tayin edildim, 22 Mart 2006 günü bu görevden

alındım. İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevlerine her defasında, İçişleri Bakanlığı'nın takdirleriyle tayin edildim ve Bakanlık takdirleriyle de görevden alındım. 22 Mart 2006 günü görevden alındığımda, bir gazeteci, "Görevden alınmanızla ilgili dava açacak mısınız?" diye sorduğunda, "Göreve gelirken iyi de, görevden alınınca kötü mü? Siyasi iradenin takdirine ve demokrasiye saygılı olmayı bilmeliyiz" diye cevap vermiştim; bugün de aynı görüşteyim. Siyasi iradenin takdirine saygı göstermeliyiz.

Son görevden alınmamın öncesinde şu gelişmeler olmuştu:

2006 yılı Ocak veya Şubat ayıydı. Yukarıda bahsettiğim şube müdürü, "Asker içinde bir örgütlenme var, biz bu örgüt üzerinde çalışmak istiyoruz" dedi.

"Şu 2001'de, İstanbul'da gözaltına alınan gazetecinin ifadesinde geçen örgüt mü?" diye sordum ve devam ettim; "Şu 24 bin adet Kalaşnikof tüfeği bir kamyonla Kuzey Irak'a götüren, 84 ton ağırlığındaki silahı bir kamyonla taşıyan gazetecinin iddiaları mı?"

"Evet" dedi.

"Sen, bu konunun doğruluğuna inanıyor musun?" dedim.

"Evet" dedi.

"O halde, in aşağıya (Şube Müdürlüğü odasını kastederek), Recep Tayyip Erdoğan imzasıyla, Orgeneral Hilmi Özkök'e hitaben bir yazı hazırla, elinizdeki tüm delilleri de ekle. Aynı yazıyı, bir de imzasız, 'bilgi notu' şeklinde hazırlayın. Sayın Başbakan, hangisini kullanmak isterse, emirlerine göre hareket ederiz. Yalnız ben, bu iddiaların ve şemanın doğruluğuna inanmıyorum, sen inanıyorsan makama gerekli izahı sen yapacaksın, ikna etme görevini sen üstleneceksin" dedim.

Şube Müdürü bana, "Ama askerler, kendi kendilerine operasyon yaparlar mı ki?" diye sordu.

"Sen, sen ol, üstlerinden, amirlerinden gizli iş yapma; o orospuluktur, piçliktir," dedim. "Başbakan ile Genelkurmay Başkanı, eğer inanırlarsa veya doğruluğunu tespit için, ya MİT Müsteşarlığı'na, ya bize, ya Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığı'na kendi takdirlerine göre görev verirler; yapılacaklar o makamların takdiridir," diye de ekledim.

Konu kapandı... Bir daha benim önüme herhangi bir yazı ve öneri gelmedi; ben de, personelimi eğittim, ikna ettim diye düşündüm. Gelişmeler gösterdi ki, maalesef gerçekler hiç de öyle değilmiş!

Tuncay Güney'in ifadesi gerekçe gösterilerek (bana göre askere yönelik saldırı için maske olarak kullanılarak) Ergenekon Operasyonu adı altında orgeneralinden teğmenine kadar askerler gözaltına alındı, cezaevlerine konuldular.

Bütün bunların ışığında meseleye baktığımda, 14 Haziran 2001 günü Şube Müdürü R.G. tarafından bana getirilen "Ergenekon Şeması"nın amacının, bu tezgâhı daha o tarihte başlatmak olduğuna inanıyorum. Eğer o gün beni kandırabilselerdi, Ergenekon Operasyonu 2001'de başlayacaktı.

Cemaatçilerin Motor-Şasi Numarası Yok!

Hanefi Avcı'nın yazdığı *Haliç'te Yaşayan Simonlar-Dün Devlet, Bugün Cemaat* adlı kitapta, benim de adım geçtiğinden, 20.9.2010 günü, mülkiye müfettişleri tarafından ilgili bölümler tek tek okunarak bilgim soruldu. Birçok konuya açıklık getirdim; büyük bir kısmı ifade tutanağına yazıldığı halde, az bir kısmı da dalgınlıkla veya unutkanlıkla veya uzun süreceğinden yazılmadı; ısrarcı olmadım, ben de

dalgınlık gösterdim. İsteseydim ifademe yazılacaktı. Yani, müfettişler kasıtlı hareket etmediler.

İfademden kopya alamadığım için hatırladığım bölümleri, gelecekte ihtiyaç olur düşüncesiyle, aktarıyorum:

– Hanefi Avcı'nın bu kitabı yazdığından ve yayımlayacağından haberiniz var mıydı?

– Bu kitabın yayımlanacağını bilseydim Hanefi Avcı'ya, "Bu kitabı benim imzamla yayımlayalım, ileride yapılacak adli ve idari soruşturmaların riskini ben almak istiyorum" derdim. Çünkü ben Hanefi Avcı'dan daha kıdemliyim, bir risk alınması gerekiyorsa, benim almam daha ahlaki olurdu. Haberim olmadığı için kitabı birkaç gün sonra elde edip okuyabildim. Ön bölümünü okumadım, "Cemaat" bölümünü okudum.

Hanefi Avcı, parayla pulla hiç işi olmayan, "derviş tipli" bir kişidir. Tek kıblesi vardır, o kıbleye yöneldi mi, onu kimse kıblesinden saptıramaz. Susurluk sürecinde, 1997 yılında TBMM'ye ifade vermeye gittiğinde, Meclis soruşturmasının önünü açacak ifade verdi; bedelini de çok ağır ödedi.

Benim İstihbarat Daire Başkanı, Hanefi Avcı'nın da Başkan Yardımcısı olduğu 1997 yılı Temmuz ayında bir televizyon programına katılması için İçişleri Bakanlığı kendisine izin vermişti. Bakanlığın iznine dayanarak Hanefi Avcı, o televizyon kanalının yönetmenine söz vermiş. Benim bu gelişmelerden hiç haberim yoktu. Bakanlıktan bir yetkilinin bana "Hanefi'ye ulaşabilir misin?" diye sorması üzerine öğrendim ki, Hanefi Avcı'ya bir televizyon programına katılması için izin verilmiş ama bakanlık verdiği izni sonradan iptal etmiş. Bu değişiklik hakkında Hanefi Avcı'yı bilgilendirmem istenmişti. Senelik izinde olan Hanefi Avcı'ya ulaştım ve kararı sözlü olarak duyurdum. Hanefi Avcı bana, "Ağabey, bakanlık sözünden

dönebilir ama ben sözümden dönemem; canlı yayına katılmam da telefonla katılırım, bedeli neyse öderim, verilecek cezaya katlanırım" dedi. İşte Hanefi Avcı budur. Doğru bildiği yoldan asla sapmaz; hiç kimse de onu kendi istediği yöne yönlendiremez. Bu televizyon programı ve TBMM Susurluk Olaylarını Araştırma Komisyonu'na yaptığı açıklamalardan sonra beş yıl terfi ettirilmedi, hatta cezaevine atıldı. Onun felsefesinde "kazanmak" diye bir amaç yoktur. Emniyet Teşkilatı'nın maddi yönden en mağdur personelinden birisidir. "Derviş kişiliği" sebebiyle, en yakınlarına dahi böyle bir kitap yazdığını söylememiştir; para kazanmak için de asla kitap yazmaz; anlaştığı yayıneviyle de kesinlikle para sözleşmesi yapmamıştır; parayla ilgili konuşmaktan, sözleşme yapmaktan hicap duyar.

– Bu kitabın satışından Hanefi Avcı hiç para almayacak mı?

– Yayınevi mutlaka para verir veya teklif eder ama Hanefi Avcı, para sözleşmesi yapmamıştır; para konuşmayı, para anlaşması yapmayı zül addeder. Kazanç peşinde koşmayı aşağılanmak olarak kabul eder. Bu karakterde olan Hanefi Bey'e "Sen bu kitabın satışından kaç lira kazanacaksın?" diye sormayı kendime yakıştıramam; bu yüzden de sormadım. Yayınevi "sana para vermiyorum" derse, bir kuruş dahi vermez. Ancak, "şu kadar para veriyorum" derse de, Hanefi Bey, "Teşekkür ederim, şu banka hesabına gönder" der ve kayıt altına alınmasını ister. Kayıtsız paraya hiç yaklaşmaz ve o parayı da devlete bildirir.

– Hanefi Avcı'nın kitabının bir yerinde, "Sabri Uzun'un fotoğrafını çekmek için emir verildiği" yazılı. Bu konuda bilginiz var mı?

– Evet, bu konudan 2007 yılında haberdar oldum. Sanıyorum 2005 yılı Mayıs veya Haziran ayıydı. İstihbarat Dairesi'nde görevli bir komiser yardımcısının düğününe

(eşimle birlikte) katılmak, başta İstanbul İstihbarat Şubesi olmak üzere denetlemelerde bulunmak için Genel Müdürlük makamının onayıyla İstanbul'a gittim. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde bir şube müdürü, İstanbul İstihbarat Şubesi'nde görevli kayınbiraderi başkomisere telefon açarak, benim ve eşimin otomobile binerken fotoğrafımızın çekilmesini istemiş.

– Hanefi Avcı, sizin görevden alınışınızı, Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın yetkililerle görüşmek suretiyle kendisinin sağladığını söylediğini ama olayın gerçek yüzünün öyle olmadığını yazmış. Hanefi Bey, bu olayın gerçek yönünü nereden biliyor?

– Ben, 1999 yılından beri idari davalarla boğuşurum. Bu davaların dilekçelerini, Hukuk Fakültesi'ni de bitirmiş olması sebebiyle Hanefi Bey yazmakta. Yaşar Büyükanıt'ı, 8.5.2009 tarihinde, bir televizyon programında, "İstihbarat Daire Başkanı, Şemdinli Komisyonu'nda, benim hakkımda uydurma ifadeler verdiği için, yetkililerle görüşüp ben görevden aldırdım" şeklindeki sözlerinden dolayı mahkemeye verdim.

Yaşadığım hukuki süreçlerde, Avcı'nın fikirlerini ve görüşlerini aldığımdan, hakkımdaki tüm hukuki gelişmeleri bilmektedir.

– Siz altı yıl İstihbarat Dairesi Başkanlığı yapmışsınız, bu Cemaat'in varlığından hiç haberdar olmadınız mı?

– Cemaat'in bir komutan hakkında yaptığı tezviratı yetkili makama, bilgi notu şeklinde arz etmiştim. O makam izin verirse ve bu raporun doğruluğunu söylerse, içeriğini açıklayabilirim; aksi halde, kesinlikle açıklamam.

Ben, kanunlarımızın da emrettiği gibi, her cemaati veya tarikatı bir sivil toplum kuruluşu gibi görüyorum. STK'lar, demokrasinin gereğidir. Gelişmiş demokrasilerin yaşandığı ülkelerde, STK'lar da çoktur ve halk örgütlenmiştir. Kaldı ki, Malatyalılar Grubu (Hizbullah Davet) denilen örgütün, hiçbir silahlı eylemi olmadığı için, savcılık tarafından serbest bırakılmışlardır.

Aynı şekilde, 1986 yılında Çanakkale'de yakalanan Yehova Şahitleri denilen örgütün üyeleri de savcılık tarafından serbest bırakılmıştır. Bu açıklamalarımdan da anlaşılıyor ki, İstihbarat Dairesi Başkanı'nın emriyle örgüt operasyonu yapılamaz, yapılmamalıdır da. Operasyonlar, kanunların emriyle yapılır.

İfademe yazılmadı ama Mülkiye Müfettişlerine şunları da söyledim:

"Kabul edin ki ben Fethullah Gülen Cemaati üzerinde çalışma yaptım ve size mülkiye müfettişi olarak, bu çalışmamı tahkik etme görevi verildi. İlk soracağınız soru; 'Hangi kanuna dayanarak bu çalışmayı yaptırdınız' şeklinde olacaktı.

Kabul edin ki, ben görevimi yapmadım, Fethullahçı polisleri tespit etmedim. Sizden rica ediyorum; siz, bugün birlikte çalıştığınız Cemaatçi mülkiye müfettişlerinin listesini yapınız bakalım.

Size soruyorum, bunların, yani Cemaatçilerin göbeklerinin üstünde motor-şasi numarası mı var; bu numaralara göre Cemaatçi olan kişilere ruhsatname mi çıkartıldı, plaka mı takıldı?

Kanunla düzenlenmeyen bir suç icat edip, bu suçlulara da 'Cemaatçi' adını takmış olsaydım, Türkiye demokrasisine en büyük zararı vermiş olurdum."

Burada ayrıca ifademde de bahsettiğim benim ve eşimin Cemaatçiler tarafından fotoğrafımın çekilmek istenmesi olayından bahsetmek isterim.

Ben, ifademde de bahsettiğim seyahat sırasında otomobil değil cip kullanmıştım. İstanbul Baltalimanı Polisevi'nin düğün salonundan eşimle birlikte çıkıp, cipe bineceğimiz sırada, başkomiser fotoğraf çekmeye hazırlanırken, her iki arka kapı açıldığından, film kaplı kapı camları fotoğrafçı

Başkomiser'in görüş alanını kapatmış; bu yüzden fotoğrafımızı çekememiş.

Eğer fotoğrafımızı çekmiş olsaydı, benim hakkımda 19 Ekim 2005 tarihinde Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na sahte isimle yazdıkları mektuba ve yine 17 Şubat 2006'da Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve İçişleri Bakanlığı makamlarına yazdıkları "Yurtsever Vatandaş" imzalı sahte mektuplara ekleyerek, "Karısıyla birlikte devletin arabasını keyfi şekilde kullanıyor" diyeceklerdi.

Daha sonra Rize'ye tayin olan o başkomisere Giresun-Eynesilli bir polis memuru aracılığıyla haber gönderdim, onun anlayacağı dilden(!) cevabını verdim.[1]

Yılmaz, Çiller ve Bir'in Başına Gelenler

Turgut Özal'ın 1993'te ölümü üzerine, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde ve İstanbul'da devlet töreni düzenlenmiş, törene Fethullah Gülen de katılmıştı.

Fethullah Gülen'in TBMM'deki cenaze törenine katılmak istediği, törenin düzenlenmesinden sorumlu olan Meclis İdare Amirliği'ne Abdülkadir Aksu tarafından iletilmiş. Meclis İdare Amirliği de, bu talebi Anavatan Partisi Genel Başkanı Mesut Yılmaz'a iletmiş.

Yılmaz'ın, "olur" demesi üzerine Fethullah Gülen, İstanbul'da yapılan törene katılmış, gelişi sırasında, ANAP'lı milletvekilleri de kendisine karşı bir anlamda nezaket göstermişlerdi.

1998 yılına geldiğimizde, Türk Ticaret Bankası'nın (Türkbank) özelleştirilmesi aşamasında organize suç örgütü lideri olarak aranan Alaattin Çakıcı ile işadamı

1 Gizlice fotoğrafımı çekmek isteyen Cemaatçi Başkomiser'in (R.E.), Gezi olayları öncesinde, Mayıs 2013'te eylemcilerin çadırını yaktıran müdür olduğunu bilgilerinize sunuyorum.

Korkmaz Yiğit arasında geçen ve İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde bulunan ses kaseti kopyalanarak, Cemaatçi bir emniyet amiri tarafından Ankara'da görevli başka bir Cemaatçi emniyet amirine ulaştırılmış. Sonuçta kaset CHP Milletvekili Fikri Sağlar'a verilmiş.

O gün, Çanakkale'de bulunan CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın izniyle, Fikri Sağlar basına açıklama yapmış ve Mesut Yılmaz'ın başında bulunduğu 55. Hükümet istifa etmek zorunda kalmıştı.

Dikkatinize sunmak istediğim nokta şu: 1993'te, Özal'ın cenaze törenine katılmak isteyen Fethullah Gülen'e "olur" diyen Mesut Yılmaz'ın başında olduğu hükümet, Gülen Cemaati şakirtlerinin komplosuyla düşürülmüştü.

O ses kasetinin yayınlanmasına 1998 yılında izin veren Deniz Baykal'ı, 22 Şubat 2003 günü, Cemaat'e bağlı Samanyolu Televizyonu'nun Ankara Temsilcisi Haluk Örgün, İstanbul Beylerbeyi'nde Seaport Restaurant'ta düzenlediği yemekte, Ak Parti Genel Başkanı (henüz milletvekili seçilememişti) Recep Tayyip Erdoğan'la buluşturmuştu!

Tansu Çiller, Başbakanlığı döneminde, 1994 veya 1995 yılında İzmir Yamanlar Koleji öğrencilerinin Matematik Olimpiyatı'nda elde ettiği başarılar üzerine Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'la birlikte Ankara'dan İzmir'e gelip, Yamanlar Koleji Spor Salonu'nda öğrencilere ödüllerini vermişti.

Çiller, bu esnada salonun giriş tribününde bulunan bir odada, basına kapalı olarak, Fethullah Gülen'le görüşmüştü.

Zaman geçti, 28 Şubat 1997 Milli Güvenlik Kurulu kararlarıyla Çiller ve Erbakan'ın oluşturduğu Refah-Yol

Hükümeti zor durumda kaldı ve Fethullah Gülen, "Hükümet'in istifa etmesi gerektiği" anlamına gelecek bir basın açıklaması yaptı.

28 Şubat'ın bunalımlı döneminde Cemaat'e yakın bulunan V. H. ve A.K. isimli kişiler, Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir'e gidip, "Biz, Cemaat'e ait tüm okulların anahtarını Milli Eğitim Bakanlığı'na vermeye hazırız" anlamında bir teklif götürmüşlerdi.

Burada dikkat edilmesi gereken bazı noktalar var.

Cemaat, Özal'ın cenazesi sırasında ANAP yönetimiyle diyalog kurarken, 1998'de, Anavatan Partisi hükümetini bir komployla düşürmüştür.

Cemaat, Tansu Çiller'i, Ağar'la birlikte İzmir Yamanlar Koleji'ne davet etmişken, 28 Şubat döneminde, Çiller'in de ortağı bulunduğu hükümetin istifa etmesini isteyip, "darbeci generallerin" yanında yer almışlardır.

28 Şubat döneminde Orgeneral Çevik Bir'e gidip, Cemaat okullarının anahtarlarını teslim etmek teklifinde bulunmuşlarken, 2007'de, komplocu ihbarlarla, Cemaatçi polislerin öncülüğünde Ergenekon operasyonlarını düzenlemişler, çok sayıda generalin tutuklanmasına ve yıllarını cezaevinde geçirmesine neden olmuşlardır. Hatırlanacağı gibi Çevik Bir de tutuklanan generaller arasındaydı.

Deniz Baykal ve Recep Tayyip Erdoğan'a, 2003 yılında yemek programı düzenlemişler, 2010 yılında, Baykal'ın özel görüntülerini internet üzerinden servis etmişler; Baykal'ı, CHP Genel Başkanlığı'ndan düşürmüşlerdir.

Ak Parti Adıyaman Milletvekili Mehmet Metiner'in ortam dinlemesiyle kaydedilen, Recep Tayyip Erdoğan'ı eleştiren sözlerini internette yayınlayarak; Ak Parti'ye "Sizin hakkınızda da bilgi toplayıp, arşiv oluşturduk, bize tabi

olun, bizimle iyi geçinin, yoksa karışmayız" anlamına gelen tehditkâr bir mesaj göndermişlerdir.

2011'in Ekim ayında, Twitter'a Doç. Dr. Önder Aytaç tarafından gönderilen mesajda şunlar yazılıydı: "Sabri Bey'i tanırım, çok severim ve İstihbarat Daire Başkanı olmasında da katkım vardır."

Üç dönem İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevine getirildim, üç defa da bu görevden alındım.

İlk göreve gelişim 27 Haziran 1997'dir. Göreve getiren bakan da Meral Akşener'dir. O gün, beni Ankara-Gaziosmanpaşa'da bulunan konutuna çağırmış ve "Seni İstihbarat Dairesi Başkanı yapacağım" demişti. Kendileriyle ilk ve son karşılaşmam bu oldu. O sırada yanımızda Daire Başkan Vekili Mustafa Aydın bulunuyordu.

Bu görevimden 8 Haziran 1999 tarihinde Sadettin Tantan tarafından alındım.

İkinci kez göreve gelişimde, Rüştü Kâzım Yücelen, beni makamına çağırdı, "Sana görev vereceğim ama senin bir günlük yevmiye kesme cezan varmış" dedi. İdare Mahkemesi'nde yapılan yargılama sonucunda, bu cezanın iptal edildiğini söyledim. Bana, "Mahkeme kararını getirirsen sana görev vereceğim" dedi ama ne görev vereceğini söylemedi. Ankara 6. İdare Mahkemesi Başkanlığı'na aynı gün dilekçeyle başvurdum; yevmiye cezasının iptal kararını yazıp verdiler. Aynı gün (14 Haziran 2001), İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na tayin edildim ve aynı bakan tarafından Temmuz 2002'de görevden alındım.

Üçüncü kez göreve gelmeden önce İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, beni makamına çağırdı, "Sana görev

vereceğim, tanımak için çağırdım" dedi. Ben de, Uşak'ta görev yaptığım 1979-1980 yıllarında, İl Emniyet Müdürümüz tarafından, Emniyet Genel Müdürü Yardımcısı'yken kendisine geldiğimi, o tarihte tanıştığımızı hatırlattım ve makamdan ayrıldım.

Yaklaşık bir hafta sonra, 12 Haziran 2003 günü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na tayin edildim. Yine, kendisi tarafından 22 Mart 2006 günü görevden alındım.

İstihbarat Daire Başkanı olarak atanmalarımın kısa hikâyesi budur. Önder Aytaç'ın bu konuda söyleyeceği bir şey varsa eklesin ve hangi bakanı etkilediğini açıklasın.

"Ya Para ya da Mali Şube'ye Hesap Verirsin!"

Cemaat'in Emniyet ve devlet bürokrasisinde etkinlik sağlaması ve operasyonlara girişmesiyle talihsiz olaylar yaşanmaya başlandı. Bunlardan bazılarını anlatmam gerekiyor.

Cemaat'ten üç kişi, Ankara'da bir işadamının bürosuna gelir. "Biz, Sincan Cemaat Öğrenci Yurdu'nun mütevelli heyetiyiz, yurdumuz için yardım istemeye geldik" derler.

İşadamı, "Ben de 60 öğrenci okutuyorum. Size ancak 1000 lira verebilirim" der.

İçlerinden biri, "Biz, senden 40-50 bin lira almak için gelmiştik... Senin muhasebecin kim?" diye sorar.

"Senin muhasebecin kim?" sorusu, "Biz güçlüyüz, senin muhasebecini gözaltına aldırırız, ticari defterlerine el koydururuz, ticari hayatını bitiririz" anlamına gelmektedir. Tehdit edildiğini anlayan işadamı küfrederek Cemaatçileri işyerinden kovar.

Olaydan bir ay sonra, mühendis Karslı Orhan B., o işadamına tekrar gelip, özür diledikten sonra, "Bize 1000 lira

verebileceğini söylemiştin, ben o parayı almaya geldim," der ve 1000 lirayı alıp gider!

Sonrasında Ankara Emniyet Müdürlüğü Mali Şube Müdürlüğü'ne meçhul bir adresten bir elektronik posta gönderilerek, o işadamının "tefecilik yaptığı" ihbar edildi. Mali Polis, işadamının icraya verdiği müşterilerini tespit ederek, tek tek çağırıp, ifadelerini almaya başlamıştı.

Bahsi geçen işadamını tanımış olmam sebebiyle, bir tahkikat yaptım. "Tefecilik iftirası" atılan kişinin, beş vakit namaz kılan, milliyetçi, yurt ve millet sevgisi üst seviyede, okuyan-yazan, esnaflıktan yetişmiş, dürüst bir kişi olduğunu ve Çorumlu 60 öğrenciye her ay burs verdiğini öğrendim.

Yukarıdaki olayın bir benzeri Antalya'da yaşandı...

Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şubesi, Serdar G. adlı işadamından bir klima istedi ama Serdar G. bu talebi kabul etmedi. Bunun üzerine Serdar G. gözaltına alındı.

Gözaltında ifade vermediği halde başka bir ifadenin altına onun adına imza atıldı, yani sahte delil yaratıldı. Sonra da Serdar G. içeri atıldı.

Serdar G., "Kredi Kartı Çetesi" diye bilinen çeteye monte edilmişti! Tıpkı Hanefi Avcı'nın "Devrimci Karargâh Örgütü"ne monte edilmesi, Ankaralı işadamının "Tefecilik" örgütüne monte edilmesi gibi!..

Serdar G. ancak 20 ay sonra, ifadenin altındaki imzanın kendisine ait olmadığını kanıtlayınca serbest kalabildi.

Gazeteci Nedim Şener Gördü, Mahkeme Gör(e)medi

Gazeteci Nedim Şener, 26 Eylül 2012'de benim de adımın geçtiği bir yazı kaleme almıştı. "Ergenekon şemasını hazırlayan MİT üç cinayeti neden seyretti?" başlıklı yazıda şöyle deniyordu:

Ergenekon davasında nihayet Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) eski Müsteşarı Şenkal Atasagun'un tanık olarak ifadesi alınacak. Yıllardır birisinin ona şu soruyu sormasını bekledim: "Sizin Müsteşar olduğunuz dönemde MİT, Ergenekon ile ilgili ilk ihbarı 2003 yılında rapor haline getirdi. İhbarı ciddiye almış olmalısınız ki Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök ve Başbakan Erdoğan'a sundunuz. Peki raporda adı geçenleri neden takip edip Ergenekon'un işlediği iddia edilen Rahip Santoro, Hrant Dink cinayetleri ile Malatya Zirve Yayınevi katliamını önlemediniz?"

Nedim Şener'in bu sorusu çok önemliydi. Ne demek istediğimi anlatayım:

10 Temmuz 2003: MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, Müsteşarlığa ulaşan CD ve belgelerden yola çıkarak, daha sonra yargılanacak olan birçok kişinin yer aldığı Ergenekon örgütüyle ilgili şema ve kitapçığı Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'e sundu.

19 Kasım 2003: MİT Müsteşarı Atasagun Ergenekon örgütüyle ilgili belgeleri ve şemayı Başbakan Tayyip Erdoğan'a verdi.

19 Ocak 2006: MİT Müsteşarı Emre Taner, Ergenekon örgütüyle ilgili şemayı ve raporu yeniden Başbakan Erdoğan'a sundu.

5 Şubat 2006: Trabzon'da Santa Maria Kilisesi rahibi Andrea Santoro öldürüldü.

17 Mayıs 2006: Alparslan Aslan isimli avukat, Danıştay 2. Dairesi'ne silahlı saldırı gerçekleştirdi. Danıştay üyesi Mustafa Yücel Özbilgin hayatını kaybetti, dört üye yaralandı.

26 Mayıs 2006: MİT Müsteşarlığı, Ergenekon örgütüyle ilgili bilgileri Genelkurmay İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na verdi.

19 Ocak 2007: *Agos* gazetesi sahibi Hrant Dink öldürüldü.

17 Nisan 2007: Malatya'da Zirve Yayınevi'ne yönelik saldırı sonucu dört kişi öldürüldü.

27 Nisan 2007: YÖK Başkanı Erdoğan Teziç'e yönelik saldırı girişiminde bulunuldu.

12 Haziran 2007: Ümraniye'deki bir evde el bombalarının bulunmasıyla Ergenekon Operasyonu başladı.

Bu tarihlere bakıldığında, devletin en üst yöneticilerinin 2003 yılından beri "Ergenekon" diye bir yapılanmadan haberdar olduğu anlaşılıyor.

En başta Başbakan Erdoğan, Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun... Örgüt bilinmesine rağmen nedense toplumu sarsan eylemlerin gerçekleşmesi için seyirci kalınmıştır. Diyelim ki Başbakan Erdoğan ile Özkök'ün işleri yoğun ve olayları çözemiyorlar... Peki MİT ne yapıyor? Hem şemayı hazırlıyor, hem de şemada adı geçenleri takip edip kanlı eylemler gerçekleşmeden önce önlem almıyor. Adeta eylemler gerçekleşsin diye bekliyor. Böylece Ergenekon Operasyonu'na giden yolun taşları döşenmiş oluyor. Zaten hemen ardından da Ergenekon Operasyonu başlıyor.

MİT'in bildiğini Emniyet Müdürlüğü'nün atlaması mümkün mü? Kesinlikle değil. Emniyet, Ergenekon örgütüyle ilgili bütün detayları 2001 yılından itibaren biliyor. Tam tarih vereyim; 14 Haziran 2001. Yani, daha önce de yazdığım gibi, Ergenekon Örgütü şemasını gördüğüm tarih. Kısaca Nedim Şener'in yazdıklarının tamamı doğrudur. O zaman bu doğruların Ergenekon Dava Dosyası'na girmesi için mahkeme heyetinin beni neden tanık olarak dinlemediği sorusuna bir yanıt aramak gerekir.

Mesele sadece benim tanıklığıma başvurulmaması da değildir. Ergenekon Davası'ndan yargılanan tutukluların avukatları 20 Eylül 2010 tarihinde mülkiye müfettişlerine verdiğim ifademin Emniyet Genel Müdürlüğü'nden temin edilmesini istediler. İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi de söz konusu ifademi istedi. İşin bundan sonrası tam bir komediye dönüştü. Mahkemeye gönderilen yazı şöyleydi:

Sayı . B.05.1.EGM.0 71.802.(91244)-17308
12 Ocak 2011
Konu: 1 Sınıf Emn. Müd. Sabri UZUN hk.
İSTANBUL 13. AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA
İlgi: 30111/2010 tarih ve 2010/106 esas sayılı yazınız.

Mahkemenizin E: 2010/106 sayısına kayden yürütülen davanın 25/11/2010 tarihli oturumunun (2-c) nolu ara kararı gereğince, Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığında görevli 37378 sicil sayılı 1. Sınıf Emniyet Müdürü Sabri UZUN'un müfettişler ve diğer makamlarca alınan ifade suretlerinin gönderilmesine dair ilgi yazınız üzerine;

1) Adı geçen Emniyet Müdürünün Bakanlık Müfettişlerince ifadesine başvurulup başvurulmadığının Bakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığından sorulması üzerine alınan cevabi yazıda: hakkında düzenlenen bazı raporların Genel Müdürlüğümüze gönderildiği belirtilerek, 20/09/2010 tarihinde "Bilgisine başvurulan kişi" sıfatıyla ifadesinin alındığı ve söz konusu ifade tutanağının henüz soruşturma raporuna bağlanmadığı bildirilmiş...

Adı geçen Emniyet Müdürü 30/06/1971 tarihinde teşkilatımızda göreve başlamıştır. Bu tarihten günümüze kadar geçirmiş olduğu soruşturma veya ifade vermiş olabileceği konularla ilgili arşiv araştırmalarının uzun sürebileceği değerlendirildiğinden, Mahkeme Başkanlığınızca uygun görülmesi halinde,

isteminiz ile ilgili belli bir tarih aralığı verilip verilemeyeceğinin bildirilmesi hususunda;

Gereğini arz ederim.

Dr. Muammer BUCAK

Genel Müdür

Personel Daire Başkanı

Lütfen tüm hukukçu tanıdıklarınıza, tüm polis-jandarma tanıdıklarınıza sorun: Bir polis müdürünün böyle bir cevap yazmaya, yargılamayı uzatmaya, geciktirmeye, "arşiv araştırmalarının uzun sürebileceği değerlendirildiğinden" diye bir mazeret uydurmaya yetkisi var mı; Türk hukuk tarihinde böyle bir örnek var mı?

Kaldı ki, benim müfettişlere verdiğim ifade sayısı dört veya beştir! Onları bulup, fotokopilerini çekmek işi azami on dakika sürer!

Peki, Mahkeme Başkanlığı, neden kararında ısrarcı olmadı? Benim kanaatim, ifade tutanağını isteyen mahkeme ile "mazeret öne süren" Muammer Bucak'ın, birbirlerini tanıdıkları yönündedir.

Ergenekon Takibindeki Üç Organize Şube Polisine Dava

2010 yılında, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Anayasa Mahkemesi Başkanvekili Osman Paksüt'ün izlendiği iddialarıyla ilgili Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nde görevli üç polis memuru hakkında iddianame hazırlamış ve polislerin "görevi kötüye kullanmak" suçundan üç yıla kadar hapsini istemişti.

Osman Paksüt'ün şikâyetçi olması üzerine başlatılan soruşturmada Cumhuriyet Başsavcılığı "takipsizlik" kararı

verdi, fakat Sincan Hâkimi Osman Kaçmaz, takipsizlik kararını kaldırdı.

İddianamede, "atılı suçun işlendiği hususunda yeterli delil elde edilemediğine dair Başsavcılıkça daha önce kanaat belirtilmişse de Sincan 1. Ağır Ceza'nın kararının kesin nitelikte olması sebebiyle kamu davası açıldığı" vurgulanmıştı. 13 Mayıs 2008 günü yaşanan olayda polislerin, Ergenekon şüphelileri Ferda Paksüt ile Turhan Çömez'i mahkeme kararıyla takip ettikleri ortaya çıkmıştı.

Bu konunun ayrıntısını iyi biliyorum. Ankara Ulus semtinde, sanıyorum Gençlik Parkı içinde bir inşaat yapılmış, "Ankara'da çok etkili bir kişi", Ferda Paksüt'e "bazı yetkiler" vermişti. Aynı "etkili kişinin" yasadışı dinlemeler başlamadan hemen önce İstihbarat Daire Başkanlığı'na gelerek neredeyse bütün gece yetkililerle görüşmüş olduğu da kulislerde çokça konuşulmuştu.

Osman Paksüt, eşine böyle bir yetki verilmesinden dolayı derin üzüntü ve rahatsızlık duymuştu. Şunu da ekleyeyim; Ferda Paksüt, Ankara Belediyesi'nin "Anket Anonim Şirketi"nin başkanı yapılmış, bu şirket aracılığıyla epeyce "yetkilendirilmişti". İşte bu yetkinin "kötü kullanımı" konusunda, "şüpheler" vardı.

Ferda Paksüt'e, Anket Anonim Şirketi'nde kim görev vermişti? Bu görevlendirmeden dolayı Ferda Hanım'ın "menfaati" ne olmuştu? Ona görev veren Belediye Başkanı'nın "menfaati" ne olmuştu? Bunları bilemem ama ortalıkta "üç milyon dolar" sözleri çokça dolaşmaktaydı. Tam da o günlerde, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Anayasa Mahkemesi'nde Ak Parti'nin kapatılması için dava açmıştı (14 Mart 2008). O günlerde Melih Gökçek'in, Ak Parti'nin kapatılması yönünde mi, yoksa kapatılmaması yönünde

mi kulis yaptığı konusunda, bilhassa Ak Parti çevrelerinde farklı düşünceler hâkimdi.

Sonuçta Osman Paksüt, Anayasa Mahkemesi'nde yapılan yargılama sırasında "Ak Parti'nin kapatılması" yönünde oy kullandı.

Paksüt'e, Ak Parti'nin kapatılması yönünde oy kullanırsa "demokrasi düşmanı"; kapatılmaması yönünde oy kullanırsa "satılmış" denilecekti. Eşi Ferda Paksüt'ün Anket A.Ş.'de görev alması sebebiyle çok zor durumda kalmıştı.

İşte, Kavaklıdere Tenis Kulübü önünde, Osman Paksüt'ün, kendilerini takip eden polis ekibini yakalayıp, Ankara İl Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz'ı olay yerine çağırarak (13 Mayıs 2008), yakaladığı ekibi teslim etmesi olayının perde arkası böyleydi.

Osman Paksüt, kendisinin "hayati tehlikesinden" dolayı değil, eşinin içinde bulunduğu ortamdan dolayı takip edilip edilmediğini öğrenmek için duyarlı davranmıştı.

Ankara Cumhuriyet Savcısı, yaptığı soruşturma sonrasında, yakalanan o ekibin memurları hakkında "kovuşturmaya yer yok" kararı vermiş; Sincan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Osman Kaçmaz ise bu kararı iptal ederek, "yargılansınlar" yönünde karar vermişti. Ben Osman Kaçmaz'ı, üstün karakterli, mert, dürüst kişiliğiyle tanıyorum. Ancak, "kovuşturmaya yer yok" kararını veren savcının kim olduğunu bilmiyorum. Bu karardan kısa bir süre sonra terfi ettirilmişse, savcının kişiliğine şüpheyle yaklaşmak gerekir, diye düşünürüm.

BÖLÜM 7

POLİSLERE KURULAN TUZAKLAR

Altındağ İlçe Emniyet Müdürü İbrahim Seydioğulları'na Kumpas

2009 yılında Ankara Altındağ İlçe Emniyet Müdürü İbrahim Seydioğulları'na da bir tuzak kurulmuş; Seydioğulları'nın emrinde çalışırken emekli olup, Ankara'da tombalacılık yapan H.B. isimli eski memurun vatandaşlık numarasıyla, İbrahim Seydioğulları'nın banka hesabına 500 TL yatırılmıştı. Sonra da düzenledikleri "06 AV" adını verdikleri operasyonla gözaltına alıp, itibarsızlaştırma, suçlama ve idari soruşturma başlatmak istediler. Ama Seydioğulları, hesabına yatırılan 500 TL'yi fark edince savcılığa başvurdu. Böylece "Cemaat kumpası" suya düşmüş oldu.

Seydioğulları'nı, Altındağ İlçe Emniyet Müdürlüğü görevine getiren Ankara İl Emniyet Müdürü Orhan Özdemir'e de aynı Cemaat kumpas kurmuş, cezaevine attırmıştı. Hakkında hazırlanan iddianamede 292 yıl ceza talep edilen Özdemir, önce cezaevinden tahliye edildi, sonra da beraat etti.

Cemaat ayrıca 2009 yılında Ankara'da bir işkadınının peşine bir erkek takarak, kadını seks yapmaya teşvik etmiş ama bu girişim tarafımdan önlenmiş; başarısız kılınmıştı.

Emniyet'te "Böcek"

"Emniyet'te böcek" başlıklı haberler, ilk defa 16-17 Mart 2011 tarihlerinde ulusal yazılı basında yer aldı. Aslında

olayın başlangıcı tam bir ay öncesine, 17 Şubat 2011 gününe gidiyordu. O gün Ankara Dikmen'deki Koruma Daire Başkanlığı Deniz Limanları Şube Müdürlüğü'ne ait bir büroda bilgisayar hatlarının geçtiği plastik kanal içerisinde çalışır vaziyette iki adet ortam dinleme cihazı bulunmuştu. Önce bu işin üstü örtülmeye çalışıldı ama bir ay sonra basında yer alınca gerçekler bir nebze olsun ortaya çıkmış oldu.

Olay 18 Şubat 2011 günü Emniyet Genel Müdürü'ne iletilince, araştırma yapılması için Teftiş Kurulu Başkanlığı'na emir verildi. Başmüfettiş İrfan Özcan 22 Şubat 2011'de görevlendirildi ve araştırmayı bir ay içinde bitirmesi istendi. Başmüfettiş, 24 Şubat 2011'de Koruma Dairesi'ne gelerek araştırmaya başladı; İstihbarat, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele (KOM) ve Bilgi-İşlem Daire Başkanlıklarından birer uzman personel istedi ve Kriminal Polis Laboratuvarı'ndan parmak izi incelemesi yapılmasını talep etti.

Çalışma odasında dinleme yapılan 4. Sınıf Emniyet Müdürü Mustafa Aral'ın tüm ısrarlarına rağmen, müşteki olarak ifadesi alınmadı, yalnızca tanık sıfatıyla ifade verdi.

Dosya 31 Mart'ta memur suçlarına bakmakla görevli Cumhuriyet Savcısı Abdullah Bulgen'e iletildi. Savcı, 4 Nisan'da "kovuşturmaya yer yok" kararı verdi. Burada ilginç bir nokta var; odasına "böcek" yerleştirilen Mustafa Aral, "kovuşturmaya yer yok" kararına itirazda bulun(a)madığı gibi, Emniyet Genel Müdürlüğü de itiraz etmemişti.

Bana sorarsanız, "böcek yerleştirenler" bu şekilde korunmuştu.

Bilindiği gibi o dönemde başbakan olan Recep Tayyip Erdoğan'ın konutundaki çalışma odasına ve Başbakanlık'taki makam odasına "böcek" yerleştirilmişti.

Bu olay, Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na intikal ettirildi. O soruşturmaya önce Mustafa Bilgili, sonra Savcı Duran Çetin baktı. En sonunda da 12 Emniyet personeli 2014 yılında gözaltına alındı, ardından da serbest bırakıldılar.

Türkiye, emniyet müdürlerinin odalarından başlayarak, aşama aşama Başbakan'ın ofislerine böcek yerleştirme seviyesine gelmişti!

Başbakan da bir kamu görevlisi, Mustafa Aral da... Başbakanlık da Türkiye Cumhuriyeti'nin bir kamu binası, Emniyet Genel Müdürlüğü de... Lakin bütün bu benzerliklere rağmen Mustafa Aral'ın odasına yerleştirilen dinleme cihazı hakkında dört günde "kovuşturmaya yer yok" kararı verildi. Başbakan'ın ofislerine yerleştirilen dinleme cihazlarıyla ilgili kovuşturmaya yer yoktur kararı verilmedi.

Mustafa Aral ile ilgili bir başka örnek daha anlatacağım:

Aral, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan ve dönem arkadaşı Murat Nemutlu, "Kaçakçılarla işbirliği yaptıklarından" bahisle 2009 yılında tutuklanıp, dokuz ay cezaevinde kalmışlardı. Tahliye olduktan sonra sürdürülen idari soruşturma sonucunda "aynı adli suç ve aynı idari suçtan" birlikte soruşturma geçirmişlerdi. Her üçüne birden "meslekten çıkartma" cezası verildi. Yaklaşık bir buçuk yıl sonra Murat Nemutlu göreve iade edildi; iki yıl sonra Emin Arslan'ın "meslekten çıkartma" kararı iptal edildi. Mustafa Aral'a verilen "meslekten çıkartma" cezasıysa halen sürdürülmekte, mağduriyeti devam etmektedir! Bugün İçişleri Bakanlığı, her türlü çabayı göstermesine rağmen "Cemaat Örgütü'nün" kararını aşamamıştır!

2014 Kasımı'nda bu durumu en iyi "Ak Parti iktidar, Cemaat (halen) muktedir" sözüyle açıklayabiliriz.

Örneğimize devam edelim:

Aral, 5 Eylül 2011 tarihinden bu yana meslekten çıkartılmış durumda, dönem arkadaşı Murat Nemutlu ise halen Çankırı'da görevine devam etmekte...

Suçları aynı olmasına rağmen, uygulamadaki farklılığın sebebi, Mustafa'nın "Alevi", Murat ise "Sünni" olması mıdır?

Bu konuyu ilk haber yapan *Akşam* gazetesi muhabiri Soner Ankanoğlu 25 Ocak 2012 tarihinde Sincan Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan delilleri haberleştirdi ve 2011 yılı Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Ödülü'nü "Böcek Emniyet'te Polis Polisi Dinledi" haberiyle kazandı.

CHP İstanbul Milletvekili Umut Oran, çıkan gazete haberleri üzerine 27 Ocak 2011 tarihinde İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'e cevaplaması için yazılı soru önergesi verdi. Gelen cevaptan tatmin olmayan Oran, bu kez 25 Nisan 2012 tarihinde Adalet Bakanı Sadullah Ergin'e "Yazılı Soru Önergesi" verdi ama şimdiye kadar bir cevap alamadı.

Lütfen dikkat...

Birlikte meslekten çıkartılan iki şube müdüründen Murat Nemutlu'ya ilişiği kesildikten (05 Eylül 2011) bir hafta sonra 05 Eylül-15 Eylül arasındaki on günlük maaş farkını saymanlığa geri ödemesi duyurusu yapıldı ve ödendi.

Mustafa Aral'a ise "kasten" böyle bir duyuru yapılmadı.

Ona, 1.538 lira geri ödemesi gereken maaş farkı, yargılama gideri, faiz ve avukat ücretiyle birlikte 28 Şubat 2012 tarihinde üç bin lira borç çıkartıldı. İşte, Alevi-Sünni farkı bu...

Mustafa, annesinden-babasından ve evindeki yedi yaşındaki kızından gerçekleri saklamış; ha bugün ha yarın adalet gerçekleşir, mesleğime geri dönerim diye beklemiş; halen de bekliyor...

Aral'ın müşteki sıfatıyla ifadesini almayan Polis Başmüfettişi İrfan Özcan, 20.02.2012 tarih ve 2012/123 sayılı kararname ile adeta ödüllendirilerek Kazakistan/Astana'ya Emniyet Müşaviri olarak atandı.

Kamu binasına böcek yerleştirilmesi olayına dört günde "kovuşturmaya yer yoktur" kararı veren Cumhuriyet Savcısı Abdullah Bulgen de Yargıtay üyeliğine atansaydı hiç şaşırmazdım.

Hanefi Avcı'nın Önemli "Tuzak" Tespiti

Hanefi Avcı'nın, *Haliç'te Yaşayan Simonlar* kitabında, Gülen Cemaati'nin, "Sabri Uzun'a karşı nasıl bir tuzak kurduğu" şöyle anlatılmıştı.

> İki astsubay ve bir PKK itirafçısının bir kitapçı dükkânına bomba attıklarının anlaşıldığı Şemdinli olayında, bu olayı araştıran TBMM Komisyonuna tanık olarak çağrıldığında söylediği "Hırsız evin içindeyse kilit işe yaramaz" sözü literatüre girmişti. Ancak konuşmaları nedeniyle Sabri ağabey hakkında askeri cephede olumsuzluk hep vardı ama onun fark edemediği, kendi cephesinde de olumsuzlukların bu tarihte başlamış olmasıydı. Şemdinli olayları hakkında beş sayfalık rapor hazırlayıp başbakana verdiği söylenmiş ve bu rapor *Sabah* gazetesinde çıkmıştı. Herkes bu raporu Sabri ağabeyin yazdığını söylüyordu ama onun bu rapordan haberi yoktu.
>
> ... Bir süre sonra Sabri ağabeyin mal varlığı, banka hesapları hakkında geniş ve detaylı bir ihbar mektubu Başbakanlığa gönderilmişti. Kapanmış bankalardaki hesap numaraları, para miktarları vs. hakkında abartılı bilgiler vardı. Bu bilgileri bir kişinin yazmasının imkânı yoktu. Birkaç bankayı, tapu kayıtlarını içeren bilgiler ancak bir teşkilatın çalışması ile bulunacak

nitelikteydi. Kayıtlarda tahrifat yapılarak banka hesapları, hesaplardaki paraların miktarları birkaç defa yazılarak sanki çok fazla para varmış havası yaratılmıştı. Bu arada Sabri ağabeyin yapmadığı işler ve söylemediği şeyler yapılmış ve söylenmiş gibi askeri komutanlıklara taşındığından askerin talebi üzerine görevden alınıyormuş gibi gösterildi. Bence başka mahfillerin çalışması ile daire başkanlığı görevinden alındı. Görünür sebep gerçek sebepten farklıydı.

Sabri ağabey hakkındaki ihbar mektubundaki konular dolayısıyla ciddi müfettiş incelemesine tabi tutuldu. Müfettişler gerçekleri bulup çıkarmak yerine aynı iddiaları tekrarladılar. Ardından Ankara Savcılığı'na mal varlığıyla ilgili olarak yargılanması için rapor düzenlediler.

Sabri Uzun'un görevden alınmasında, sonradan bazı emareler ortaya çıkmaya başladı. İlki, hakkındaki mal varlığıyla ilgili mektuptu. Bu mektubun İstihbarat Dairesi'ndeki amirler veya onlarla sıkı irtibatlı birileri tarafından yazıldığından hiç şüphem yoktu. Çünkü içeriği ancak Sabri ağabeye en yakın kişilerin, İstihbarat Dairesi müdür ve amirlerinin bileceği cinsten şeylerdi. Bugün o ihbar mektuplarını İstihbarat Dairesi'ndeki Cemaat yapısının hep birlikte yazdığından şüphe yoktur.

İkinci gösterge ise Sabri ağabeyin görevden alınması sonrasında en sevdiği, el üstünde tuttuğu şube müdürleri dahil tüm İstihbarat Dairesi toplu bir vefasızlık örneği gösterek kendisini hiç arayıp sormamıştı.

Yaşar Büyükanıt Paşa emekli olduktan sonra yaptığı bir açıklamada Sabri ağabeyi (İstihbarat Daire Başkanı) Başbakan'a söyleyerek görevden aldırttığını açıklamıştı. Bence o zaman Yaşar Paşa'ya Sabri ağabey hakkında en ciddi bilgileri getirenler, aslında en ciddi iğfal edicilerdi. Ama ne Yaşar Paşa, ne TSK bunları, bu yöntemleri asla anlayamadı.

Yaşar Büyükanıt, Sabri Uzun'u görevden kendisinin aldırttığını zannetti. Ama aslında, o sadece gerçek alınma sebebine bir perde olmuştu. Hem de kendisinin en fazla karşı çıktığı gruplara hizmet eder bir tarzda.

Sabri Bey, İstihbarat Dairesi'nde şark görevini henüz yapmamış personeli, bazı arkadaşların, hatta bakanın isteğine rağmen zorla şarka tayin etmişti. İstihbarat Daire Başkanlığı'nda yıllarca çalışan bu kişilerin şark illerine hiç gitmemiş olması dışarıdan garip gözüküyordu. Birileri bu işten son derece rahatsız olmuştu. Nasıl olur da bu kişiler başka illere tayin edilirdi. Bu kişiler onlara lazımdı. Belki de onlar cemaatin önemli elemanlarıydı. İşte tüm yapılanların arka planında aslında bu mesele vardı.

Hanefi Avcı'nın yazdıklarının tamamı doğrudur. Çarpıcı bir örnek vereceğim. Vereceğim bu örnekten zamanın İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın da bilgileri yoktu; ilk defa öğrenecekler. Hakkımda "yolsuzluk soruşturması" yapan Mülkiye Müfettişi Mehmet Ali Özkılınç ve ekibiydi. Yaptıkları soruşturma sırasında, "yolsuzluk yaptığını tespit ettikleri" Sabri Uzun'un ifadesini almadılar!

Çok merak ediyorum, Mülkiye Müfettişi Özkılınç, yaklaşık 110 bin lira banka mevduatı bulunan Sabri Uzun hakkında "bankada 365 bin lira mevduatını tespit ettik" diye yazmaya utanmadı mı?

Hakkımdaki Şikâyet Mektubu

Önceki bölümde sözü geçen, benimle ilgili olarak yollanan sözde ihbar-şikâyet mektubuna olduğu gibi yer veriyorum:

Saygıdeğer Devlet Büyüklerim,

Emniyet İstihbarat Başkanı Sabri Uzun, yıllardan beri bu görevde bulunmaktadır. Çok önemli bir konumu olan bu şahsın, bizzat şahit olduğum bazı yönlerini size bildirmeye kendimi zorunlu hissettim. Yakından tanımakta olduğum bu şahıs devletin bu makamına yakışmayan davranışlar içerisinde bulunmaktadır. Ben Sabri Uzun'un bizzat yakın arkadaşıyım, evinin kirasını ödeyemediği zamanları biliyorum. Şimdiki Sabri Uzun'un ise İzmir'de 100 milyarlık bir evi, Ankara Ayrancı'da da 300 milyarlık süper lüks bir evi, değeri yaklaşık 100 milyar lira olan bir arsası, bankada 250 milyar nakit parası var. Çok iyi hatırlıyorum, bir keresinde Ayrancı'daki evi nasıl aldığını izah ederken eşinin altınları ile eski evini satarak yeni ev aldığını söylemişti. Eski evini satmadığını da çok iyi biliyorum, soruyorum size, Sabri Uzun aldığı memur maaşıyla bütün bu malları nasıl alır?

Önceleri vatansever birisi olarak tanıdığım Sabri Uzun, meğerse yaptığı tüm işlerde kişisel hesaplar peşindeymiş. Basınla yakın ilişki geliştirerek kendine kazanç sağlamaya çalışıyormuş. Elde ettiği bazı istihbaratları da menfaat karşılığı ilgili kişilere sızdırmaktadır. Aşağıda bu konuda şahit olduğum bazı hususları size aktaracağım.

Uzan operasyonu öncesinde Sabri Uzun, İmar Bankası Off-Shore hesaplarında bulunan kendi parasını çekmiş ve BDDK'nın o dönemdeki başkanı Engin Akçakoca'ya Uzanlarla ilgili yolsuzluk dosyalarını teslim etmiştir. Bu suretle Uzanların kendilerine yapılacak operasyonun detaylarından haberdar olmasını kasıtlı olarak sağlamıştır. Daha sonra yapılan operasyon esnasında, Uzanların avukatlarından birisi, kendileri hakkında yapılacak uygulamalardan Sabri Uzun aracılığı ile haberdar edildiklerini açıkça söylemiştir. Sabri Uzun'un mal

varlığındaki artışın izleri sürülürse Uzanlarla ilişkisi daha iyi anlaşılacaktır.

Devletin kendine sağladığı imkânları şahsi çıkarları için kullanan Sabri Uzun, elde ettiği istihbarat bilgilerini başkalarına aktarmakla maddi menfaat elde etmektedir. Ayrıca tüm şahsi masraflarını da örtülü ödenekten karşılamaktadır. Sabri Uzun'un geçmiş yıllarda maddi sıkıntı içerisinde olduğunu biliyorum. Ancak son yıllarda malvarlığında gözle görülür artış olmuştur. Sayın Başbakanımızın malvarlığı bu kadar tartışma konusu iken, kamu görevlilerinin mal varlıkları neden araştırılmıyor? Sabri Uzun'un birkaç yıl önce satın aldığı Çankaya Portakal Çiçeği vadisinde 250 milyar değerindeki daireyi, nasıl satın aldığı araştırılırsa eminim ki her şey ortaya çıkacaktır, kesinlikle malvarlığının kaynağını açıklayamayacak ve gösteremeyecektir.

Sabri Uzun ilişki kurduğu tüm insanlardan oğluna iş talep etmektedir. Bu konuda Turkcell firmasının genel müdürü Muzaffer Akpınar ile görüşülürse kendisinden nasıl ricada bulunduğu öğrenilecektir. Bu ricalar sebebiyle bu şahıs Emniyet ile ilişki kurmaktan sıkılmaktadır. Aynı şekilde Emniyet'ten ihaleler alan Koç Sistem firmasının başındaki Ali Koç'la da yakın ilişki içerisindedir. 2005 yılında BDDK Başkanı, TMSF Başkanı, SPK Başkanını İstihbarat'ta konuşma yapmak için çağırmıştır. Ancak asıl amacı bunlarla yakın ilişkiler kurarak, irtibatlı olduğu şirketler nezdinde maddi menfaatler elde etmektir.

Sabri Uzun'un basın mensuplarıyla da çok yakın ilişkisi bulunmaktadır. İstihbaratını yaptığı tüm çalışmalar hakkında basına bilgi sızdırmaktadır. Bu ilişkilerini de ileride kendisi açısından maddi yarar sağlayacağı düşüncesiyle yapmaktadır. Dairenin en hassas konularını Nur Batur, Nuray Başaran, Ruşen Çakır, Saygı Öztürk ve Adnan Gerger ile paylaşmaktadır.

Çoğu konu daha resmi makamların bilgisi olmadan önce bu gazeteciler tarafından öğrenilmekte ve baskı aracı olarak kullanılmaktadır.

Sabri Uzun'un hükümet aleyhinde tutumuna bir diğer örnek de Jandarma Genel Komutanı Fevzi Türkeri'yle olan ilişkileridir. Sabri Uzun bugüne kadar her fırsatta Jandarmanın faaliyetlerini eleştiren bir tutum izlemiştir. Ancak son dönemde, hükümeti yıpratmak amacıyla, güvenlik zaafı oluşsun diye bazı şaibeli icraatlar içerisine girmiştir. Bu dönemde Sabri Uzun'un, Jandarma konusundaki tavırları değişmiş ve Fevzi Türkeri ile yakın ilişkiler geliştirmiştir. Hakkâri Şemdinli'de meydana gelen olayları bu sebeple, sadece birkaç astsubayla sınırlı gösterme çabası içerisinde olmuş ve basındaki irtibatları aracılığı ile olayın bu şekilde lanse edilmesini sağlamıştır. Fevzi Türkeri'nin bilgisi dahilinde ülke genelinde yaygın olarak yapılan bazı icraatlar, hükümetin ve kamuoyunun bilgisinden saklanmaya çalışılmaktadır.

Bu anlattığım hususlar, ciddi bir araştırmayla rahatlıkla tespit edilebilecek hususlardır. Örtülü ödenek konusunda da Sabri Uzun'un çok keyfi harcamalar içerisinde olduğunu biliyorum. Tüm özel masraflarını örtülü ödenekten karşılattığını öğrendim. Ancak bu konuda nasıl tespitler yapılacağını bilemediğim için buraya yazmıyorum. Bankada belli bir süre çekilmeyeceği bildirilerek nemalandırılan paralardan ciddi şekilde menfaat elde ettiğini duydum. Bu hususu da eski adamı İsmet Şaylan aracılığı ile yapıyormuş. Şayet bu paraların kullanımına ilişkin bir soruşturma açmak mümkünse bu konuda da usulsüz işlemlerin olduğu anlaşılacaktır.

Milletimi ve devletimi korumak amacıyla yazdığım bu hususların dikkate alınacağını ümit ediyor, siz büyüklerimin bu konuları araştırarak gerçekleri ortaya çıkaracağına inancımın sonsuz olduğunu bildiriyorum.

Saygılarımla,
Yurtsever bir emniyet görevlisi
DAĞITIM:
Cumhurbaşkanı yüksek katına
Başbakanlık yüksek katına
Devlet Denetleme Kurulu Başkanlığı'na
İçişleri Bakanlığı'na
TBMM Başkanlığı yüksek katına

Hakkımdaki düzmece rapora itiraz ettim; "benim böyle bir mevduatım yok" dedim ve Garanti Bankası Çankaya Şubesi'nden, hesabın açıldığı günden itibaren o güne kadarki dökümünü çıkartarak, banka müdürüne ıslak imzayla her sayfasını onaylatarak aldığım hesap listesini, İçişleri Bakanlığı'na verdim. Ama düzmece ihbar mektubu yazanlar ile düzmece soruşturma raporu düzenleyenler aynı Cemaat'in şakirtleriydi. Amaçları, görevden alınmamdı. Verilen ön raporla, yani düzmece raporla amaç gerçekleştirilmişti!

İlginçtir; benim sunduğum gerçek belgeler karşısında bakanlığın tekrar inceleme yapmasını istemesi üzerine Mehmet Ali Özkılınç, 7 Ocak 2007 günü verdiği ikinci raporda, "Sabri Uzun'un öne sürdüğü rakamlara itibar edilmesi uygundur" şeklinde bir rapor yazmıştı!

Tanıdığınız müfettiş varsa, lütfen, "Siz meslek hayatınız boyunca hiç, şüphelinin ifadesi alınmadan rapor hazırladınız mı? Şüphelinin beyan ettiği mal varlığına itibar edin, benim hazırladığım rapora itibar etmeyin diye yazan müfettiş gördünüz mü? Böyle bir müfettişin Devlet Denetleme Kurulu'nda terfien görevlendirilmesi mümkün mü?" diye sorun.

Mal Beyanım

Soruşturmayı yapan Mülkiye Müfettişi Mehmet Ali Özkılınç'ın, 365 bin lira banka mevduatım olduğunu, oysa 120 bin lira mal beyanında bulunduğumu öne süren bir rapor hazırladığını belirtmiştim.

Aşağıdaki tabloyu yazan İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu'na ve Ankara Cumhuriyet Savcısı Abdullah Ayhan Şan'a verdim. İşte Mart 2006 itibarıyla hesap tablosu:

Hesap numarası	Gerçek mevduat miktarı	Müfettiş raporunda yazılı miktar
1) 6693671	8.922 YTL	87.990.00 YTL
2) 6797952	35.869 YTL	46.300.00 YTL
3) 6797474	32.615 YTL	98.029.00 YTL
4) 6797206	30.000 YTL	90.000.00 YTL
5) 9198170	12.437 USD	18.768.00 USD

Bu tablonun altına da "Banka Şube Müdür Yardımcısı Lale Özdemir Yavuz'un, ihtiyaç halinde bilgisine başvurulması gerekirse banka telefonu 440 80 01/1021'dir. Tablodaki rakamları ve hesap dökümlerinin (açılış tarihlerinden 14.6.2006 tarihine kadar olan) tamamı sunulmuştur. Soruşturma bitene kadar hesaplarımdan para çekmeyeceğim; gerekirse, devletin el koymasına imkân hazırlayacağım" diye yazdım.

Gerçek hesap listesini sunmam üzerine, hazırladığı rapor Müfettiş Özkılınç'a iade edilerek tekrar inceleme yaptırıldı.

BÖLÜM 8

CEMAAT ELÇİLİK YOLUNDA

Müfettiş Özkılınç, Dink Soruşturmasında da Var

Mülkiye Müfettişi Mehmet Ali Özkılınç, Hrant Dink cinayetinin idari soruşturmasında da görevlendirilmişti. Özkılınç'ın bu soruşturma esnasında yaptıklarına da bakmak gerekiyor.

Trabzon İstihbarat Şubesi, İstanbul İstihbarat Şubesi'nden Osman Hayal adlı kişinin geçmişte oturduğu evin adresinin tahkikatını istemişti. İstanbul İstihbarat Şubesi görevlileri, tespitlerini şube bilgisayarına yüklediler.

Mehmet Ali Özkılınç, İstanbul'da yaptığı soruşturma sırasında, o yükleme yapılan bilgisayarda inceleme yaptırmış ve sonunda raporuna "söz konusu tahkikat yazısının yüklenmediğini" yazmıştı.

İstihbarat Şube Müdürü A. İlhan Güler'in itirazı üzerine bu sefer Mülkiye Müfettişi Akif İkbal görevlendirildi. İkbal'in yaptırdığı inceleme sonucunda "kaybolan tahkikat yazısının" şube bilgisayarında kayıtlı olduğu tespit edildi.

İkisi de müfettişti ama Mehmet Ali Özkılınç ile Akif İkbal, aynı bilgisayara yüklenmiş tahkikat raporu hakkında birbirine yüzde yüz zıt iki ayrı rapor düzenlemişlerdi.

Sabri Uzun'un 120 bin lira civarındaki banka mevduatı hakkında 400 bin lira diye rapor yazan Mehmet Ali Özkılınç, İstanbul İstihbarat Şubesi'nin bilgisayarında bulunan tahkikat yazısı için de "bulunamadı" diye bir rapor hazırlamıştı.

Bu kadar "yanlışlık" yaptıktan sonra Mehmet Ali Özkılınç, Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu üyeliğine terfi ettirildi.

Tayinlere Cemaat Müdahalesi

Yukarıda da belirtildiği üzere Hanefi Avcı kitabında "Sabri Uzun, Cemaat yapısını bilmeden, o yapıyı dağıtmaya kalkışmıştı" diyor.

Doğru söylüyor.

Görevde olduğum dönemde bazı personel, 18 senedir doğuya gitmemişti; bu durumları "utanç verici"ydi. Onlar, bir an önce şark görevini yapmalıydı ki, geriden gelen ast personel, işlemlerin adaletine inanmalıydı.

Daire başkanlığından ayrılana kadar, Cemaat şakirtlerine görev vermedim. Ancak ben görevden alındıktan sonra şube müdürlüğü ve daire başkan yardımcılığı görevlerine getirildiler (2006-2007).

O tarihte, onların "Cemaat İmamlığını" bilmiyordum. Sadece adalet duygusuyla Avcı'nın dediği gibi "bilmeden" yapıyı dağıtmaya kalkmıştım!

Cemaat başından beri tayinler konusunda hassastı. Dink cinayetinden üç dört gün önce, İstanbul İstihbarat Müdürü A. İlhan Güler, Bakanın, Emniyet Genel Müdürü'nün, İstanbul Valisi'nin, İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın haberi olmadan "gizlice" İstihbarat Daire Başkanlığı'na çağırılmıştı. Kendisine, "Seni İstanbul'dan alıp, Ankara hariç istediğin ile vereceğiz" diye teklif yapıldı. Bu teklif, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın lojmanında, bir şube müdürünün evinde gizlice yapıldı ve o sırada evde dört kişi daha vardı.

Bu olayın meydana geliş şeklinden o teklifi yapanların

İstihbarat Dairesi'ndeki "Cemaat Şûrası İmamları" oldukları anlaşılmaktadır.

Cemaat'in tayinler konusunda yaptıkları bunlarla sınırlı değildir.

A. İlhan Güler'in, İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü görevinden alınarak, Muğla İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne tayin edilmesine ilişkin İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek'in "teklif yazısını" Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner, Personel Dairesi Başkanı İbrahim Selvi'ye sormuş; görüşünü istemişti. Selvi, bu tayine olumsuz yaklaşmıştı.

Müfettiş Mehmet Ali Özkılınç, Ramazan Akyürek'in tayinini istediği Güler hakkında da, gerçeğe aykırı rapor düzenlemişti.

Müfettişin raporu ile İstihbarat Dairesi Başkanı'nın tayin talebi birbirine paralellik göstermektedir. Ancak, Ramazan Akyürek'in, A. İlhan Güler'i Muğla'ya tayin etme isteği, müfettiş raporundan öncedir. Şunu demek istiyorum: Müfettişler rapor yazıp da "A. İlhan Güler'i İstanbul'dan başka bir ile tayin edin" demeden önce, Ramazan Akyürek, zaten Güler'in tayinini istemişti!

Görevim esnasında yaşadıklarımdan edindiğim izlenim, mülkiye müfettişlerinin bazıları ile bazı daire başkanlarının aynı Cemaat Şûrası tarafından yönetildikleri şeklindedir!

Şark görevine göndermek istediğim Şube Müdürü C., A. F., R. G. ve M. D., A. İlhan Güler'e, "gizli tayin dayatmasında" bulunan dört kişilik ekiptir. Bu tayin dayatması o kişilerin, İstihbarat Dairesi'ndeki "Cemaat Şûrası İmamları" olduklarını göstermektedir.

Devrimci Karargâh, Ulaş Erdoğan ve Osman Baha Okar

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Kadir Altınışık tarafından hazırlanıp, Özel Yetkili 9. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan, 2010/71 esas sayılı iddianame, "Devrimci Karargâh Örgütü" hakkındadır.

Bu iddianamenin 12. sayfasında aynen şunlar yazılıdır:

KİHBİ kayıtlarında; (KİHBİ: Kaçakçılık İstihbarat Harekât Bilgi İşlem. S.U)

– Şüpheli Ulaş Erdoğan'ın;

Dolandırıcılık-İflas suçundan Adana 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 2001/402 esas sayısına kayden Adana Asayiş Şube Müdürlüğünce, Emniyeti Suistimal suçundan, Ankara 21. Asliye Ceza Mahkemesinin 2005/227 esas sayısına kayden Ankara Asayiş Şube Müdürlüğünce, Ankara 7. Asliye Ceza Mahkemesinin 2005/601 esas sayısına kayden Ankara Asayiş Şube Müdürlüğünce aranıyor kayıtlarının bulunduğu,

Hırsızlık suçundan Ankara C. Başsavcılığının 2001/988 sayısına kayden Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğünce, Resmi Belgede Sahtecilik suçundan Ankara C. Başsavcılığının 2001/74315 sayısına kayden Ankara Kaçakçılık Şube Müdürlüğünce, Elektrik Hırsızlığı suçundan, Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesinin 2003/87 Esas sayısına kayden Ankara Asayiş Şube Müdürlüğünce, Para itibari amme kâğıt veya damgalarda sahtekârlık suçundan Kartal 6. Asliye Ceza Mahkemesinin 2005/254 Esas sayısına kayden hakkında işlem yapıldığı, Kartal İlçe Emniyet Müdürlüğüne ait yakalandı kayıtlarının bulunduğu...

Hiçbir yorum katmadan bir hatırlatmada bulunacağım: Bazı savcılara göre Emniyet Müdürü Hanefi Avcı, yuka-

rıda hakkındaki suç kayıtları bulunan Ulaş Erdoğan'la aynı örgüttendi; Hanefi Bey, o örgüte yardım-yataklık suçundan tutukluydu. Yukarıdaki iddianameyi, 20 Ocak 2010 tarihinde hazırlayan Savcı Kadir Altınışık, bundan yaklaşık dört ay önce, yani 28 Eylül 2010 tarihinde gözaltına alınan Hanefi Avcı hakkında da iddianame hazırlamış, üstelik daha sonra da *Haliç'te Yaşayan Simonlar* adlı kitabında yazılanlardan dolayı Hanefi Avcı hakkında şahsi şikâyette bulunmuştu. Yani Kadir Altınışık, hem Avcı hakkında şikâyetçi olmuş, hem de onun hakkında iddianame hazırlamış; bu durumu okuyucunun takdirine bırakıyorum!

Hanefi Avcı, Fethullah Gülen Cemaati'ne bağlı polislerin ve onlarla işbirliği içinde bulunan savcıların, "düzmece" örgütler kurduklarını, Devrimci Karargâh Örgütü'nün de böyle bir örgüt olduğunu; Emniyet Genel Müdürleri Celal Uzunkaya ve Mustafa Gülcü ile Ankara İl Emniyet Müdürü Orhan Özdemir'e, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'a da benzer şekilde hileli soruşturmalarla komplo kurulduğunu öne sürmüştü.

Bu değerlendirmesine gönülden katılıyorum.

Bugüne kadar yaklaşık 4000 siyasi zanlının sorgusuna katıldım, izledim, operasyonlarına şahit oldum. Hiçbir sol örgüt (Marksist anlayışları gereği), mala karşı suç işleyen kişilerle, değil örgüt kurmak, herhangi bir ilişki bile kurmaz. Çünkü hırsızlar, dolandırıcılar, küçük bir menfaat karşılığında, gizli örgüt üyelerini de çabucak ele verirler. Bugüne kadar, Ulaş Erdoğan gibi mala karşı suç işlemiş kişileri, hiçbir sol örgüt içinde görmedim.

Hanefi Avcı'ya yönelik bir komplo hazırlanmıştı. Göstermelik olarak Ulaş Erdoğan, örgüt üyeliğinden gözaltına alınacak, daha sonra, "gizli tanık" olmak, itirafta

bulunmak için savcılığa müracaat edecek; bu talebi kabul edilecek (belki de kendisine yüklü miktarda para da verilecek) ve cezaevinden çıkartılacaktı! Böyle bir komployla, sanıktan (Ulaş Erdoğan'dan) "tanık" yapılacak, diğer sanık hakkında (Hanefi Avcı) menfaat karşılığı ifade verdirilecek ve Avcı, cezaevinde çürütülecekti.

Tıpkı, Osman Yıldırım'ın Ergenekon Davası'nda sanıkken "tanık" yapılması, çaycı Hıdır Altuğ'un Hanefi Avcı aleyhine "tanık" yapılması, korucu Koçero Saluci'ye tehditle "tanıklık" teklif edilmesi gibi!..

Böylece, Hanefi Avcı'ya yönelik düzmece operasyonlar serisi tamamlanacak, Avcı cezalandırılacaktı!

Şimdi de dikkatinizi başka bir belgeye çekmek istiyorum:

Savcı Kadir Altınışık'ın, 9. Ağır Ceza Mahkemesi'ne verdiği iddianamenin sonucunda, Osman Baha Okar, 25 Eylül 2010 günü tutuklanmıştı.

Okar'ın avukatı bu tutuklamaya İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvurarak itiraz etmişti:

İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi Sayın Başkanlığına
Sorgu No: 2010/109
Soruşturma No: 2010/1868
İtiraz Eden Şüpheli: Osman Baha Okar
Tutuklama Tarihi: 25.09.2010
Konu: Haksız ve Yersiz Tutuklamaya İtirazımızdır.

Madde 7) Müvekkilimin tutuklanmasından sonra gelişen olaylar ve eski Eskişehir Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın, Devrimci Karargâh Örgütü'yle bağlantılı olduğu iddiasıyla tutuklanması, müvekkilimin çok anlamsız duran tutuklanmasına yeni bir boyut kazandırmıştır.

Hanefi Avcı'nın sol bir terör örgütüyle bağlantılı olabileceğine kamuoyunu inandırmak mümkün değildir.

Hele de salt Hanefi Avcı'yı tutuklamak için, önce sol bir örgüt var edilmiş(!) ve müvekkilim de bu var etme sürecinde soruşturmayı yürütenlerin aklına gelmiş(!) ve tutuklanmışsa, bu tutukluluğu, sadece hukuki kalıplara değil, vicdan ve ahlaka da sığdırabilmek mümkün değildir.

Osman Baha Okar'ın avukatının itiraz dilekçesindeki "müvekkilimin çok anlamsız duran tutuklanmasına yeni bir boyut kazandırmıştır" cümlesiyle, "Osman Baha Okar, sadece Hanefi Avcı'nın tutuklanmasına zemin hazırlanabilmesi için, düzmece senaryolarla kurulan düzmece örgüt ile ilişkilendirilmiştir" denilmek istenmektedir.

"Hanefi Avcı'nın sol bir terör örgütüyle bağlantılı olabileceğine kamuoyunu inandırmak mümkün değildir" cümlesinde ise "Kurulan komploda, Hanefi Avcı'yı, sol bir örgütle ilişkilendirebilmek için bu örgüt kurulmuştur" anlamı yatmaktadır.

"Salt Hanefi Avcı'yı tutuklamak için, önce sol bir örgüt var edilmiş..." ifadesi ise, yürek yakıcı bir hukuksuzluğa işaret etmektedir.

Nitekim İzmir Savcısı Fatih Genç, Erzurum Savcısı Osman Şanal ve yukarıdaki iddianameyi ve Hanefi Avcı'nın tutuklanma iddianamesini hazırlamış olan Kadir Altınışık, ayrı ayrı Hanefi Avcı hakkında davacı olmuşlardı.

Hanefi Avcı, Silivri Cezaevi'nde yatıyordu. Sık sık ziyaretine gidiyordum. Bir keresinde Silivri'de bir savcı, "Neyi oluyorsunuz, niçin ziyaret etmek istiyorsunuz?" diye

sorduktan sonra, "Ergenekon ve Balyoz davalarından tutuklu olanlara ziyaretçi izni vermiyoruz" dedi. Cüzdanımı kaybetmiş gibi oldum. Param, sürücü belgem, kimlik kartım, bankamatik kartım kaybolmuş; ortada çaresiz kalmış gibiydim. Sadece güçlü olmam gerektiğini biliyordum.

En son 9 Mayıs 2014'te ziyaretine gittiğimde; "Hanefi, ben senin Silivri Cezaevi'nden çıkmanı hiç istemiyorum; sen de tahliye isteme" dedim. Her zamanki sevimli, hoşgörülü haliyle güldü; sözüme şöyle devam etmiştim: "Sen cezaevinden çıkarsan Türkiye, senin yaşamakta olduğun zulmü konuşmayacak; bu yüzden Türkiye'ye demokrasinin gelmesi gecikecek; sen ne kadar tutuklu kalırsan, Türkiye'ye demokrasi o kadar erken gelecek."

Hanefi Avcı Mayıs-2005'te Edirne'ye tayin olduğunda, ziyaretine giden her arkadaşımız; "Kutsal topraklara gidiyorum" derdi. Biz de Silivri Cezaevi'ne giderken "Kutsal topraklara gidiyoruz" diye espri yapıyorduk.

Ümit Sayın Vakası

Zaman gazetesi, 8 Aralık 2009 tarihli nüshasında, "Anadolu" kod adlı gizli tanık Ümit Sayın'ın çok önemli açıklamalarda bulunduğunu yazmıştı:

> Birinci Ergenekon davasının tutuklu sanıklarından Ümit Sayın, "kapalı celsede" verdiği ifadede davanın seyrini etkileyecek itiraflarda bulundu.
>
> Sayın, 2006 yılında Merkez Orduevi'nde Emekli Orgeneral Hurşit Tolon ile de görüştüğünü açıklayarak şunları anlattı: "Bana TSK içinde bir yapılanma olduğundan, bu yapılanmanın gidişata 'dur' diyeceğinden bahsetti. Beni Şener Eruygur ile tanıştırdı. Eruygur ile 2006 yılında Fenerbahçe Orduevi'nde

yaptığımız görüşmede, bana TSK içinde böyle bir örgütün varlığından, sivil toplum örgütleriyle koordinasyon kurulduğundan söz etti. Konuştuğum diğer komutanlar bana görev üstlenmem konusunda bir şey söylemedi. Sadece Eruygur, 'Sivil kanadında yer alır mısın?' dedi. Ben de alamayacağımı söyledim."

Sayın ayrıca Genelkurmay İstihbaratı'ndan Emekli Tümgeneral Alaattin Parmaksız'ın da bu konudan haberi olduğunu söylediğini, Mehmet Zekeriya Öztürk ve Emekli Tümgeneral Reha Taşkesen'in de bu örgütlenmeden söz ettiğini belirtmişti.

Tam da bu konuda birkaç soru sormak istiyorum. Ümit Sayın, İstanbul İstihbarat Şubesi'nde Şube Müdür Yardımcısı (2006) Şahin Çiftçi'nin arkadaşıydı. Sık sık onun yanına geliyordu. Peki, Ümit Sayın bu kadar şey biliyordu da bildiklerini çok samimi arkadaşı İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı Şahin Çiftçi'ye neden anlatmadı?

Acaba Sayın, Şahin Çiftçi'nin "ricası"yla mı gizli tanık oldu?

Yukarıdaki bilgileri Çiftçi'ye aktardıysa, bu bilgilerin İstihbarat Dairesi'nde rapor halinde kaydının olması gerekir. Eğer bu bildiklerini Çiftçi'ye aktarmamış da, adli soruşturma ve yargılama aşamasında "Anadolu" kod adıyla gizli tanık sıfatıyla yargı makamlarına aktarmışsa, bu işte bir sahtekârlık var demektir.

Oysa o dönemde şube personeli Şahin Çiftçi'ye, "Bu adam kafayı yemiş, şunu Şube'ye sokma" diyerek rahatsızlıklarını ifade ediyor ve Ümit Sayın'ın dışarı vurmuş dengesizliğini dile getiriyorlardı.

Aklen malûl denilebilecek bir kişinin, Tanık Koruma

Programı kapsamına alınıp, kod adıyla birlikte, gizli tanıklığının da deşifre edilmiş olması, şube personelinin rahatsızlık duymakta haklı olduğunu göstermektedir.

ABD Büyükelçiliği'ne Brifing

Barış Pehlivan ve Barış Terkoğlu'nun hazırladıkları *Sızıntı-Wikileaks'te Ünlü Türkler*[1] isimli kitabı ilgiyle okudum.

Bu kitaptaki bilgiler ile geçmiş görevlerim ve polislik mesleğim sırasında edindiğim bilgileri birleştirince şu sonuçlara ulaşıyorum:

1) Kitabın 158. sayfasında "Cemaat'in görevlileri, Fethullah Gülen'e Amerika Birleşik Devletleri'nde 'Oturma İzni-Green Card' alabilmek için Türkiye Musevileri Hahambaşı İshak Haleva'dan referans mektubu talep etmişler, Türkiye Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından hazırlanan mektubu imzalamasını istemişler. Hahambaşı, bu talebi reddetmiştir" denilmekte.

Cemaat yanlısı yayın yapan bir internet sitesinde 2006 yılında yayımlanan haberde, Kara Kuvvetleri Komutanı, müstakbel Genelkurmay Başkanı adayı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın dedesinin mezarının Filistin'de bulunduğu, Yahudi olduğu yazılmıştı. Ben, bu yalan haberi Cemaat'in yaydığını ilgili ve yetkili makama, Şubat 2006'da raporla bildirmiştim.

Yaşar Büyükanıt'ın dedesinin Yahudi olduğunu iddia eden Fethullah Gülen Cemaati, ihtiyaç duyduğunda Yahudi Hahambaşı İshak Haleva'dan yardım talep etmişti.

2) Sayfa 237'de ABD Ankara Büyükelçiliği Siyasi

1 Barış Pehlivan-Barış Terkoğlu, *Sızıntı-Wikileaks'te Ünlü Türkler*, Kırmızı Kedi Yay., 2012.

Müsteşarı Daniel O'Grady'nin, ABD Dışişleri Bakanlığı'na gönderdiği 24 Kasım 2008 tarihli raporda, "üç gün önce (21 Kasım 2008) Türk Emniyeti'nin Büyükelçiliğe verdiği Ergenekon Operasyonu brifingi" anlatılmıştır.

Ben, 1997-1999, 2001-2002 ve 2003-2006 yıllarında toplam altı yıl İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevinde bulundum. Bu göreve üç defa getirilmiş tek daire başkanıyım.

Polisimizin, herhangi bir emir verilmeden, herhangi bir ülkenin büyükelçiliğine gidip brifing vermesi, yaptığı operasyonlar hakkında açıklamada bulunması devlet geleneğine ve istihbarat terbiyesine aykırıdır.

Bir örnek vereyim: El Kaide örgütünün en önemli militanı durumunda olan Louai Sakka isimli kişi, 2005 yılında, bizzat tarafımdan yürütülen operasyonla Diyarbakır'da yakalanmıştı. ABD tarafından da aranmakta olan Sakka hakkında, adliyeye sevk edilip, tutuklanana kadar, Ankara'da görevli Amerikalı muhataplarımıza kesinlikle bilgi vermedim.

Bağımsız bir ülkenin polisi de bağımsızdır. Yürütülen adli soruşturmalar gizlidir. Bu gizlilik hem devletin namusudur, hem mesleki sırlarını gizlemekle yükümlü polisin namusudur, hem de hukukun namusudur.

ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'ne gidip brifing veren İstihbarat Dairesi Başkanlığı Dış İlişkiler Şube Müdürü'nün isminin "Ufuk" olduğunu duymuştum. Benim görev yaptığım dönemde, İstihbarat Dairesi'nde Dış İlişkiler Şubesi diye bir şube yoktu; böyle bir şube kurulmasına da ihtiyaç duymamıştım.

Sızıntı'yı okuduktan sonra yaptığım araştırmada Şube Müdürü R. G.'nin emrinde çalışan Ufuk Gürsoy Yavuz'un, yeni kurulmuş olan Dış İlişkiler Şube Müdürü görevine getirildiğini öğrendim.

2008 yılında İçişleri Bakanı olan Beşir Atalay (Ak Parti milletvekili) ve Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kaan Köksal (Ak Parti milletvekili), 2012'nin Şubat ayında TBMM'de birlikte yaptıkları basın açıklamasında, "ABD Ankara Büyükelçiliği'ne brifing vermek üzere hiç kimse görevlendirilmedi, böyle bir görev yoktur" demişlerdi.

Anlıyorum ki, Emniyet Genel Müdürlüğü, İçişleri Bakanı'nın ve Emniyet Genel Müdürü'nün emirleri, iradeleri ve inisiyatifleri dışında, başka bir gücün (Cemaat) iradesiyle yönetilmiştir.

Brifingi veren İstihbarat Dairesi Şube Müdürü Ufuk Gürsoy Yavuz, FBI görevlilerinin de bulunduğu ortamda Ergenekon Örgütü hakkında, "Aşırı milliyetçi çevrelerden taraftar bulabilmek için Batı ve ABD karşıtı propagandaya güvenen; mafyayı, İBDA-C, Hizbultahrir, DHKP-C gibi örgütleri kontrol eden, gelişkin bir ekonomisi ve örgütlenmesi olan devasa bir şebeke" diyor.

Şube Müdürü ayrıca "Başka hiçbir ülkeye bu kadar ayrıntılı bir brifing vermedik" deme gereğini hissediyor.[1]

Ergenekon örgütünün özellikle ABD karşıtı olduğunun altını çizerek, Büyükelçiliğin, yani ABD'nin desteğini sağlamaya çalıştıkları açıktır.

İçişleri Bakanı ve Emniyet Genel Müdürü'nün bilgisi dışında böyle bir iş yapmanın idari soruşturma konusu olması kaçınılmazdır. Şimdiye kadar Ufuk Gürsoy Yavuz hakkında, bir idari soruşturma başlatıldığını duymadım; bunu yapabilecek siyasi iradenin var olduğunu da sanmıyorum.

Fethullah Gülen ABD'den oturma izni talep ettiğinde, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün üst rütbeli bazı personeli-

1 *Sızıntı*, s. 238.

nin, ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'nde görevli CIA yetkililerinden ısrarla ricada bulunduklarını da duymuştum.

Bana göre brifingi veren Şube Müdürü, Gülen Cemaati'ne bağlı olup, Cemaat'in İstihbarat Dairesi'nde bulunan şûrası tarafından görevlendirilmiştir. Amaç, Amerikalıları bilgilendirmekten çok, Fethullah Gülen'in oturma izninin önünü açmaktır.

Gene *Sızıntı*'da açıklandığına göre Amerikalıların değerlendirmesi şöyle olmuştur:

> Polis brifing süresince somut deliller ortaya koyamıyor. Ancak davanın sanıklarının suçlu olduğuna dair sağlam delilleri olduğunu iddia ediyor. Polis, brifinginde Türk yargıçlarından da şikâyet ediyor. Onlara göre yargıçların bazı sanıkları delil yetersizliği sebebiyle serbest bırakması doğru değil.[1]

Ceza Muhakemeleri Kanunu'na göre "Adli soruşturmalarda tüm kolluk (polis-jandarma vb.) makam ve memurları, Cumhuriyet Savcısı'nın emrindedir."

Ergenekon Soruşturması da bir adli görev olduğuna göre, Cumhuriyet Savcısı'nın emrinde olması gereken polis, ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'ne gidip, kendisinin adli amiri durumunda olan savcıları-hâkimleri ispiyon etmiş ve bu durum, adli-idari soruşturma konusu olmamıştır.

Yaşar Büyükanıt'ın Özel Hayatı ve Amerikalılar

Sızıntı kitabını okumaya devam edelim:

"Brifingte, eski Genelkurmay Başkanı Büyükanıt'ın kızının cinsel ilişkileriyle ilgili fotoğraf ve belgelerin de ortaya çıktığının konuşulduğu ifade ediliyordu."[2]

1 *Sızıntı*, s. 239.
2 *Sızıntı*, s. 241.

Devam eden cümlede ise, "Ancak polisin Yaşar Büyükanıt'ın ailesinin özel hayatını hedef alan bazı materyalleri ABD'li diplomatlara gösterdiği anlaşılıyor" denilmekte.

"Yaşar Büyükanıt'ın dedesinin mezarı İsrail'de, Büyükanıt'ın dedesi Yahudi" diye yalan haber yayanların Cemaat olduğunu en üst makama rapor eden benim. Yaşar Büyükanıt'ın dedesinin, Arap çöllerinde savaşırken şehit düştüğünü biliyoruz. Bir şehide, sırf torunu Yaşar Büyükanıt'tan intikam alabilmek amacıyla, "Yahudi" demek, bu yöntemle aşağılamaya çalışmak ne İslamiyetle, ne Türklükle, ne de insanlıkla bağdaşır. Ama kendilerine "Cemaat" diyen bir örgüt, bu terbiyesizliği yapmıştır.

Bu noktada sorulması gereken sorular şunlardır: Amerikalılara gidip, "Yaşar Büyükanıt'ın kızının cinsel ilişkileriyle ilgili fotoğraf ve belgelerin ortaya çıktığını" söyleyen kişi (Şube Müdürü Ufuk Gürsoy Y.), aynı Cemaat'in bağlısı mıydı?

Ufuk Gürsoy Yavuz ile 2006 yılında internette yalan haber yayan kişi, aynı merkezden mi idare ediliyorlardı?

Bu konu neden adli ve idari soruşturmalarla araştırılmadı?

Neden araştırıl(a) mıyor?

Bu kişilerin arkasındaki gizli güç kim?

İstihbarat'a 50 Bin Dolar Hibe Teklifi!

Polisimizin, 2005 ve 2008 yılında ne kadar "şahsiyetsizleştiğini" gözler önüne sermek için diplomatik usuller ve mesleki terbiye gereği ülke adı vermeden bir anımı naklet-mek isterim.

Dost ve müttefik bir ülkenin Ankara Büyükelçiliği'nde görevli, karşılığımız olan personeli, Kasım 2005'te ziyaretime geldiler. Yanımda, diplomatik görüşmelerden sorumlu Şube Müdürü de bulunuyordu.

Misafirimiz "Biz, sizin Dairenize (İstihbarat Dairesi Başkanlığı) 50 bin dolar hibe yardımında bulunmak istiyoruz" dedi.

Onlara; "Ben bu teklifinizi yönetim kurulumuza götüreceğim; yarın size cevap vereceğim" dedim.

Hiçbir devlet dairesi yönetim kurulu tarafından yönetilmez. Amacım, "Bu teklifiniz gizli kalmayacak, Daire üst personelinin bilgisine sunacağım" mesajını vermekti.

Ertesi gün tekrar geldiler, olumlu cevap alıp, bir başarı göstermiş olmayı arzuluyorlardı. Şu cevabı verdim: "Teklifinizi yönetim kuruluna götürdüm. Arkadaşlarımızla şu kararı aldık; 'Biz Osmanlının torunlarıyız. Sizler bizim misafirimizsiniz. Misafirden bağış almak bize yakışmaz. Biz, sizlere 100 bin dolar bağışta bulunmayı kararlaştırdık."

O anda, o yabancı görevlilerin yüz hallerini görmenizi çok isterdim. Kekelemeye başladılar. "Ama, şey, ama, şey..." gibi, arkası gelmeyen cümleler kurmaya çalıştılar.

Yabancı diplomatik personel eskiden İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gelmeyi, randevu almayı bile büyük başarı gibi görürdü. 2008 yılında ise İstihbarat Dairesi Başkanlığı Şube Müdürü'nün, İçişleri Bakanı'nın ve Emniyet Genel Müdürü'nün bilgisi ve izni olmadan, kendilerine brifing verdirtecek noktaya gelmişlerdi, çünkü karşılarındakiler "kişiliksizleşmiş"ti ve bu aslında büyük bir diplomatik ve siyasi kriz demekti.

Çuval Olayı

Türkiye Büyük Millet Meclisi, 1 Mart 2003 günü yapılan oturumunda, Türkiye üzerinden Irak'a (Saddam Hüseyin'in Baas rejimine) yönelik NATO operasyonunda Türkiye'nin topraklarının kullanılmasına karşı oy vermişti. Daha sonraki

uygulamalarda, Adana İncirlik Üssü'nün kullandırılmasıyla, hem kriz aşılmış, hem Arapların Türkiye karşıtı propagandası önlenmişti. O yıllarda Türkiye'nin yıllık ihracatı 40 milyar dolarken, ABD, Irak'a yapılacak saldırıya destek vermesi halinde, Türkiye'ye 1 milyar dolar hibede bulunacağını veya 8 milyar dolarlık IMF borcunu erteleyebileceğini öne sürmüştü. Bu, aşağılayıcı bir teklifti.

O kriz döneminde, Irak'ta görev yapan Türk subaylarının karargâhı Amerikalı askerler tarafından basıldı, subaylarımızı başlarına çuvallar geçirerek gözaltına aldılar. (3 Temmuz 2003)

Ben, 1 Mart tezkeresinin TBMM'de reddedilmesinin intikamını almak amacıyla Türk subaylarının başlarına çuval geçirildiğine inandığım için, Ankara'daki büyükelçilikte görevli muhataplarıma üç dört ay randevu vermedim.

Üç ay sonra ziyaretime gelen B.G. isimli görevli, ilişkilerimizin zayıflamasından dolayı serzenişte bulundu. O serzeniş, bana söz hakkı yarattı. "Ben, subaylarının başına çuval geçirilmiş bir ülkenin Emniyet Müdürüyüm. İlişkilerimizin eski düzeye erişmesini beklemezsiniz herhalde" dedim.

B.G. "Bu olay, o kadar önemli mi?" dedi.

"Size göre bu olay kaç yılda unutulur?" diye sordum.

"Ben, 10-15 günde unutulur diye bekliyorum" dedi.

"Bu kanaate nasıl vardınız?" dedim.

"Muavenet Zırhlısı olayı, o tarihte, 10-15 gün içinde Türkiye'nin gündeminden düşmüştü. Bu örnekten hareketle 15 gün diyorum" dedi.

"O olay, Amerikalı bir erin kişisel hatasından kaynaklanmıştı. Kişilerin hatasını büyütüp, uluslararası bir krize çevirmemek gerekir. Oysa çuval geçirme olayı, Amerikalı komuta kademesinin kararının, Amerikalı subaylar tarafından uygu-

lanmasıdır; bir karargâh iradesi söz konusudur. Bu olay, Türk Milleti tarafından 50 sene içinde unutulursa, çok erken unutuldu diyebilirsiniz. Ben, bu olayı hiç unutmayacağım, çocuklarımın da unutmaması için onlara vasiyet edeceğim" dedim.

Parmak İzi Vermedik

Yine ülke adı yazmayacağım. Dost ve müttefik bir ülkenin Ankara'da görev yapan personeli, İstihbarat Dairesi Başkanlığı personelini kendi ülkelerine davet ettiler.

Onlara, "Bu teklifinizi yazılı olarak Emniyet Genel Müdürlüğü'ne iletin, alacağımız emre göre hareket ederiz" dedim. Yazılı teklif yaptılar.

Karar verildi; yedi kişilik bir ekiple o ülkeye gideceğiz.

Elçilik görevlileri, "Yarın elçiliğe gelip, parmak izi verin" dediler.

"Ben parmak izi vermeye gelmem, heyetimizden de kimse parmak izi veremez" dedim.

"Ama birkaç ay önce Emniyet Genel Müdürü de bizim ülkemize gitti, o dahi elçiliğe gelip parmak izi verdi" dediler.

"Ben ve ekibim vermeyiz, gerekirse ülkenize gitmeyiz" dedim. Parmak izi vermeden, o ülkeye gidip, döndük.

O ziyaret 2005 yılında gerçekleşmişti. Sonrasında ise "nereden nereye geldik!" dedirten uygulamalar oldu, Emniyet personeli büyükelçiliklere gidip brifingler verdiler, ispiyonlarda bulundular.

Umut Oran'a Niçin Hediye Gönderildi?

Umut Oran, Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul milletvekilidir. Ufuk Gürsoy Yavuz ise, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı, Dış İlişkiler Şube Müdürü'dür.

12 Şubat 2012'de gazetelere yansıyan habere göre Ufuk Gürsoy Yavuz, Umut Oran'a (ve diğer bazı milletvekillerine) 1000 Türk Lirası değerinde Polo marka bir set hediye etmiştir. Bu sette, deri cüzdan, deri kemer, anahtarlık gibi eşyalar bulunmaktadır.

Umut Oran Bey, bu hediyeyi basına açıkladıktan sonra Ufuk Gürsoy Yavuz'a iade etmişti.

Ufuk Gürsoy Yavuz, bu 1000 liralık hediye setini kaç kişiye göndermiştir?

Hediyeyi gönderirken, İstihbarat Daire Başkanlığı adresinin yazılı olduğu kartviziti kullanmıştır. Yani gönderdiği hediyeyi, Daire Başkanlığı'nın görevi gereğince yapmıştır. Bu şekilde hediye gönderdiği kişilerin isimleri, Emniyet Genel Müdürü veya diğer yetkililer tarafından bilinmekte miydi?

Usul olarak, İstihbarat Daire Başkanlığı, işbirliği içinde olduğu kişilere, kurumlara ve şirketlere hediye göndermektedir. Umut Oran ile İstihbarat Daire Başkanlığı'nın bir işbirliği var mıdır?

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal aleyhine ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'ne brifing veren Ufuk Gürsoy Yavuz'un, yine CHP milletvekili Umut Oran'a yılbaşı hediyesi göndermesindeki çelişki nasıl açıklanacaktır? Hediye vermek, bir dostluk ifadesidir; bu hediyenin basın aracılığıyla ve kamuoyunun bilgilendirilmesiyle iade edilmiş olması ise, Umut Oran'ın bir şeylerden kuşkulandığının(!), aralarında bir dostluk bulunmadığının göstergesidir.

Acaba Umut Oran'a, önce küçük hediyelerle, sonra pahalı hediyelerle ve en sonunda da parayla Cemaat'e(!) çekmek için kanca mı atılmıştır?

Adım gibi eminim ki, Umut Oran'a hediye gönderilmesinin perde arkasında da Cemaat planı vardır!

BÖLÜM 9

CEMAAT'İN HIŞMINA UĞRAYANLAR

Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'e Seks Tuzağı

2002'nin Haziran ayı başlarında Savcı Nuh Mete Yüksel'e kurulan seks tuzağıyla ilgili haberleri gazetelerde okuduğumda, kendisini çok samimi duygularla daire başkanlığımıza davet edip üç dört saat kadar konuşmuştum.

Yüksel, 1999 yılında Fethullah Gülen hakkında "Terörle Mücadele Kanunu'nu ihlal"den dava açmıştı.

Maalesef, "4 dakika 52 saniye süren videokaseti sonuna kadar seyretmediğini, kasetin montaj olduğunu" söylemişti.

Kişiliğine yapılan saldırıyı izlemek için 4 dakika 52 saniyelik zaman harcamayan bir savcı düşünemezdim. Üstelik her saniyesinde 25 görüntü yerleştirmek suretiyle, toplam 7500 görüntünün montajlanması, özellikle o günün teknolojisinde mümkün değildi.

Sohbetimizde bu çelişkileri kendilerine de ifade ettim.

Polis Teşkilatı'nda gerçekten sevilen bu savcımız, "Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde görevli Fethullahçı polislerin kendisine komplo kurduklarını" söylemişti.

Milliyet gazetesinden Gökçer Tahincioğlu ve Tolga Şardan da ortak haberlerinde, "Komplo diyen çok, 'kim yaptı?' diyen yok. Savcı Yüksel'i görevinden eden kaset için Adalet Bakanlığı bile 'komplo' diyor. Ama ne savcılık ne Emniyet olayın bu yönünü soruşturmuyor" diye yazmışlardı.

Takip eden günlerde, söz konusu videokaset Emniyet

Genel Müdürlüğü Kriminal Laboratuvarı'na gönderildi; "görüntülerin gerçek olduğu, montaj olmadığı" şeklinde rapor verildi. Aynı kaset bir defa da Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Laboratuvarı'na gönderildi. Bu defa, "Görüntüler gerçek değil, montaj yapılmış" diye rapor verildi.

İsterseniz söz konusu görüntülerin "bulunuş" öyküsünü birlikte hatırlayalım. 2002 yılında Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne mektupla yapılan bir ihbarda "Çağdaş Eğitim Vakfı'nın PKK örgütüne yardım sağladığı" öne sürülmüştü. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi de, ÇEV'de arama yapılmasına karar vermiş, arama kararı Ankara Emniyet Müdürlüğü aracılığıyla İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilmişti.

Burada "ince bir hileyi" dikkatinize getirmek istiyorum: Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderilen ihbar mektubunda, Çağdaş Eğitim Vakfı'nın (ÇEV), İstanbul'da bulunduğu yazılmamış, dolayısıyla ÇEV'de arama kararı veren mahkeme, ÇEV'in Ankara'da bulunduğunu sanarak karar vermişti. Mahkemenin ihmali vardı ama bu ihmal Ankara Polisi'ne duyulan güvenden(!) kaynaklanıyordu. Mahkemenin, Ankara polisinin "Cemaat polisine" dönüştüğünden haberi yoktu, olamazdı da!

Çağdaş Eğitim Vakfı'nda arama yapan polisler içinde Komiser Bayram Özbek de vardı ve bu komiserin arama yaptığı yerde, Savcı Nuh Mete Yüksel'in video görüntüsünün CD'ye yüklenmiş hali bulundu. ÇEV yöneticileri, CD'nin, Komiser Bayram Özbek tarafından yanında getirilerek, Vakıf'ta bulunmuş gibi işlem yapıldığını ve tutanak düzenlendiğini öne sürmüşlerdi. Sonuçta Nuh Mete Yüksel, Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki görevinden

alındı, Ankara Cumhuriyet Savcı Yardımcısı olarak görevlendirildi. Bir tür cezaya çarptırıldı, mağdur oldu.

Amerika'da mastır programına gitmiş bir başkomiser, izin için Türkiye'deyken ziyaretime gelmişti. Hiç gündemimizde olmamasına rağmen, Savcı Nuh Mete Yüksel'in "Telekulak Operasyonu" (1999) diye bilinen soruşturma sırasında yaptığı hizmetler gündeme geldi; daha sonra da, savcıyla ilgili "kaset" konusunu konuştuk. Başkomiser şöyle diyordu:

"Bir gün (2002) Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne gitmiştim. Altı-yedi arkadaş aramızda konuşurken, Savcı Nuh Mete Yüksel'in her olayda polisin önünde gittiğini, görevinde polise destek verdiğini söylediğimde, Polis Akademisi'nden bir devre arkadaşım 'Onun da kendisine göre zaafları var, bırak onu, senin bilmediğin konular var' dedi. Ben de, 'Nedir zaafı, söyle herkes bilsin' dediğimde, 'sonra görürsün' dedi. Bu sohbetimizden bir hafta sonra, Savcı Yüksel'in kaseti yayınlandı."

İlgimi çekti; bu başkomiser kardeşimizin devre arkadaşının kim olduğunu/olabileceğini araştırdım. Ahmet Sait Y. olabileceğine kanaat getirdim; keza, Ankara Terörle Mücadele Şubesi'nde ondan başka devre arkadaşı yoktu.

Savcı Yüksel'in, "Bana Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ndeki Fethullahçılar komplo yaptı" sözüyle bu açıklamayı birleştirdiğimde şu sonuca vardım:

Savcının, Cemaat lideri hakkında dava açması, onu, Cemaat'in hasmı durumuna getirmişti. Bu sebeple polis görünümlü Cemaat mensupları, görev gereği 24 saat birlikte

oldukları Yüksel'in özel hayatına ait sırlara erişmişlerdi. Edindikleri bilgiler ile Savcı'nın arkadaşı ve avukatı olan kişiyi para karşılığı ikna ettiler. O avukatın bürosuna yerleştirdikleri kameralarla özel hayata ait görüntüleri kaydedip, Cemaat'in intikamını aldılar. Böylece, Savcı'nın Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki görevinden uzaklaştırılmasını, cezalandırılmasını sağladılar.

Yukarıda adı geçen Komiser Bayram Özbek, bu olaylardan sonra hakkında yapılan soruşturmanın ardından önce Artvin'e tayin edildi, sonradan Elazığ'da Doğu görevini tamamladı ve daha sonra da İstanbul'a komşu bir ilde çalıştı. Önce mağdur olmasına rağmen, sonradan sahiplenilmişti.

Tüm bu olayları başlatan, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderilen isimsiz-imzasız ihbar mektubudur.

Çağdaş Eğitim Vakfı (ÇEV) İstanbul'da yerleşik olmasına rağmen, Ankara Mahkemesi'nin, mektubu İstanbul'a göndermek yerine, Vakıf'ta arama yapılmasına karar vermesi ve yargı çevresi (yargı yetkisi) yönünden, İstanbul ili için karar çıkartması hukuksuzluktur. Yargının hukuksuzluğunu araştırma görevi Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na aittir. Böyle bir konunun HSYK tarafından araştırıldığını sanmıyorum.

Peki, Çağdaş Eğitim Vakfı'nın, Ankara'da kurulu olup olmadığını polisten sormayan mahkeme görevlileri kimlerdir; yani olay mahkemenin ihmali mi, yoksa mahkeme çevresinde ihbar mektubunu yazan kişilerle işbirliği içinde olan Cemaatçi hâkim/savcılar mı var?

"Onun da kendisine göre zaafları var, bırak onu, senin bilmediğin konular var; sonra görürsün" diyen Ahmet Sait Y.' nin, asılsız ihbar mektubunun yazılmasında katkısı veya bilgisinin olup olmadığı bugüne kadar öğrenilememiştir.

O kasetin bir kopyası, medyaya sızdırılmadan önce İstanbul'dan postayla Yüksel'e gönderilmişti. O görüntülerin fotoğraf haline dönüştürülmüş baskıları da, Gülen Cemaati'ne yakın olduğu bilinen V.H.'nın işyerinin önündeki bekçilere (güya bilinmeyen kişiler tarafından) bırakılmış, aynı gece Başkomiser Maksut K. tarafından, Nuh Mete Yüksel'e ulaştırılmıştı. Sonra da o kaset, Çağdaş Eğitim Vakfı'nda yapılan aramada yakalanmış gibi (düzmece) tutanak düzenlenmiştir.

Bu "aşk kaseti" görüntüsünün çekimi, Nuh Mete Yüksel'in avukatının bürosunda yapılmıştı. Sonradan aldığım duyumlar, o kadını temin edenin de söz konusu avukat olduğu yönündedir. O avukatın eşinden boşandığını, Antalya'ya yerleştiğini, parasız kaldığını, 300 bin ABD doları karşılığında Cemaat şakirdi polislerle anlaşarak bürosuna altı adet kamera yerleştirilmesine izin verdiğini ve bizzat kadın temin ederek komployu birlikte kurduklarını duydum.

Emniyet Teşkilatı'nda Kimlere Tuzak Kuruldu?

Cemaat'in Emniyet Teşkilatı mensuplarına da tuzaklar kurduğu biliniyor. Bu konuda basına da birçok haber yansıdı. İsterseniz öncelikle bu kişilerin bir listesini verelim.

1) Emin Arslan, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, 2) Sabri Uzun, İstihbarat Dairesi Başkanı, 3) Hanefi Avcı, Eskişehir İl Emniyet Müdürü, 4) Celal Uzunkaya, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, 5) Mustafa Gülcü, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, 6) Orhan Özdemir, Ankara İl Emniyet Müdürü, 7) Faruk Ünsal, Sakarya İl Emniyet Müdürü, 8) A. İlhan Güler, İstanbul İstihbarat Şube Müdürü, 9) Mustafa Aral, Kaçakçılık Dairesi Bşk. Şube Müdürü, 10)

Murat Nemutlu, Kaçakçılık Dairesi Bşk. Şube Müdürü, 11) Süleyman Pamuk, Mersin İl Emniyet Müdürü Yardımcısı, 12) Adil Serdar Saçan, Organize Suçlarla Mücadele ve Kaçakçılık Şube Müdürü, 13) Ömer Burak Aktaş, 3. Sınıf Emniyet Müdürü

Bu müdürlerin ortak özellikleri, "Gülen Cemaati şakirdi" olmamalarıdır. Hedef seçilmelerinin sebebi de, "Cemaat şakirdi" müdürlere makam boşaltmak ve Cemaatçilerin kurduğu tuzakların ortaya çıkartılmaması için tedbir almaktır.

Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir'e Cemaat Tuzağı

"HaberVaktim" internet sitesinde Ankara İl Emniyet Müdürü Orhan Özdemir hakkında "örgüt kurmak", "çete oluşturmak", "dolandırıcılık", "tehdit", "görevi suistimal etmek" suçlarını işlemiş gibi asılsız bir haber yayınlanmıştı.

Orhan Özdemir'in avukatı, ilgili internet sitesine ve basın-yayın organlarına şu tekzip metnini gönderdi:

Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir hakkında yapılan haberin yayından kaldırılması talebidir.

Tekzip:

HaberVaktim isimli internet sitesinden alıntıyla yapılan 12/04/2010 tarihinde sitenizde yer alan haberde; bir şahsın asılsız iddialarına dayalı olarak müvekkilim Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir hakkında, "Örgüt kurmak ve yöneticilik, çete oluşturmak, nitelikli dolandırıcılık, tehdit ve görevi suiistimal etmek" gibi gerçek dışı ifadeler kullanılarak Müvekkilimi gerek kişisel, gerekse bulunduğu konum itibarıyla Kamuoyu nezdinde itibarını sarsan, sanki cürüm işlemiş gibi bir konumda

gösteren yayınlar yapılmıştır. Kaldı ki, söz konusu olay sadece şikâyetçi şahsın iddialarından ibaret olup, müvekkilim hakkında herhangi bir mahkeme kararı bulunmamaktadır. Web sitenizde yer alan ve doğruluğu dahi teyit edilmeden yapılan yargısız infaz niteliğindeki haberinizi tekzip ediyor, konu ile ilgili sorumluları kınıyor, konuya ilişkin yasal haklarımızı saklı tutuyoruz. 12.04.2010.

Peki, Özdemir'e neden tuzak kurulmuştu? Şimdi yazacaklarımı herhangi bir görevliyle görüşmek suretiyle değil, dolaylı yollardan öğrendim ama doğruluklarına inancım tamdır. Orhan Özdemir Ankara İl Emniyet Müdürü'yken, Ankara-Çankaya İlçesi, Aşağı Ayrancı Mahallesi, Paris Caddesi'nde bulunan Uğur Mumcu Vakfı'na "böcek" denilen dinleme veya görüntü kaydetme cihazı yerleştirmek için, bir polis ekibi gitti ve bu ekip deşifre oldu!

Deşifre olmak demek, gizli görevli polisin, görevini yapamadan, çevrede bulunan kişiler tarafından görülmesi, olay yerinden uzaklaşmak suretiyle kaçmasıdır.

Uğur Mumcu Vakfı'na böcek yerleştirmeye giden "istihbarat polisi" ve bu gizli görevde kullandıkları "kangoo kamyonet" tarzı otomobil, şüpheli davranışlarından dolayı çevrede bulunanların dikkatini çekmişti.

"Kangoo kamyonet" tipi araçların içinde gizlenmiş olan polisler, görünmeden, hedef şahsı gözetlerler; izlerler. Bu işlem için, hiçbir makamdan izin almaya gerek yoktur; çünkü sokakta, halka açık ortamlarda, özel hayatın gizliliğine zarar vermeden yapılan bir görevdir.

Ancak, gözetleme aracının içine A15 veya A25 adı verilen cihazları yerleştirip, özel hayatın gizliliğine zarar veren

dinleme yapılırsa devlet "çeteleşmiş" demektir. Devletin arabası, polisi ve cihazları, bir çetenin-cemaatin eline geçmiş, cemaat emri doğrultusunda kullanılıyor demektir.

Örneğin, Uğur Mumcu Vakfı'na bir verici cihaz yerleştirilmişse, o vericinin yaydığı (RF) radyo frekans görüntüleri ve sesleri, gözetleme aracının içine yerleştirilmiş bir (RF) alıcı cihaz tarafından alınır ve otomatik şekilde kaydedilir.

Ayrıca gözetleme aracının içine bir "imsi catcher" cihazı yerleştirilir. Bu cihaz, hem cep telefonu dinlemesi yapabilir, hem de o cep telefonunun bulunduğu apartman, kat veya odayı tespit etmeye yarar. 20 adet telefon numarasının bu cihaza yüklenip "dinleme aleti" olarak kullanılmasıyla, hedef binada bulunan 20 adet hedef telefon otomatik olarak dinlenebilir.

Eğer gözetleme aracı, "imsi catcher" cihazı yerleştirilmek suretiyle bir dinleme üssü gibi kullanılırsa, araçta ayrıca görevli bir polisin beklemesine gerek yoktur; cihaz aldığı sesi otomatik olarak kaydeder.

O tarihte (2009) Muharrem Durmaz İl Emniyet Müdür Yardımcısı (sonradan Muş İl Emniyet Müdürü), Hami Güney İstihbarat Şube Müdürü (sonradan İl Emniyet Müdür Yardımcısı) ve Zeki Güven İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı'ydı.

Orhan Özdemir, Uğur Mumcu Vakfı çevresinde görülen gözetleme aracının, hangi kuruma veya hangi şubeye ait olduğunu tespit etme görevini, Emniyet Müdür Yardımcısı Muharrem Durmaz'a vermişti.

Duyduğuma göre Durmaz, Emniyet Müdürü Özdemir'e, "Bana niye soruyorsunuz, o ekibe görev veren Şube Müdürü'ne sorun" demek suretiyle, o tarihteki İstihbarat Şube Müdürü Hami Güney'i işaret etmişti.

Daha sonra Ankara İl Emniyet Müdürlüğü'ne tayin edilen Zeki Çatalkaya, Muharrem Durmaz'ı İstihbarat Şubesi'nden sorumlu Müdür Yardımcılığı görevinden alıp, Trafik Hizmetlerinden Sorumlu Müdür Yardımcısı görevine getirdi. İstihbarat Şubesi'nden sorumlu İl Emniyet Müdür Yardımcılığı vekilliğine Hami Güney, İstihbarat Şube Müdürlüğü görevine de Zeki Güven getirilmişti.

Emin Arslan'ın Adı Dosyaya Nasıl Girdi?

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele (KOM) Şube Müdürleri Mustafa Aral ve Murat Nemutlu, 16 Eylül 2009 günü, İstanbul Özel Yetkili Mahkemesi Savcısı Mehmet Berk tarafından ifadeye çağırılmışlardı. O gün aynı zamanda Kadir Gecesi'ydi.

"Toplu kaçakçılık" yaptıkları iddiasıyla sevk edildikleri mahkemede Hâkim Faik Saban, "suçun oluşmadığı" gerekçesiyle şüphelileri serbest bıraktı. Savcı'nın yaptığı itiraz üzerine 25 Eylül 2009 günü tutuklandılar.

Sözde, eroin yapımında kullanılan iki ton asit-amfetamin yakalanmıştı. İddianamede bu suç çetesinin başı olarak da "polis muhbirliği" yapmış Habip Kanat gösterilmişti.

Emin Arslan, Hanefi Avcı ve ben, 1978 yılından beri İstihbarat hizmetlerinde birlikte çalışmıştık; birbirimizi çok yakından tanıyor ve güveniyorduk. Bu güvenin sonucu olarak o tarihte Eskişehir İl Emniyet Müdürü Hanefi Avcı, "Ben yaparım, o yapmaz" diye açıklama yapmak suretiyle, Arslan'ın kaçakçılık yapmadığını ve yapamayacağını bir gazeteye açıkladı.

İlk duruşma 27-28 Mayıs 2010 tarihinde (sekiz buçuk ay sonra) yapıldı. Avcı İstanbul 9. Özel Yetkili Ağır

Ceza Mahkemesi'ndeki ifadesinde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı Ahmet Pek ile yaptığı konuşmayı şöyle anlattı: "Operasyonu yöneten Ahmet Pek bana 'Emin Ağabey masum. Bizim gönderdiğimiz dosyada adı yoktu, savcılıkta eklenmiş' dedi. Açığını yakalamak için telefonlarım da dinleniyor."

Anlaşıldı ki, soruşturmayı yürüten KOM Dairesi, hazırladıkları soruşturma dosyasına Emin Arslan'ın adını hiç yazmamıştı. O dosyaya Emin Arslan'ın adı savcı Mehmet Berk tarafından eklenmişti.

Duruşma sırasında ifade verenlerden "çete lideri" diye gösterilen Habip Kanat, "Savcı Mehmet Berk bana, 'Emin Arslan aleyhine iki satır ifade ver, elini kolunu salla git' dedi. Ben, Emin Arslan aleyhine yalan ifade vermediğim için tutukluyum" dedi.

Bu operasyon Emin Arslan'ın Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevinden alınması için başlatılmış, Ak Parti hükümetini kuşatma operasyonunun bir parçasıydı. Sadece, "adli yargılama" maskesi giydirilmişti. Bu kuşatmanın ana aktörü de Savcı Mehmet Berk gibi görünüyordu.

28 Mayıs 2010 günü yapılan duruşmayı izlerken hıçkırıklara boğuldum; beni dışarı çıkarttılar; dayanmak, katil olmamak elde değildi!

İlk gözaltına alındıkları günlerde bir gazetede çıkan haberde "Şube Müdürü Mustafa Aral, tutuklulardan Habip Kanat'ın oğlundan bir milyon lira değerinde pırlanta yüzük hediye almış" diye yazılmıştı. Mustafa Aral'ı tanımadığım için şüphe duymuştum.

Duruşma sırasında söz alan Aral'ın avukatı, gazetelere bir milyon lira değerinde pırlanta diye haber yaptırılan yüzüğün, kuyumcular odasının internet sitesinden aldığı

fiyatını sundu ve 25 lira değerinde olduğunu söyledi.

Mahkeme Başkanı, "Bizim elimizdeki dosyada yüzük konusu yazılı değil" diye cevap verdi. Dikkatinize sunuyorum; bir emniyet müdürünün bir milyon lira değerinde hediye aldığı gazeteye "servis ediliyor", haber yaptırılıyor, oysa o yüzük gümüş ve değeri 25 lira!

Mahkeme Başkanı'nın, "dosyada yüzük konusu yok" sözü üzerine Mustafa Aral, gözleri dolu vaziyette kürsüye doğru yürüdü, "İşte efendim yüzük bu, işte efendim yüzük bu, buyurun alın, dosyaya ekleyin," dedi.

O yüzük dosyaya eklenmedi, "Bir milyon liralık pırlanta hediye aldı" şeklindeki yalan haber de düzeltilmedi; Aral itibarsızlaştırıldı!

KOM Daire Başkanı, "Bizim gönderdiğimiz dosyada Emin Arslan'ın adı yoktu, savcılıkta eklenmiş" demişti; duruşma tutanağına yazıldı.

Eroin yapımında kullanılan iki ton asit-amfetamin yakalandı dedikleri suç delili, mahkeme tarafından tahlil ettirildi. Öğrendiğime göre bu malzeme damıtılırsa 550 gram asit-amfetamin elde edilebilir!

Habip Kanat'ın, "Savcı Mehmet Berk bana, Emin Arslan aleyhine ifade ver, elini kolunu sallayarak git dedi" şeklindeki ifadesi de duruşma tutanağına yazıldı.

Peki, Savcı Mehmet Berk hakkında soruşturma yapmakla görevli Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, bugüne kadar ne yaptı? Bildiğime göre hiçbir şey...

Yukarıda açıkladığım duruşma tutanakları bende savcının Cemaat şakirdi olabileceğine ilişkin ciddi kanaat oluşturdu. Ancak Cemaat, kendisine hedef seçtiği kişileri (Emin Arslan, Cemal Temizöz gibi), kendi "asli imamları" aracılığıyla değil, "çakma, çenç, dönme" dedikleri, kendilerine

sonradan katılma adamlar (savcılar/hâkimler/müdürler) aracılığıyla bertaraf etmekteydi.

"Sokak Lambası"nın Arkasındakiler

Albay Cemal Temizöz, 1993-1996 yıllarında Cizre'de daha ast rütbelerde görev yapmıştı. O tarihlerde Cizreli Kâmil Atak da aşiretiyle birlikte, devlet güvenlik güçlerinin yanında korucubaşı görevinde bulunmuştu. İstihbarat Dairesi Başkanlığı yaptığım 1997-1999 ilk dönemde kendisini yakından tanımıştım; 40 kadar şehit vermiş, babasını da PKK öldürmüştü. Kuzey Irak'ta yerleşik Barzani aşiretiyle yakın dostluk, akrabalık ilişkisi vardı. Bir ara Milliyetçi Hareket Partisi'nden belediye başkanlığı yapmıştı; onu belediye başkanlığı makamında ziyaret etmiştim, birlikte fotoğraf çektirmiştik.

Çünkü Cizre, PKK'nın 1992'de ilk ayaklanma yaptığı yerdi. Cizre de önemliydi; Kâmil Atak da önemliydi. Kâmil Atak gibi, Beytüşşebap'da Tahir Adıyaman, Hazım Babat, Hakkâri'de Hakkı Töre, Urfa'da Bucak Ailesi, İzol Aşireti gibi binlerce korucu ailesi vardı.

Her korucu, devletle nikâhlı "namuslu" adam demektir. Türkiye'de 63 bin korucu görev yapmaktaydı. Nikâhımıza sahip çıkar gibi, onlara sahip çıkmalıydık. Çıkamadık.

Güneydoğu Anadolu illerimizde, özelde Cizre'de 1993-1996 yıllarında meydana gelmiş faili meçhul cinayet olaylarını aydınlatmak amacıyla başlatılan sözde soruşturma çerçevesinde, Kayseri İl Jandarma Komutanı Albay Cemal Temizöz, Diyarbakır Cezaevi'ne konulmuştu. Korucubaşı Kâmil Atak da tutuklandı. Güya, bazı insanları öldürüp, gömmüşlerdi. "Gömdüler" dedikleri yerde kazı yapıldı, bulunan kemikler Adli Tıp Kurumu'na incelemeye

gönderildi; köpek ve at kemikleri oldukları ortaya çıktı.

Albay Temizöz tutuklanmıştı ama adli dosyanın içi boştu, kamuoyu bu tutuklamanın "hukukiliğine" inanmıyordu. Bu sefer, başka bir plan devreye sokuldu; "Sokak Lambası" kod adlı gizli tanık bulundu.

"Sokak Lambası" ilk ifadesinde (Eylül 2010), "Hanefi Avcı, 'Bak paşaların kulağından tutup cezaevine atıyorlar, sen ifadende, bazı paşaların isimlerini ver, suçla' dedi" şeklinde ifade vermişti.

Bunu gazetelerden öğrenen Avcı, 30 Eylül 2010'da Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı'na, Genelkurmay Başkanlığı'na ve İçişleri Bakanlığı'na dağıtımlı bir dilekçe gönderdi. Dilekçesinde, "Sokak Lambası kod adlı kişi, sadece şahsıma iftira etmekle kalmamakta, ayrıca yargılandıkları davayla ilgili adlî makamların talebi üzerine talimatla verdiğim ifadelerin hukuki geçerliliğini etkilemeye yönelik tutum içerisinde olduğu ve bazı kişilerle birlikte hareket ettiği anlaşılmaktadır" demişti.

Bu defa "Sokak Lambası" kod adlı Hıdır Altuğ, gerçek kimliğiyle ortaya çıktı ve şu ifadeyi verdi:

"Patronum Ali İhsan Kaya da, Recep Bey'i dinlememi istedi. Ve bana, 'Arkandayız, ne yapılması gerekiyorsa yaparız' dediler. Diyarbakır'a geldim, polis beni karşıladı. Polisevi'nde beş gün yatırdılar. Bana vereceğim ifadeyi ezberlettiler. O ifade özgür irademle alınmış değildir. 'Sokak Lambası' adıyla verdiğim gizli tanık ifadesi ve Emniyet'te verdiğim ifadeleri kabul etmiyorum."

Tekrar hatırlayalım Hanefi Avcı ne demişti; "Sokak Lambası kod adlı kişinin bazı kişilerle birlikte hareket ettiği anlaşılmaktadır."

Avcı'nın işaret ettiği bazı kişilerden birisinin Emniyet

İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Recep Güven, diğerinin de Diyarbakırlı işadamı Ali İhsan Kaya olduğu ortadadır!

Ali İhsan Kaya'yı, bu duyumlarımdan sonra yakından araştırdım. Cemaat'e yakın Profesör Şerif Ali Tekalan ve Cemaat'e yakın Akın İpek ile birlikte Avustralya'ya uçak yolculuğu yaptıklarını duydum. Onların yolculuklarının uçak kaydını araştırmadım; benim işim değildi ama Ali İhsan Kaya'ya ilişkin düşüncelerim çok değişti.

Cemaat'e çok yakın bir tanıdığım, "Akın İpek ve iki arkadaşı 1988 yılında bizim Cemaat'e katıldılar. Onların katılmasıyla, Cemaat'in ekonomik durumu çok değişti" demişti.

Tekrar gizli tanık konusuna dönersek, bu iş ortaya çıkınca İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü ne yaptı? Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı, Genelkurmay Başkanlığı ne yaptılar?

Ne yazık ki hiçbir şey yapamadılar!

Cemaat'ten Hâkim Şengün'e Tuzak

Hâkim Köksal Şengün, aslen Trabzon Sürmenelidir. Hukuk adamlığının tartışılmaz olduğunu çok farklı yerlerden duydum; bu yüzden kendisini tanımadan saygı duyuyorum. Şengün'ün telefon tapesi Cemaat tarafından basına servis edilmiş, aile bütünlüğüne saldırı yapılmıştı. İşin ilginç yanı bu servise rağmen Şengün, basına sızdırılan bu tapelere ulaşamamış, bu çelişkiye feryat ediyor, bazı avukatların aşk tuzağı kurarak kendisini etkilemeye çalıştığı yönündeki iddialara sert yanıt veriyordu. "Bizim eğilip bükülme şansımız yok, bu saatten sonra pat diye kırılırız. Yarın ezkaza iktidar değişirse bunun hesabını başkaları sorar. Daha kötü sorar" diyen Şengün, "Önce Ümit Sayın'ın

şikâyet dilekçesi, sonra Yargıtay'daki ortam dinlemesinin internete düşmesi... Bekliyoruz bakalım daha neler olacak. Kurt içimizde, dışarıda değil. Aslında böyle yapılarak soruşturma yönlendiriliyor. Basına servis yapan belli gruplar var" diye de ekliyordu.

"Soruşturma üzerinde kısıtlama kararı olduğu için", Köksal Şengün, kendisi hakkında basına verilen telefon konuşma tapesine ulaşamadı. Köksal Şengün ile avukat Tülay Bekar'ın konuşma metni basına verilmiş ama resmi müracaatta bulunan Şengün'e verilmemişti.

Şengün'ün ve aile fertlerinin itibarları, basına verilen konuşma metni yayımlanmak suretiyle ayaklar altına alınıyor; mağdur duruma düşen hâkim Köksal Şengün, bu tapelere ulaşarak, aile itibarına sahip çıkmak istiyor ve başaramıyor, acze düşüyordu.

Şengün, "Ezkaza iktidar değişirse bunun hesabını başkaları sorar" demek suretiyle, Cemaat bağlısı hukukçuların hukuku kirlettiklerini, Cemaatçi savcıların siyasi iktidardan güç ve moral alarak, cemaatçi polislerle birlikte bu terbiyesizlikleri yaptıklarını işaret etmişti.

İhbar Mektupları

Daha önce de değindiğim bir konudan, çok önemli olduğu için tekrar bahsetmek isterim. 2003 yılında, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na, "Sabri Uzun-İstihbarat Daire Başkanı" hitabıyla çok sayıda ihbar mektubu gelmişti. İstihbarat Dairesi, hiç ihbar mektubu gelmeyen bir yerken, 2003'te sanki "vatandaşlarımız" değişim geçirmişti. Özel Kalem Bürosu görevlileri mektupları bana getirdiklerinde ilk paragrafını okuyup "kâğıt kıyma makinesine atıp, hepsini imha edin" dedim.

Bu sefer, ihbarcı sanki "kıyma makinesine atıp imha edin" emrim sırasında yanımızdaymış gibi mektuplarını benim adıma değil de, "İstihbarat Daire Başkanlığı-Turan Güneş Bulvarı-Çankaya/Ankara" adresine göndererek, Evrak-Arşiv Şubesi'ne ulaştırmaya başladı.

O şubeye vekâleten bakmakta olan müdür, koltuğunun altındaki dosyada bulunan ihbar mektuplarıyla yanıma geldi.

"Başkanım, siz Özel Kalem'inize gelen ihbar mektuplarını imha edin demişsiniz ama Evrak-Arşiv Şubesi'ne gelen ihbar mektuplarını imha etmeyelim, evrak kaydı yapıp, herhangi bir işlem yapmadan arşivleyelim" dedi.

"Hayır kardeşim! Her 'gizli ihbarcı' bir şerefsizdir. Hiçbir şerefsizin emrine girecek kadar alçak bir adam değilim. Bu daire, devletin dairesidir. Her ihbarcı, ihbar mektubu gönderdiği kişinin yetkisini kullanmak ister. Hiçbir 'meçhul kişiye' bu daireyi, dolayısıyla devleti yönettirmem" dedim.

O şube müdürünün ısrar etmesi karşısında, ağır ifadelerle, "Sen beni dinamit üzerinde mi oturtmak istiyorsun" deyip odamdan kovdum.

Evrak-Arşiv Şubesi'ne gelen ihbar mektuplarını da imha ettirmem üzerine ihbarcı İstihbarat Dairesi'ne hiç mektup göndermedi.

Eğer o tarihte, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gelen ihbar mektuplarını Evrak-Arşiv Şubesi'nde kaydettirseydim, yani imha ettirmemiş olsaydım, MİT Müsteşarlığı'na 3 Temmuz 2002 tarihli ihbar mektubu ve ekindeki altı CD gibi, düzmece Ergenekon Davası'na "düzmece deliller" biriktirmiş, "arşiv oluşturmuş" olacaktım.

2003'te, "12 Haziran 2007 günü Ergenekon Operasyonu

başlayacak ve şimdiden o operasyon için Cemaat şakirtleri arşiv oluşturup, düzmece delil yaratıyorlar" diye düşünmem elbette ki mümkün değildi.

Daha sonra adres değişti; bu sefer Personel Dairesi Başkanlığı'na ihbar mektupları gönderilmeye başlandı. Personel Dairesi Başkanlığı da gönderilen ihbar mektuplarını, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na yazarak tahkikat talep etmişti.

Ben de, hakkında ihbar mektubu yazılan kişiye, o ihbar mektubunu göndererek, verdiği cevabı tahkikat yaptırmışım gibi, Personel Dairesi Başkanlığı'na göndermiştim.

Umarım şimdi yazacaklarımdan dolayı, ağabeyim kadar sevdiğim Uğur Gür bana kızmaz. Olay şöyle olmuştu:

O dönemde Uğur Gür Bolu İl Emniyet Müdürü'ydü. Onun hakkında gönderilen ihbar mektubu da eklenerek İstihbarat Dairesi'nden tahkikat isteniyordu. Uğur Ağabey'e telefon açtım; "Size bir ihbar mektubu göndereceğim, o mektubu okuyun, cevabını Şube Müdürü Metin Kalayoğlu'na yazdırın, bana göndersin" dedim.

İstihbarat Şube Müdürü Metin Kalayoğlu'na da konuyu açıkladım ve ihbar mektubunu faksladım. Uğur Ağabey'in yazdırdığı cevabı da "sanki İstihbarat tahkikatı gibi" kendi imzamla Personel Dairesi'ne gönderdim. Böylesi örnekler çok oldu; devleti "şerefsizlere" kullandırtmadım.

Bu ihbar mektuplarının önemi iyi anlaşılsın diye hatırlatma gereği hissediyorum; MİT'e 3 Temmuz 2002'de gönderilen ihbar mektubu ve ekindeki altı adet CD Ergenekon Davası sırasında MİT Müsteşarlığı'ndan istendi ve dava dosyasına "delil" olarak konuldu. Eğer ben söz konusu ihbar mektuplarını işleme koydurtsaydım, bilmeden Cemaatçilerin değirmenine su taşımış olacaktım.

MİT Müsteşarlığı'na yapılan bu oyunun iç yüzünü

2011'de öğrendim. O komployu yapan Ahmet D. ve Serdal G., daha sonra Cemaat tarafından, daha üst görevlere getirildiler. Çünkü onlar, yaptıkları komployla Cemaat'te "İmam" rütbesine terfi etmişlerdi. Devlet görevinde de, Cemaat İmamlığı'na paralel bir rütbedeki göreve getirilmeleri gerekiyordu sanıyorum.

IP Numarasını Gizleyen Program Kimlerde?

Paralel Yapı'nın bir başka ihaneti de üst düzey yöneticilere ve kendine rakip gördüğü kimselere asılsız elektronik postalar atarak düzmece deliller yaratarak onları tutuklatmaya, basın aracılığıyla küçük düşürmeye ve kamu görevinden uzaklaştırmaya çalışmasıdır. Bunun için de söz konusu elektronik postaların gönderildiği bilgisayarların IP numaralarını gizleyen bir program şarttır. Bu konudaki duyumlarımı burada paylaşmak isterim.

X İstihbarat Şubesi'nde görevli polis memuru, şube müdürü tarafından 2013 yılı içerisinde Ankara'ya göreve yollandı ve İstihbarat Daire Başkanlığı'ndan alınması gereken teknik cihazları alması gerektiği söylendi. Bu arada ellerinde başka bilgisayarlar olmasına rağmen, peşin para ödeyerek piyasadan bir adet yeni dizüstü bilgisayar alması ve bunu Daire Başkanlığı'na götürüp IP numarası karşı tarafa düşmeyen bir program yükletmesini istediler.

Memur emri yerine getirdi ama durumdan şüphelendiği için bilgisayarı peşin para yerine ileride yaşanabilecek olumsuzlukları da düşünerek kredi kartıyla aldı. Ayrıca IP numarasını gizleyen programı yükleyen daire personelinin ismini de bir kenara not etti.

İl İstihbarat Şubesi'ne dönüşte yeni memurlara daha önceden hazırlanan metinleri (asılsız ihbar yazılarını) elekt-

ronik postayla ilgili yerlere göndermeleri emri verildi. Bu şekilde üst düzey kişilere elektronik posta gönderildi; 155 Polis İmdat Hattı'na düşen elektronik postalar, ilgili şubeye iletilerek daha "legal" çalışılması sağlandı.

Aylar sonra denetlemede bu kumpas ortaya çıktı, fakat bilgisayar ortalıkta yoktu!

Bu olayın ışığında şunları söylemek isterim:

Önceden İstihbarat Dairesi Başkanlığı Bilgi-İşlem Şube Müdürlüğü'nün elinde bulunan "IP adresini gizleyerek asılsız ihbarda bulunma imkânı", 2013 yılında, tüm il istihbarat şube müdürlüklerine yaygınlaştırılmıştır.

Bu yaygınlaştırma sırasında, "asılsız elektronik posta ihbarı için kullanılacak bilgisayarın", faturasız şekilde, kredi kartı kullanılmadan, alıcısı belli olmadan, peşin parayla satın alınmasına dikkat edildiği görülmektedir. Bu bilgisayar, şube demirbaş defterine de kaydedilmeden kullanılmıştır...

Daire Başkanlığı'nda bulunan "IP numarasını gizleyen programın" varlığından, İl İstihbarat Şube Müdürlüklerinin haberinin olması mümkün değildir. Yani o program, daire başkanlığı tarafından elde edilmiş, kullanılmaya başlanmış, İl İstihbarat Şubelerinin de "asılsız elektronik posta gönderme ihtiyaçlarında" kullanmaları için emir verilmiş olması gerekir.

Keza İl İstihbarat Şube Müdürü'nün, faturasız, peşin parayla satın alınmış bilgisayarın kullanılacağından haberi olmaz; daire başkanlığından böyle bir "emir" verilmiş olması gerekmektedir.

Yani, asılsız ihbarla, düzmece delil üretme işi, daire başkanlığının iradesiyle uygulanmış demektir.

İçişleri Bakanlığı'nın yaptırdığı idari soruşturma sırasında olay doğrulandı, ama henüz faturasız satın alınan o "suç ve suçlu üretme bilgisayarlarına" ulaşılamadı.

Evimde iki adet dizüstü bilgisayar kullanmaktaydım. Her iki bilgisayarıma da sürekli virüs bulaşıyor, kullanılamaz duruma geliyorlardı. Her defasında, saatlerce virüs taraması yaptırarak, bu virüs kirliliğinden kurtulmaya, bilgisayarımdaki bilgileri kurtarmaya çalıştım ama bıktım, usandım. Bir ay içinde bulaştırılan virüs sayısı 4999 idi!

Bu virüsün gönderildiği IP adreslerini araştırdığımda, İstanbul Vatan Caddesi No: 121 adresine kurulmuş bir bilgisayarı tespit ettim. Bilgisayardaki harita programından, bu adresi araştırdım ve boş bir arsa olduğunu gördüm.

İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü'nün ana hizmet binası da Vatan Caddesi'nde bulunmaktaydı.

Dikkatimi çeken şu oldu; başkalarının bilgisayarına virüs gönderen düzenbazlar, polis merkezine en yakın yeri adres göstererek, Türk Telekom'dan IP adresi almışlardı!

Bu sahtekârlar, polis gelir, bizi yakalarlar diye hiç mi korkmamışlardı?

Bilgisayarıma virüs gönderen bilgisayarın IP numarası: 83.66.140.18... Belki ileride lazım olur diye bu numarayı yazdım. Ne olur ne olmaz... Belki hukuk devletinde bu tür bilgilere ihtiyaç duyulabilir(!)

Oramiral Nusret Güner'in Üstün Karakteri

Oramiral Nusret Güner, Gölcük Donanma Komutanı ve 2013'te yapılacak Yüksek Askeri Şûra Kararıyla Deniz Kuvvetleri Komutanı yapılacak tek adaydı. Zamanın Deniz Kuvvetleri Komutanı'na dilekçe verdi, emekliliğini istedi. Rizeli Güner'in kızının odasına, 6 Eylül 2010 tarihinde kamera yerleştirilerek gizli kayıt yapılmıştı.

İzmir'de yürütülen düzmece Casusluk ve Fuhuş

Davası'nın iddianamesine, Güner "mağdur" sıfatıyla yazılmış, gizli kamerayı yerleştiren kişinin de, Astsubay Mustafa K. olduğu belirtilmişti.

Kurulan tuzağa göre Nusret Paşa, bu kumpası göremeyecek, emrinde çalışan Mustafa K. astsubaydan davacı olacak ve Cemaatçilerden, kumpası aydınlatmalarını isteyecekti!

Paşa o numarayı yutmadı! Türk Silahlı Kuvvetleri'ne tuzak kuran Cemaat şakirtlerinin ortaya çıkartılmasını, defalarca o zamanın Kuvvet Komutanı'na arz etmiş olmasına rağmen, o komutanlardan "komutanlık iradesi" görememişti. Komutanlar, "itaatkâr" olmuşlardı; Cemaat, "irade koyan" durumuna gelmişti.[1]

Gelmek istediğim nokta şu:

Oramiral Nusret Güner'in 14 yaşındaki kızının odasına yerleştirilen gizli kamera, İzmir İstihbarat Şubesi'nden kaybolan iki kameradan birisi olabilir. Keza o kaybolan kameraları tespit edip, rapor düzenleyen polis memuru, o tarihte sürüm sürüm süründürülmüştü.

Ta ki, İzmir İl Emniyet Müdürlüğü'ne, Cemaat tuzağının mağduru eski Emniyet Genel Müdürü Yardımcısı Celal Uzunkaya tayin edilene kadar... Uzunkaya'nın, İzmir Emniyet Müdürü olmasıyla, o karakterli polis memuru, tekrar İzmir'de görev aldı.

Kısacası, "karakterli müdür, etrafına karakterli polisleri" toplamıştı.

MİT'te Ergenekon Arşivi Oluşturuldu

Mart 2001'de gözaltına alınıp, İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'nde sorgulanan "gazeteci"

1 Konuyla ilgili daha fazla bilgi için bkz. Toygun Atilla, *Sakıncalı Amiral*, Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014.

Tuncay Güney'e sorgu sırasında işkence yapılmasının görüntüsü, MİT Müsteşarlığı'na (kim tarafından gönderildiği belli olmayacak şekilde) altı adet CD içinde gönderilmişti.

Aynı şekilde, CD olarak veya kâğıt üzerinde bir Ergenekon Şeması'nın da MİT'e –göndereni belli olmayacak şekilde– iletildiği, MİT Müsteşarı'nın bu şemayı Genelkurmay Başkanı'na ve Başbakan'a arz ettiği basına yansımıştı.

Kendisini gizleyerek, MİT aracılığıyla bir operasyon yapmak isteyen kişi veya kişileri tespit etmek istedim.

14 Haziran 2001'de gösterilen şemayla beni kullanmak isteyip de kullanamayanlar, bu sefer MİT Müsteşarlığı'nı kullanmak suretiyle bir operasyon başlatıp, hedefe ulaşmak istemişlerdi. Kimdi bunlar?

Kişisel gayretimle araştırma yaptım.

Tuncay Güney'in, İstanbul Asayiş Şube Müdürlüğü'nde (Gayrettepe) yapılan sorgusuna İstanbul İstihbarat Şubesi görevlilerinden Başkomiser Hakan Y. ile polis memuru Harun Ö. katıldıkları halde, Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'nde yapılan sorgusunda Komiser Serdal G. ile başka bir polis memuru görevlendirilmişti. Sorguya ilk katılan ekip neden değiştirilmişti? İşte bu sorunun cevabını bulduğumuz zaman, kimin Cemaat polisi, kimin devletin polisi olduğunu buluruz ve MİT'e CD göndererek kendilerini gizleyen yasadışı örgütü görmüş oluruz.

Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'nde görevlendirilen İstihbarat Şubesi personeli, beraberlerine **"klasör kamera"** denilen gizli görüntü kayıt cihazını da götürmüşlerdi.

Bu "klasör kamera"nın özelliği, klasör görünümünde olması, içine yerleştirilmiş kayıt cihazı ve klasörün arka kısmına yerleştirilmiş (pinhol) küçük kamera vasıtasıyla

görüntüleri, orada bulunan diğer polislere hissettirmeden, gizli kayıt yapmasıdır.

Diğer bir yöntem de, kayıt cihazı yine klasörün içine gizlenmiş vaziyette olup, görüntüyü alan pinhol kamera, ortamı gören bir konumda bulunan bir görevlinin kravatına gizlenmiştir. Bu yönteme de **"kravat kamera"** sistemi denilmektedir.

İşte, MİT'e gönderilen CD kayıtları, "kravat kamera" ve "klasör kamera" yöntemiyle, İstihbarat Şubesi'nden Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'ne görevlendirilen Cemaat şakirdi tarafından kaydedilmiştir.

O kayıtları hiç görmedim... Peki tüm bunları nereden biliyorum? MİT Müsteşarlığı ve İstanbul Özel Yetkili Mahkemesi, lütfen ellerinde bulunan görüntü kasetlerine baksınlar. O görüntüler, Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'nde gizlice kaydedilmiş mi, edilmemiş mi? Lütfen sonucu açıklasınlar, beni yalanlasınlar!

Tuncay Güney'in sorgusu sırasında, sorgu odasında Şube Müdürü Adil Serdar Saçan, Yardımcısı Ahmet İhtiyaroğlu, Başkomiser Kemal Karademir ve aynı şubeden Komiser Ahmet D. (Polis Akademisi, 1995 mezunu), İstihbarat Şubesi'nden Komiser Serdal G. (1995) bulunmaktaydı.

O CD'lerdeki görüntülerin, Ahmet D.'nin kravatına takılı "kravat kamera" tarafından çekilip, Serdar G.'nin önünde bulunan "klasör kamera"daki kayıt cihazına, kablosuz aktarma metoduyla kaydedilmiş olması gerekmektedir. Küçük bir tahkikatla bunun gerçek şeklini öğrenmek çok kolaydır. Gizli kamera Ahmet D.'de, görüntü kayıt cihazı ise Serdal G.'nin elinde bulunan klasördedir. Bu durum, İstihbaratçı Serdal ile Organize Suçlar Şubesi'nden Ahmet'in işbirliği yaptığını göstermektedir.

Bu işbirliğinin esasını, Ahmet ile Serdal'ın her ikisinin de Cemaat şakirdi olmaları oluşturmaktadır.

İşin yukarıda anlatılan teknik boyutunun yanında, bir de "tayin" boyutu var.

Mesela, Asayiş Şubesi'nde yapılan sorgulamaya katılan, Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'nde yapılan sorguya sokulmayan (görevlendirilmeyen) Başkomiser Hakan Ünsal Y., İstihbarat kadrosundan çıkartıldı, Urfa'ya tayin edildi. Polis memuru Harun Ö. de İstihbarat kadrosundan çıkartıldı.

Komiser Serdal G., Gümüşhane'de Doğu görevini yaptıktan sonra tekrar İstanbul'a tayin edildi. Komiser Ahmet D. ise, Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'nde Emniyet Amiri olarak görevine devam etti.

Neden bu düzenbazlık, sahtekârlık yapılmıştır?

Adil Serdar Saçan, bunu "Fethullahçı" diye tanıdığı Cemaatçi polislerin bir entrikası olarak biliyor, öyle görüyordu.

Polis Koleji ve Polis Akademisi yıllarından beri Cemaatçi polisleri biliyordu; bunların tasfiye ve pasifize edilmesi için bazı siyasetçileri bilgilendiriyor, girişimlerde bulunuyordu. En azından Cemaatçi polisler durumu böyle algılıyordu; kısacası Saçan ile Cemaatçilerin karşılıklı düşmanlıkları vardı.

Bana göre, her iki tarafın da birbirleri hakkında bildikleri ve düşündükleri doğruydu.

Türkiye'yi sarsacak operasyonlarda kullanmak için düzmece delil hazırlayanların, çok büyük bir karargâha sahip, büyük ideolojik hedefleri olan, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın dışında bir "yasadışı örgüt" yapısı olması gerekirdi. Evet, aynen böyle bir Cemaat örgütlenmesi vardı!

İstedikleri polisleri İstihbarat'tan çıkartıp, istediklerini

şark hizmetine gönderip, istediklerini tekrar İstanbul'da toplayabilen bir örgüt...

Peki, bu örgüt, devlete bu kadar rahat müdahale edebilme gücünü nereden aldı?

Bir kısım Emniyet Teşkilatı mensubunun (istihbarat polisinin), Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'ndeki şube müdürlerinin gizli görüntülerini kaydedip o görüntüleri CD'ye aktararak, MİT'e göndermeleri, bağlı oldukları Cemaat'in bilgisi ve onayı dışında gerçekleşebilir mi? Mümkün değil. Diyelim ki, Cemaat'in bilgisi ve onayı dışında böyle bir entrika yapıldı. O Cemaat, o kişileri hemen "şefkat tokadı" cezasına çarptırır, 12 yıl sonra İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü görevine getirmezdi. Cemaat'in, Türkiye'yi ele geçirmeye çalıştığı, bu uğurda komplo yöntemlerini kullandığı ve Ergenekon Davası için sonradan "delil" olarak kullanılmak üzere arşiv oluşturduğu çok açıktır.

Telefonumu Neden Dinlediler?

2007 yılında cep telefonumun dinlendiği duyumunu aldım. Durumu, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkan Yardımcısı Ragıp Kılıç'a aktardım, doğru olup olmadığını araştırmasını, sonucu bana bildirmesini istedim. O güne kadar aramızda çok iyi ilişkiler olan Kılıç, beni bir daha aramaz oldu. Ben de "Ragıp, Fethullah Gülen Cemaati ile benim aramda kaldı. Cemaatçi polislerin yaptıkları yasadışı dinlemeyi öğrendi; bana söyleyemiyor, yalan da söylemek istemiyor; bu yüzden benden kaçıyor" diye düşündüm. Bir daha da kendisiyle karşılaşmam, konuşmam, görüşmem olmadı. Anlaşılan Kılıç, gücü elinde bulunduran, terfi ve tayin işlerinde muktedir olan Cemaat'ten yana olmayı tercih etmişti; bir daha telefonla bile konuşmak

nasip olmadı. Cemaat aracılığıyla, Emniyet Müdürü olması, önemli görevlere gelmesi olasıydı.

Peki benim telefonum neden ve nasıl dinlenmişti?

Hiç kuşku yok ki bu da tıpkı telefonları dinlenen, evlerine, ofislerine ses ve görüntü kayıtları yerleştirilenlerin başına geldiği gibi bir Cemaat operasyonuydu.

Hanefi Avcı da kitabında benim telefonumun dinlendiğini anlatmıştı. Bu konuda mülkiye müfettişleri heyetine, 20 Eylül 2010 günü ifade vermiştim. O ifademde de belirttiğim üzere; ben telefonumun dinlendiğini çok önceden hissetmiştim. Buna rağmen, 2014 yılında adli ve idari makamlardan elde ettiğim bilgiler doğrusu beni bile şaşırttı. Ben, 1. Sınıf Emniyet Müdürü, Ordu İl Emniyet Müdürlüğü ve üç dönem (altı yıl) İstihbarat Daire Başkanlığı yapmış, 1978 yılından 2006 yılına kadar fiilen 28 yıl istihbarat görevinde çalışmış Sabri Uzun, hem İBDA-C, hem Hizbullah örgütünden, hem çete üyesi olmaktan ve hem de Ergenekon Örgütü üyesi olmaktan dört defa dinlenmiştim.

I. KARAR ÖRNEĞİ:

Karar veren mahkeme: Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi

Karar No: 2008/2081 Hâkim Rüstem ÇİLOĞLU

Karar Tarihi: 07.4.2008

Karar talep eden yer: Emniyet Genel Müdürlüğü, İstihbarat Daire Başkanlığı, Sayı: 81322.

Karar talebini imzalayan: Coşkun ÇAKAR İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı / 07.4.2008

Örgütsel faaliyet alanı: İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi)

Telefon dinlemenin kapsamı: Telefonun dinlenmesi, tespiti sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi.

Dinleme tedbirine başvurulmasının gerekçesi: İBDA-C Terör Örgütünün ülkemizdeki faaliyetlerinin tespit ve deşifresine yönelik sürdürülen çalışmalar kapsamında: Günümüze kadar provokatif mahiyetteki şiddet içeren sansasyonel eylemleri ile dikkati çeken örgütün; son dönemde de örgütsel faaliyetlerine hız kazandırılması temelinde, yayın organları aracılığı ile propaganda faaliyetlerine ivme kazandırmaya çalıştığı ve diğer aşırı sağ gruplarla temasa geçerek eylem hazırlığı yaptığı gözlenmektedir.

Bu bağlamda; yürütülen çalışmalarda, ülkemizin iç ve dış güvenliği açısından tehlike oluşturulacak bir kısım faaliyetlerde bulunmak için örgütlü olarak hareket ederek toplumsal mutabakat ve güven duygusunu bozacak siyasal kutuplaşma ve çatışmaları boyutlandırarak kaos ortamı oluşturulması yönündeki faaliyetleri bulunan aşırı tepkisel grup ve şahıslar ile muhtemel eylemlerin deşifre edilerek önlenmesine, Anayasal düzene ve genel güvenliğe yönelik önleyici ve koruyucu tedbirlerin alınması amacıyla aşağıda belirtilen IMEI numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

Sıra no: 3

Hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği: Hüseyin Özgür

İletişim aracının türü numarası: IMEI 358225004517950

İletişimin dinlenmesi ve kayıta alınmasının gerekçesi: İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürüttükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen IMEI numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

Hâkim kararı alınmak üzere hazırlanan liste (2) sayfa olup, Toplam (7) adet IMEI numarasından oluşmaktadır.

Söz konusu iletişim aracının yukarıda belirtilen gerekçeler doğrultusunda; 5397 sayılı kanunun 1. Maddesine göre ilk kez dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ve kayda alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Gereğini Arz Ederim. 07.4.2008

Yunus YAZAR

Şube Müdürü

4. sınıf Emniyet Müdürü

Yukarıda üçüncü sırada kutu içerisinde yazılı "Hüseyin Özgür" ismi sahtedir. Yine yukarıda yazılı 358225004517950 numaralı IMEI numarası benim kullandığım şahsi cep telefonumun IMEI numarasıdır.

Yukarıdaki mahkeme kararında görüleceği üzere; o tarihte 37 yıllık polis olan ben, İBDA-C örgütünün militanıymışım, bunu yıllarca benim emrimde çalışmış olan "Özel Sınıf" Şube Müdürü Yunus Yazar tespit etmiş, yine benim emrimde çalışmış olan Coşkun Çakar mahkemeye yazmış, dinleme kararı almışlar ve üç ay süreyle de telefonumu dinlemişler.

Dikkatinize sunmak istediğim şudur: Telefon dinlemeyi düzenleyen 5397 sayılı kanunun 1. maddesi "Başka çare kalmaması halinde telefon dinleme yetkisinin" kullanılmasını emretmektedir.

Oysa Yunus Yazar'ın imzaladığı belgenin tarihi 7.4.2008... Coşkun Çakar'ın imzaladığı belgenin tarihi de 07.4.2008... Ve ne tuhaf rastlantıdır ki hâkim Rüstem Çiloğlu'nun karar tarihi de 07.4.2008...

Bu tarih birliği göstermektedir ki haftalarca, aylarca süren bir istihbarat çalışması yapıp "başka çare kalmaması halinde" dinleme yapılmasına karar verilmesi gerekirken aynı gün içinde hiçbir çalışma yapılmadan ve çalışma yapıldı-

ğına dair hiçbir belge ortaya konulmadan IMEI numarası üzerinden benim telefonum dinlenmiştir.

II. KARAR ÖRNEĞİ:

Karar veren mahkeme: Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi

Karar no : 2009 / 3836 Hâkim Halit DÖNMEZ, Karar Tarihi: 05.6.2009

Karar Talep Eden Yer: Emniyet Genel Müdürlüğü, İstihbarat Daire Başkanlığı, Sayı: 139600

Karar talebini imzalayan: Coşkun ÇAKAR İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı / 05.6.2009

Örgütsel faaliyet alanı: Hizbullah Terör Örgütü

Telefon dinlemenin kapsamı: Telefonun dinlenmesi, tespiti, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi.

Dinleme tedbirine başvurulmasının gerekçesi: Hizbullah Terör Örgütünün ülkemizdeki faaliyetlerinin tespit ve deşifresine yönelik sürdürülen çalışmalar kapsamında; Terör Örgütüne yönelik 2008 yılında gerçekleştirilen operasyonel çalışmalarda, 139 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 67'si tutuklanmıştır.

Bu sebeple, anılan Örgütün ülkemize yönelik faaliyetlerinin deşifre edilerek gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla aşağıda belirtilen IMEI telefon numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

Sıra no: 2

Hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği: Süleyman KARAMAN (Hüseyin oğlu 1966 doğumlu , T.C.: 48508428032)

İletişim aracının türü numarası: IMEI 58225004517950

İletişimin dinlenmesi ve kayda alınmasının gerekçesi: (Anılan Örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla sim kartı kullanması sebebi ile) İlk kez (3 ay)

Suç türü: Terör

Hâkim kararı alınmak üzere hazırlanan liste (2) sayfa olup, Toplam (9) adet telefon numarasından oluşmaktadır. Söz konusu iletişim aracının yukarıda belirtilen gerekçeler doğrultusunda; 5397 sayılı kanunun 1. Maddesine göre ilk kez 3 ay süre ile dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Gereğini Arz Ederim 05 .06 .2009 Gürsel AKTEPE
Şube Müdürü
4. Sınıf Emniyet Müdürü

Bir önceki kararda "Hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği" bölümüne sadece "Hüseyin Özgür" yazılmıştı. Bu kararda ise, "Süleyman Karaman (Hüseyin Oğlu, 1966 doğumlu, T.C.: 48508428032)" şeklinde açık kimlik bilgisi yazılmıştır. Oysa 358225004517950 numaralı IMEI benim kullanmakta olduğum telefon cihazının numarasıdır. Her iki kararda IMEI numarası aynı olmasına rağmen birisinde Hüseyin Özgür'ün, diğerinde ise Süleyman Karaman'ın adına dinleme kararı alınmak suretiyle hile yapılmıştır.

Yine Gürsel Aktepe imzasıyla düzenlenen gerekçede 05.06.2009 tarihi yazılmıştır. Coşkun Çakar imzasıyla mahkemeye gönderilen yazıda da 05.06.2009 tarihi olup, mahkeme kararında da 05.06.2009 tarihi bulunmaktadır.

Bu durum, ilk kararda olduğu gibi seri şekilde polis ile hâkim arasında karar talep ve onay ilişkisini ortaya koymaktadır. Yani, Şube Müdürü Gürsel Aktepe'nin yaptığı işin 5397 sayılı kanunun 1. maddesindeki, "başka çare kalmama" şartına uyup uymadığını Daire Başkan Yardımcısı Coşkun Çakar incelememiştir. Mahkeme Başkanı Halit Dönmez de önüne gelen evrakın kanuna uygunluğunu tetkik etmemiştir.

Tablonun ikinci sırasında "anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla sim kartı kullanması sebebiyle" şeklinde bir açıklama mevcuttur. Ben bu telefon makinesinde değişik sim kart kullanmadım. Eğer kullandıysam bu sim kartların ait oldukları telefon numaralarının mahkemeye sunulması gerekirdi.

Eğer polis, kullanılan birden fazla sim kartın telefon numaralarını yazmamış ise (ki yazılmamış) mahkeme başkanı, bu numaraları polisten istemeli ve hukuki gerekçeleri tamamlamalı, ondan sonra karar vermeliydi.

Bu hukuki eksiklikler gösteriyor ki, polis ile hâkim arasında "polis-hâkim" ilişkisinin dışında başka bir ilişki var(!)

Bu mahkeme kararının ekinde polis tarafından hazırlandığı anlaşılan bir isimsiz, imzasız, tarihsiz belge bulunmaktadır. O isimsiz–imzasız (hiçbir hukuki geçerliliği olmayan) kâğıtta şunlar yazılıdır:

Tedbire başvurulmasının sebepleri;

Hizbullah Terör Örgütü, Hüseyin Velioğlu'nun 1982 yılında Diyarbakır ilinde Vahdet Kitabevi çevresinden ayrılarak İlim Kitabevini kurmasıyla ortaya çıkmış, 1990 yılına kadar propaganda (tebliğ) ve cemaat oluşturma süreci yaşamış bir terör örgütüdür.

1991 yılından itibaren silahlı faaliyetlere yönelen örgüt, 2000 yılına kadar çok sayıda silahlı eylem gerçekleştirmiştir. Örgütün eylem hedefleri arasında Marksist-Leninist yapıdaki PKK Terör Örgütü mensuplarının yanı sıra, kendilerinden olmadıklarını varsaydıkları dindar kişiler ile kamu görevlileri de örgütün hedefi konumundaki dikkat çekici unsurlardır.

2000 yılında İstanbul ilinde gerçekleştirilen operasyonla, örgüt elebaşı Hüseyin Velioğlu'nun ölü olarak ele geçirilmesi

ve merkezi arşivin ortaya çıkarılması, Hizbullah İlim Terör Örgütüne yönelik mücadelede dönüm noktası olmuştur. Ülke genelinde kesintisiz olarak devam ettirilen çalışmalarda, toplam 1.625 operasyon gerçekleştirilmiş, bu operasyonlarda 14.996 şahıs yakalanmış, aralarında örgütün yeni liderleri ve üst düzey yönetim kadrosundan şahısların da bulunduğu 6.224 kişi tutuklanmıştır. Bu çalışmalar sonucunda, örgütün 1.641 faili meçhul eylemi aydınlatılmıştır.

Hizbullah Terör Örgütünün son dönemde de illegal faaliyetleri devam etmektedir. Örgüte yönelik Başkanlığımız koordinesinde Konya, Diyarbakır, Mersin, İstanbul illerinde 4 Ocak 2008'de gerçekleştirilen Sille Planlı İstihbarat Operasyonunda, toplam 49 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 12'si tutuklanmış, 22'si hakkında ise adli kontrol tedbiri alınmıştır. Yakalanan şahısların gasp olayına karıştıkları, sigara kaçakçılığı yaptıkları, firari örgüt mensuplarına yardım ve yataklık yaptıkları tespit edilmiş, ev ve iş yerlerinde yapılan aramalarda ise 3 adet silah, bol miktarda kaçak sigara, bilgisayar harddiskleri ve çok sayıda örgütsel doküman ele geçirilmiştir. Ayrıca, Hizbullah Terör Örgütüne yönelik 2008 yılında gerçekleştirilen operasyonel çalışmalarda, 139 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 67'si tutuklanmıştır.

Hizbullah Terör Örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin tespiti, bu bağlamda örgütün faaliyetlerinin deşifre edilerek eylem amaçlarının engellenmesi amacıyla, yürütülen tüm çalışmalarda teknik takip faaliyetleri ayrı bir önem kazanmaktadır.

Bu sebeple, anılan örgütün ülkemize yönelik faaliyetlerinin deşifre edilerek gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla aşağıdaki telefonun teknik takibi talep edilmektedir.

Mahkeme Başkanı Halit Dönmez'e sesleniyorum:

Sabri Uzun'un telefonunun IMEI numarası üzerinden dinlenilmesinde verdiğiniz karardan vicdanen rahat mısınız? Hukuken bu karara kendiniz inanıyor musunuz? Ahlaken huzurlu musunuz?

Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu'na sesleniyorum:

Yukarıda yayımladığım belgeleri dikkate alıp, geç de olsa soruşturma yapacak mısınız?

III. KARAR ÖRNEĞİ:

Karar veren mahkeme: İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi

Karar No: 2011/676 Hâkim Resul Çakır

Karar Tarihi: 10.03.2011

Karar Talep Eden Yer: İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü, Sayı: 131959

Karar Talebini İmzalayan: Mehmet Likoğlu İl Emniyet Müdür Yardımcısı yerine (Nazmi Ardıç) / 10.03.2011

Örgütsel Faaliyet Alanı: Organize Suç Örgütü

Telefon Dinlemenin Kapsamı: İletişimin tespiti, dinlenilmesi, kayda alınması, detay sorgularının yapılması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi.

Dinleme Tedbirine Başvurulmasının Gerekçesi:[1]

1 Lütfen dikkat: "Gerekçesiz dinleme" kararı! İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğünde bu konuyla ilgili ifadem alındıktan sonra bana; Emniyet Genel Müdürlüğüne yazılan üst yazı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlarla Şube Müdürlüğüne C. Savcısı Zekeriya Öz imzalı üst yazı ve 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararı verilmiştir. Dolayısıyla karar "gerekçesiz" verilmiştir.

S.N.	Hedef No	Takip Eden Birim	Suç Konusu	Karar Veren Makam	Tedbirin Türü
2	050556111**	Organize Şb.	Organize Suç Örgütü	İstanbul 14. A.C.M.	İlk dinleme
3	053373549**		***	***	***
4	050554006**	***			
5	053221536**	***			
15	031248912**	***			

Toplamda 17 telefon numarası mahkeme kararıyla dinlenmiştir. Bu telefonlardan tabloda 2. ve 3. sıradaki numaralar 1. Sınıf Emniyet Müdürü Sabri Uzun'a, 4. ve 5 ve 15. sıralardaki numaralar ise o tarihte Emniyet Genel Müdür Yardımcısı görevinde bulunan Emin Arslan'a aittir.

İletişimin Dinlenmesi Kararı

Süphelinin Kimliği 2. Sabri Uzun isimli şahıs (0505 561 11 **) numaralı, Sabri Uzun adına, Sabri Uzun Yukarı Ayrancı, Hoşdere Cd. Reşat Nuri Sk. No:85/3 06000 Çankaya-Ankara Türkiye adresine, 0533 735 49 ** Numaralı, Sabri Uzun adına, Reşat Nuri Sk. No: 85/3 Yukarı Ayrancı/Çankaya/Ankara adresine kayıtlı telefonları kullanır.

3. Emin Arslan isimli şahıs (050554006**) numaralı, Emin Arslan adına, Emin Arslan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, Emniyet Genel Müdürlüğü 06420 Çankaya-Ankara Türkiye adresine kayıtlı, 0312 489 12 ** Numaralı Emin Arslan adına, Ahlatlıbel Mh. 1844 Cd. Güneykent Sitesi No: 39/Ahlatlıbel Çankaya/Ankara adresine, 0532 215 36 ** Numaralı, Emin Arslan adına, Güneykent Sit. No: 54. Cd. No: 39 Tepeköy Mevkii Gölbaşı/ Ankara adresine kayıtlı telefonları kullanır.

Bu karar tablolarından da anlaşılacağı üzere Emniyet Müdürü Sabri Uzun'un oturduğu Emniyet Genel Müdürlüğü lojmanı, dinlenen telefonun fatura adresidir.

Emin Arslan'ın telefonunun fatura adresinin ise Emniyet Genel Müdürlüğü olduğu görülmektedir.

Böyle olmasına rağmen, zamanın Emniyet Genel Müdürü'ne ve zamanın İstanbul İl Emniyet Müdürü'ne bilgi verilmemiştir.

Bu durum bir çete mantığını çağrıştırmaktadır. İlginç bir konu da mahkeme kararının 10/3/2011, Savcılık yazısının 10/3/2011 ve İl Emniyet Müdür Yardımcısı'nın imzaladığı üst yazının da 10/3/2011 tarihli olmalarıdır. Her üç yazıyı da (sanki) polis hazırlayıp, savcıya ve hâkime imzalatmış görünmektedir.

IV. KARAR ÖRNEĞİ:

Karar veren mahkeme: İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi

Karar No: 2011/2022

Hâkim: Mehmet Karababa

Karar Tarihi: 06.6.2011

Karar Talep Eden Yer: İstanbul Organize Suç. Şb. Müdürlüğü Sayı: 645

Karar Talebini İmzalayan: Mutlu Ekizoğlu yerine Nazmi Ardıç/06.6.2011

Örgütsel Faaliyet Alanı: Organize Suç Örgütü

Telefon Dinlemenin Kapsamı: İletişimin tespiti, dinlenilmesi, kayda alınması, detay sorgularının yapılması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi, ayrıca Sabri Uzun'a ait IMEI adresi, Emin Arslan'a ait IMEI adresi, Avukat Turgut Kazan'a ve Gazeteci Toygun Atilla'ya ait IMEI adreslerinin, gelen elektronik iletilerin ve Messenger'ların 3 ay süre ile izlenmesi.

Dinleme Tedbirine Başvurulmasının Gerekçesi: Ergenekon. İddia olunan Ergenekon isimli yapılanmanın hiyerarşik bir yapıya ve çok katı bir disiplin içerisinde hücre yapılanmasında olması ve bu sebepten ötürü örgüt üyelerinin sadece kendi bilmeleri gereken kimselerle irtibatlı olabilmelerine izin verilmesi ve örgütün diğer üyelerini tanımalarına izin verilmemesi, örgütün amaçları doğrultusunda kamuoyunda infiale sebep olabilecek nitelikte eylemler gerçekleştirebilecek kadar tehlikede olması ve fiziki takip, tarassut ya da gizli görevli kullanma gibi tedbirlerle bu terör örgütünün yapısının deşifre edilmesi ile işlemiş oldukları suçun delilleri ile birlikte ortaya çıkarılmasının mümkün olmamasından dolayı iletişimin dinlenmesine karar verilmesi talep edilmiştir.

S.N	Hedef No	Takip Eden Birim	Suç Konusu	Karar Veren Mahkeme	Tedbirin Türü
1	050556111**	Organize Şb.	Suç Örgütü	İstanbul 12. A.C.M.	Uzatma
2	053373549**			" " "	
3	050554006**				
4	053221536**				

22 sabriuzun28@hotmail.com

23 emin@arslan.net

24 kazan@turgutkazan.av.tr

25 tatilla @hurriyet.com.tr

Kararda adları geçen:

2. sırada Sabri Uzun isimli şahıs (0505 561 11 ** numaralı, Sabri Uzun adına Sabri Uzun, Yukarı Ayrancı Hoşdere Cd. Reşat Nuri Sk. No:85/3 06000 Çankaya-Ankara Türkiye adresine, 0312 442 17 09 numaraları Emniyet Genel Müdürlüğü adına Ayrancı

Mh. Reşat Nuri Sk. No: 7041 Aoa/15 Pa Çankaya/ Ankara adresine 0533 735 49 ** numaralı, Sabri Uzun adına Reşat Nuri Sk. No:85/3 Yukarı Ayrancı Çankaya-Ankara adresine kayıtlı telefonlar ile sabriuzun28@hotmail.com isimli E-Posta adresini kullanır.

3. Emin Arslan isimli şahıs (0505 540 06 ** numaralı, Emin Arslan adına, Emin Arslan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emniyet Genel Müdürlüğü 06420 Çankaya-Ankara-Türkiye adresine kayıtlı, 0312 489 12 ** numaralı Emin Arslan adına, Ahlatlıbel Mah. 1844 Cd. Güneykent Sit. No:39/Ahlatlıbel Çankaya-Ankara adresine, 0532 215 36 ** numaralı, Emin Arslan adına, Güneykent Sit. 54. Cad. No:39 Tepeköy Mevkii Gölbaşı-Ankara adresine kayıtlı telefonlar ile emin@arslan.net isimli E-Posta adresini kullanır.

5. Turgut Kazan isimli şahıs...

6. Toygun Atilla isimli şahıs...

Yukarıdaki diğer kararlarda olduğu gibi bu kararda polisin yazısı 6 Haziran 2011, Savcı Cihan Kansız'ın yazısı 6 Haziran 2011 ve Hâkim Mehmet Karababa'nın kararı 6 Haziran 2011 tarihli olup hepsinin bir elden çıktığı izlenimi vermektedir.

V. KARAR ÖRNEĞİ

Karar veren mahkeme: 14. Ağır Ceza Mahkemesi

Karar No: 2011/437

Hâkim: Resul Çakır

Karar Tarihi: 10.3.2011

Karar Talep Eden Yer: İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü

Sayı: 140404

Karar Talebini İmzalayan: Erol Demirhan İstihbarat Şube Müdürü / 10.3.2011

Örgütsel Faaliyet Alanı: Ergenekon Örgütü

Telefon Dinlemenin Kapsamı: İletişimin dinlenmesi tespit edilmesi, izlenmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi, kayda alınması, irtibatta olduğu anlaşılan şüphelilerin teknik araçlarla izlenilmesi

Dinleme Tedbirine Başvurulmasının Gerekçesi: Ergenekon Örgütü kapsamında devletin birliğini bozmak, görevlerini kısmen ya da tamamen engellemeye teşebbüs etmek, halkı silahlı isyana tahrik etmek, ülke ekonomisi ile ulusal güvenliğe zarar vermek, cebir ve şiddet yoluyla haksız ekonomik çıkar sağlamak gibi amaçları bulunan ve terör örgütü olduğu iddia olunan Ergenekon isimli yapılanma/oluşum içerisinde yer aldıklarından, yönetici veya üye olduklarından veya bu şahıslar ile örgütsel olarak üst ve alt ilişkilerinin bulunabileceğinden şüphelenilen aşağıda belirtilen iletişim araçlarını kullandıkları değerlendirilen şahısların... dinlenmesi

Belirtilen kişilerin iletişim araçlarının dinlenmesi, tespit edilmesi, izlenmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi, irtibatta oldukları şahısların izlenmesi talep edilmiştir.

4 Sabri Uzun	Gsm	****61118*	
Ergenekon Örgütü Kapsamında		R-15	Y3447305

İletişime müdahale talep formunu dolduran şahıslardan Mesut Yılmaz, Giresunlu olup, gelecek görevlere daha iyi yetiştirilmesi için takip ettiğim bir hemşerimdir. Hakkımda Ergenekon Örgütü kapsamında devletin birliğini bozmak şüphesiyle telefonumu dinlemek için talep formu hazırlaması bir karakter meselesidir. En doğru kararı okuyucular verecektir.

BÖLÜM 10

GÜNEYDOĞU'DA BİR CİNAYET

Latif Erdoğan'ın Cemaat'ten Dışlanması

Fethullah Gülen Cemaati'nin en önde gelen güvenilir elemanlarından Latif Erdoğan, 2006 yılının ilkbahar aylarında, Cemaat karar vericileri tarafından cezalandırılmış, uzaklaştırılmış, dışlanmıştı.

Cemaat kültüründe bu tür dışlanmaya, "şefkat tokadı" denilir.

Tam bu sırada, Ankara'dan gelen bir emirle, İstanbul İstihbarat Şubesi tarafından, hileli yöntemlerle gerekli mahkeme kararı alınarak, Latif Erdoğan'ın telefonları dinlemeye alındı.

Bu dönemde Latif Erdoğan, Harun Tokak isimli arkadaşına yalvarıp yakararak yardım dilemiş; kendisini Fethullah Gülen'e götürüp, af dilemesine yardımcı olmasını istemişti. Sonunda Harun Tokak, Latif Erdoğan'a tarih ve saat belirterek İstanbul Atatürk Havalimanı'nda buluşup birlikte ABD'ye Pensilvanya'ya gitme sözü verdi.

O saatte havalimanına giden Erdoğan, uçağın kalkmış olduğunu öğrendiğinde, morali çok bozuldu.

Bu olaydan sonra Erdoğan bir ara kendisini affettirmiş gibi göründü.

Latif Erdoğan'ın telefonu, Cemaat'e dair sır niteliğindeki önemli bilgileri, devletin adli ve idari makamlarına ifşa edebileceği şüphesiyle dinlenmişti. Cemaat içindeki bu kavga, kendilerini ilgilendirir, polisi neden ilgilendirsin ki?

Anlaşılan şu ki Cemaat'in sıkıntısını bertaraf etmekle görevlendirilen Cemaatçi polisler, bu iç çatışmanın yapıya zarar vermemesi için yoğun çaba göstermiş. Peki, Cemaat içinde böyle bir sıkıntı olduğunu hangi Cemaat yöneticisi, hangi istihbarat polisine bildirmiş olabilir? İstihbarat polisinin, Cemaat'in emrine girip, onların taleplerini yerine getirmeleri için hangi makamdaki, hangi rütbeli karar vermiştir?

Latif Erdoğan bir süre Cemaat'e yakın bir gazetede köşe yazarlığı yaptı. Onun telefonunu dinleten Cemaatçi Emniyet Müdürü de, Anayasa'nın kendisine verdiği üniformayı (maske gibi) giymeye devam etti!

Ancak Latif Erdoğan bugün tekrar Cemaat'ten dışlanmış durumda ve de "konuşmaya", televizyonlara çıkıp bildiklerini anlatmaya başladı.

Bildiğim kadarıyla Harun Tokak, Ahmet Kara gibi, Cemaat içinde "büyük ağabeyler" olarak sıfatlandırılan eski imamlar da dışlanmış ve "şefkat tokadı" yemiş durumdalar.

Hanefi Avcı, Eylül 2010'da mülkiye müfettişlerine verdiği ifadesinde şunları söylemişti:

> Kitabımın 570. sayfasında, 18. maddede belirtilen Cemaat'in kendi elemanlarını dinlediği, telefon detaylarına baktığı konusunda anlatılan Cemaat büyüklerinden birisinin de Latif Erdoğan olduğu, Cemaat'in Emniyet'ten sorumlu imamı Ömer kod Osman Hilmi Özdil'in isteği üzerine İstihbarat Daire Başkan yardımcısının talimatı ile İstanbul İstihbarat Şubesi'nce dinlendiğini güvenilir kaynaklardan öğrendim, araştırıldığında bu durum ispatlanacak durumdadır.

Avcı'nın ifade verdiği tarihten bugüne kadar, "araştırıldığında ispatlanacak durumdadır" sözünün gereğini o mülkiye müfettişleri yapmamışlardır; hiçbir makam sahibi de "neden yapmadınız?" dememiştir.

Çünkü Cemaat'ten korkmuşlardır!

Cemaat'in Emniyet Yapılanmasındaki Polis Anlatıyor

İstanbul Paşakapısı Cezaevi'nde tutuklu kaldıkları dönemde Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, şube müdürleri Mustafa Aral ve Murat Nemutlu'ya bir başka tutuklunun verdiği bazı bilgileri hayli inandırıcı bulmuştum. Aşağıda aynen aktarıyorum.

HUKUKİ DURUMUM:

1) 2004 yılında İstanbul Beşiktaş 14. ACM'de yargılandım. Mayıs 2008'de Görevi Kötüye Kullanma, Görevi İhmal ve Suçu Bildirmemek suçlarından toplam 24 ay ceza aldım. Dosya şu an Yargıtay'da ancak dosya numarasını bilmiyorum. İstanbul 14. ACM dosya numaram 2004/224'tü.

Ayrıca T.C. Kimlik No: .....

2) Şu anki hukuki durumum: Büyükçekmece Savcılığının 2009/4893 Haz. dosyasına kayden 24.05.2009 günü Nöbetçi Mahkemece tutuklandım. Dosyam (Fezleke) 16.12.2009 günü Bakırköy ACM Hazırlık Savcılığına intikal ettirildi. Takip edebildiğim kadarıyla hakkımdaki bütün suçlamalara takipsizlik verildi. Yalnız "Nitelikli Dolandırıcılıktan" ilgili dava açılacak. Önümüzdeki günlerde yargılanacağım mahkemem ve duruşma tarihim belli olacak. Eğer dosya takip edilirse en fazla bir ay içinde mahkemeye çıkabiliriz.

TSK:

Cemaat, ülkedeki mevcut anayasal düzeni yıkmak, yerine

şer'i esaslara dayalı ideolojik İslam devleti kurabilmenin (Bu maskelemeyle ülkeyi bölüp, parçalayabilmenin) TSK'yı içerden ele geçirerek işlevsiz hale getirmeden mümkün olmadığını çok önceden fark etmiş ve TSK'ya sistematik bir şekilde sızmıştır. 80'li yılların başında gizliliğe o kadar önem atfetmeyen Cemaat, özellikle askeri okullardan "irticai faaliyetler" kapsamında birçok mensubunun uzaklaştırılması neticesi strateji değiştirmiş ve hücre yapılanmasına geçmiş, netice olarak da 80'li yılların ikinci yarısı ve 90'lı yılların başlarında TSK içinde hızla ve sinsice yerleşmiş. Maalesef bu yıllarda irticai faaliyetlere karıştıkları tespit edilen ve YAŞ Kararları ile TSK'dan ilişiği kesilen personel içerisinde Cemaat mensupları deşifre edilip, TSK'dan koparılamamıştır. Bunu başarabilmek için Cemaat'in stratejisi şunlar olmuştur.

1) Bulundukları semtte zeki ve yetenekli olup, ailesi Cemaat mensubu olmayan mütedeyyin ve Sünni ailelere mensup, fakir veya orta gelir düzeyinde çocuk ve gençlerin tespit edilip, ders çalıştırma bahanesiyle kazanılıp, askeri okullara kanalize edilmeleri.

2) Bu şekilde askeri okula yerleştirilen çocukların hücre yapılanmasına dahil edilerek, stratejik ve ideolojik eğitimlerinin tamamlanması. Bu aşamada askeri öğrenci onu okula hazırlayan "abisini" tanır. Cemaat'e bağlı diğer öğrencilerle tanıştırılmazlar. Koskoca okulda Cemaat mensubu olarak bir tek kendisinin olduğunu sanır. Mezun olup Kıta'ya katıldığında Cemaat mensubu olarak kimseyle tanıştırılmaz. Sorumlusu olan "abisi" tayin olduğu bütün şehirlere peşinden gelir ve irtibatı hücre olarak devam eder.

3) Cemaat mensubu subay, ailesi Cemaat mensubu olmayan ama kendisi ideolojik olarak Cemaat'e bağlı üniversite mezunu ve devlet memuru olan (muhtemelen öğretmen, hem-

şire v.s) başı açık ve sosyal yaşantı olarak açık vermeyecek Cemaat mensubu kızlarla evlendirilir.

4) Cemaat mensubu subaya deşifre olmaması için her türlü ruhsat verilmiştir. Devreleri veya çalışma arkadaşları ya da üstleriyle birlikte içki içebilir, hovardalık edebilir. Eşiyle ordevindeki resepsiyonlara katılabilir.

5) Askeri okulda ve askeri birliklerde alenen aptes alıp, namaz kılmaz. Ama beş vakit namazını da kılması gerekir. Bilhassa askeri öğrenciler, kamera takip sistemlerine karşı lavabolarda aptes almaz, helada taharet musluğundan aptesini alır. Etüt saatlerinde uyuma numarasıyla gözlerini kapatır ve "Hasta Namazı" denilen şekilde, oturduğu sandalyesinden "hayal ederek" namazını kılar. Göreve başlamış subaylar akşam eve gittiklerinde, vakitleri "Cem" ederek toptan kılarlar. Fethullah Hoca askeri öğrencilere çok önem atfetmekte ve onlara gönderdiği mesajlarda "İslam için çok önemli görev yaptıklarını, kendisinin onların yerinde olmayı ne kadar istediğini, zor şartlar altında kıldıkları namazın sahabelerin kıldığı namaza eşit olduğunu" söyler, övücü ve gayretlendirici mesajlar gönderir.

Cemaat'in, mensuplarını ve faaliyetlerini daha etkin bir şekilde takip edip yönlendirmek adına, sorumlular tarafından küçük kâğıt parçalarına yazılmış olan notlardan oluşan örgütsel dokümanları ve her meslek grubundan mensuplarına ait kişisel verilerin kaydının tutulduğu çok gizli bir arşivi vardır. Bu arşivde ülkenin ve dünyanın birçok yerinden gelen dokümanlar görevlilerce bilgisayar ortamına geçirilir. Örneği, ancak Hizbullah örgütünde olan bu arşivin yeri çok az kişi tarafından bilinir. Özellikle Süleyman Uysal'ın etkin ve hassas takibi neticesi bu arşive ulaşılabilir.

EMNİYET :

Cemil C.:

İzmir Grup'da Emniyet Amiri iken ve Batman Grup'da Şube Müdürü iken beş yıl aralıksız beraber çalıştık. Kendisi İlahiyat mezunudur. Cemaat'in en çok güvendiği müdürlerdendir. Konya'da öğrencilik yıllarında şu an *Zaman* gazetesi yazarı olan Fethullah Hoca'nın özel yetiştirdiği talebelerinden Abdullah Aymaz'ın şoförlüğünü yapmıştır. Kendisi gibi Konya İlahiyat'tan mezun olan, Cemaat'ten Ahmet A.'da aynı dönemde Batman'da TEM Şube Müdürü olarak görev yapmıştı.

Bu ikisi beraber birçok yasadışı iş yaptılar. Bu işleri yaparken de benim gibi Cemaat mensubu olan memurlara yaptırdılar. Bunlardan bazıları;

1) Hizbullah mensubu Cevzet Soysal'ın, kaçırılıp infaz edilmesi ve Beşiri kırsalında gömülmesi.

Cemil C. ile Ahmet A., Hizbullah örgütüne karşı İstihbarat'tan ve TEM Sorgu'dan karma bir ekip kurdular. Adını da "Faili Meçhulleri Araştırma Ekibi" koydular. Bu ekipte İstihbarat'tan ben, Ömer K. ve Aydın M. yer aldık. Üçümüz de, aynı zamanda Cemaat mensubuyduk. Başımızda C Büro Amiri olan (Şu an Hatay İstihbarat Şb. Md.) vardı. O da Fethullahçıydı. TEM Sorgu'dan da Muammer Komiser (2004'te Balıkesir KOM Şb.Md V.) Bilal, Cem ve İbrahim isimli polisler vardı.

Cevzet Soysal isimli Hizbullahçıyı 1999 yılında Batman Pınarbaşı Mahallesi'ndeki evinin önünden, çalıştığı TPAO'ya gitmek üzere servis beklerken ben, Ömer ve Aydın kendimizi JİTEM görevlisi olarak tanıtarak (Böyle söylememizi Cemil Müdür istiyordu. Yaşadışı işlerde hep kendimizi JİTEM'ci olarak tanıtmamızı söylüyordu) arabaya bindirip kaçırdık. Kırsal alanda Muammer Komiser'in ekibine teslim ettik. Bahçelievler Mahallesi'nde Polis Cem'in evine götürdüler. Geceleri kırsala

götürüp, işkenceyle sorguluyorlardı. En son Cemil ve Ahmet Müdür'ün talimatı ile Bilal tarafından boynu kırılmak suretiyle infaz edildi ve Beşiri kırsalına gömüldü.

2) Sofi Sıddık Öz isimli Hizbullahçıyı da aynı yöntemle kaçırıp Polis Cem'in evinde sorgulamak üzere kapattık. Şahıs, bir fırsatını bulup kaçtı. Örgüte, "Beni JİTEM kaçırdı. Ben de ellerinden kaçtım" dedi. Örgüt, "O kadar askerin arasından kaçamazsın. Sen ajansın" deyip şahsı infaz etti.

3) Kâzım Uysal isimli örgüt mensubunu da aynı yöntemle kaçırıp bir ay boyunca illegal sorgu yaptık.

4) 2001 yılında Başkanlık'tan şubemize tayin olan Ahmet Metin T. isimli Başkomiser, Cemil Müdür'ün talimatıyla sırf Fethullah Hoca ve Fethullahçılara küfür ettiği için, denetlemeye gelen Niyazi Öymen'e "Bize küfürlü konuşuyor, moral motivasyonumuzu bozuyor" diye şikâyet edildi ve şubeden atıldı.

5) 2002 yılında C Masası Amiri Komiser Engin Akpınar, Kolej ve Akademi'de Fethullahçıyken mesleğe girdikten sonra ayrılması; ayrıca yine şubede görevli olan eşi Hamiyet Akpınar'ın Fethullah Hoca için ileri-geri konuşması sebebiyle, Bursa-Gemlik'te, izindeyken bir akrabasının düğününde havaya ateş açması bahane edilerek mıntıka karakoluna gönderildi ve İstihbarat hizmetlerinden çıkartıldı.

1998 yılında Siirt Grup'ta çalışan Şaban isimli Fethullahçı polis memuru, eşinin Şube Müdür Vekili Başkomiser Mehmet Çavuş'la ilişkisi olduğu için İstihbarat'tan çıkartıldı ve Erzincan'a sürgün edildi. Şaban da Siirt İstihbarat'taki Fethullahçı yapılanmayı Başkanlığa, MİT Müsteşarlığı'na ve Genelkurmay Başkanlığı'na isimsiz-imzasız mektupla deşifre etti.

İrfan ... (KomiserYrd.), Mahmut S., Davut K., Ahmet T. ve Ömer ... isimli polis memurları hakkındaki soruşturma için, Necmettin E. isimli F Tipi Müdür gönderildi ve soruşturmayı örtbas etti.

Şaban ... uzun yıllar Başkanlık'ta görev yaptı. Başkanlık'taki yapılanmayı benden daha iyi bilir. Hatta çocukluk yıllarından beri Cemaat'in içindedir. Kendisi İstanbullu Boşnak asıllıdır. Ayrıca Boşnakça bildiği için Bosna'da iki yıl görev yaptı. Kendisine ben yanaşırsam konuşmasını sağlarım.

Bir Polis Cemaat'i Anlatıyor (2009)

1993 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda polis memuru olarak memuriyete başladım. Sırasıyla Ankara, Siirt, Batman ve Edirne Emniyet Müdürlüklerinde görev yaptım. 2004 yılında Edirne İl Jandarma Komutanlığı'nın yapmış olduğu bir operasyonda, muhbirimden elde etmiş olduğum silahla ilgili olarak gözaltına alınıp tutuklandım. Bilahare, 2005 yılında EGM Yüksek Disiplin Kurulu'nca meslekten çıkarma cezasıyla tecziye edildim.

1998 yılında Batman ilinde görevliyken, kamuoyunda Fethullahçılar olarak bilinen Nur Cemaati-Fethullah Gülen grubuyla tanıştım ve bu grubun Emniyet içerisindeki İstihbarat yapılanmasına dahil edildim. Bilahare, bu Cemaat içerisinde İstihbarat Şubesi İmamlığına (Şube Sorumlusu) kadar yükseldim. Bu sayede Fethullahçı yapılanmanın Emniyet ve sivil üst düzey yöneticileriyle tanıştım ve birlikte faaliyet gösterdim.

Bu Cemaat'e milli ve manevi duygularım istismar edilerek dahil edildim. Ancak şu an Cemaat'in ülkenin en hassas ve etkili kurumlarına başarıyla sızdığını ama Cemaat'in bize anlatıldığı gibi Allah'ın dinine değil de Amerika ve İsrail devletleri hesabına, dolayısıyla bu ülkelerin İstihbarat örgütlerinin güdümünde devletimizi yıkmak ve parçalamak üzere hareket ettiğinin farkına vardım.

Başta kendi geleceğim olmak üzere devletimin bekaasını tehlikede gördüğüm için bu Cemaat'le ilgili bildiklerimi size an-

latmak, gerekirse gizli tanık ve gerekirse mahkemede şahit olmak da dahil olmak üzere, üzerime düşen her türlü fedakârlığı yapmaya hazır olduğumu belirtmek isterim. Bunu yaparken de maddi hiçbir beklentim yoktur. Yalnız eşim ve çocuklarımın güvenliklerinin sağlanması benim için yeterlidir. Bir de Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde yeni kurulan Tanık Koruma Dairesi'nin bütün personelinin Fethullahçılardan oluştuğunu söylemek isterim.

Konuya Cemaat'in ideolojisi, yapılanması, ışık evleri vs. herkesin bildiği şeylerle başlamak istemiyorum. Gerekirse bunlarla ilgili de bilgi sunarım. Ama şu an konuyu gereksiz uzatmak ve dağıtmak istemiyorum.

Cemaat'in Türkiye İmamı

Süleyman U.: 1.80 boylarında, esmer, zayıf, kır saçlı ve düzgün kır bıyıklı, 50 yaşlarında, muhtemelen İç Anadolu bölgemizden. İstanbul'da ikamet eder. Ayda bir iki kez Amerika'ya gider, Fethullah Gülen ile direkt görüşür. Gerekli direktifleri alır ve uygular.

Ali Ç.: Avukat. İstanbul Aksaray'da Vatan Hastanesi karşısında bürosu var. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Bölge Avukatı, Süleyman U.'nın kuryesi. Ergenekon Savcısı Öz'le ailece görüşür. 2004 yılında tutuklandığımda Süleyman U. avukatlığımı yapması için bana göndermişti. Savcı Öz, benim yargılandığım 14. ACM savcısı olarak atandığında tahliyemi talep ettirmişti. İstanbul Emniyeti'nin de avukatlığını yaptığı için, dikkat çekmeden adliye ve emniyete girip çıkmaktadır. İstanbul Emniyeti'nde Ergenekon operasyonunu yürüten İstihbarat Şube'den sorumlu Ali Fuat Y., TEM ve Organize'den sorumlu Mutlu E. isimli Fethullahçı Emniyet Müdür Yardımcıları ile direkt görüşür. Dolayısıyla Süleyman U.'nun verdiği direktifleri

savcılara ve Emniyet'e iletir. Bunların taleplerini de Süleyman U.'ya ulaştırır.

Marmara Bölge Sorumlusu (İmamı)

Enver Hoca: İstanbul'da ikamet eder. Öğretmen.

Murat Hoca: Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni, 9 Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu. İstanbul'da bir okulda öğretmen. Daha önce Edirne'de İstihbarat, TEM ve KOM şubelerinin sorumlusuydu. Edirne Ticaret Lisesi'nde öğretmenken ben tutuklandıktan sonra 2004 yılı sonlarında İstanbul'a tayin oldu. 1.70 boylarında, esmer, zayıf, Hatay Yayladağ nüfusuna kayıtlı, 1972 doğumlu. Nazmi isminde bir abisi polis. Şu an Enver Hoca'ya bağlı olarak, İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat, TEM ve Organize Şubelerindeki Fethullahçı personelin sorumlusu.

Muhsin kod Mustafa Hoca: Tekirdağ Emniyet Sorumlusu, Tekirdağ .... Lisesi'nde Teknik Ders Öğretmeni, 2003 yılına kadar Batman Emniyet sorumlusuydu. İzmir .....'li, 40-42 yaşlarında,1.75 boylarında, sarışın, gözlüklü.

Adil: Edirne Emniyet sorumlusu. Edirne'de T... Bulvarı üzerinde Orduevi'ne varmadan ..... bayiliği olan dükkânı var. Aslen Malatyalı, esmer, 1.70 boylarında, gözlüklü.

İç Anadolu Bölge Sorumlusu

Abdullah kod Cengiz İ.: Aslen Batman-S....lu, Arap orijinli, 45-50 yaşlarında, 1.65 boylarında, Ankara Mamak'ta bir lisede tarih öğretmeni, daha önce Akdeniz Bölge sorumlusuydu. Adana ... Okulu'nda tarih öğretmeniydi. 2007 yılında Ankara'ya tayin oldu. Aynı yıl Mamak'ta kendi adına daire satın aldı. Emniyet Genel Müdürlüğü veAnkara Emniyet Müdürlüğü'ndeki üst düzey Emniyet müdürleri ile direkt görüşür.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Sorumlusu

Bahattin K.: Van'da okul müdürü, aslen Urfalı, kardeşi Fatih K., Hatay İstihbarat Şube Müdürü. Ayda bir ABD'ye gider. Fethullah Hoca ile direkt görüşür.

Duran.... Batman Emniyeti İstihbarat ve Terörle Mücadele-TEM Şube Sorumlusu. Batman .....'da makina mühendisi, Lojmanları'nda ikamet eder. Kahramanmaraşlı, 1.80 boylarında, beyaz tenli, zayıf, gözlüklü, saçları önden dökük.

Cemaat'in Kasaları

Beşir B.: Aslen Mardin Midyatlı. Batman'da B..... Şti'nin sahibi. Ayrıca Batman Devlet Hastanesi ile Askeri Havaalanı arasında .... Bayii. Özellikle Türki cumhuriyetlerde Cemaat vasıtasıyla petrol ithalatı ve nakliyesi yapar. Cemaat'in kasasıdır. Hesap hareketleri izlenirse ülke içerisinde himmet, bağış vb. adı altında toplanan paraların bir kısmı bu şahıs üzerinden ülke dışına çıkarılır.

Hacı Murat: Aslen Siirtli, Arap orijinli. ABD'de ikamet eder. Gülen'in sağ koludur. Cemaat'in yurtdışındaki kasasıdır. ABD'de oto galeri ve marketler zinciri açarak Cemaat'in parasını değerlendirir veya batırır. 1.75 boylarında, beyaz tenli, hafif kilolu, Türkçeyi Arap aksanıyla konuşur.

Cemaat'in Sahte Doküman Hazırlamakta Kullandığı Uzman Personel

Nuri U.: Başkomiser, İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görevli. Daha önce Batman'da görevliydi. Daha önce de İstihbarat Daire Başkanlığı Mutemedi'ydi. Polis memurluğundan terfi etti. Kırıkkale Çelebi nüfusuna kayıtlı, B.....'te oturur.

Ömer K.: Polis memuru. İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görevli. Aslen Kütahyalı. 1.75 boylarında, sarışın, kel, Keçiören'de oturur.

Abdülvahit T.: Polis memuru. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube'de görevli. Ankaralı, 1.80 boylarında, sarışın, yeşil gözlü.

Bunlar Ocak 2002'de Batman'da Hizbullah örgütüne yönelik yapılan operasyonda hücre evine kendileri doküman hazırlayıp koydular. Operasyonun ülke çapında ses getirmesini istiyorlardı. Kamuoyunu aylarca meşgul eden "ıslak imza" operasyonuyla ilgileri vardır.

Beraber Faaliyet Gösterdiğim Fethullahçı Üst Düzey İstihbaratçılar

Ahmet Zeki G.: Teşkilatta "Ayzek" lakabıyla bilinir. Ankara Polis Koleji'nde sınıf komiserliği yaptı. Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürlüğü ve İstihbarat Daire Başkan Yardımcılığı yaptı. Diyarbakır İstihbarat Şube'de yaşanan Ülkücü-Fethullahçı sürtüşmesinde, Fethullahçıları, Emniyet Müdürü Gaffar Okkan vasıtasıyla uzaklaştıran Şube Müdürü Ali Doğan Uludağ'ın yerine, Gaffar Okkan şehit edildikten sonra şube müdürü oldu. Ülkücü personeli şubeden uzaklaştırdı.

A. Falakalı: İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı

S. Korkmaz: İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı idi. Mardin Şube Müdürlüğü yaptı. Suikasta kurban giden Necip Hablemitoğlu'nun *Fethullah'ın Copları* adlı kitabında adı geçer.[1]

Basri A.: İstihbarat Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürü iken Telekomünikasyon Başkanlığı-TİB'e atandı. Şu an TİB'de görevli.

Selat Ö.: Şube Müdürü. Ankara Emniyet İstihbarat Şube'de görevli Komiser iken, Fethullahçıları takip etmekle görevlendirilen ekibin içine sızarak kamuoyunda "Telekulak Skandalı" olarak bilinen Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak ve ekibini tasfiye ettiren Fethullahçı.

1 2001'de Su Yay.'dan çıkan *Fethullah'ın Copları*'nın yazarı Zübeyir Kındıra'dır.

Cemil C.: Batman ve Aydın İstihbarat Şube Müdürlükleri yaptı. Şu an Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele-KOM Dairesi Başkan Yardımcısı'dır. İlahiyat Fakültesi mezunu, öğrencilik yıllarında, *Zaman* gazetesi yazarı olan, Fethullah Gülen'in en güvendiği isimlerden Abdullah Aymaz'ın şoförlüğünü yapmış. Batman'da görevli iken JİTEM'ci Yüzbaşı veya Binbaşı Aşkın isimli subaydan, askeriyeyle ilgili, özellikle eşi kapalı veya örtülü personel hakkında Genelkurmay'dan gelen yazılarla ilgili bilgi alıyordu.

Fatih K.: Hatay İstihbarat Şube Müdürü.

Hasan Ali O.: İzmir İstihbarat Şube Müdürü.

Osman K.: Komiser. İzmir İstihbarat Şube'nin İmamı, çocukluğundan beri Cemaat'in içinde çok sevilen ve sayılan sözü geçen birisi

Hasan P.: Ankara İstihbarat Şube'nin İmamı. Gaffar Okkan suikastında Diyarbakır İstihbarat Şubesi'nin Hizbullah Masası'nda görevliydi. Ülkücü-Fethullahçı çatışması çerçevesinde muhbirleri vasıtasıyla örgüte güvenlik zafiyetini sızdıranlardan. Yani herkese "Bu iş ülkücü görevlilerin zafiyeti sebebiyle oldu" diyerek Fethullahçı personeli kurtardı.

Şammaz D.: İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda Şube Müdürlüğü yaptı. Daha sonra İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı yaptı. Şu an Rize Emniyet Müdürü.

Ahmet A.: İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı.

Mutlu E.: Komiser Yardımcılığı'ndan beri İstihbarat Dairesi Başkanlığı Personel Şubesi Müdürlüğü'ne kadar yükseldi. Fethullahçıların İstihbarat'a sızmasında çok etkili oldu, kilit rol oynadı. İstihbarat Dairesi'nde iken İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğüne tayin olmasında Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Ahmet P. çok uğraştı, referans oldu. İstanbul'da Terörle Mücadele Şubesi

Müdürlüğü yaptı. Şu an TEM ve Organize'den sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı'dır. Ergenekon operasyonunun planlayıcısı ve uygulayıcılarından! Cemaat'in çok güvendiği bir isim.

Ali Fuat Y.: Komiserliğinden beri İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda çalıştı. En son İstanbul İstihbarat Şube Müdürü iken İstihbarat'tan Sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı'na terfi ettirildi. Ergenekon'un planlayıcısı ve uygulayıcılarından. Fethullahçı olmayan ve Cemaat'e zarar verebilecek üst düzey Emniyet görevlilerini Mutlu E. ile beraber bir kulp takarak gözaltına alıp, Beşiktaş'taki Engizisyon Mahkemesi'ne tutuklattırırlar.

İlginizi çekebileceğini umduğum bu bilgileri samimiyetimi göstermesi açısından burada yazdım. Daha teferruatlı ve geniş bilgiyi (Cemaatin Ordu Yapılanması dahil) bizzat sunmak isterim. Devletimizin bekaası ve çocuklarımın geleceği için sonuna kadar varım. Saygılarımla...

Bu notu yazan kişi, İstihbarat Daire Başkanlığı'nda polis memuru olarak göreve başlamış, 2. ve 1. bölgelerde değişik illerde görev yaptığını ifade etmiştir. X memur bize tamamen kendi iradesiyle bazı kurumlardaki F Tipi yapılanmayla ilgili bilgileri gizli bir şekilde yazmıştır.

Bu kapsamda yazılı bilgiler tamamen kendi cümle ve anlatımlarıyla hiçbir ekleme ya da yorum yapılmadan aktarılmıştır.

Ben, kendisini tanıyorum. Yazdıklarının doğru olduğu kanısındayım. Anlattıklarının yüzde onunun yalan olduğuna, intikam alma duygusuyla yazdığına inanıyorum. Adli sorumluluk doğmaması için ad ve soyadları ben kısalttım. Hem kişileri karalamamak, hem tazminat yükümlülüğü yaratmamak hem de Terörle Mücadele Kanunu çerçevesinde kendimi sorumlu duruma düşürmemek istedim.

Cevzet Soysal'ın Öldürülmesi ve Diğer Suçlar

Yukarıda anlatılan Cevzet Soysal'ın öldürülmesi konusunda, o tarihte Batman'da görev yapmış kişilerden tamamlayıcı bilgiler almak istedim; alamadım.

Daha sonra internetten bazı bilgiler edindim. Bir haberde Cevzet Soysal'ın eşi Kaside Soysal şunları söylüyordu:

> Eşim sabah işe gitmek için evden çıktı. Kızım kucağımda olduğu halde ben de onunla kapıya kadar çıkmıştım. Baktım ki bir araba evimizin biraz ilerisinde durmuş. Ben de başımı fazla dışarı çıkarmadım. Eşimi arabaya koyduklarını gördüm. Ancak arkadaşları olduklarını düşünmüştüm. Kaçırıldığını gören komşumuz yaklaşık on dakika geçmeden evimize gelip eşimin kaçırıldığını bana söyledi. Ben de, "arabaya koyduklarını gördüm; ama arkadaşları olduğunu sanıyorum" deyince, komşumuz, "Hayır, Cevzet Abi'yi polisler kaçırdı" dedi. Komşumuz olay yerine daha yakındı. Eşiyle beraber Cevzet'i kaçıranların polisler olduğunu görmüşlerdi. Bunun üzerine merak ettik. İşyerine gidip gitmediğini öğrenmek için işyerini aradık ancak işyerine gelmediğini söylediler. Emniyete gittik, bize buraya öyle birinin getirilmediğini söylediler. Sonraki gün tekrar gittik. İfademizi aldılar. Eşimin arkadaşlarının isimlerini vermemizi isteyerek bizlere hakaret ettiler. İfademizi alan memur elindeki dosyayı fırlatarak "Körü körüne gitsin" dedi. O akşam evimize gelerek arama yapıp gittiler. Daha sonra bir kez daha bizleri çağırıp ifademizi aldılar. Bizlere "Ölü de olsa, diri de olsa biz onu bulacağız" dediler. Şu ana kadar da herhangi bir gelişme olmadı.[1]

1 Veysi Demir-M. Salih Özcan, İLKHA. 2009, http://93.89.239.50/~ilkecomtr/haber/on-bir-yildir-kayip-haber-alinamiyor.html)

Görünen o ki, Cemaatçi polisler, adam kaçırmışlar, öldürmüşler, faili meçhul olay yaratmışlardı (1998). Bir süre sonra da yaptıkları Ergenekon Operasyonu'yla (12 Haziran 2007) önce subayları cezaevlerine doldurmuşlar, sonra düzmece delillerle, işledikleri suçları subaylara yıkmaya başlamışlardı.

Örneğin Şırnak Silopi'de, koruculuk yapan Koçero Saluci ve çocuklarını yalancı tanıklığa da bu çerçevede zorlamışlardı. İsterseniz bu konuyla ilgili haberi de hatırlayalım:

> 11 Mart'ta Silopi Cumhuriyet Başsavcılığı'na verdiği dilekçede, Ocak ayı içinde Silopi İlçe Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık Şube Müdürlüğü'nde görevli olan emniyet amiri Halis, polis memuru Mesut, polis memuru Mustafa ile ismini Seyhun veya Seyithan olarak bildiği polis memurlarının, Ergenekon diye bilinen davaya tanıklık yapacak adam aradıklarını, bölgede görev yapan komutanlar ve korucularla ilgili bilgi topladıklarını ve bunlara karşı suçlayıcı ifadeler verecek adamlar bulmaya çalıştıklarını duyduğunu söyledi.
>
> Şubat ayı içinde bu polis memurlarının önce ailesiyle temas kurduğunu öne süren Saluci, "Oğlum Harun ve kardeşim İsa'yı Silopi İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne polis memuru Mesut çağırmış. Onlara 'Operasyonlarla ilgili ne biliyorsunuz, komutanlarınızın işlediği suçlarla ilgili ne biliyorsunuz, baban hangi komutanlarla çalıştı? Telsiziniz var mı? Sizlerin de adı geçiyor. Bize yardımcı olun yoksa sizi de alacaklar' demişler. Ben Ankara'daydım. Geldiğimde durumu oğlum ve kardeşim anlattı."
>
> Kardeşi ve oğluyla temas kuran polis memuru Mesut'un on gün önce kendisiyle irtibata geçtiğini iddia eden Saluci, "Polis memuru Mesut, yanında iki polis memuru ile birlikte Habur yolu üzerindeki işyerime gelerek görüşmek istediğini söyledi"

diye konuştu. Saluci, polis memuru Mesut'un bu görüşmede kendisini yalancı tanıklığa zorladığını öne sürdü. Saluci, "Beni tehdit ederek yalancı tanıklık yapmamı isteyen, yapmadığım takdirde benim de Ergenekon'a dahil edileceğimi söyleyen polislerden ve bunları bana gönderen amirlerinden davacı ve şikâyetçiyim" dedi.[1]

Sonuç şudur:

Cemaatçi polisler, Cevzet Soysal'ı öldürmüş; fail olarak Türk Silahlı Kuvvetleri'nin subaylarını göstermek için de "yalancı tanık" temin etmek istemişlerdir. Böylelikle Ergenekon Davası'ndan tutuklu subayları karalamak amaçlanmıştır.

İstanbul'daki Ergenekon Davası için, Silopi'deki polisin yalancı tanık temin etme peşinde koşması İstanbul Polisi ile Silopi Polisi'nin "ortak bir merkezden" yönetildiğini göstermektedir.

Hakkımdaki İddialar

Aşağıdaki ifade tutanağındaki tanığı yakından tanırım. Kendisiyle on yıldan beri görüşmem. Adının karıştığı bir suçtan dolayı tüm ilişkilerimi kestim. Bu meyanda, ifadesinde bahsettiği Necmettin Emre ve Edirne Emniyet Müdürü Şanal Çakır hakkındaki anlatımlarına katılmıyorum. Hakkımdaki anlatımlarını ise okurların takdirine bırakıyorum.[2]

1 http://www.milliyet.com.tr/Guncel/HaberDetay.aspx?aType=HaberDetayArsiv&KategoriID=24&ArticleID=1072885

2 İfade tutanağı aynen verildiği için bazı anlam ve imla bozukluklarına müdahale etmedim. S. U.

İfade Tutanağı (Tanık İçin)

TANIK: Hulusi CemilAltınlı, Eynesil 1972 doğumlu, Giresun ili Eynesil ilçesi Altınlı nüfusuna kayıtlı, evli, halen Cumhuriyet Mah. Ful sokak No: ..., TC:2977.....

Tanığa CMK'nın 53. Maddesi gereği dinlenmeden önce gerçeği söylemesinin önemi, gerçeği söylememesi halinde yalan tanıklık suçundan dolayı cezalandırılacağı, doğruyu söyleyeceği hususunda yemin edeceği anlatıldı. Tanığa şüpheli ile CMK'nın 45/1 maddesi kapsamında akrabalık bağı varsa tanıklıktan çekilebileceği, CMK'nın 48. Maddesi gereğince kendisi veya yakınları aleyhine sorulara cevap vermeyebileceği bildirildi. Tanıklığa engel hali yok. Yemine engel hali yok. Usulen yemini yaptırıldı.

Soruldu: Ankara C. Başsavcılığının 2010/569 soruşturma sayılı talimatı tarafıma okundu, ben 1993 yılında Samsun Polis Okulu'nu bitirerek Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'na polis memuru olarak atandım. 1994 yılında Siirt Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne atandım. 1997 yılında İzmir Emniyet Müdürlüğü'ne atandım, yine İzmir'de İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne atandım, bu arada uzaktan akrabam olan Sabri Uzun; Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığına atandı. Kendim Ankara'ya Sabri Uzun'a hayırlı olsun ziyaretine gittim. Kendisi ile bir süre sohbet ettik ve güncel konulardan konuştuk, bu sırada bana Fethullah Gülen yapılanmasının emniyete ve özellikle istihbarat birimlerine sızmaya çalıştığını, devletin diğer önemli birimlerine yayıldığını, özellikle Adalet Bakanlığına ve mülkiyeye yayıldığını, daha önceki cemaat ve tarikatların Fethullah Gülen cemaati gibi devleti ele geçirme amacının olmadığını, bu cemaatin devleti ele geçirme amacının olduğunu, arkasında dış istihbarat örgütlerinin olduğunu düşündüğünü, dolayısıyla

Fethullah Gülen cemaatinin amacının tam olarak anlaşılabilmesi, faaliyetinin öğrenilmesi için cemaatin içerisine sızılması gerektiğini, akrabam olması nedeniyle bana güvendiğini, yetenekli iyi bir istihbaratçı olduğumu söyledi ve cemaat içerisine sızma görevini bana verdi. Elde ettiğim bilgileri bizzat kendisine iletmemi başka hiç kimse ile paylaşmamamı kesin olarak belirtti. Ben Sabri Uzun'a cemaat yapısına nasıl gireceği nasıl onlar gibi olabileceğim sordum, o da bana dini vecibelerini açık olarak yerine getirmeye çalış, eşinin başı açık ise örtünmesini sağla, sağ parmağına gümüş yüzük tak, bunları yaptıktan sonra onlar kendiliğinden sana ulaşırlar. Söylediklerini yaptım dini vecibelerimi yapmaya, zorla eşimin başını kapatmaya çalıştım ve eşim de kapandı. Daha sonra 1998 yılında İzmir istihbarat şubede görevli emniyet amiri Cemil Ceylan Batman istihbarat şube Müdürü olarak atandı. Ben İzmir'de görev yaptığım süre-de cemaatin dikkatini üzerime çektim çünkü namazlarımı kılıyordum, eşim kapalıydı. Cemil Ceylan da cemaat içinde bir emniyet amiri idi, şoförü olan ve cemaat mensubu olan Süleyman Tirit vasıtasıyla benim iyi bir istihbaratçı olduğumu, iyi bir polis olduğumu ve kendisiyle Batman'a istihbarat şubeye gelmemi istedi, bende kabul ederek 1998 yılında Batman İstihbarat Şube Müdürlüğüne tayin oldum. Cemil Ceylan Batman'a tayin olduktan sonra Hizbullah masasında görevli olan polis memurları Ömer Kesinci ve Aydın Minir'in yanına beni üçüncü polis olarak ekibe verdi. Ben ekipteki polis arkadaşlardan izin alıp namaz vakitlerinde merkezdeki camilerden birine gidiyordum. Yaklaşık bir ay sonra bu iki polis memuru arkadaş bana kendilerinin de namaz kıldığını ancak açık bir şekilde namaz kılmamam gerektiğini, 28 Şubat sürecinden yeni çıktığımızı dindarlara karşı özellikle devlet dairelerinde bir antipati olduğunu, özellikle JİTEM ve MİT'in emniyet müdürlü-

ğü istihbaratçılarını bu konuda takip ettiğini ve kendileri gibi gizlice namaz kılmam gerektiğini söylediler ve bu süreçten sonra Batman ilinde bulunan Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığının Sosyal Tesislerin de bulunan camide üçümüz birlikte cemaat yaparak namaz kılmaya başladık. Kısa bir süre sonra beni polis arkadaşlar istihbarat şubede görevli polis memuru Mustafa Gündeay'ın evine davet ettiler. Evde Ömer ile Aydın'ın haricinde soyadını şu an hatırlayamadığım, Kahramanmaraşlı olan ve bizim gibi istihbarat şubede görevli polis memuru olan Mehmet adlı arkadaş da bulunmaktaydı. Mehmet'in daha sonra İstihbarat Şubede Polis Memurlarının cemaat imamı olduğunu öğrendim. Evde konuşmaları genel olarak cemaat imamı olan Mehmet adlı polis arkadaşımız yapıyordu, sohbet genel olarak İslamî konulardan idi, peygamber efendimizden, sahabelerden ve fedakarlıklardan bahsediyordu, kendilerinin nur cemaatinden yani Fethullah Gülen cemaatinden olduğunu söyledi. Benim de sağlam ve dindar bir insan olduğumu, bilinçli bir Müslüman olmam için de cemaate katılmam teklifinde bulundular, İslam sancağının yani halifeliğin bu topraklarda kaybedildiğini, düştüğünü, tekrar kaldırılacağını, Atatürk'ün dinsiz deccali süfyan olduğunu dinsiz bir ülke kurduğunu söyledi kendilerinin de bu ülkede İslam'ı hâkim kılmak için, halifeliğin getirilmesi için çalıştıklarını, Müslümanların önderinin Türkiye olduğunu belirtti. Ben de hiç tereddüt etmeden Sabri Uzun'dan şifahen almış olduğum görev ve talimat gereği tekliflerini kabul ettim ve bu şekilde cemaat içerisine girmiş oldum. Haftada bir gün herkesin müsait olduğu bir akşamda kendi evlerimizde ders yapıyorduk, dersler gruplar şeklinde oluyordu ve gruplarda üç dört kişilik istihbarat polislerinden oluşuyordu, dikkat çekmemek içinde evlere ailelerimizle gidiyorduk, bayanlar ayrı odada bizler ise ayrı odada bulunuyor-

duk. Dersler genelde haşir suresi ile ayetlerle başlıyordu, sonra *Risale-i Nur* külliyatından Said-i Nursi'den bir-iki sayfa ders yapıp daha sonra yorumluyorduk, ne yazmış olduğunu anlamaya, yorumlamaya çalışıyorduk. Ders imamı vasıtasıyla Fethullah Gülen'den gelen talimatlar bize iletiliyordu. Talimatlar, genelde uyanık olmamız, kendimizi deşifre etmememiz yönündeydi, hatta bir talimatta 2001 yılında ekonomik kriz olacağını, mevcut paralarımızın birikimlerimizin dolara çevrilmemiz gerektiğini, başka bir talimatında da 2002 yılındaki seçimde şu an ki Başbakan konumunda bulunan Recep Tayyip Erdoğan'ın seçileceğini, Recep Tayyip Erdoğan'ın ah..., ap...[1] bir insan olduğunu ancak halkın sevdiğini, desteklediğini, seçimi kazanacağını ama devlet kurumlarında iktidar ve yönetici olabilecek kadrosunun bulunmadığını, bu kadroyu da Cemaat olarak devlet kurumlarında bulunan kardeşlerimiz vasıtasıyla sağlanacağını, cemaat olarak bu nedenle Recep Tayyip Erdoğan'ın bize muhtaç olduğunu ve desteklememiz gerektiğini belirttiler. Yine Cemaat içerisinde bir sohbet sırasında Tayyip Erdoğan ile Fethullah Gülen arasında yaşanan bir hadise anlatıldı. Recep Tayyip Erdoğan henüz parti kurma aşamasında Amerika'ya davet ediliyor. Amerika kendisine destek vereceğini, milletvekilliğine engel olan hukuki durumu düzeltebileceğini, bunun karşılığında bölgedeki Amerikan çıkarlarına dokunulmaması, gerekirse kolaylık gösterilmesi şeklinde teklifte bulunuyor, Recep Tayyip Erdoğan düşünmek için süre istiyor, ve Amerika da bulunan Fethullah Gülen ile bu hususta görüşüyor, Fethullah Gülen de Recep Tayyip Erdoğan'a sen tekliflerini kabul etmezsen önün açılmaz ve Amerika da senin yerine kolaylıkla başka birini bulabilir, onun için sen onların teklifini kabul et sen de Amerika'dan iktidar olduğunda daha fazla demokrasi için yeşil

1 Belgedeki ifadeler hakaret içerdiğinden kısaltılmıştır. (ed.n.)

sermayenin serbest dolaşımı için, başörtüsünün üniversitelerde serbest olması için destek sözü al şeklinde telkinde bulunduğu bizlere derslerde anlatılmaktaydı. Dersler genel olarak bu şekilde yapılmaktaydı, Fethullah Gülen'in talimatları doğrultusunda hareket ediyorduk, İstihbarat şubede görevli diğer polis memurlarını ve amirleri bu solcu, bu ülkücü, bu laik, Atatürkçü gibi değerlendirip faaliyetlerini takip ediyorduk. Bir deyişle istihbarat içinde istihbarat yapıyorduk. Aynı şubede çalıştığımız Başkomiser Metin Turanlı Cemaat'e karşı olduğu için, Komiser Engin Akpınar ülkücü ve Cemaat'e karşı olduğu için şube müdürü Cemil Ceylan'ın direk talimatı ile haklarında isimsiz şikâyet dilekçesi yazdık ve istihbarat şubeden atılmasını sağladık. İstihbarat şubeye personel alımında cemaatin talimatı ve tavsiyesi üzerine diğer şubelerde görevli cemaat mensubu polislere referans olarak istihbarat şubeye alınmalarını sağlıyorduk, bizzat kendim en az 5-6 kişiye mimleme formu doldurarak referans oldum ve istihbarat şubeye alınmasını sağladım, tabii bu da cemaatin talimatı ile oldu. Ayrıca cemaat mensubu polis memurları maaşın yüzde 5'i ile 10'u arası miktarda parayı her ay "himmet" adı altında cemaate veriyorduk, *Zaman* gazetesi bize gelmediği halde abonelik parası da ödüyorduk. Bunun yanı sıra Cemaat'in yayınladığı *Sızıntı* ve *Yeni Ümit* isimli dergilerin de abonesiydik. Bazı cemaat mensubu polis arkadaşlarımız İslami yönden benden daha liyakatli olmasına rağmen cemaate her ay düzenli olarak para vermedikleri için ben ise düzenli ödeme yaptığım için beni ders imamlığı seviyesine getirdiler. Batman İstihbarat Şube'de 2002 yıllarında Cemaat'e mensup polisler içerisinde ben, Süleyman Tirit, Ömer Kesinci, Mustafa Gündeay ders imamıydık. Bizim üstümüzde şube imamı olarak polis memuru Osman Karakuzu bulunuyordu. Batman ili Emniyet Müdürlüğü'ndeki Cemaat yapı-

lanmasının imamı ise o dönemde Batman Endüstri Meslek Lisesinde teknik ders öğretmeni olan Muhsin kod ismini kullanan gerçek ismi Mustafa olan soyadını hatırlayamadığım İzmir ili Ödemiş ilçesine kayıtlı olan kişidir. 2000'li yılların başında Türkiye genelinde Emniyet İstihbarat Şubelerinde cemaatçi ve ülkücü ayrımı başladı ve fikir çatışmaları da kendini göstermeye başladı, bu fikir çatışmaları en fazla Diyarbakır emniyet Müdürlüğünde meydana gelmiştir. Gaffar Okkan Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürlüğündeki Cemaatçi olarak bilinen polisleri başka birime kaydırdı, bu nedenle Cemaatçi polisler Gaffar Okkan'ı sevmezdi. Gaffar Okkan şehit edildikten sonra Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürü Ali Doğan Uludağ istihbarat şube müdürlüğü görevinden alınarak yerine Cemaat içerisinden "Ayzek" lakaplı şu an Isparta İl Emniyet Müdür olduğunu bildiğim Ahmet Zeki Gürkan getirilmiştir. Bu sayede Diyarbakır İstihbarat Şubede ülkücü olarak bilinen amir ve memurlar başka birimlere kaydırılarak yerine cemaat mensubu amirler ve memurlar getirilmiştir. 2003 yılında Cemaat Trakya bölgesinde güçlü olmadığı için tayin talebimde Edirne'yi yazmamama rağmen Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı Personel Şube Müdürü Mutlu Ekizoğlu vasıtasıyla tayinim Edirne'ye gerçekleşti. Mutlu Ekizoğlu da cemaat içerisindendir. Mutu Ekizoğlu istihbarat Şubede çalışan amir ve memurların tayinlerini cemaatin isteği doğrultusunda gerçekleştirir. Benim tayinimde bu şekilde gerçekleşmiştir. Edirne Emniyet İstihbarat Şubede göreve başladım. Edirne Ticaret meslek lisesinde din kültürü ve ahlak bilgisi dersi öğretmeni Hatay Yayladağı nüfusuna kayıtlı soyadını hatırlayamadığım Murat adlı şahıs benimle irtibata geçerek cemaat adına benden sorumlu olduğunu, istihbarat şube müdürlüğü içerisindeki cemaat imamlığı görevinin bana verildiğini söyledi. Murat adlı öğretmenin

talimatı ile Cavit Kılınç adlı polis memurunu istihbarat şubeye aldırdık. Edirne İstihbarat Şube Müdürü Şanal Çakır ve yardımcısı Davut amirin Cemaat mensubu olduğunu Murat Hoca'dan öğrendim. 2004 yılı temmuz ayında Jandarma tarafından yapılan operasyonla organize suç örgütüne yardım ve yataklıktan gözaltına alındım. Sekiz ay cezaevinde kaldım, daha sonra 2005 yılında meslekten çıkarıldım. Genel itibari ile cemaat içerisinde yapı bu şekildedir. Ben Hanefi Avcı ile hiç tanışmadım. Hanefi Avcı herhalde benden Sabri Uzun vasıtasıyla bilgi sahibi olmuş olabilir. En başta söylediğim gibi ben Emniyet içerisindeki Cemaat içerisine Sabri Uzun'un bana verdiği şifahi emirle girdim ve edindiğim bilgileri de şifahi olarak kendisine aktardım. Cemaat içerisindeki faaliyetlerimde Sabri Uzun'un bilgisi dahilindedir. Türkiye genelindeki Emniyet içerisindeki Cemaat'ten sorumlu şahıs ve Türkiye imamı Süleyman Uysal'dır. Fethullah Gülen ile ayda bir ABD'de görüşür, Fethullah Gülen'in talimatını altındaki imamlar vasıtasıyla Emniyet'teki tüm birimlere ulaştırır. "Himmet" adıyla bizlerden kesilen paralar bildiğim kadarıyla en son ..... Petrol isimli şirketin sahibi B. .....'da toplanır. B. ..... ile Cemaat'in Doğu ve Güneydoğu bölgesi sorumlusu Bahattin Karataş ile belirli zamanlarda birlikte ABD'ye giderek Fethullah Gülen ile görüşürler. Cemaatin yurtdışındaki kasası ise Amerika'da yaşayan Arap asıllı olduğunu bildiğim soyadını bilmediğim Hacı Murat adlı kişidir. Bu şahıs cemaatin parasını ticaret yaparak değerlendirmeye çalışır. Şu an Emniyet içerisinde Artvin Emniyet Müdürü Necmettin Emre, Kilis Emniyet Müdürü Cemil Ceylan, Bingöl Emniyet Müdürü Ahmet Akbal, Sabri Dilmaç, Van Emniyet Müdürü Ayhan Falakalı, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcıları Ali Fuat Yılmazer, Mutlu Ekizoğlu ve önceki İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek, Ankara İstihbarat

Şube Müdürü Muharrem Durmaz, İstihbarat daire başkanlığında müdür Ümit Yurdakul bildiğim cemaat mensubu kişilerdir. Söyleyeceklerim bundan ibarettir dedi.

Tutanak okunup, ifade veren ile hazır bulunanlar tarafından imza altına alınmıştır. 13.12.2010

NECEATTİN ÖZTÜRK 107667	Cumhuriyet Savcısı
HAKAN PEKTEZ 127051	Zabıt Katibi
HULUSİ CEMİL ALTINLI	Tanık

Aynı kişinin benzer bilgileri daha önce MİT'e de gönderdiğini öğrendim. Duyumlarıma göre MİT İstanbul Bölge Müdürlüğü'ne gönderilen mektupta aşağıdakilere benzer ifadeler kullanılmıştı:

1993-2005 yılları arasında Emniyet istihbarat şubesinde polis memuru olarak görev yaptım. 1998 yılında Batman'da görev yaparken benimle aynı şubede görevli (halen İstihbarat Daire Başkanlığında görevli) polis memuru Ömer K. vasıtasıyla Nur Cemaati Fethullah Gülen Grubuna katıldım. Meslekten ayrılana kadar içlerinde kaldım. Buraya katılmamdaki amaç, tamamen mütedeyyin duygularla uhrevi hayata hazırlık amaçlıydı. Ancak gerçek niyetlerini anlamam biraz geç oldu. Bu gurubun kamuoyundan gizlediği gerçek amacı, ülkemizde mevcut anayasal düzeni yıkıp, yerine şeri esasa dayalı bir düzen getirmektir. Bu amacı gerçekleştirmek için silahlı mücadeleyi benimsememekle birlikte devletin kilit noktalarına kendi adamlarını yerleştirip, kansız bir ihtilalle yönetimi ele geçirmektir. Şu an Emniyet teşkilatının bütün can alıcı kademelerini ele geçirdiler. Adalet teşkilatında da kilit noktaları ele geçirdiler (HSYK hariç). Birisi askeri teşkilatlar, birisi de MİT Müsteşarlığı. Bu iki

kurumdaki kilit noktaları da ele geçirirlerse amaçlarına ulaşmış olacaklar ve çok arzuladıkları ihtilali gerçekleştirecekler.

Benim içinde bulunduğum süre içerisinde tanımış olduğum üst düzey yöneticiler şunlardır (hatırladığım kadarıyla):

Emniyet teşkilatlarından sorumlu imam: Süleyman U., İstanbul da ikamet eder, her ay ABD ye gidip Fethullah G. ile istişare yapar.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü Tem ve İstihbarat Şubeleri sorumlusu Enver Hoca. İstanbul da öğretmen olduğunu biliyorum. Yardımcısı Murat... Hatay-Yayladağlı Din Kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni. 2005 yılına kadar Edirne tem ve İsth. Şb. Sorumlusu idi. Edirne Ticaret Lisesinde öğretmendi. İstanbul a tayin oldu.

Ankara Emniyet Müdürlüğü ve Emniyet Genel Müdürlüğü Tem ve İstihbarat şube teşkilatları sorumlusu: Abdullah kod Cengiz İ., Batman- Sasonlu. Arap orijinli. 2003 yılına kadar Adana Polis Okulunda öğretmendi. Şu an Ankara da bir lisede öğretmen. Mamak ta bir ev aldı. Orada ikamet ediyordu. Adana da görev yaparken Doğu, Güneydoğu ve Akdeniz illeri emniyet müdürlükleri tem ve istihbarat şubeler sorumlusuydu.

Tekirdağ Tem ve İstihbarat Sorumlusu: Muhsin kod Mustafa İzmir Ödemişli. Tekirdağ EML de teknik ders öğretmeni. 2003 yılına kadar Batman Tem ve İstihbarat şubeleri sorumlusuydu.

Batman Tem ve İsth. Şb. Sorumlusu: Duran... K.Maraş lı. TPAO da makine mühendisi. Büyük şehirler başta olmak üzere hemen hemen bütün illerin İstihbarat, Tem, Güvenlik ve Narkotik şube müdürleri bu cemaatten. Özellikle istihbarat şubelerinde kendilerini hiç sevmeyen Ülkücü görüşe mensup amir ve memurları karakollara ve etkisiz şubelere gönderdiler. Eski İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun (şu an kullanıldığı-

nı yeni anladı. Bildiklerini anlatmaya hazır. Uygun bir motifle yaklaşılırsa çok şey öğrenilir) şu anki İsth. Daire Başkanı Ramazan A., Personel Daire Başkanı İbrahim S., Hukuk Müşaviri Osman... koordineyi sağlıyorlar. Bunlarla cemaat adına sadece Süleyman U. görüşüyor.

Adalet teşkilatında sorumlu düzeyde Avukat Ali Ç. var. İstanbul Barosu'nda görevli. Aynı zamanda Emniyet Genel Müdürlüğü'nün İstanbul Bölge Avukatı Malatyalı. Aksaray metrosu ve Vatan Hastanesine yakın bir yerde bürosu var. İstanbul adliyesinde şu an Ergenekon soruşturmasını yürüten savcı Zekeriya Öz'le Emniyet Teşkilatı'ndaki ilişkileri bu avukat sağlıyor. Savcıyla ailecek görüşüyorlar.

Ayrıca cemaatin kasası Hacı Murat... isimli şahıstır. Aslen Siirtli. Arap orijinli. ABD' de ikamet ediyor. Türkiye'de toplanan paralar bu şahsa teslim edilir. Bu şahıs ta ABD de oto galeri, süpermarket vs. açarak paraları değerlendirir. Böylece ülkemizin parası ABD ye gider ve biz burada ekonomik krizlerle boğuşuruz.

Ayrıca Edirne İsth. Şb. Müdürü Şanal Ç., İzmir İsth. Şubede Komiser Osman K., Komiser Süleyman T., İstihbarat Daire Başkanlığında Başkomiser Nuri U., polis memurları Mustafa G., Ömer K., Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğünde Polis Memuru Abdulvahit T., Hasan P. sorumlu düzeyde faaliyet gösterirler.

Bu şer şebekesinin bertaraf edilebilmesi için elimden gelen her türlü yardımı yapmaya hazırım.

Bu mektubu yazıp, gönderen kardeşimizi polis olması için ben yönlendirdim; İstihbarat'a alınmasına yardım ettim. İlk doğu hizmetini bitirip, batıdaki bir ile tayin olduktan sonra tekrar doğu illerine tayin istedi; ben yaptım.

İkinci doğu hizmetini bitirdikten sonra, Edirne ilinde "lojman sorunu" olmadığı için Edirne'ye ben tayin ettim. Kısacası sahiplendim; bana yakışan da budur.

Sonra bu kişi Edirne'de görevliyken bir suça karıştı. O sırada ben dış görevdeydim; durumu bana aktardılar. Mahkeme, İstihbarat Daire Başkanlığı'na yazı göndererek, "Bu kişinin karıştığı suçun istihbarat çalışması olup olmadığını" sormuştu.

Edirne İstihbarat Şube Müdürü Şanal Çakır ile görüştüm; söz konusu polis memuruna böyle bir görev verip vermediğini sordum; görev vermediğini söyledi. Aldığım cevaba göre bu memurun, keyfi olarak hareket ettiğini anladım. İmzamla cevap yazdım, "Bu polis memurunun karıştığı suç istihbarat çalışması sırasında olmamıştır" diye cevap verdim.

Memur, tutuklanmış. Cezaevinde tutukluyken yukarıdaki "raporu" yazmış. Bu bir rapor değil, ihbar kabul edilebilir. İhbarın dahi, ihbarcı tarafından, bir yetkilinin huzurunda, imzasıyla ihbarına açıklık kazandırması, doğrulaması gerekir.

Bu konuda, Eylül 2014'te İstanbul'a gittim. Önce Şanal Çakır'ın Gülen Cemaati'yle bir şakirtlik ilişkisi olup olmadığını araştırdım; yoktu.

Sonra Şanal'la buluşup, söz konusu memurun güvenilirliğini soruşturdum. Hakkında adli soruşturma yapıldığı günlerde, Cemaatçi olarak bilinen avukat A.Ç., savunmasını üstlenmiş ve Şanal Çakır'a gelip, mahkemeye "Polis memuru, benim emrimle İstihbarat çalışması yaparken bu suça karışmıştır" anlamında bir yazı yazmasını istemiştir. Böyle bir yazı yazmayan Şanal Çakır'a ve diğer görevlilere uydurma suçlamalarda bulunulması intikam alma amaçlı olabilir.

BÖLÜM 11

HRANT DİNK CİNAYETİ VE CEMAAT

Dink Cinayetinde İfadeler Önceden Kararlaştırıldı

Hrant Dink cinayetinin azmettiricisi olmakla suçlanan Erhan Tuncel, davanın yeniden görülmeye başlandığı 2013 Aralık ayındaki ilk duruşmada, "Karşımızda polis yok, bir cinayet şebekesi var. Hepsinin ortak özellikleri yalancı olmaları ve adli mercileri yanıltmalarıdır," demişti. Tetikçi Ogün Samast ise bundan bir yıl sonra yaptığı açıklamalarda, cinayete azmettirenlerin Ramazan Akyürek ve Ali Fuat Yılmazer olduğunu söyledi.

Geriye gidelim...

Medyada yer alan haberlerde, soruşturmayı yürüten İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi savcıları Selim Berna Altay ile Fikret Seçen'in, 19 sanığın terör örgütü kurduğunu belirttikleri ve sanıkların 18 ile 24 yıl arasında değişen hapis cezasına çarptırılmasını istedikleri söyleniyordu.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bir şube müdürü, İstanbul'a gidip, yukarıda adları geçen savcılarla görüşmüş; sonra da kendine göre bir şema çizip, Genelkurmay Başkanlığı'nın Dink cinayetiyle bağlantısı olduğunu iddia etmişti! Bu zor bir iş değildi; Selim Berna Altay, dürüst bir hukuk adamıdır. Sorulursa gerçekleri açıklar. Bu dürüstlüğü sebebiyle İstanbul Özel Yetkili Mahkeme savcılığı görevinden alınmıştır.

Eğer bu konu doğruysa, o şube müdürünün kimliği ortaya çıkartılmalıdır. Aynı şube müdürü, Ergenekon Örgüt

Şeması'nı çizip, düzmece örgüt yaratan kişidir. Dink cinayetinden üç gün önce evinde toplantı yapılan kişidir. Yeniden soruşturulmalıdır. Bu cinayet, TSK aleyhine bir hava yaratmak için işletildi denilebilir.

Dink cinayetinden on ay önce, Trabzon İstihbarat Şubesi'nden İstanbul İstihbarat Şubesi'ne gönderilen bir "tahkikat talep yazısı"nda Hrant Dink'e yönelik "ses getirecek" bir eylem yapılacağından söz edilmiş, Osman Hayal isimli kişinin ikamet ettiği adresin tahkikatının yapılması istenmişti. Bu tahkikatı yapan ekip, elde ettikleri bilgileri İstanbul İstihbarat Şubesi'nin bilgisayarına yüklemiş, sonucu da Trabzon'a telefonla bildirmişlerdi. Tahkikatı yapan ekibin içinde polis memuru Bahadır T. de bulunmuştu.

Dink cinayetini soruşturan mülkiye müfettişleri henüz soruşturma aşamasındayken İstihbarat Dairesi'nden iki başkan yardımcısı Ayhan F. ve Recep G. İstanbul'a giderek, Bahadır T.'yi bir odaya çağırıp, "Mülkiye müfettişleri ifadeni alırlarken, biz Osman Hayal'in Sarıgazi'de çalıştığı fırının tahkikatını yapmadık, yapmış gibi rapor yazdık diye ifade vereceksin" şeklinde tehdit ve tembih ettiler.

İstihbarat'ta her memur, amirlerinin kendisine söylediklerinde bir "devlet yararı" olduğunu düşünür; bu yüzden sorgulamazlar. Sanırım Bahadır T. de bu şekilde düşünüp ifade vermişti.

Dikkat çekmek istediğim nokta şu:

Mülkiye müfettişlerinin, polis memuru Bahadır T.'nin ifadesini alacağını, o başkan yardımcıları nereden biliyorlardı? Bunun bilinmesinden mülkiye müfettişleri ile İstihbarat Dairesi'ndeki "Cemaat çetesi"nin ortak çalıştığı sonucunu çıkarıyorum. Müfettişler, kimlerin ifadesini alacaklarını ve o ifade verecek kişilerin nasıl ifade vermeleri gerektiğini

daire başkanlığından gelen "çete elebaşılarına" söylüyorlardı; onlar da ifade verecek memurlara önceden gidip, tehdit ve tembihle ön hazırlık yapıyorlardı.

Böylece idari soruşturma olması gerektiği gibi değil, Cemaat'in, "Hükümete göstermek istediği" gibi sonuçlandırılıyordu.

Bu iddianın doğru olup-olmadığının tespiti için öncelikle mülkiye müfettişleri ile olayın esas tertipçileri gibi görülen daire başkanlığı imamlarının, HTS kaydı denilen telefon trafiklerine ve yer bilgilerine dikkatlice bakmak gerekir.

Olay sonrası İstanbul'a giden başkan yardımcılarının görev onaylarına ve görev dönüş raporlarına dikkat etmek gerekmektedir.

Cinayet sonrasında, mülkiye müfettişleri, polis müdürleri ve savcılar arasında ortaya çıkan ilişkilerin "hayatın olağan akışına uygunluğu"nun bilinmesi elzemdir.

Örneğin; Dink cinayeti öncesinde Trabzon'dan gelen raporların, ilk 24 saat içinde "gizli" yazıyla İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'e iletilmesi, devletin elindeki bilgilerin adalet makamına arz edilmesi gerekirdi. Bu yapılmışsa, iyi niyet unsuru var demektir. Eğer olay savcılıktan gizlenmiş, bir de mülkiye müfettişlerine "kurgu ifade" verdirilmişse, mevcut Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti "askıya alınmış" demektir.

Dink Cinayeti Sonrası Kayıtlar Siliniyor

20 Ocak 2014'te, Hrant Dink Cinayeti sonrasında, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nda İDP (İstihbarat Değerlendirme Projesi) denilen "bilgisayarlı arşivleme" sisteminin silinip, yeniden düzenlendiği bilgisini edindim.

Bana gelen notta aynen şöyle yazıyordu:

Hrant Dink suikastından sonra Daire (İstihbarat Dairesi kastediliyor) ve görev yapan şahısların zan altında kalmaması için İDP'nin bağlı olduğu server'dan (ana bilgisayar), eski tarihli evrak sayısı alınarak, o tarihte evrak kayıt edilmiş gibi sonradan işlem yapılmıştır. Bu işlem *Oracle* veritabanında değişiklik yapılarak gerçekleştirilmiştir. Daire'nin o tarihte kullandığı server ile şimdiki server'ın seri numaraları karşılaştırılıp ve log kayıtlarına bakılarak, bu usulsüzlük tespit edilebilir.

Bu konunun daha iyi anlaşılması için bazı teknik bilgileri açıklamamda yarar var...

"Server" için ana bilgisayar, yönetici bilgisayar veya büyük arşiv bilgisayarı da diyebiliriz. Ancak, savaş, yangın vb. felaket durumları göz önüne alınarak, bu bilgisayardaki kayıtların korunması için "yedeklemesi" yapılmaktadır.

Server'daki eski kayıt silinerek veya silinmeden yeni bir evrak kayıt numarası alınıp, eski tarihli bir evrak kayıt edilmek istenmesi durumunda, yedek kayıtta da değişiklik yapmak gerekmektedir.

Asıl server veya yedek kayıtta değişiklik yapılması durumunda iki adet iz bırakılmış demektir. Yani, bu suçun delillendirilmesi daha kolay olacaktır.

Oldu ya, ana server'ın kayıtlarında değişiklik yapmak yerine, yeni bir server satın alınarak, eskisindeki kayıtlar yenisine yüklenirse, kayıt silme-yeni kayıt yazma işlemi görülmeyecektir biçiminde düşünülebilir. Bu durumda eski server'ın seri numarası ile yeni server'ın seri numarası farklı olacağı için yapılan hileyi ortaya çıkartmak daha kolay olacaktır.

Ayrıca her İstihbarat Şubesi'nde bulunan şube server'ı, daire başkanlığındaki ana server'a bağlıdır. Örneğin,

İstanbul İstihbarat Şubesi'nin, Osman Hayal'in çalıştığı ekmek fırınının tahkikatını yapıp, şube bilgisayarına yüklemiş olması durumunda, aynı kayıt İstihbarat Dairesi Başkanlığı ana server'ına da otomatik olarak kaydedilmiş olmaktadır.

Daire başkanlığının ana server'ında bulunan "tahkikat" kaydının hileyle silinmesi durumunda, İstanbul İstihbarat Şubesi'nin bilgisayarının "ana diskinin de" silinmesi gerekmektedir. Daire başkanlığının ana server'ının kaydı ile İl İstihbarat Şubesi'nin bilgisayarının ana diskinin (hard disk) kayıtlarının birbirleriyle örtüşmesi gerekmektedir.

Kısacası bir hile yapılması durumunda en az yedi yerde "iz" bırakılmış olacaktır:

Bunun için Daire Başkanlığı server'ında kayıt değiştirme, Daire Başkanlığı C Şubesi bilgisayarının hard diskinde değişiklik, İstanbul İstihbarat Şubesi'nin bilgisayarının hard diskinde değişiklik ve Daire Başkanlığı yedek hard diskinde değişiklik gerekmektedir.

Bir an için, bu bilgisayarların hepsinde aynı değişikliklerin yapıldığını kabul etsek bile bütün bunlar yine de mümkün olmaz. Çünkü her bilgisayarda aynı anda işlem (değişiklik hilesi) yapılması mümkün değildir. Her bilgisayarda işlem yapılırken "üst bilgi" denilen saat/dakika ve saniye kayıtları, kullanıcının iradesi dışında otomatik olarak kaydedilmektedir.

Ayrıca, Daire Başkanı'nın, Operasyonlardan Sorumlu Daire Başkan Yardımcısının, ilgili (C) Şube Müdürü'nün, Bilgi-İşlem Şube Müdürü'nün, Daire Başkanlığı *Oracle* Sistem Yöneticisi Müdürü'nün bilgisi olmadan bu hilenin yapılması mümkün değildir.

Hrant Dink cinayetinin üzerinden yedi yıl geçti, halen aydınlatılamadı. 2011 yılından bu yana dosya elinde bulunan

savcı Muammer Akkaş, "Dink cinayetiyle ilgili operasyon yapacaktım, görevden alındım!" diye yakınmaktadır.

Olayı ilk soruşturan Mülkiye Müfettişi Mehmet Ali Özkılınç, Daire Başkanlığı ve İstanbul İstihbarat Şubesi bilgisayarlarından bir delil elde edemiyor; daha sonra görevlendirilen Mülkiye Müfettişi Akif İkbal, delillere ulaşabiliyor.

Cinayet sonrası İstanbul'a sözde denetime giden Daire Başkan Yardımcıları Recep G. ve Ayhan F., polis memuru Bahadır T.'yi tehdit ediyorlar. Bu tehdit dahi müfettişlerin raporunda yok.

Ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın emriyle başlatılan "Dink Soruşturması'nda", verdiğim ifade halen kayıp!

Dink Cinayetinin Sorgu Kaseti Nerede?

Dink cinayeti sonrasında Erhan Tuncel, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde yapılan (ilk) mülakatında, "Kendisinin, Elazığ'da bir dini cemaat evinde yetiştiğini" söylemiş; fakat bu mülakat gizli kamera kaydı yapıldığı halde, kayıt kaybedilmiş veya silinmişti.

Bu durumda ortaya çıkmış şüphenin giderilmesi için, gerçek durumun Hrant Dink soruşturmasının yapıldığı mahkemeye intikal ettirilmesi gerekmekteydi.

Eğer Erhan Tuncel, "Bir cemaat evinde yetişmişse, cemaat bağlılığı ve kültürü taşımaktaysa", bu anlayışı yaşamına katmışsa ve Trabzon polisi bu durumu biliyorsa, Tuncel'in ajan yapılması için İstihbarat Daire Başkanlığı'na "Tuncel'in bu özelliğini" yazmış olmaları gerekmekteydi. Bu bilgi yazılmış mıdır?

Yazılmamışsa, bir şeyler gizleniyor demektir. Bu durum, başka nelerin, kimler tarafından gizlenmiş olabileceği

gibi soruları akla getirir. Bu sebeple, Dink cinayetinin bütününde polisin hilesinin olup olmadığının ortaya çıkması için, Trabzon Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün, Tuncel'in Yardımcı İstihbarat Elemanı-Ajan yapılmasına ilişkin teklif yazısının mahkemeye iletilmesi (istenmesi) ve "iyi niyet" olup olmadığı veya bir şeylerin kötü niyetle / Cemaat emriyle gizlenip gizlenmediğinin açıklığa kavuşturulması önem kazanmıştır.

Erhan Tuncel, Gülen Cemaati evlerinde yetiştirilip, polis teşkilatına "ajan" sıfatıyla (Yardımcı İstihbarat Elemanı-YİE) girmiş ve Cemaat evlerinde yetiştiğini gizlemişse, Dink cinayeti, Gülen Cemaati'nin komplosudur demektir.

İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'nde yapılan mülakatın notunu ve o mülakatın (yapılmışsa) video kaydını kim gizlemiş ve mahkemeye ulaştırmamışsa, o kişi de polis görünümlü "Cemaat İmamı" demektir.

Kaybolan İfade Tutanağım

11 Nisan 2014'te Emniyet Genel Müdürlüğü'ne, 4 Aralık 2009 tarihli ve sonradan "kaybolan" ifade tutanağımın bana verilmesi için bir dilekçe yazmıştım. Dilekçem aşağıdaki gibiydi:

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Konu: Kaybolan ifade tutanağı hakkında.

Emekli olmadan önce 23 Mart 2013 günü Emniyet Genel Müdürlüğü'ne dilekçe ile müracat ederek geçmişte yapılan idari soruşturmalar sırasında mülkiye müfettişine verdiğim ifade tutanaklarının birer kopyasını talep etmiştim.

Üç ifade tutanağından ikisi tarafıma verildi, üçüncüsü ise verilmedi.

Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu'ya 04.12.2009 günü elden teslim ettiğim ifade tutanağı tarafıma verilmemiştir.

İçişleri Bakanlığı tarafından bugün yapılmakta olan idari soruşturmalar açısından bu ifade tutanağının benim adıma önemi büyüktür.

Keza; gazete haberlerinden 10 Şubat 2011 tarihinden sonra iki cep telefonumun dinlendiğini öğrenmiş bulunmaktayım.

Telefonlarımın dinlenmesi ile müfettişlere verdiğim ifade tutanağının kaybolması arasında yasadışı bir örgütsel ilişki olduğuna inanıyorum.

Keza; Başbakan'ın emri ile başlatılan bir idari soruşturmanın ifade tutanağının kaybolması, ifadeyi veren Emniyet Müdürü Sabri UZUN'un bu ifadenin verilişinden sonra telefonun dinlenilmeye alınmış olması örgütsel ilişki kuşkusunu doğrulamaktadır.

Sonuç:

1- 04.12.2009 ifademin Müfettişlikten temin edilerek tarafıma verilmesini;

2- Telefonumu dinlemiş olan sorumlular hakkında adli ve idari işlem yapılmasını;

3- İfade tutanağını işleme koymayan mülkiye müfettişleri ile telefonlarımı dinlemiş olan polisler arasındaki yasa dışı ilişkilerin ortaya çıkartılmasını arz ederim. 11 Nisan 2014.

Sabri Uzun

Emekli Emniyet Müdürü (37378)

Kaybolan ifade tutanağım ise şu şekildeydi:

Sayın Mustafa Üçkuyu, Mehmet Canoğlu

Mülkiye Başmüfettişleri

İLGİ: 23.10.2009 gün ve 80/06.EGM.İDB.İFD-07 sayılı, "İfade İstemi" konulu yazınıza 04.11.2009 tarihli cevabıma düzeltme ve ilavedir.

İlgi yazınızla tarafıma yöneltilen (yazınızın ikinci sayfasında) "17.02.2006 tarihli Haber Raporu'nda 'ses getirici eylem düzenleneceği' bilgisinin gereği yapılmış mıdır?" sorusuna, 04.11.2009 tarihli yazımda, "Evet, yapılmıştır" cevabını vermiştim.

Tarafıma verilen bilgiler, Haber Raporu'ndaki bilgilere göre eksik bilgilerdir. Bu sebeple de eksik bilgiden kaynaklanan eksik cevap vermeme sebep olmuştur. Şöyle ki:

1. Müfettişliğinizin yazısının ikinci sayfası, üçüncü paragrafında; Haber Raporu'nun birinci paragrafındaki: "Ermenilere karşı büyük bir kin beslediğini ve bundan sonra İstanbul ilinde ses getirecek bir eylem yapacağını söylüyordu" şeklindeki kısım tarafıma sorulmuştur.

"Ses getirecek eylem" nitelemesi, eylemi yapacakların propagandayı amaçladıklarını akla getirmektedir. Oysa, raporun diğer bölümlerinde eylemciler tarafından, "öldürme" eyleminin kesinleştirildiği, para temin etmek, telefon takibinden kurtulmak için yöntemler geliştirildiği anlaşılmaktadır.

"Öldürme" eylemini propaganda eylemi gibi dar kalıpta değerlendirerek sadece "ses getirecek eylem" başlığı altında ele almak yerinde olmayacaktır.

2. Diğer bir eksik olan ise, söz konusu raporun 2. paragrafındaki: "*Agos* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant DİNK isimli şahsın Türkiye Cumhuriyeti ve Türkleri karalayıcı faaliyetlerde bulunduğu, bu yüzden, bu şahsa yönelik eylem gerçekleştireceklerini söylediler" şeklindeki bilgiden yoksun kalarak cevap vermiş oldum. Kişisel gayretlerimle, TESADÜFEN BU BİLGİYE ULAŞTIM.

Raporun birinci paragrafında "...Ermenilere karşı..." diye başlayan cümle, ikinci paragrafta "...Hrant DİNK isimli şahıs..." şeklinde devam ederken, eylemin şahsileştirildiğini görüyoruz.

Ve "...eylem gerçekleştireceklerini söylediler..." şeklinde açıklama yapıldığı, kararlaştırma aşamasının bitirildiğinin işaretidir.

3. Haber Raporu'nun son paragrafında ise, "... Kendisi ne pahasına olursa olsun bu şahsı öldüreceğini bana söyledi," cümlesinden sonra telefon takibinden kurtulma, eylem için para temin aşamasına geldikleri anlatılmaktadır. Tarafıma yazılan yazınızda bu bilgilere de yer verilmemişti. BU BİLGİYE DE TESADÜFEN ERİŞTİM.

4. Haber Raporu'nun ek Değerlendirme Raporunun son paragrafında, "...radikal söylemlerini devam ettirmesi göz önüne alındığında, şahsın, düşündüğü eylemi yapabilecek bir kapasiteye sahip olduğu değerlendirilmekte olup..." şeklindeki değerlendirmeden de YENİ BİLGİ SAHİBİ OLDUM.

Bu raporun Daire Başkanlığı'na intikalinden sonra, derhal bir konsültasyon yapılıp, değerlendirme yapan, Trabzon'da görevli buluşma yapan amir ve memurun kanaat ve değerlendirmeleri defalarca alınıp, buna göre Hedef Şahıslar Programı uygulanmaya konulmalı/veya konulmamalıydı.

Bu toplantı ile Daire yöneticilerinin mesleki birikimleri ve son ortak kararların alınması gerekirdi. Daire Başkan Yardımcısı'nın, Daire Başkanı'nın gelişmelerden ve durumdan haberdar edilmeden, adeta rapor içeriği C-2 Bürosunda hıfzedilerek, yapılması gereken eylem ve işlemler dondurulmuştur.

Ön tedbir olarak İstanbul'da, Koruma Kararı olmadan dahi aşağıdaki tedbirler alınabilirdi:

a-Hrant DİNK, bir yazılı tebligatla bilgilendirilebilirdi,

b-DİNK Ailesinin ev ve işyeri çevresine mıntıka karakolu

tarafından yaya devriyeler verilebilirdi,

c-Aynı çevrede görev yapacak motorlu ekipler duyarlı kılınabilirdi,

d-Çevre, MOBESE kameralarıyla donatılabilirdi

5. C. Şube Müdürü'nün, 17.02.2006 tarihli Haber Raporu'nun üstüne, "İstanbul'un bilgisi var mı, Trabzon'la görüşülsün" şeklinde kenar notu düştüğünü, *Agos* gazetesinde yayınlanan bir yazıdan TESADÜFEN ÖĞRENDİM.

Müfettişliğinizden aldığım bilgide, Haber Raporu'nun üstünde "C-2 Bürosu'na" arşiv sevk kaydının olduğunu öğrenmiştim. *Agos* gazetesinde yazılan "İstanbul'un bilgisi var mı, Trabzon'la görüşülsün" şeklindeki KENAR NOTUNUN DOĞRU OLUP OLMADIĞINI DA HALEN ÖĞRENEBİLMİŞ DEĞİLİM.

Eğer yukarıda yazılan bilgiler İstihbarat Daire Başkanlığı arşivinde mevcut ise, bu bilgilere sahip olan en üst rütbeli konumundaki C Şube Müdürü, Daire Başkan Yardımcısı ve Daire Başkanı'na da bilgi vermeden, gelen bilgileri C Şubesi bünyesinde tutarak, kendi deneyim ve becerisiyle de inisiyatif geliştirip, uyguladığından/uygulayamadığından Hrant Dink Cinayeti'nin tek sorumlusu gibi görülmektedir.

Bu inisiyatif koyamamak, üst makamların da bilgi sahibi olmamasına sebep olmuştur.

Ayrıca, Hedef Şahıslar Programı'nın da bu inisiyatif koyamamak sebebiyle mümkün olmadığı anlaşılmaktadır. Oysaki, Hedef Şahıslar Programı, Şube Müdürlerinin inisiyatif koyma yöntemini düzenlemekte, kararsızlığı gidermeyi amaçlamaktadır.

Önceki ifademde belirttiğim, "Tarafıma yöneltilen açıklamalar ve kayıtlar çerçevesinde H.DİNK hakkında, 17.02.2006 tarihinde intikal eden Haber Raporu'nun gereği yapılmış mıdır? Evet, yapılmıştır" şeklindeki açıklamamda yukarıdaki düzeltmeyi yapmak ihtiyacını duydum; keza, kayıtlarda ve gazetede-

ki açıklamalarda, benim bildiklerimden farklı bilgiler olduğunu gördüm.

Bu yazımın, Müfettişliğinize verdiğim 04.11.2009 tarihli yazıya eklenmesini arz ediyorum. 04.12.2009

Sabri Uzun

1. Sınıf Emniyet Müdürü (imza)

Telefon Kayıtlarım da Gizleniyor

Bu dilekçelerime verilen tepki çok farklı oldu. İçişleri Bakanlığı'nın konuyla ilgili görevlendirdiği mülkiye müfettişi kayıp ifade tutanağını bulmak yerine beni yalancılıkla suçladı. Nasıl mı? Mülkiye müfettişi Avea A.Ş.'ye 30.6.2014 tarihinde bir yazı göndererek benim ve Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu'nun telefonları arasındaki haberleşme trafiğini sordu. Böylelikle dilekçemde yazdığım gibi müfettişle görüşüp görüşmediğim öğrenilmek isteniyordu. Avea şirketinin adli yazışmalar yetkilisi İlhan Sayalı imzasıyla verilen cevapta Üçkuyu ile benim aramda 4 Aralık 2009 günü hiçbir görüşmenin olmadığı ileri sürülüyordu. Oysa 4 Aralık günü Üçkuyu ile verdiğim ifade konusunda birkaç kez görüşmüştüm.

Bir gizli gücün Dink cinayetinin aydınlatılmaması için ifade tutanağımı kaybetmesi gibi telefon haberleşme kayıtlarının da kaybedilmesi beni çok şaşırtmıştı.

Bu durum karşısında benim "4 Aralık 2009 günü Mustafa Üçkuyu ile telefonda görüşüp, teftiş kurulundaki odasında yazılı ifademi verdim" beyanımın yalan olduğu anlamı çıkıyordu. Mülkiye müfettişleri de Avea şirketinin verdiği bilgiler doğrultusunda soruşturmayı durdurmuştu. Bu büyük kumpas karşısında pes etmedim ve araştırmayı sürdürdüm. Sonunda Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu'nun

0505 466 32 1* numaralı telefonu ile 0505 561 11 8* numaralı telefonum arasındaki trafiğin aşağıdaki gibi olduğunu belgeledim:

Arayan telefon	Aranan Telefon	Arama tarih ve saati /süresi
0505 561 11 8*	0505 466 32 1*	04 Aralık 2009 / 10:55
0505 466 32 1*	0505 561 11 8*	04 Aralık 2009 / 16:31
0505 561 11 8*	0505 466 32 1*	04 Aralık 2009 / 16:46
0505 561 11 8*	0505 466 32 1*	04 Aralık 2009 / 16:51

İfade tutanağım yine de bulunamadı. Mülkiye müfettişi görevlendirilerek soruşturma yapılmıştı ve bana 1 Ekim 2014 günü bir tebligat geldi. Buna göre Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu'ya, ifade tutanağımı teslim ettiğimi ispat edememiştim, bu yüzden **"soruşturmanın kaldırılması"** için İçişleri Bakanı'ndan onay alınmıştı.

Evet, bu yazı gösteriyordu ki, "ben yalancıydım" Müfettiş Üçkuyu'ya, 4 Aralık 2009 günü verdiğim ikinci (ek) ifademi ispat edememiştim. Peki, müfettişe verdiğim birinci ifademi nasıl ispat edecektim? O ifadeyi de verdiğimde bana, "Biz, Başbakanlık Teftiş Kurulu adına bu soruşturmayı yürütüyoruz, işlemler bittiğinde ifadenizi Emniyet Genel Müdürlüğü'ne göndereceğiz, oradan alırsınız" demişti. Evet, birinci ifademi 1 Nisan 2013 günü aldım, ama bu kez de **"Dink Cinayeti'ndeki komployu ortaya koyan"** ikinci ifadem kayıptı.

İfademi alan müfettişler, bir sürü lüzumsuz sorularla laf kalabalığı yaratarak, soruşturmanın "özünü" gizlemişlerdi.

Soruşturmanın özü, "gizlenen haber raporu"ydu. Haber raporunu, bu sefer, soruşturma yapan mülkiye müfettişleri benden gizlemişlerdi! Ben, o gizlenen haber raporuna

ulaşmıştım; bu sebeple o ikinci ifademi verip "gizlenen raporu" anlattım.

O müfettişlere, "Sabri Uzun'a neden bu raporun gereğini yapmadın veya ne yaptın diye sormadın?" şeklinde bir soru sorulmamıştı. Sanki müfettişlerin yaptıkları "gizlemeye" haklılık kazandırılıyordu. Elbirliğiyle ifadelerim sümen altı edilmek, Dink cinayetinin aydınlatılması engellenmek isteniyordu. Buradan bir kez daha bu olayın peşini bırakmayacağımı belirtmek isterim.

Yalnız şunu çok iyi görmekteyim: Kamu kurumlarındaki görevliler Fethullah Gülen Cemaati'nden çok korkmuşlar; halen o korkuyu üzerlerinden atamıyorlar; "Gülenciler bir daha işbaşına gelirlerse bizim durumumuz ne olur," diye gelecek endişesi taşıyorlar.

Yeni Bir Sahtekârlık Yöntemi mi?

Hrant Dink'in, 19 Ocak 2007'de menfur bir silahlı saldırı sonucu öldürülmesini takip eden günlerde, İstanbul İl Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ve İstihbarat Şube Müdürü A. İlhan Güler hakkında, mülkiye müfettişleri görevlendirilerek soruşturma başlatılmıştı.

Basına yansıyan bilgilere göre A. İlhan Güler ifadesinde özetle, "Olayda herhangi bir kusur varsa, bu kusur bendedir: Trabzon İstihbarat Şubesi'nden, İstanbul İstihbarat Şubesi'ne Hrant Dink'e 'ses getirecek' eylem yapılacağına dair gelen yazıdan Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'a ben bilgi vermedim" demiş ve "Trabzon Şubesi'nin istediği tahkikatı yaptırdım. Bu tahkikat sonucu, olayın organizatörü olduğu bildirilen Yasin Hayal'in kardeşinin, İstanbul'da fırında çalışmadığını tespit ettirip, Trabzon'a bildirdim. Bu yazı İstihbarat Şubesi IDP (Bilgisayar Arşivi) kaydında bulunuyor" diye eklemiş.

İşleyiş şöyle olmaktadır: İstihbarat Şube Müdürleri kendi aralarında (İl Emniyet Müdürü'ne bilgi vermeden), kendi imzalarıyla, bilgi alıp-verme, yönlendirme, tahkikat ve arşiv kaydı istemek gibi, yakalama operasyonu öncesi bilgi derlemek amaçlı yazışmalar yapmaya yetkilidirler.

Trabzon İstihbarat Şube Müdürlüğü de "Yasin Hayal'in organizesinde, İstanbul'da bir fırında çalışan kardeşinin de desteğiyle, gazeteci Hrant Dink'e yönelik ses getirecek eylem yapılacağına ilişkin bilgi aldığını, gerekli tahkikatın yapılmasıyla, bilgi verilmesini" İstanbul İstihbarat Şubesi'nden talep etmişti.

Bu tür yazışmalardan il emniyet müdürlerinin bilgisinin olmaması çok normaldir. Çünkü yakalama yapılabilmesi için, henüz tamamlayıcı bilgiler toplanmakta olup, iş ve işlemlerin yürütülebilmesi için ast personel (Şube Müdürleri) arasında bu tür iletişimin yürütülmesi bir zorunluluktur. Görevin süratle yapılabilmesi için il şube müdürleri arasında bu tür paralel yazışmalar yapılması bir mecburiyettir.

Daha ast personel de (büro amirleri, masa amirleri) kendi aralarında bilgi alışverişi yapabilirler. Ancak yazışmaya dayalı, operasyona dönüştürülecek bilgilerin derlenmesi, yalnızca Şube Müdürleri arasında yapılacak yazışmalarla derlenebilir.

İşte, Trabzon İstihbarat Şube Müdürü ile İstanbul İstihbarat Şube Müdürü arasında yapılan bu yazışmalardan İstanbul İl Emniyet Müdürü'ne bilgi verilmemiş olması çok doğaldır, bilgi verilmesi anormalliktir.

Bu açıklamadan sonra şu tespitte bulunabilirim ki; A. İlhan Güler'in, "İl Emniyet Müdürü Cerrah'a bilgi vermedim, kusur varsa bu kusur bana aittir" şeklindeki sözleri, kesinlikle Cerrah'ı korumak, ona zarar gelmesini önlemek amacıyla dile getirilmemiştir.

Kaldı ki Cerrah, astlarının korumasıyla ayakta kalacak, diyet ödeyerek yaşayacak karakterde ve kişilikte değildir.

Bu müfettiş soruşturmasının basına yansımasından her vatandaşın anladığı veya kendisine göre çıkarttığı sonuç şudur: "A. İlhan Güler, görevi ihmal etmiş, hiç tahkikat yaptırmamış veya tahkikat yapan görevliler, gerekli beceriyi gösterip, ekmek fırınını dahi tespit edemediklerinden Hrant Dink öldürülmüştür."

Basına yansıyan bilgiye göre, olayı soruşturan mülkiye müfettişleri, Trabzon Polisi'nin sorduğu, İstanbul Polisi'nin bulamadığı fırını bulmuşlar, üstelik A. İlhan Güler'in, IDP (bilgisayar arşivi) kaydında olduğunu iddia ettiği Trabzon'a yazılan yazının kaydına erişememişlerdi!

A. İlhan Güler'e önce, "görevden el çektirme" cezası verildi, sonra da İstihbarat Şube Müdürlüğü görevinden alınarak, Polis Meslek Yüksek Okulu'na tayin edildi.

İşte bu aşamadan sonrası ilginç:

A. İlhan Güler kendisine verilen idari cezaya, İstanbul İdare Mahkemesi'nde itiraz etti. İstihbarat Dairesi Başkanı olarak benim imzamla, 8 Şubat 2002 tarihinde İl İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne gönderilen genelgede, "Örgütler tarafından hedef alınan vatandaşların koruma altına alınmasıyla ilgili İl İstihbarat Şube Müdürleri'nin yetkisi ve sorumluluğu olmadığını, bu sorumluluğun ve yetkinin İstihbarat Daire Başkanlığı'nın yetkisinde olduğunu" denildiğini İdare Mahkemesi'ne sundu.

Bu yazıyı dikkate alan İdare Mahkemesi, A. İlhan Güler'e verilen idari cezayı iptal etti. Olayın tek kusurlusu diye gösterilen Güler'in beraat etmesi, merhum Dink'in ailesinin dikkatini çekti; onlar da durumu Başbakan Recep Tayip Erdoğan'a ilettiler.

Başbakan'ın emriyle harekete geçen Başbakanlık Teftiş Kurulu, aylar, yıllar süren incelemeleri sonrasında raporunu yazdı. NTV muhabiri Nermin Yurteri, 12 Kasım 2008 tarihli haberinde özetle şöyle diyordu:

Suikasta kurban giden *Agos* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'in eşi Rakel Dink, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a bir mektup göndererek, cinayetin soruşturmasında devreye girmesini istemişti. Bu mektubun ardından harekete geçen Başbakan Erdoğan, Başbakanlık Teftiş Kurulu'nu iddialarla ilgili inceleme yapması için görevlendirdi. Teftiş Kurulu'ndan üç müfettiş, İçişleri Bakanlığı'nın yaptığı soruşturmayı da kapsayacak şekilde yaklaşık 1.5 yıldır sürdürülen çalışmayı tamamladı.

Raporun sonuç bölümünde şu ifadeler yer aldı:

– İstihbarat elemanı Erhan Tuncel'in, Mc Donald's bombalamasındaki rolü çözülseydi, Dink cinayeti önlenebilirdi.

– Yasin Hayal'in Hrant Dink'e suikast düzenleyeceği bilgisi Erhan Tuncel aracılığı ile bir yıl önceden Trabzon Emniyeti'nce alınmıştır. Kurumlar arası koordinasyonsuzluk nedeniyle ilgili görevliler hakkında görevi ihmalden inceleme yapılmalıdır.

– Trabzon'daki emniyet görevlileri hakkında İçişleri Bakanlığı'nın düzenlediği raporda soruşturma izni verilmemesi kararı çıkmasına rağmen yeniden inceleme yapılmalıdır.

– Yasin Hayal'in firari olarak aranmakta iken 2006'da yurtdışına çıkış sürecinde gerekli kayıtların girilmemesinden dolayı oluşan ihmalden Trabzon İl Jandarma Komutanlığı sorumludur.

– Hedef isimler listesinde bulunduğu için zaten Emniyet Genel Müdürlüğü genelgesi doğrultusunda Hrant Dink koruma altına alınmalıydı.

Evet, Türkiye'de yargı bu!..

Hrant Dink'in ölüm tarihi 19 Ocak 2007, yapılan idari soruşturmada eksikliklerin, yanlışlıkların tespiti ise 12 Kasım 2008!...Yani, 22 ay sonra...

Lütfen dikkat... A. İlhan Güler, İdare Mahkemesi'ne sunduğu (Sabri Uzun imzalı) genelgeyi, mülkiye müfettişleri Mehmet Ali Özkılınç ve Şükrü Yıldız'a da vermiş, "Bu genelgeye göre ben kusursuzum" demişti.

Mülkiye müfettişleri bu genelgeyi imzalayan Sabri Uzun'un ifadesini almaya neden ihtiyaç duymadılar? Gerçek suçluların ortaya çıkmaması için mi?

Bu arada tekrar belirtmek istiyorum, mal varlığımla ilgili yanıltıcı rapor yazan Özkılınç, Dink cinayetinde de görevlendirilmişti.

İçişleri Bakanlığı'nda görevli yaklaşık 230 mülkiye müfettişi görev yapmaktayken, hep aynı müfettişin görevlendirilmesinin sebebi ne olabilir, benim için merak konusudur. Acaba, İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu'nda Anayasa dışı bir örgüt mü hâkimdir?!

Ve bu soruşturmanın sonlarına doğru A. İlhan Güler görevden alındı, Mehmet Ali Özkılınç da terfi ederek, Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu üyeliğine atandı!

Şükrü Yıldız ve bir arkadaşı Dink cinayetinin kusurlusunun tespiti soruşturmasını sürdürürken, İstihbarat Dairesi'nde görevli iki şube müdürüne iki klasör evrak vererek (2007-2008), "Bu belgeler doğrultusunda istihbarat bilgi ve becerilerinizi de katarak, kim/kimlerin kusurlu olduğunu yazın, bilirkişilik yapın" demişlerdi.

Onlar da, düzenledikleri raporda, "A. İlhan Güler'in kusurlu olduğunu" yazdılar.

Peki, Şükrü Yıldız, bilirkişilik görevi verdiği bu şube müdürlerine, Sabri Uzun imzalı, 8 Şubat 2002 tarihli genelgeyi gizlemek suretiyle neden eksik belgeyle bilirkişilik yaptırmıştır? Neden Trabzon'dan gönderilen haber raporunu vermemiştir?

Şükrü Yıldız, Dink cinayeti dosyasıyla ilgili ikinci bilirkişi raporuna daha ihtiyaç duymuş olmalı ki, bu defa Polis Başmüfettişleri (istihbarat deneyimli) Durmuş Demirbaş ve Levent Yarımel'den de bilirkişilik talep etmiştir.

Polis başmüfettişlerine de evrak (tıpkı şube müdürlerinde olduğu gibi), iki klasör halinde, yani tanımlanmadan verilerek, "Bu klasörlerdeki belgelere göre kusurlu kim, bilirkişilik yapın" denilmiştir.

Onlar da düzenledikleri raporda, A. İlhan Güler'in kusurlu olduğunu yazmışlar, "oyun" devam ettirilmiştir.

Ankara Kızılay'da, 20 Kasım 2008 günü Durmuş Demirbaş'a rastladım. Bir ortak dostumuzun bürosunda çay içerken, benim imzamı taşıyan 8 Şubat 2002 tarihli genelgeyi kendisine okuttum, daha önceden görüp görmediğini sordum. İlk kez gördüğünü söyledi.

Kesin olarak anladım ki, Mülkiye Müfettişi Şükrü Yıldız, gerek emniyet şube müdürlerine, gerekse polis başmüfettişlerine, belli evrakları vererek, böylece bazı evrakları da gizleyerek, kendisinin istediği (veya kendisinden istenilen) sonucun elde edilmesini amaçlamıştır.

O halde, İçişleri Bakanlığı'nda, Emniyet Genel Müdürlüğü'nü de kapsayan bir çeteleşme var. Bu çete, kesinlikle Başbakan'a bağlı veya yakın kişiler değil. Eğer Başbakan'a yakın kişiler olsalardı, Başbakan, Dink cina-

yetinin gerçek yüzünü öğrenmek için Başbakanlık Teftiş Kurulu'na görev vermezdi. Demek ki, Başbakan da kendisine gerçeklerin söylenmediğinden ciddi şekilde şüphe etmişti.

Bir başka önemli detay daha var. A. İlhan Güler, Dink cinayetinden üç gün önce Ankara'da İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na çağırılmıştı.

Şube Müdürü Recep G. tarafından kampus içinde bulunan lojmana götürülerek, kendisinin İstanbul'dan alınarak, Ankara dışında istediği bir ilde görevlendirileceği söylenmiş.

Şubedeki odasında söylemesinde bir sakınca yokken, Recep G.'nin yanında Şube Müdürü Coşkun Ç., Ayhan F. ve Muharrem D. olduğu halde, A. İlhan Güler'i kendi evine götürmesinin açıklaması nedir?

Benim görüşüm şu: Ayhan F., Coşkun Ç. ile Recep G. ve Muharrem D., Cemaat'in İstihbarat Dairesi'ndeki Şûra Başkanı ve Başkan Yardımcıları durumundalar. Hrant Dink'in öldürüleceğini biliyorlardı. Dink öldürüldükten sonra şüpheli (Ogün Samast) Trabzon'da yakalanacak, "Ergenekon Operasyonu", Trabzon Jandarma Komutanlığı'ndan başlatılacaktı. Bu planın uygulanması için İstanbul İstihbarat Şube Müdürü A. İlhan Güler'e güvenmiyorlardı; Cemaat'e daha sıkı bağlı olan bir şube müdürünün İstanbul'a tayin edilmesine ihtiyaç duyuyorlardı.

İçişleri Bakanı'nın, Emniyet Genel Müdürü'nün, İstanbul Valisi'nin ve İl Emniyet Müdürü'nün haberleri olmadan, A. İlhan Güler'in İstanbul'dan gizlice tayin edilmek istenmesinin altındaki oyun budur. Amaç, düzmece Ergenekon Operasyonu başlatabilmektir.

Kanımca, Dink cinayeti çok önceden planlandı ve bu cinayet sırasında A. İlhan Güler'in İstanbul İstihbarat Şubesi'nin başında bulunması istenmiyordu. Yapılacak "Büyük Operasyon"un, A. İlhan Güler'den gizlenmesi gerekliydi.

Bir noktanın daha altını çizmek isterim. Nermin Yurteri'nin, Başbakanlık'tan elde ettiği raporda, ısrarlı bir şekilde Trabzon Jandarma Komutanlığı, İstanbul İl Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ve İstihbarat Şube Müdürü A. İlhan Güler suçlanmaktadır.

Bu raporun, Cemaat şakirtlerinin ortak görüşünü yansıttığını düşünüyorum. Keza raporun hiçbir yerinde 17 Şubat 2006 tarihli Haber Raporu'ndan ve 8 Şubat 2002 tarihli "Hedef Şahısların Korunması Emri"nden bahsedilmemektedir.

Bu iki yazı bilirkişilik yaptırılan Durmuş Demirbaş ve Levent Yarımel'den de (Mülkiye Müfettişi Şükrü Yıldız tarafından) gizlenmişti.

Aynı yazılar benden de gizlenmiş (Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu tarafından) ve 4 Kasım 2009'da ifadem alınmıştır.

Gizlenen belgelere ulaştıktan sonra, verdiğim 4 Aralık 2009 tarihli ek ifade işleme konulmamış, üstelik dosyaya da girmemiştir. Daha önce de açıkladığı gibi ifadem hâlâ ortada yoktur ve telefonla görüşme kayıtlarımla bile oynanarak bu durum sürdürülmek istenmektedir.

Benden belge gizleyerek "eksik belgeye dayalı eksik ifade alması" için Mülkiye Müfettişi Mustafa Üçkuyu'ya birileri emir mi vermiştir?

Polis Başmüfettişleri Levent Yarımel ve Durmuş Demirbaş'tan bu belgeleri gizleyen de Mülkiye Müfettişi Şükrü Yıldız ve arkadaşlarıdır.

Hem Mustafa Üçkuyu'ya, hem de Şükrü Yıldız'a kim emir vermiştir de her iki müfettiş de "aynı belgeleri" gizleyerek soruşturma yapmışlardır. Böyle bir tesadüf olabilir mi?

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde bu olayın başka bir örneği yoktur!

Tuzak İçinde Tuzak

Cemaat işi böyledir; tuzak içinde tuzak olur. Bu yüzden, neyin nerede başlayıp, nerede bittiğini anlayamazsınız. O tuzağı kuranlardan birisi siz de olsanız, işin sizin dışınızda gelişen yönünü asla bilemezsiniz; ispat da edemezsiniz. İşte Samsun İl Emniyet Müdürü Mustafa İlhan'a kurulan tuzak da böyleydi.

Mustafa İlhan, Samsun İl Emniyet Müdürü'yken, Dink Cinayeti şüphelisi Ogün Samast Samsun Otogarı'nda yakalandı ve Emniyet Müdürlüğü'ne getirildi. Müdüriyette, bazı polisler, Samast'la fotoğraf çektirdiler. O sahneyi çeken başka polisler de vardı!

O Cemaatçi fotoğrafçı polis, çektiği görüntüleri elektronik postayla Ankara'ya gönderdi. Ankara'da bulunan "Cemaat Operasyonu'nun başındaki" kişi, o görüntüyü, "Cemaat medyası"nın başındaki kişiye iletti.

Medya aracılığıyla Mustafa İlhan'a operasyon yapılacak ve görevden aldırılacak, yerine de "Cemaatçi" bir il emniyet müdürü geçirilecekti.

Hemen İstanbul'daki bir "Cemaat gazetecisine" emir verildi. "Samsun'a git. Cep telefonun hep açık olsun. Samsun Jandarma Komutanlığı'nın santral telefonunu cep telefonundan ara. Bir süre, o santral görevlisiyle konuş. Daha sonra, cep telefonunu kapat; bir-bir buçuk saat sonra tekrar

aç; İstanbul'a dön. İstanbul'a geldikten sonra bana uğra."

Emir verilen muhabir, daha önce "Cemaat gazetesi"nde çalışmıştı; cemaatçiliğin ne olduğunu biliyordu. Cemaat'in kültüründe "neden-niçin" diye sormadan itaat etmek vardı. Bunun bir operasyon olduğunu da anlıyordu. Denilenleri yaptı. İstanbul'a döndüğünde kendisine Ogün Samast ile Samsun polisi ve jandarmanın birlikte çektirdikleri fotoğraflar verildi, çalıştığı televizyon kuruluşunda haber yapması istendi. Yaptı... Samsun İl Emniyet Müdürü Mustafa İlhan görevden alındı.

Eğer bir müfettiş görevlendirilseydi o gazete muhabiri şu ifadeyi verecekti:

"Ben, Samsun'a gittim. Jandarma telefon santralini aradım. Haber kaynağım bir kişiyle konuştum. Daha sonra birbir buçuk saat yüz yüze görüştük. Bu fotoğrafları da ondan aldım. İstanbul'a döndüğümde çalıştığım televizyon kanalında haber yaptım. İnanmazsanız, telefonumun baz istasyonu bilgilerine ve konuşma kayıtlarıma bakın.

Böylelikle, o fotoğraf görüntülerini Ankara'ya gönderen Cemaat şakirdi polis ile Ankara'da Cemaat'e servis eden Cemaat İmamı müdür gizlenmiş oluyordu.

Tekrar vurguluyorum, o görüntüleri haber yapan muhabir, Samsun'a niçin gittiğini bilmiyordu.

İşte böyle, Cemaat'in her tuzağında, tuzak içinde tuzak vardır; o tuzağın içinde bulunanlar dahi (gazete muhabiri gibi), neyin ne olduğunu tam anlayamaz. Tüm ayrıntıları ancak Baş İmam bilir.

Geçerken bir olayı daha nakletmek isterim. Yukarıda söz ettiğim muhabir, 2013 Aralık ayının ilk haftasında beni telefonla aradı. "Sabri Bey, Dink Cinayeti'nin azmettiricisi diye tutuklanan Erhan Tuncel ifadesinde, sizi de suçlamış,

ne diyeceksiniz?" diye sordu. "Sen, Ogün Samast ile polislerin fotoğrafını haber yapmanın iç yüzünü bana anlat, ondan sonra ben senin sorularına cevap vereyim" dedim. Muhabirin konuşacak hali kalmamıştı.

Ortada Bir Şema Var Ama Sahibi Yok!

Hrant Dink'in 19 Ocak 2007 günü öldürülmesinin ardından, olayın şüpheli failleri Ogün Samast ve azmettiricisi Yasin Hayal'le telefon irtibatları olduğundan bahisle bir "İlişkiler Şeması" düzenlenmiş ama kimin düzenlediği belli değilmiş!

Ve bu şema gazeteci Ali Bayramoğlu'na da verilmiş, o da, şemayı Dink'in ailesine teslim etmiş!

Öncelikle şunu belirteyim ki, telefon irtibatlarını ancak güvenlik birimleri tespit edebilir; dolayısıyla, bu şemayı ancak güvenlik birimleri yapabilirler.

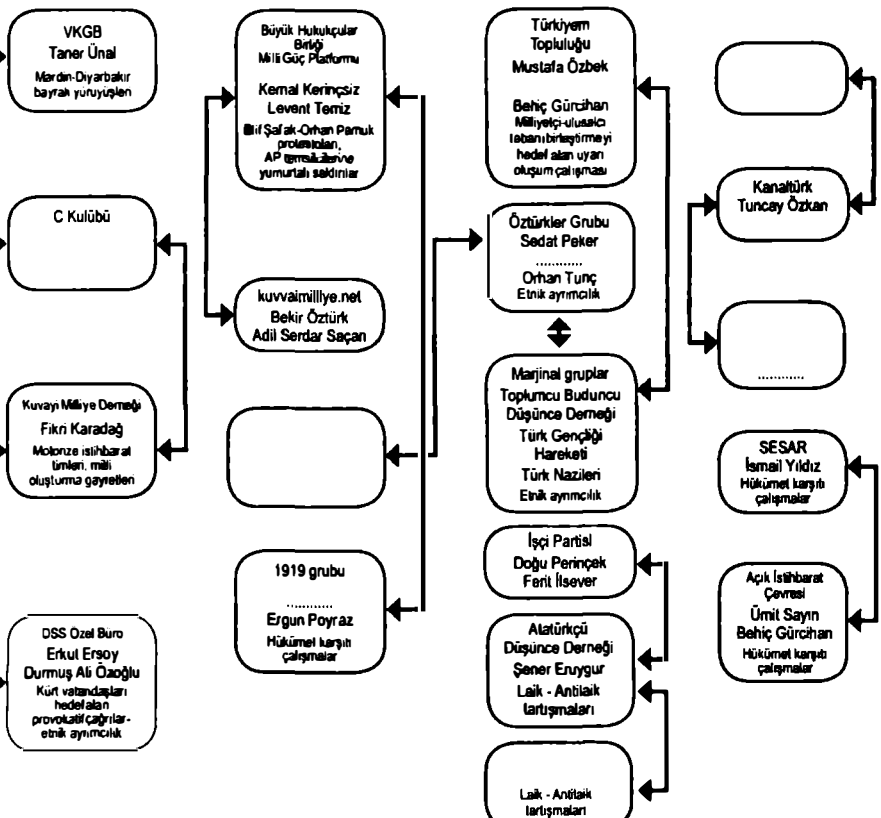
Peki, o şemayı düzenleyenler yaptıkları işi neden gizliyorlar, neden üstlenmiyorlar?

İşte işin inceliği burada. Çünkü o şema, "göz boyamak" için hazırlanmıştı. Şemayı hazırlayan sahtekârlar, şemanın Ali Bayramoğlu'nun eline geçeceğini; onun aracılığıyla da Dink ailesinin eline geçeceğini bilemezlerdi.

Şimdi ne olmuş, bakalım:

Bu şemadaki ilişki düzenlemesine göre savcı Zekeriya Öz Ergenekon örgütü bağlantısı iddiasıyla gözaltına alınan emekli Albay Mustafa Levent Göktaş'a, bu şemaya dayanarak bazı sorular sormuş ve cinayeti örgütle ilişkilendirmişti.

Göktaş'ın avukatı Serdar Öztürk, İçişleri Bakanlığı'na dilekçe ile başvurup, bu şemanın konusunu, kim tarafından çizildiğini, müvekkili Levent Göktaş ile ilişkisini sordu. Alacağı bilgilerle hukuki savunma yapmak istedi.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın önüne konulduğu öne sürülen şemalarda, Dink suikastı sanıklarıyla temasta olan kişiler, dernekler ve telefon bağlantıları gösteriliyordu.

Öztürk'ün 9 Şubat 2009 tarihli dilekçesine, İçişleri Bakanlığı 10 Mart 2009 günü verdiği cevapta, "İçişleri Bakanlığımıza hitaben göndermiş olduğunuz dilekçenize istinaden ilgili dairelerimizden alınan cevabi yazılarda; 'Bahse konu şema hakkında birimlerimizce herhangi bir çalışma bulunmamaktadır,'" deniliyordu.

Avukat Serdar Öztürk, bu kez Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na başvurdu. *Milliyet* gazetesinde Türker Karapınar'ın haberi şöyleydi:

> Avukat Serdar Öztürk, şemayı hazırladığı öne sürülen Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevlileri hakkında "sahte resmi evrak düzenlemek ve görevi kötüye kullanmak" suçlarından suç duyurusunda bulunmuştu.
>
> Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın işleme aldığı dilekçede şu iddialar yer almıştı: "Şifahen yapılan görüşmeler sonrası şemanın resmi bir belge olarak Emniyet İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı Recep Güven ve kimliği meçhul Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevlileri tarafından hazırlandığı, İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek tarafından Sayın Başbakan'a sunulduğu, İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürü Ali Fuat Yılmazer tarafından gazetecilere ve Dink ailesine verildiği anlaşılmıştır."
>
> Savcı Öz'ün, Göktaş'a ifadesi sırasında resmi bir belge olarak sorduğu Dink şemasının kim tarafından hazırlandığı ve Öz'e şemanın nasıl ulaştırıldığının, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan inceleme sırasında araştırılması bekleniyor.

Savcı Öz'ün elinde şema var; Başbakan Erdoğan'a da bu şemanın verildiği söyleniyor. Aynı şema gazeteci Ali

Bayramoğlu'nda var, maktul Hrant Dink'in ailesinde var ama şemayı hazırlayan devlet görevlisinin kim olduğu bilinmiyor!

Soruşturma dosyasında kullanılan şemanın "resmi belge" özelliği vardır. Savcı Öz, "resmi olmayan" bir belgeden hareketle mi Levent Göktaş'a soru yöneltti? Eğer böyle bir hukuki dayanaktan yoksun belgeyi soruşturmada kullanmışsa, hakkında HSYK tarafından soruşturma başlatılması gerekirdi.

Tam da bu noktada bir şey söylemek istiyorum. O şemayı hazırlayan kişi, 14 Haziran 2001'de bana "Ergenekon Şeması"nı getiren kişidir. Bugünün şartlarında Türkiye Cumhuriyeti Devleti, o şemayı ve şemayı hazırlayanı bulabilecek güçte değildir. Gelişmeler inşallah beni yanıltır.

Dink Cinayetinde Önemli Tespitler

40 küsur yıllık polislik deneyimim ışığında bir değerlendirme yapmak, bazı sorular sormak istiyorum:

– 17 Şubat 2006 tarihli "Dink öldürülecek" yazan haber raporu İstihbarat Daire Başkanı olan benden ve yardımcılarım Necmettin Emre ile Vedat Yavuz'dan neden gizlendi?

– 1951 yılında kurulmuş İstihbarat Daire Başkanlığı tarihinde, böyle bir örnek daha var mıdır?

– Tarafımdan yayımlanan 8 Şubat 2002 tarihli "Koruma Emri"ne göre, hayati tehlikesi olan yurttaşların "Koruma Kararı" alınarak nasıl korunacağı belirtilmesine rağmen bu emir neden uygulanmadı?

– Yardımcı İstihbarat Elemanı (YİE-ajan) Erhan Tuncel'in, "elemanlık görevine", tehdit devam etmekteyken Ekim 2006'da neden son verildi?

– Tehdit devam ettiği halde Erhan Tuncel'in görevine son

verildiğinde, neden alarma geçip "yakalama operasyonu" başlatılmadı?

– Görevine son verilen Erhan Tuncel'e, neden yazılı veya sözlü tebligatta bulunulmadı?

– "Yardımcı İstihbarat Elemanlığı" görevine son verilen Erhan Tuncel, Trabzon İstihbarat Şubesi'nin kullandığı cep telefonunu arayıp, randevu istediği halde neden cevap verilmedi?

– Erhan Tuncel'in, Trabzon İstihbarat polisiyle buluşup haber verebilmek için polis otomobilinin sileceğine "not bıraktığı iddiası" doğru mudur?

– İstihbarat Daire Başkanlığı'nın (merkez ve taşra) arşiv sistemi bir network ağıdır. Dink cinayeti sonrasında, istihbarat arşiv kayıtları silinip, eski tarihli emirler yazılıp, arşivlendi mi?

– Dink öldürüldükten sonra, hazırlık soruşturmasını yürüten savcı, yargılamayı yapan hâkimler, idari soruşturma yapan mülkiye müfettişleri ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu, Sabri Uzun'un ifadesini almaktan neden özellikle kaçınmışlardır? Bu bir Cemaat emri midir?

– Dink öldükten sonra, Erhan Tuncel'le buluşmak üzere polis memuru Muhittin Zenit'e Trabzon'a gidip, Erhan Tuncel'den cinayete ilişkin bilgi alması emrini kim verdi?

– Erhan Tuncel'den bilgi alması için Bayburt'tan Trabzon'a gönderilen Muhittin Zenit'e, neden Erhan Tuncel'in telefonunun dinlenmekte olduğu söylenmedi? Personelinize tam ve doğru bilgi vermeniz gerektiği halde, böyle davranarak personele "tuzak" kurmuş olmadınız mı? Muhittin Zenit, Cemaat şakirdi olmadığı için mi bu tuzağı kurdunuz?

– Muhittin Zenit, Haziran (2006) ile 19 Ocak (2007) arasında Erhan Tuncel'le hiç irtibat kurmamış, doğal olarak

aralarındaki sıcak ilişki kopmuştur. Bu soğuk ilişkiyi yeniden sıcak hale çevirebilmek için (konuşma metnine göre "samimiyet" göstergesi sözleri) çaba gösterdiği anlaşılmaktadır. Zenit'e görev verenler, neden "Zenit, o sözleri benim emrim gereğince söyledi" diye mertçe tavır koymamışlardır?

İsterseniz daha fazla ilerlemeden önce Zenit ile Tuncel arasındaki telefon konuşmasını hatırlayalım.

Cinayetten 1 saat 44 dakika sonra, 16.44'te Bayburt'taki Muhittin Zenit, Trabzon'da olan Erhan Tuncel'i aramış, Yasin Hayal ve cinayet hakkında konuşmuşlardı:

Zenit: O düşündüğü çocuk. Neydi onun adı?

Tuncel: Zeynel diye bir çocuk vardı da. Sonra bir tane daha çıktı da. Zannetmiyorum... Yani vurulma şekli belliydi, vurulacak şekil belliydi, öyleyse bunlarla alakalıdır da, zannetmiyorum.

Zenit: Ne oğlum, direkt kafaya sıkmışlar.

Tuncel: Öldü mü?

Zenit: Tabii canım. Tek farklılık, kaçmayacaktı ama bu kaçtı.

Tuncel: Yakalandı mı peki?

Zenit: Yok canım.

Tuncel: Hımmm... Zannetmiyorum abi bunların olduğunu ya.

Zenit: Koyayım .mına... Gebermişse gebermiş. "Onu kim gebertti?" diye sorgulamıyorum. O konuda samimiyetimden şüphe duyuyorsan, o ayrı bir şey.

Tuncel: Yok abi yok kesinlikle. Eğer bizle alakalıysa araştırırım ederim, getirir uygun bir şekilde size de teslim ederim yani.

Zenit: Ulan oğlum niye getiriyorsun? Getirmenin ne gereği var?

Tuncel: Bizimle alakalı olduğunu zannetmiyorum da. İnşallah da değildir. Ama yapanın da eline koluna sağlık.

Zenit: Öyle tabii canım orası öyle.

Zenit, "O konuda samimiyetimden şüphe duyuyorsan, o ayrı bir şey" demek suretiyle, Erhan Tuncel'e, kendisinin samimiyetini kabul ettirip, kopmuş ilişkisini yeniden kurmak istemektedir. Eğer Zenit, bu konuşmasında bir suç işlemişse, bu suçun hesabı amirleri tarafından sorulmalıydı. Oysa telefon konuşmasının tapesi adliyeye gönderilmiş, Zenit adeta olayın suçlusu gibi gösterilmek istenmiştir.

Erhan Tuncel'le yapılan 18 telefon konuşmasından neden sadece Zenit'in konuşması yargıya intikal ettirilmiş, diğerleri gönderilmemiştir?

Erhan Tuncel'in, İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'nde yapılan mülakatta söylediği sözleri neden savcılığa gönderilmemiştir? Bu görüşmeyi savcı mı gizlemiştir? O sorgunun görüntü kaseti şimdi nerededir?

Cinayet öncesinde bilgi alınmak istenmeyen, bu yüzden elemanlıktan çıkartılan Erhan Tuncel'den, cinayet sonrasında neden bilgi alınmak istenmiştir? Önceden bilgi alınıp da cinayet neden önlenmemiştir?

Olay öncesinde polise gelen, "Dink öldürülecek" haberine herhangi bir tedbir almayıp, olaydan altı ay sonra Coşkun İğci'nin ifadesini alıp, "Bu cinayetten Trabzon Jandarmasının da haberi vardı" şeklinde gazete haberi yaptırmanın Cemaat'in "komplo kültüründeki" anlamı nedir?

Dink cinayetine, düzmece Ergenekon Operasyonu'nu Trabzon Jandarma Komutanlığı'ndan başlatmak amacıyla mı yol verilmiştir?

Rahip Santoro, öldürülmeden önce Trabzon'da keser

sapıyla dövülmüştür. Önce dövüldü, tedbir alınmadı, sonra öldürüldü. Hrant Dink'in de önce "öldürüleceği rapor edildi", tedbir alınmadı, sonra öldürüldü. Her iki olayın arasındaki benzerliğin sebebi nedir?

Dink Cinayeti'nden sonra olayda "kusurlu olan memurlar" araştırılmamış, 2011'de savcı Muammer Akkaş'a verilen "memur kusurlarını soruşturma dosyası" 2014'e kadar bekletilmiş, o dosyada adım geçmesine rağmen ifadem üç senedir alınmamıştır.

Savcı Muammer Akkaş, Tekirdağ'a tayini çıkınca Adliye önünde bildiri okumuştur. O bildirinin bir paragrafında bile Dink cinayetinin "memur suçlularının soruşturmasını" neden geciktirdiğini açıklamamıştır.

Tayin edilmesine tepki gösteren Akkaş, bir vatandaşın ölümünün aydınlatılmasına aynı duyarlılığı göstermemiştir. Bu soruşturmayı geciktirdiği için kendisi hakkında soruşturma yapılmasından endişe duymuş olmalı ki, "Tam operasyon yapacaktım, görevden alındım" demiştir.

Başbakan Erdoğan'ın emri üzerine Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığı'nca Ocak 2008'de başlatılan idari soruşturma çerçevesinde 4 Aralık 2009 günü mülkiye müfettişlerine verdiğim ifade tutanağı halen kayıptır! Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk defa bir mülkiye müfettişi ifade tutanağını kaybedip, sonra da "ben böyle bir ifade tutanağı almadım" demiştir. Aynı ifade tutanağının bir suretini, İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi'ne 15 Nisan 2010 günü verdiğim ifademe ekledim.

Şu sonuca varıyorum ki, adli soruşturma, idari soruşturma ve Cemaatçi olmayan polis memuru Zenit'e yönelik, "Cemaat organizeli delil karartma" operasyonu yürütülmüştür.

Hayatın normal akışına uymayan uygulamalar, Cemaat'in cinayet faillerini gizlemeye çalıştığını, cinayete "yol verilmesinin" gerçek sebebinin ortaya çıkmaması için adli-idari soruşturmacılar tarafından "ortak çaba" gösterildiğini gözler önüne sermektedir.

Bir güç (bana göre Cemaat!), Dink cinayetinin işlenmesi için örgütü (Yasin Hayal ve arkadaşlarını), önce Erhan Tuncel'in kontrolünden çıkartmıştır. Bunun için onun yardımcı istihbarat elemanlığı görevine son verdirilmiş, polis memuru Zenit, doğu görevine gönderilmiş, İçişleri Bakanlığı Koruma Kurulu'ndan "Dink'i koruma kararı" alınmamış, İstanbul Polisi'nden "Dink öldürülecek" bilgisi gizlenmiş, İstihbarat Daire Başkanı ve yardımcılarından haber raporu gizlenmiştir. Dahası, Tuncel'in telefonuna cevap verilmemiştir... Polis otomobilinin sileceğine not yazıp bırakmış, bu girişimi de sessizlikle geçiştirilmiştir. Tuncel'in bu yaptıkları, iyi niyetli çalışma çabasının göstergesidir.

Aksu'dan Akyürek'e: "Git b...nu temizle"

Şimdi anlatacaklarım konusunda en doğru bilgiye sahip kişiler, zamanın İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, Vali Celalettin Cerrah ve Emniyet Müdürümüz Reşat Altay'dır. Ben yalnızca çok güvenilir kaynaklardan edindiğim duyumlarımı aktarıyorum.

Öğrendiğime göre cinayetten önce, Hrant Dink'in öldürüleceğine dair bilgiler, Trabzon Emniyet Müdürü Reşat Altay'a sunulmamıştır. Altay, cinayetin işlenmesinden sonra Trabzon Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ne gelen bir teknik bilgiyi de şaşkınlıkla öğrenmiştir. Herhangi bir ön bilgisi olmadığı için sonradan gelen bu bilgiyi değerlendiremediği anlaşılmaktadır. Fakat Reşat Altay sonradan gelen bilgileri,

değerlendirmesi için o dönem İstanbul İl Emniyet Müdürü olarak görev yapan Celalettin Cerrah'a aktarmıştır. Cerrah, Emniyet İstihbaratı'nın başındaki Ramazan Akyürek'i telefonla aramış ama ulaşamamıştır. Bunun üzerine durumu, toplantı için gittikleri Ankara'da İçişleri Bakanı Aksu'ya aktarmıştır. Aksu da Akyürek'e hitaben "Git b...nu temizle" demiş ve Akyürek toplantıdan ayrılmıştır.

Akyürek'in o toplantıdan ayrıldıktan sonra nereye gittiğini, kimle görüştüğünü, ne yaptığını bilemiyorum. Tek bildiğim, elindeki bilgileri yetkili makama aktaran Reşat Altay'ın üç saat sonra Trabzon'dan Burdur'a tayininin çıktığıdır!

Cemaat "Kara Propagandayı" Nasıl Yapıyor?

Milliyet gazetesi, ulusal yayın yapan saygın bir gazetedir. Polis muhabiri Tolga Şardan da aynı saygınlıktadır. Birkaç "Tolga Şardan haberi" örneği vereceğim:

Şardan, Trabzon'da ifadesi alınan Coşkun İğci'nin, Dink cinayetiyle ilgili anlattıklarını, 2.6.2007 günü haberleştirmişti. Bu haberde Trabzon Jandarma Komutanlığı'nın cinayetten önceden haberdar olduğu anlatılıyordu.

Haber, gazetecilik açısından doğruydu.

Daha önce de söz ettim; İstanbul İstihbarat Şube Müdürü A. İlhan Güler, Dink cinayetinden üç dört gün önce, gizlice Ankara'da bir eve çağrılmış, "Seni İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden alıp, Ankara hariç istediğin ile vereceğiz" denilmişti.

Daha sonra Personel Dairesi Başkanlığı'na, İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek imzasıyla, Güler'in, Muğla iline tayin edilmesi için talep yazısı yazıldı. Çünkü A. İlhan Güler, İstanbul İstihbarat Şube Müdürü

olduğu müddetçe Dink cinayetinin işlenmesi ve Ergenekon Operasyonu'nun başlatılması mümkün değildi. Amacım bir iddia ortaya atıp, onu ispat etmek değildir. Diyeceğim şu ki, Tolga Şardan'a, Coşkun İğci'nin ifadesini servis edenler, Cemaat İmamlarının emrindeki şakirtlerdir.

Yine Şardan, 23 Şubat 2007 tarihinde, İstanbul İl Emniyet Müdür yardımcısı Ömer Yanık imzasıyla yayımlanan, "*Agos* gazetesinin de hassas Ermeni kuruluşlarından birisi" olduğuna ilişkin açıklamasını haber yapmıştı. Haber doğruydu ama... Bu işin bir de "ama"sı vardı.

Cemaat Dink cinayetiyle deşifre olmuştu. Bunun üzerine bu cinayetteki kusurları, Trabzon İl Jandarma Komutanlığı ve İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü'ne yıkıp, Cemaat imamlarının ve şakirtlerinin bu olaydan zararsız çıkmasını sağlamak istediler. Tolga Şardan'a servis ettikleri haber de, cinayetin kusurunu İstanbul Polisi'ne yıkma çabasından ibaretti.

Tolga Şardan, 20 Ağustos 2007 tarihinde de Osman Hayal'in İstanbul Sarıgazi'de çalıştığı fırının tahkikatını konu alan bir haber yapmıştı.

O haberde, İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, "Cinayet günü İstanbul'a gelen İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek'in önceden İstihbarat Dairesi'ne ulaşmış bilgileri kendisine aktarmadığını" söylüyordu.

Ramazan Akyürek, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'e, yazılı şekilde bilgi vermiş miydi? Hayır! Dosyada böyle bir bilgi de yoktu.

Cinayetten üç gün önce İstanbul İstihbarat Şube Müdürü'nü gizlice Ankara'ya çağırıp, tayin etmek istiyorsun!

Cinayetten sonra Daire Başkanlığı'na intikal etmiş, 17 Şubat 2006 tarihli bilgiyi İstanbul Emniyet Müdürü ve Başsavcı'dan gizliyorsun!

Yetmedi, İstanbul'a gidip Osman Hayal'in iki yıl önce çalıştığı fırının tahkikatını yapıp, şube bilgisayarına yüklemiş olan polis memurlarına "Biz tahkikat yapmadık" diye ifade verdiriyorsun!

Sonra da Tolga Şardan'a, "Fırını müfettişler buldu" diye Türk milletini kandırmak için haber yaptırıyorsun.

Tolga Şardan'a haber servis edenler Cemaat'in kendi doğrularını Türk milletine duyurmak istemişler, gerçekleri gizlemişlerdir!

Çok önemli bir konuya dikkatinizi çekmek istiyorum: "Hrant Dink öldürülecek" yazan haber raporu, İstihbarat Dairesi Başkanı olduğum 17 Şubat 2006 günü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gelmiş ve gizlenmişti.

Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Hakları Komisyonu, ifademi almadı, kusurlu olup olmadığımı araştırmadı. Bunun nedeni o haber raporunun benden gizlendiğini bilmeleriydi.

Malatya'da, Nisan 2007'de Zirve Yayınevi'nde "misyonerlik yaptıklarından bahisle" üç kişi öldürülmüştü. Olayın şüphelisi Emre Günaydın, üçüncü kattan atlamış, yaralanıp tedavi edildikten sonra ifadesi alınmıştı.

Tolga Şardan, Ankara'da görevli olmasına rağmen Emre Günaydın'ın Malatya'da verdiği ifadeyi, 18 Mayıs 2007 günü haberleştirmişti.

Fikret Emek, emekli bir komando binbaşıydı. O, şehit olurum; evlenirsem çocuklarım yetim, karım dul kalmasın diye evlenmemişti. Gözü karaydı. Sonunda 41 yaşında emekli olup, evlendi. Her ne kadar evi Eskişehir'de olsa da sık sık Ankara'ya geliyordu. Bu yüzden, benim birçok arkadaşım onu tanıyordu, ben de gıyaben tanımıştım.

Ergenekon Operasyonu bahanesiyle Fikret Emek'in Eskişehir'deki evinde arama yapılmış, evde silah ve patlayıcı bulunduğuna ilişkin 27 Haziran 2007 tarihli Tolga Şardan imzalı bir haber yayımlanmıştı. Ankara'da görevli Şardan'a bu haberi servis edenlerin amacı, kamuoyunun inanmadığı Ergenekon Operasyonu'nu inanılır kılmaktı. Bu yüzden, Şardan'ın ve *Milliyet* gazetesinin saygınlığını kullanmak istiyorlardı.

Neden Fikret Emek hedef seçilmişti?

Çünkü o bir kahramandı. Vatan ve millet sevgisi üst düzeydeydi. Cemaat, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yönelik başlattığı imha ve itibarsızlaştırma operasyonunun o kahramanlar tarafından "anlaşılmasından" korkuyordu.

Ergenekon Operasyonu'nda şu üç uygulamayı gördüm:

Birincisi, hükümeti, yargıyı ve Türk milletini uyandıracak istihbaratçıları bertaraf ettiler.

İkincisi, korktukları özel harekâtçı subayları ve polisleri bertaraf ettiler.

Üçüncüsü de, mesleklerinde gelecekleri parlak görülen subayları, polis amirlerini, hâkim ve savcıları bitirdiler.

Sıra "paraya" gelmişti. Cemaat, banka satın aldı; Futbol Federasyonu Tahkim Kurulu'na "imam" yerleştirdi. Asıl amaçları "Büyük Ejderha!" adını taktıkları işadamını tutuklatmaktı.

Kıbrıs'tan, Antalya'ya kaçırılan Atlas Jet uçağının haberini de, 20 Ağustos 2007 günü, yine Tolga Şardan yapmıştı. O haberinde, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'ndan bir ekibin de Antalya'ya gittiğini yazmıştı. Doğruydu.

Tolga Şardan, *Milliyet* gazetesinin Ankara'daki polis muhabiridir. Ankara İl Emniyet Müdürlüğü ile Emniyet Genel

Müdürlüğü'nün Ankara'daki bağlı birimlerinden haber alması, haber yazması doğal bir durumdur. Kaldı ki *Milliyet* yöneticileri, Tolga Şardan'a, "Ankara dışındaki herhangi bir ilden haber getir" demeyecekleri, diyemeyecekleri gibi, görev alanının dışında kalan başka bir ilden haber alması durumunda muhabiri tebrik ve takdir ederler.

Benim dikkat çekmek istediğim yön, Tolga Şardan'a bu haberi veren, sızdıran polisin kim ve polislik mesleği dışında hangi Cemaat'e bağlı olduğudur.

Ergenekon Operasyonları sırasında gözaltına alınacak kişileri, bazı gazetelerin, bazı yazarların önceden bildikleri ve yazdıkları çok sık vurgulandı.

Örneğin 25 Mart 2008 tarihinde NTV kanalında *Milliyet* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Sedat Ergin, *Radikal* gazetesi Ankara Temsilcisi İsmet Berkan, *Zaman* gazetesi yazarı Ekrem Dumanlı'nın katıldıkları açık oturumda, bu tespit yapıldı.

Ergenekon Operasyonu'nun yöneticisi polis müdürleri görünümündeki kişiler, devlet terbiyesinin dışına çıkarak, Cemaat çıkarları doğrultusunda bu sızdırmaları yapmışlardır. Bunlar, özel amaçlar için Polis Teşkilatı'nın içine sızdırılmış kişilerdir. Bunlar kendilerine göre bir darbe peşindedirler. Bunların Emniyet Teşkilatı'nda yapılanmasından, başta siyasi iktidarlar olmak üzere tüm emniyet müdürleri ve rütbeliler, sıralı şekilde sorumludur.

Hükümetin siyasi irade koyması durumunda çözüm zor değildir. Kaldı ki sorun, yalnızca Emniyet Teşkilatı'nın değil, tüm Türkiye'nin sorunudur.

Bu konudaki son sözüm şudur: Hrant Dink cinayetiyle ilgili benim sorumluluğumda olan, tespit edilecek herhangi bir ihmalden dolayı, kapalı kapılar ardında değil, halkın huzurunda, mümkünse bir stadyumda yargılanmaya hazırım.

BÖLÜM 12

CEMAATİN DİĞER İŞLERİ

PKK'lı Sabri Ok ve MİT'çileri Ankara'da Gördüm

İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Sadrettin Sarıkaya, başlattığı KCK Soruşturması kapsamında, 7 Şubat 2012'de zamanın Başbakanlık Müsteşarı (halen MİT Müsteşarı) Hakan Fidan, eski MİT Müsteşarı Emre Taner, MİT Müsteşar Yardımcısı Afet Güneş ve iki personelini ifadeye çağırmıştı.

İlginçtir, o ifade alma saatinde Başbakan Erdoğan ameliyat masasında olacaktı. Bu özel durumu bilenler, Başbakan'ın yakın korumalarıydı. Ameliyat 15 dakika gecikince, Başbakan "ifadeye çağırma" konusundan haberdar oldu. MİT Soruşturması, Başbakan Erdoğan'ın "irade koymasıyla" durdurulmuştu. Daha sonra Ak Parti hükümetinin, MİT Kanunu'nun 26. maddesinde yaptığı değişiklikle soruşturma izni verip vermemek konusunda Başbakan yetkilendirilmişti.

Bu yetkiye dayanarak Başbakan, MİT personeli hakkında soruşturma başlatılmasına izin vermemiştir. Bunun sonucu olarak da, Savcılık, "Kovuşturmaya yer yoktur" kararı vermiştir.

Olayın esası, Gülen Cemaati şakirtlerinin, "Savcı-Polis" maskesiyle, iktidarı paylaşma yarışına girmesidir. Bu durumu gören Başbakan, iktidarını paylaşmamıştır.

Bazı özel bilgilerimi paylaşmak istiyorum...

2006'nın Mayıs veya Haziran ayıydı. Emekli Albay Orhan

Özgören'le randevulaşıp, Söğütözü Saklıbahçe Parkı'nda buluşmuştuk. Orhan Albay'ın yanında sivil, gözlüklü, atletik yapılı, 45-50 yaşında, esmer bir kişi vardı. Albay, yanındaki şahsı "arkadaşım" diye tanıtmıştı.

O şahsı sima olarak ben de çok iyi tanıyordum, fakat ismini ve nereden tanıdığımı bir türlü hatırlayamadım. Birkaç kez "Kardeş, ben sizi çok iyi tanıyorum!" dedim. Orhan Albay, "Ağabey, arkadaş Alaattin Kanat..." dedi. O zaman hatırladım.

Ben Kocaeli İstihbarat Şube Müdürü'yken (1989-1991), Alaattin Kanat da PKK Örgütü'nün Marmara bölge sorumlusuydu. Fotoğraflarını görmüştüm, hemen gözümün önüne geldi.

Alaattin'le eski günleri yâd ederken, "Benim bir ajanıma telefon jetonu verip, 'bir saat sonra şu kahvehanede buluşma yapacağız, isteyen polise telefon edebilir' demiştin; ajanım, korkudan bana telefon edememişti" diye anlattım.

Tüm bu konuşmalar, yaklaşık 15-20 dakika içinde olmuştu. Yanımızda, Saklıbahçe Parkı'nın işletmecisi Kahramanmaraşlı Ahmet Dokumacı da bulunuyordu.

O sırada Alaattin Kanat birdenbire, "Ne oluyoruz, ne oluyoruz..." diyerek anormal bir hale girdi.

"Ne oldu?" diye sordum, "Sabri Ok... Sabri Ok..." dedi şaşkınlıkla.

PKK'lı Alaattin Kanat, cezaevindeyken itirafçı olmuştu... Sabri Ok ise, PKK'nın cezaevleri genel sorumlusuydu, 2000 yılında cezaevinden çıkmıştı... Bulunduğumuz ortam birdenbire çok gerginleşmişti.

İşletme sahibi Ahmet Dokumacı, çok cesur ve insancıl bir kişiydi: "Heyecanlanmayın, o şahsın yanındakiler MİT'çiler" dedi. "Şu masalara oturanlar da sizin İstihbarat

polisleri" diyerek iki üç kişiyi işaret etti.

2005 yılı Temmuz ayında, yetkili makamlara 20 sayfalık "gerekçe metni" hazırlayarak İspanya'daki ETA örgütünü, İngiltere'deki IRA'yı ve Korsika Kurtuluş Örgütü'nü anlattıktan sonra Türkiye'de PKK ile silahlı mücadele sürdürülürken, diyalog/müzakere sürecinin de başlatılıp, yürütülmesini arz etmiştim.

O gün MİT görevlileriyle Sabri Ok'u birlikte görünce, PKK terörüne siyasi çözüm arandığını anladım ve büyük mutluluk duydum.

Ancak İstihbarat polislerinin, MİT görevlilerini takip ediyor olmasına da üzüldüm.

Devlet, devleti takip ediyordu!

Şu sonuca geleceğim: PKK ile görüşmeler, 2005'te "siyasi irade"yle başlamıştı. Görüşmeler Sabri Ok aracılığıyla Norveç'in başkenti Oslo'da sürdürülmüştü (2009-2010).

Gülen Cemaati şakirdi polisler, 40 KCK'lı (Kürdistan Topluluklar Birliği'nin Kürtçe kısaltması) yerine 14 bin Kürdü, Cemaat hukukçuları aracılığıyla cezaevlerine doldurdular. Ak Parti hükümetinin PKK terörü konusunda başlattığı "Çözüm Süreci"nde siyasi inisiyatifi kendi ellerine almak peşindeydiler.

MİT'çileri takip eden polislerin amacı ve anlayışı Cemaat iradesini üstün kılmaktı.

Türkbank Kaseti

Okurların kafasında "Aman yetti artık, 1998'den bu yana hep Türkbank kaseti konuşuldu!" düşüncesi oluşabilir ama bu "Türkbank kaseti" daha farklı:

Önce hatırlatayım: Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'nı ziyaret edip denetlemede bulunan ve

brifing alan Başbakan Mesut Yılmaz ve Murat Başesgioğlu, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın "Çetelerle de mücadele edecek şekilde yeniden yapılanmasını" emretmişlerdi. Bu emir doğrultusunda başlatılan çalışmada İstanbul İstihbarat Polisi, o yıllarda güncel önemi bulunan çeteleri çökertmek amacıyla yurtdışında bulunan Alaattin Çakıcı'nın, yurtiçinde bulunan bağlantılarının telefonlarını dinlemeye almıştı; bu dinleme sırasında Türkbank'ın özelleştirilmesi konusunda çetenin nasıl bir yöntem izleyeceği de öğrenilmiş, ilgililere iletilmişti. Sonraki aylarda, çete elebaşları yurtiçinde ve yurtdışında birer birer yakalanmış, adalete teslim edilmişti.

Bu konu Anayasa Mahkemesi'nde yargılanıp, beraatle sonuçlandı, kapandı; tarihe mal oldu. İstihbarat Dairesi'nin çetelerle mücadele edecek şekilde yeniden yapılandırılmasını isteyen Mesut Yılmaz, 2004 yılında Türkbank Davası'ndan yargılanıp, beraat etti.

Polis, bu telefon dinleme işlemi sırasında, mahkeme kararıyla adli işlem yapıyordu. Polisin amacı, Türkbank'ın özelleştirilmesi değil, çete reisinin yakalanmasıydı. Nitekim 4 Ağustos'ta (1998) banka özelleştirilmesi yapıldı, Ancak, Başbakan, özelleştirmenin uygulanması için son imzasını atmamıştı; beklemedeydi. Kasette konuşan taraflardan bir kişi, 18 Ağustos 1998'de Fransa'da özel bir takip sistemiyle yakalandı. Böylece Başbakan'ın emri gerçekleşmişti.

Ekim 1998'de CHP Milletvekili Fikri Sağlar'a, bir meçhul kişi(!), "çete reisinin Türkbank özelleştirmesini konu eden, talimat veren konuşma kasetini" getirip vermiş. Sağlar, bu kaseti kamuoyuna duyurunca, hükümet istifa etmek zorunda kalmıştı.

O tarihte, Sağlar'ın yayınladığı kasetin bir kopyasını alıp, İstanbul'a gidip, İstihbarat Şube Müdürlüğü'ndeki ses

kasetiyle karşılaştırdım. Sağlar'ın yayınladığı ses kaseti ile İstihbarat Şube Müdürlüğü'ndeki ses kasetinin tıpatıp aynı olduğunu gördüm.

Evet, hain, İstanbul İstihbarat Şubesi'nin içindeydi. Bu kasetlere sahip olması gereken polis memurları H.Ö. ve Ç.Y. ile uzun uzadıya konuştum. Ç.Y. ağladı.

Ankara'ya döndüğümde, o tarihte Antalya'da bulunan Başbakan Yılmaz'a, KOM Dairesi Başkanı Emin Arslan vasıtasıyla bir bilgi notu gönderdim. "Söz konusu ses kaseti İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden çıkmıştır. Sorumluluğu İstihbarat Daire Başkanı olarak ben üstleniyorum" diye yazdım.

Aradan 13 yıl geçtikten sonra Şubat 2011'de öğreniyorum ki, bu kaseti polis memuru Ç.Y. kopyalayıp, S.U. isimli amirine vermiş, S.U. bu kaseti Ankara'ya getirip B.A. isimli rütbeliye vermiş, bir emniyet müdürü de Fikri Sağlar'a iletmişti.

13 yıl sonra açıklıyorum ki polis memuru Ç. ile rütbeliler S. ve B., bu kaset taşıma ve pazarlama işini, Cemaat'in emriyle yapmışlardı.

Önce Askere Yalvardı, Sonra Cezaevine Doldurdu!

Fethullah Gülen, zamanın güçlü komutanlarından Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Çevik Bir'e, Cemaat'in temsil kabiliyeti yüksek işadamları A.K. ve V.H. aracılığıyla gönderdiği mektupta şöyle diyordu:

> Genelkurmayımızın çok değerli İkinci Başkanı
> Sayın Komutanım
> Son günlerde medyamızda yeniden gündeme gelen ve yanlışlıkla ismimle birlikte anılan okullarla ilgili olarak, şu birkaç

satırla huzurlarınızı işgal edeceğim için yüksek af ve hoşgörünüze sığınıyorum.

"Yanlışlıkla ismimle birlikte anılan okullar" ifadesini kullandım. Bir defa, bizzat Atatürk gibi, bir enkazın üzerinde büyük bir devlet kurmuş askerî, siyasî ve idarî bir dâhî bile, "Benim nâçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiye Cumhûriyeti, ilelebed pâyidâr kalacaktır" derken, vatan, millet ve ülkeye hizmet aşkı tıpkı İstiklâl Harbimiz yıllarında olduğu gibi şahlanan insanımızın ortaya koyduğu bir hizmetin, benim gibi, ne askerî, ne idarî, ne siyasî hiçbir dehası bulunmayan ve "nâçiz vücudu toprak olup gidecek" aciz bir insana mal edilmesi, o insanların hizmet, aşk ve şevklerinin ve gayretlerinin mahsûlünü gasp etmek manâsına geleceği için, "yanlışlıkla ismimle birlikte anılan okullar" dedim. Mutlaka mâlum-u âlîleriniz olduğu, âcizâne her zeminde defalarca tekrarladığım ve bizzat okulları yapan ve işletenlerin de itiraf edecekleri üzere, bu okullarla alâkam, sadece bir teşvik, bir çağrı ve bazılarının yanlışlıkla hakkımda taşıdıkları hüsn-ü zannı ülkeme ve devletime hizmet adına bir kredi kartı gibi kullanmaktan ibarettir.

Değerli Komutanım. Kahraman ordumuzun şerefli bir mensubu ve en yüksek rütbede bir komutanı olarak takdir buyuracağınız üzere, bilhassa Kars, Erzurum, Ardahan gibi serhat şehirleri sık sık düşman işgaline uğradığı için, bu şehirler halkında milliyetçilik duyguları çok ileridir. Birinci Dünya Harbi'nden çıkmış, Kurtuluş Savaşı'nı vermiş bir ülkede, İkinci Dünya Harbi'nin hemen arkasında Sovyetler Birliği tarafından tehdit altında tutulan bir doğu vilâyetimizde çocukluğu geçmiş ve büyük acılar içinde büyümüş bir insan olarak, çocukluğumdan beri içimde uyanan milliyetçilik ve ülkeme hizmet duygularımı, resmî bir Diyanet görevlisi olarak görev yaptığım hemen her yerde ve cami kürsülerinde dile getirmeğe çalıştım. Fırsat

bulduğum her defasında, insanımızın ruhunda taşıdığı kabiliyetleri, vatan ve millet sevgisini ateşlemeğe ve onları, dünyada, hattâ Ahiret'te bile hiçbir karşılık beklemeden devletimize ve milletimize hizmete davet ettim. Batı, Rönesansının ilme ve sanata açılarak yaptığı ve dünya devletleri arasında geri planda kalışımızın en büyük üç sebebi cehalet, fakirlik ve tefrika olduğu için, cemaati her defasında çocuklarını okutmaya, bilhassa müsbet ilimlerle zihinlerini aydınlatıp, bağnazlıktan ve hurafelerden kurtulmaya, çalışıp kazanmaya ve devletimize ve kanunlara bağlılık içinde iç bütünlüğümüzü korumaya çağırdım.

Bu şekilde teşvik ettiğim insanlardan bazıları, devletimiz özel okullar açılmasına izin verince, değişik yerlerde bir araya gelip, birbirleriyle yarış içinde malûm-u âlîleriniz olan okulları kurdular. Verdikleri eğitim ve gerçekleştirdikleri başarılarla kendilerini Türkiye'mizde ispat eden bu okulların benzerlerini, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra Türkî Cumhuriyetlerde ve ardından, küçülen bir dünyada, ülkemizin önünü açmak ve dünyanın her tarafında ülkemiz adına lobiler oluşturmak, her yerde Türkiye dostluğunu mayalamak için gidebildikleri her yerde açmaya çalıştılar.

Tamamen Türk eğitim sistemine bağlı olarak faaliyet gösteren bu okullarda eğer, Türkiye Cumhuriyeti'nin lâik, bağımsız ve sosyal bir hukuk devleti özelliğinin aksine bir faaliyet varsa, devletimizden önce ben, bu okulların açılmasını teşvik etmiş biri olarak kapatılmalarını teşvik ederim. Eğer, bazılarının iddia ettiği gibi, bu okullarda herhangi bir dış ülkeden veya ülkemize düşman kuruluşlardan alınmış tek kuruşluk destek varsa, zaten hastalıklarla sonuna gelmiş hayatımı bizzat kendi ellerimle noktalarım. Bununla birlikte, devletimiz, zaten kendisinin olan bu okulları dilediği zaman devralabilir. Kaldı ki,

bu okullar zaten devletimizin olduğu için, böyle bir devirden söz etmek bile abestir. Türkiye Cumhuriyeti'ni koruma ve kollama vazifesini deruhte etmiş şanlı ve kahraman ordumuzun seçkin ve şerefli bir mensubu ve Genelkurmayımız'ın İkinci Başkanı olarak, ne zaman, nerede ve ne şekilde arzu buyurursanız bu okulları şereflendirebilir ve her türlü teftişi yapabilirsiniz. Böyle bir mektupla kıymetli vakitlerinizi işgal etme sû-i edebinde bulunduğum için tekrar özür diler, yeni yılda sıhhat ve afiyet dileklerimle birlikte, en derin saygılarımın kabûlünü arzederim efendim. Fethullah Gülen.

* * *

Ulaştığım bu mektubu, her vatandaşımızın okumasını istedim.

Yukarıda yazılanların tamamı o günün (1997) şartlarında doğrudur. Ancak o Cemaat'in (benim bildiğim) ilk militan eylemi, Türkbank kasetini Cemaat şakirdi bir polis memuru olan Çetin Y.'den alıp, Fikri Sağlar'a yayınlatıp, ANAP hükümetinin düşürülmesidir (1998).

Fethullah Gülen'in yukarıdaki mektubunda "Hükümet düşürmek suretiyle kriz yaratmak"tan bahsedilmiyor. Ama o Cemaat'in militanları, hükümet düşürdüler!

Unutulmasın, 1997'de "yalvarılan" Çevik Bir, 2012'de "28 Şubat Davası" adı altında Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davayla tutuklanıp, Ankara Sincan Cezaevi'ne konuldu.

Bu, kalleşlik değil de nedir? Üstelik yapılan kalleşlik bununla da sınırlı değildir.

ANAP'a kalleşlik yaptılar (1998), Ankara Savcısı Nuh Mete Yüksel'e kalleşlik yaptılar (2002), CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'a kalleşlik yaptılar (2010), MHP Genel İdare Kurulu üyesi dokuz milletvekiline kalleşlik yaptılar (2010),

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin subaylarını cezaevine doldurdular, düzmece Ergenekon, Balyoz, Odatv, Devrimci Karargâh, Fuhuş ve Casusluk davaları, Şike Davası (2007-2012) gibi davaların tamamı Cemaat'in adliyede ve mülkiyede örgütlenen "İmamları"nın eseridir.

Cemaat Evlerinde Stajyer Polis Akademisi Öğrencileri

Ordu Emniyet Müdürlüğü'ne staj yapmak için giden Polis Akademisi öğrencilerinin, Cemaat bağlısı bir öğrenci evinde ikamet ettiklerini öğrendiğimde çok şaşırmıştım. Evet, Polis Akademisi'nin iki stajyer öğrencisi, Ordu'da Ör. Sitesi, A Blok, Daire 9 adresindeki öğrenci evinde kalmışlardı.

Öğrendiğime göre, Polis Akademisi'nde okuyan Cemaat bağlısı öğrenciler staj yapacakları illere gitmeden önce Cemaat, o ildeki Cemaat sorumlusuyla irtibata geçiyor, stajyer öğrencilerin ikamet edeceği evleri belirliyordu. Her öğrenci Ankara'dan ayrılmadan önce ikamet edeceği ev adresini öğrenmiş oluyordu. Yani Cemaat, devlet görevlilerinden daha örgütlüydü; bunu gören öğrencilerin Cemaat'e bağlılıkları artıyordu.

Konya Ereğli Polis Meslek Yüksek Okulu'ndan (PMYO-2006) mezun olmuş bir polis memuru, "Polis Okulu'nda Fethullah Gülen Cemaati'nin etkin olduğunu, hafta sonunda Cemaat bağlısı öğrencilerin, Cemaat evlerine giderek toplandıklarını" söylemişti.

Polis içinde örgütlenmeye çalışan başka cemaatler de vardı. Örneğin Ankara Emniyet Müdürlüğü Koruma Şube Müdürlüğü'nde görevli bir polis memuru (mezuniyet yılını yazamayacağım), 2008 yılında bir sohbet sırasında bana, mezun olduğu İstanbul Adile-Sadullah Mermerci

Polis Meslek Yüksek Okulu'nda "Erzurumlu Kırkıncı Hoca Nurcuları"nın etkin olduklarını, kendisini de davet ettiklerini söylemişti.

Nitekim Polis Akademisi'nin bir şube müdürü 2008 yılının Ağustos ayında yaptığımız bir sohbet esnasında, "TSK'nın Türkiye'deki Aleviliğin tüm mezheplerini barındırdığını, Polis Akademisi'nin ise bu anlamda, Sünniliğin tüm tarikatlarını ve cemaatlerini barındırdığını" ifade etmişti.

Cüzdan Cemaati

Polis Teşkilatı'nın daha eğitim aşamasında nasıl ele geçirilmeye çalışıldığına dair bir örnek daha vereyim.

Başlıktaki "Cüzdan Cemaati" tanımı bana değil Polis Koleji mezunu, şimdilerde işadamı olan, yakından tanıdığım bir arkadaşıma aittir.

27 Kasım 2014 günü Kızılay'daki bir alışveriş merkezinde karşılaştık kendisiyle. Karşılıklı hal hatır sorduktan sonra "İyi ki Teşkilat'tan ayrılmışsın. Bak ne hale getirdiler... Senin öğrencilik zamanında da var mıydı bu Cemaatçilik?" dedim.

Başından geçen bir olayı anlattı: "Sınavı kazanıp memleketimden Polis Koleji'ne gelmiştim. Bir gece saat 02.00'de yatakhane nöbetim sırasında bir üst sınıftan ağabeyler geldi. Bana, 'Senin memleketinden çıksa çıksa sosyalist çıkar. Sen, ne bize ne de Cemaatçilere takılıyorsun. Bundan sonra bizimlesin, tamam mı, anladın mı" diye tehdit ettiler.

Ben de 'Ailem her şeyini Yugoslavya'da bırakarak Türkiye'ye gelmiş. Ben, bu okula hayatımı kazanmak için geldim. Sosyalist veya Cemaatçi veya sizden olmak için gelmedim' dedim. Bunun üzerine tuvalete götürüp ütü demiriyle, yatakhanede ütü yapılan masanın üzerindeki demir altlıkla

dövdüler beni. Dayak yemek gururuma çok dokunmuştu.

Sabah, etüt görevlimiz olan üst sınıftan bir başka ağabeye anlattım olayı. 'Sen merak etme, gece gelir döveriz onları' dedi. Ben, 'bizler-onlar' deyince ne kastedildiğini tam anlamıyordum. Sonra gerçekten gece bana saldıranları dövüp gittiler. O etüt görevlisi ertesi gün bana, 'Bizim evlere gelmezsen, başına bu tür olaylar hep gelir' dedi. Hafta sonunda beni ışık evine davet ettiler. Fakat gelemeyeceğimi söyledim. 'Ben, yönetmediğim örgüte katılmam; örgütün yönetimini bana verirseniz katılırım' dedim, tabii kabul etmediler. Sonuçta 'Cemaat'e de katılmadım."

Arkadaşım sonra şöyle devam etti:

"Beş sene önce Cemaat, bir Afrika ülkesine iş gezisi düzenledi. Yeni bir iş sahası bulabilmek ümidiyle gidiş-geliş masraflarını da kendimiz üstlenmek suretiyle, bizim şehirden 40-50 kişi gittik. Herhangi bir iş bağlantısı da kuramadan döndük. Döndükten, iki üç hafta sonra Cemaat'ten bir kişi beni aradı. 'Himmet' adı altında 70 bin lira bağışta bulunmamı söyledi. Ben de, 'Zaten benim yıllık cirom 70 bin lira, hiçbir yardımda bulunamam' dedim.

'Senin ciron da hiç yokmuş' dedi. Ben de 'Bakın, bir tekstilci arkadaşımız her sene Cemaat'e 30-40 bin lira yardım ediyormuş. O arkadaşımız şimdi ödeme zorluğu yaşıyor; siz de bu zor anında ona yardım etsenize' dedim; cevap bile vermeden çekti gitti. Öğrendiğime göre Cemaat imamları, işadamlarından topladıkları paraların yüzde onunu kendi payları olarak alıyorlar. 28 senedir tanırım Cemaat'i, tam anlamıyla Cüzdan Cemaati'dir."

Arkadaşım Polis Koleji'ndeyken Cemaat'e katılmamayı başarmıştı. Emniyet Teşkilatı'nda çalıştı, sonra ayrıldı, işadamlığına başladı, fakat Cemaat onun peşini bırakmadı!

"Katolik" Değil, "Katalog" Evliliği

"Katalogdan evlenmek" kavramını ilk duyduğumda önce anlamamış, sonra çok şaşırmış, hemen inanmak istememiştim. Cemaat'te evlenme usulü böyleymiş.

Cemaat şakirtleri, askerliğini yapıp iş sahibi de olmuşsa, kendisinin "İmamı" olan kişi, o şakirdi bir "Abla"ya gönderiyormuş. "Abla", kendisine gönderilen erkek şakirde, elinde bulunan katalogdan Cemaat bağlısı kızların fotoğraflarını gösterip, nereli olduğu, nerede çalıştığı, tahsil durumu, aile yapısı hakkında bilgi verirmiş. Böylece kendisine sunulan seçenekler arasından şakirdin "tercih" yapmasına yardımcı olunurmuş.

Cemaat'teki genç kızlara da aynı şekilde, erkek şakirtlerin fotoğraflarının gösterilip gösterilmediğini, kızlara da katalogdan tercih hakkı tanınıp tanınmadığını sordum... Hayır, öyle bir şey yapılmıyormuş.

Cemaatçi erkeklerin, Cemaatçi kızlarla evlendirilmesinin tek amacı, "Cemaat Ailesi" oluşturmaktır. Böyle bir evlilikle kurulan ailede erkeğin, gerçek anlamda "aile reisi" olamayacağı açıktır. Kadının, "ailenin annesi" olması da tartışmalıdır. Ailenin gerçek reisi Cemaat'tir. Eşlerin üstünde, eşlerin iradesinin dışında başka bir otorite aileye hükmedecek ve hâkim olacaktır.

Hitler de böyle yapmıştı... "Üstün Alman ırkını" yaratmak ve korumak için, güçlü kuvvetli Alman erkekleriyle, boylu boslu Alman kadınlarını evlendirerek "üstün bir nesil" yetiştirmeyi hedeflemişti.

Faşizm böyledir; hayatın her alanına müdahale eder; şakirtlerin söz hakkını bırakın, özgürce eş seçme hakkı bile yoktur. "Kâinat İmamı", onların yerine düşünür, karar verir, son sözü söyler!...

"Kim Cemaatçi, Kim Değil, İyi Biliriz"

Emniyet Teşkilatı mensuplarının Cumhuriyet rejimine ne kadar sadık, ne kadar demokrat, ne kadar laik, ne kadar birey özgürlüğünü benimsemiş bir yapıda olduklarını irdelemek için birkaç anımı paylaşmak isterim.

İlk olarak, 1980'li yılların başında Polis Koleji sınavını kazanıp, okula başlamış bir Kolejli kardeşimin anısını aktaracağım:

"Henüz 14-15 yaşlarındaydık. Aile denetiminden yeni çıkmış, büyük şehre gelmenin verdiği havayla, hafta sonunda Kızılay'a çıkmıştık. Kendimize göre şehri tanımaya çalışıyorduk. Okula döndüğümüzde birbirimize anlatacak bir şeyler öğreniyorduk. Daha çok da halka açık alışveriş merkezleri, sinemalar ilgi alanımızdaydı. Bilhassa, GİMA'nın yürüyen merdivenlerine binmek, Ankara'nın kartpostalını satın almak başlıca konumuzdu.

Akşam okula döndüğümüzde, günlük yaptıklarımızı, gördüklerimizi büyük bir aşkla, heyecanla birbirimize anlatıyorduk.

Pazar günü akşamı, etüt saatinde sınıfımıza bir üst sınıftan ağabeyler geldiler. Bize, bundan sonraki hafta sonu izinlerinde bekâr öğrenci evlerine gidebileceğimizi, resmi kıyafetimizi o evlerde çıkartıp, sivil elbiseler giyebileceğimizi, hatta o evlerde yemek de yiyebileceğimizi, okulda öğrenci mektuplarının okunmasına karşı, bu öğrenci evlerini mektup adresi olarak da kullanabileceğimizi söylediler.

Takip eden hafta sonunda, isim listesi yapıldı. Bu isimler üst sınıftaki ağabeyler arasında paylaştırıldı. Hafta sonunda, o ağabeylerle söyledikleri evlere gittik; böylece, ilk defa Cemaat evleriyle ve Cemaat'le tanıştırıldık. Zamanla, bazı arkadaşlarımız bu evlere gitmeye devam ettiler, bazı

arkadaşlarımız devam etmediler. İşte bu şekilde, Ankara Polis Koleji'nde Cemaatçi olan öğrenciler ve Cemaatçi olmayan öğrenciler diye ayrışma başladı.

Bu uygulama esasında okulda görevli komiserlerin bilgisi dahilinde oluyordu ama görünürde onlar geri planda kalıyorlardı.

İşte bizim Cemaat evleriyle ilk tanışmamız bu şekilde olmuştu. Sınıf Komiser(ler)imizin telkini ve üst sınıftaki ağabeylerimizin baskılarıyla, her Kolejli, en az bir kere Cemaat evine gitmiştir. Zaman içinde bir kısmımız bu Cemaat'e katıldı, bir kısmımız ise birkaç defa bu evlere gittikten sonra bir daha gitmedi.

Cemaat'e bağlılık gösteren arkadaşlarımız, zamanla birlikte gezmeye, kendi aralarında grup oluşturmaya başladılar. Haliyle sınıf arkadaşlığımız parçalandı; Cemaat'e bağlı olanlar ve Cemaat'e bağlı olmayanlar diye ayrıştık. Bu yüzden, o yıllardan bu yana biz Kolejli öğrenciler birbirimizi Cemaatçi olan / Cemaatçi olmayan diye çok iyi tanımaktayız.

Polis Koleji son sınıfa geldiğimizde, çok önemli olan baş mümessil ve baş mümessil yardımcıları da Cemaatçi öğrencilerden seçildiler. Dolayısıyla 'Sınıf İmamı', 'Devre İmamı' kimlerdir bilmekteyiz."

Benzeri şekilde Polis Koleji'nde Cemaat'le tanışıp aralarına katılmış, bugün 1. Sınıf Emniyet Müdürü rütbesine ulaşmış bir arkadaşımız da, Polis Koleji yıllarını ve cemaate katılmanın pişmanlığını şu cümlelerle ifade etmişti: "Kendimi, 14 yaşında, eline elma şekeri verilerek kandırılıp, ırzına geçilmiş bir çocuk gibi hissediyorum."

Çünkü bu öğrenciler istemeden içine düştükleri bir gizliliğin ortaya çıkmasından korkmaktaydılar. Hem pişman olmuşlardı, hem de bu gizli Cemaat ilişkisinin ortaya çıkma-

sının getireceği zarardan korunma içgüdüsünü taşıyorlardı.

Ankara Polis Koleji'nde okumuş bir öğrenci, bu konuda ifade vermeye de hazır olduğunu belirterek, şunları söylüyordu:

"Polis Koleji'ne geldiğimiz günden itibaren, 'Özel Sınıf' denilen sınıf komiserleri tarafından Cemaat'e katılmaya zorlanıyorduk. Ama ben, katılmamıştım.

Ailem Ankara Yenimahalle'de oturduğundan, her hafta sonunda evci iznine çıkıyordum. Evimizin önünde, eşofmanlarımı giyip veya sivil kıyafetlerimi giyip oturuyordum. Cemaat'e bağlı bir sınıf arkadaşım beni görüp, sınıf komiserimiz A.Z.G.'ye söylemiş. Sınıf komiserimiz de sanki kendisi beni sivil kıyafetle görmüş gibi, hakkımda rapor düzenlendi. Bu yüzden, disiplin puanım düşürüldü. Takip edilen hafta sonlarında, sivil kıyafet giysem de, giymesem de sınıf komiserim tarafından hakkımda rapor düzenleniyordu, disiplin puanım sürekli düşürülüyordu. Birkaç defa da sigara içtiğim için disiplin puanım düşürülmüştü.

Sınıf komiserinin, 'zulmedici kişiliğini' tanımlamak için adını 'A.Z.G.' takmıştık. Komiserin ikinci adının ile soyadının baş harflerinin birleştirilmesinden oluşan bu kısaltma, bize göre zulmün ve tehlikenin özetiydi.

Bir gün A.Z.G. komiser, beni odasına çağırdı ve 'Sen, okuldan ayrılmak için dilekçe ver. Biz seni disiplin puanlarından dolayı okuldan atarsak senin için iyi olmaz' dedi.

Ulus'ta esnaflık yapan babama gidip, sınıf komiserimizin bu sözlerini aktardım. Babam, hemen Polis Koleji'ne gelip, Okul Müdürü Salih Zeki Yiğit'le görüştü. Okul Müdürümüz 'Yok böyle bir şey, bunu nereden çıkartıyorsunuz?' dedi. Eğer ben, aileme olayı anlatmasaydım, komiserin sözüne kanıp, korkarak Polis Koleji'nden ayrılacaktım. Bu olay, Okul

Müdürü'nün haberi olmadan, Cemaat entrikalarının nasıl uygulandığına dair bizzat benim yaşadığım bir örnektir."

Kolejli kardeşim ayrıca şunları da söyledi:

"A.Z.G. İstihbarat Daire Başkanlığı'nda sizinle beraber çalıştı. Ben, o zaman gelip size bunları anlatmaya çekindim. Bugün A.Z.G. İl Emniyet Müdürü oldu. İstenilirse, A.Z.G.'nin cemaatçi olduğuna dair ifade vermeye hazırım."

Kolejli kardeşimin anlattıklarını tetkik ettiğimde birlikte çalıştığım, "Özel Sınıf" mezunu, İl Emniyet Müdürü A.Z.G. isimli kişinin, I. ve A. illerinde İl Emniyet Müdürlüğü yapmış Ahmet Zeki G. olduğunu tahmin etmiştim.

Üç konuya dikkatinizi çekmek istiyorum:

1. "Özel Sınıf" adı altında, 1985 ve sonrasında, Emniyet Teşkilatı'na alınan komiserlerin cemaat bağlısı olduğunu, Anayasa'ya bağlılıklarının bulunmadığını dikkate almalıyız.

2. Dün Polis Koleji'ne alınan öğrenciler, Özel Sınıf komiserler tarafından Cemaat polisi durumuna getirilmek istenilirken, bugün, cemaatçi ailelerin çocukları Polis Koleji'ne alınmakta veya alınmak istenilmektedir. 1985 yılında kendisi Cemaatçi Komiser Yardımcısı olan "Özel Sınıf" öğrencileri, bugün baba oldular, çocuklarını Cemaatçi yaptılar, Cemaat emri gereğince, çocuklarını Polis Koleji'ne, askeri liselere ve harp okullarına gönderiyorlar.

3. Dün Polis Koleji'nin bir sınıfı kendisine teslim edilen komiserler, bugün İl Emniyet Müdürü ve Daire Başkanı, Polis Okulu Müdürü rütbesine gelmişler, daha fazla kişiye ulaşıp, onları cemaatleştirme, Emniyet Teşkilatı'nın bütçesini bu cemaate kazandırma imkânına erişmişlerdir. Yani rütbeleri yükseldikçe etki alanları genişlemiş, böylece devletin kadrolarını ve parasını Cemaat'e aktarma gücüne ulaşmışlardır.

Polis Akademisi Kura Çekiminde Sahtekârlık

1991 yılında Ankara'daki Polis Akademisi'ndeki kura çekiminde sahtecilik ortaya çıkarılmıştı. "Kanguru" adı verilen bir torbanın içinde iki göz olduğu, küçük gözde bulunan kâğıtları çekenlerin istihbarat, kaçakçılık ve trafik hizmetlerine ayrıldığı belirlenmişti. Dönemin Emniyet Genel Müdürü Ünal Erkan, Cemaat'in 1990'lı yıllardan beri kumpas peşinde olduğunu kanıtlayan bu olayı daha sonra şöyle anlatmıştı:

"Kura çekiminde kayırmacılık yapılacağı yönünde duyum almıştım. Emniyet Genel Müdür yardımcısı Ümit Erdal ile birlikte taksiyle akademiye gittik. Anıttepe'deki binanın kütüphanesinde kura çekimi yapılıyordu. Yeni mezunlar içeri tek tek alınıyordu. Kayırılacak eleman özel olarak hazırlanmış torbadan kura çekiyordu. Orada gördüklerimizi bir tutanakla tespit ettirdim ve soruşturma açıldı."[1]

Ünal Erkan, Polis Koleji ve Polis Akademisi mezunu ilk Emniyet Genel Müdürü'dür. Teşkilat'ın içinden yetişme bir kişi olduğu için, Polis Akademisi'ndeki Cemaat İmamı Emniyet Amiri Âdem T.'yi elinde kura torbasıyla suçüstü yakalamıştır. Erkan'ın yerinde başka bir kurumdan gelmiş Emniyet Genel Müdürü olsaydı, yapacağı ilk iş, İçişleri Bakanı'nın makamına gidip, duyumlarını makama anlatmak olurdu; asla ve asla yakalama operasyonu yapamazdı.

Burada birkaç noktanın altını çizmek istiyorum. Ne olur, Emniyet Genel Müdürlüğü makamına "yoldan çevirme adamları" getirmeyin. Bu tür genel müdürlerin hem devlete, hem Emniyet'e, hem de kendilerine hiçbir faydası yoktur.

1 *Vatan*, 10 Haziran 2013.

Ben, mensubu olmadığı kurumun başına geçen/geçirilen kişilere, kusura bakmasınlar, "kabzımal karakterli" diyorum.

MİT içinden yetişmemiş MİT Müsteşarları, Emniyet içinden yetişmemiş Emniyet Genel Müdürleri, Gümrük Teşkilatı'ndan yetişmemiş Gümrük Müsteşarları ve Jandarma'dan yetişmemiş Jandarma Genel Komutanlarını "kabzımal karakterli" kişiler olarak tanımlıyorum.

Bunlar ülke adına risk almazlar, her zaman birilerinin adamı olup yaslanırlar, kendileri için yaşarlar, başında bulundukları kurum için bir proje üretemezler.

Devletin dört güvenlik kurumu nasıl olur da, "yoldan çevirme" kişilere teslim edilir?

Basın Mensubu Cemaat Şakirtleri!

Chronicle dergisinin 2009 Haziran sayısında, Ergenekon Davası tutukluları emekli Tuğgeneral Veli Küçük ile emekli Albay Mustafa Levent Göktaş'ın, Ermeni kökenli oldukları-na ilişkin bir haber yer almıştı.

Zaman gazetesi de, *Chronicle* dergisinden alıntı yapmış gibi aynı haberi 12 Haziran 2009 tarihli sayısında yayımlamıştı.

Bana göre bu haberlerin özü şuydu:

Chronicle dergisinin Yazı İşleri Müdürü, dolaylı olarak tanıdığım Tuncay Opçin'di.

Opçin'e, Gülen Cemaati'yle tanışıklığı olup olmadığını sormak isterim.

Tüm bildiklerimi yazamıyorum(!); bazı gazetecileri "Cemaatçi" olarak tanıdığımdan, onların basını "Cemaat hizmetine" soktuklarını görmekten, Cemaatçi kimliklerini gizleyip kendilerini basın mensubu gibi tanıtmalarından derin üzüntü duyuyorum.

Ben Veli Küçük'ü de, Levent Göktaş'ı da, Tuncay Opçin'i de çok iyi tanırım! Bu sebeple, söz konusu yazıda kimin karaktersizlik yaptığını da iyi biliyorum!

Sekiz Milyon Dolarlık Yüz Tanıma Sistemi

Emniyet Genel Müdürlüğü Bilgi-İşlem Dairesi Başkanlığı öncülüğünde "Yüz Tanıma Sistemi" adı altında bir yazılım ve donanım sistemi kurulması için iki üniversiteyle birlikte bir proje çalışmasına girişilmişti.

Bu sistem kurulduğunda, sokaklara yerleştirilecek kameralar, kaydettiği her insanın görüntüsünü, daha önce hafızasına yerleştirilmiş bulunan fotoğraflarla karşılaştırıp, birebir benzeyen kişiyi komuta merkezindeki yöneticiye bildirecekti.

Bu konuda "bilimsel otorite" konumunda bulunan İstihbarat Dairesi'nden de görüş sormuşlardı. Projelendirme toplantısına katılan iki elektronik mühendisi başkomiser özetle, "Bu yazılım ve donanımın bugünkü teknolojik-bilimsel imkânlarla yapılmasının mümkün olmadığını" bildirmişlerdi.

Mühendislerimizin olumsuz görüşlerini Bilgi-İşlem Dairesi Başkanlığı'na yazılı olarak bildirdim.

Bu defa, bu projenin iki üniversite ile Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ortak projesi olarak yürürlüğe konulacağı, İstihbarat Dairesi'nden de iki mühendisin çalışmalarda yer alacağı Emniyet Genel Müdürü imzasıyla Daire Başkanlığımıza bildirilmişti.

Bu durumda, ileride yapılacak adli-idari soruşturmaları ve proje çalışmasında görev alacak kişilere "tazminat cezası" verilebileceğini öngörerek, projede görev alacak personelime "ödeme yapmayın" diye yazdım.

Dosdoğru yazdım, lafı eveleyip gevelemedim:

> Yeterli araştırma yapılmadan proje için öngörülen sekiz milyon dolarlık muhammen bedelin gelecekte yolsuzluk ekonomisinin sembolü olarak medyaya intikal edip soruşturma konusu olacağını... Çalışma gruplarının oluşturulması aşamasında görevlendirilecek dairemiz personeline yolluk, bilimsel ödenek ve her ne ad altında olursa olsun herhangi bir ücret ödenmemesi hususunda bilgi ve gereğini arz ederim.

Bu yazıdan dolayı, görevden alındıktan sonra hakkımda idari soruşturma yürütüldü. Soruşturma başlatıldıktan iki ay sonra Ankara Polisevi'nde, üniversitelerin ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün proje grubunun katılımıyla yapılan bir saatlik toplantı sonucunda projenin maliyeti beş buçuk milyon dolara indirildi.

Korktular!

Her ne kadar benim hakkımda soruşturma başlatmış olsalar da korkmuşlardı; bunun peşini bırakmayacağımı biliyorlardı. Bir saatlik toplantıyla, iki buçuk milyon dolarlık indirim yapılması o güne kadar görülmüş bir durum değildi.

Görevlendirilen Mülkiye Müfettişi Halil Yılmaz'dı. Benim hakkımda yapılan soruşturmayı bitirir bitirmez İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkan Yardımcılığı görevine terfi etti.

Sonra da, 2010 yılında Danıştay üyeliğine terfi etti; halen Danıştay 12. Daire Üyesi'dir.

Bu soruşturma sonucunda bana "on ay kıdem durdurma" cezası verildi. Daha sonra açtığım karşı davalarla verilen o ceza iptal edildi.

Sonucunda; Emniyet Genel Müdürlüğü, "Genel Müdür'ün onayıyla" bu projeyi iptal etti.

Devletin sekiz milyon dolarını yedirmedim. Bedelini çok ağır ödedimse de içim rahat.

Milliyet gazetesinin, 3 Mart 2006 günlü nüshasında olay şöyle duyuruldu:

> Yüz Tanıma Sistemi projesi Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Uzun ile Genel Müdür Aydıner'i karşı karşıya getirdi. Uzun projeyi eleştirdi, Aydıner savundu, Uzun ise, bir yazı daha yazarak, isim vermeden Aydıner'i sert bir dille eleştirdi. "Yeterli araştırma yapılmadan proje için öngörülen sekiz milyon dolarlık muhammen bedelin gelecekte yolsuzluk ekonomisinin sembolü olarak medyaya intikal edip soruşturma konusu olacağını" savunan Uzun, şöyle devam etti:
>
> "Dairemiz ve personelinin adının böyle bir yolsuzlukla anılması durumunda adli ve idari sorumluluklar yanında tazminat sorumluluğunun doğması kaçınılmazdır. Çalışma gruplarının oluşturulması aşamasında görevlendirilecek dairemiz personeline yolluk, bilimsel ödenek ve her ne ad altında olursa olsun herhangi bir ücret ödenmemesi hususunda bilgi ve gereğini arz ederim."

Bütün bunları sadece başıma gelen bir olayı anlatmış olmak için anlatmadım.

Sizleri temin ederim ki, bu haberi *Milliyet* gazetesine servis edenler Cemaat İmamları'ydı. "Sabri Uzun'la Emniyet Genel Müdürü karşı karşıya geldi" başlığını Cemaat attırmıştı. Böyle bir başlık, Sabri Uzun'u görevden aldırmak isteyen Cemaat'in amacına hizmet etmekteydi.

Yeminli Bilirkişi Yerine Cemaat Şakirdi Bilirkişi!

İstanbul Özel Yetkili Mahkemesi'nin hiçbir hâkimi ve savcısı, Ankara'daki Emniyet Genel Müdürlüğü'nde görevli bilirkişilerin isimlerini bilmez. Ancak, Cemaat İmamı'nın organizasyonundaki bilirkişilerin isimleri o hâkim ve savcılara verilirse, o zaman kendileri de Cemaat İmamı olan hâkimler/savcılar, kendilerine "dikte ettirilen" o isimleri bilirkişiliğe çağırmak zorundadırlar.

2553	Bekir P.	
2553	İsa A.	
2602	Muhammed B.	
2688	Cengiz K.	
2242	Ahmet U.	
2548	Zafer K.	
2602	Murat S.	
2723	Hüseyin K.	
2866	Serhat U.	
2827	İbrahim A.	
2866	Yalçın Ö.	
1579	Mustafa K.	
	Serhat K.	
1588	Hüseyin A.	
2553	Salih Y.	
1804	Zafer E.	
2405	Gökmen A. G.	
2553	Salih T.	
1364	Suat G.	
	Kemal G.	
	Ahmet E.	
2242	Ahmet U.	(Başkomiser)

2553	Bekir P.	(Komiser)
2688	Cengiz K.	
2405	Gökmen A.	(Pol. Me.)
2723	Hüseyin K.	(Komiser)
2827	İbrahim A.	(Komiser)
2553	İsa A.	
	Kemal G.	
2602	Muhammed B.	
2602	Murat S.	(Komiser)
1579	Mustafa K.	(Pol. Me.)
	Ramazan A.	
2553	Salih Y.	(Komiser)
2553	Salih T.	(Komiser)
2866	Serhat U.	(Komiser Yrd.)
	Serhat K.	
1364	Suat G.	(Pol. Me.)
2866	Yalçın Ö.	(Komiser Yrd.)
2548	Zafer K.	(Komiser)
1604	Zafer E.	(Pol. Me.)
	Hüseyin A.	
3037	Ali P.	(Pol. Me.)
3072	Rauf Ç.	(Pol. Me.)

Listedeki polislerin sicil numaralarını ve isimlerini ben kısalttım. Yukarıda adları geçen 44 polise, Cemaat tarafından yapılan operasyon, soruşturma-kovuşturmalarda (Cemaat mahkemesinin elini güçlendirmek, hukuki görüntü vermek için) bilirkişilik yaptırıldığına inanıyorum.

Her Cumhuriyet Savcılığı, bir önceki yıldan, bilirkişilik yapacak uzmanların isimlerini, kimliklerini ve adreslerini belirleyerek mahkemelere ve savcılarına bildirir. Bu belir-

lenen isimlerin dışında da mahkemeler bilirkişiler görevlendirebilirler. Ücretlerini de ödenekten verirler. O atanan bilirkişilerin, hiçbir kuruma-kişiye bağımlı olmaması, konusunun uzmanı olmasına dikkat edilir.

Ancak, yukarıdaki bilirkişi listesinin durumu farklıdır. Bu bilirkişi polisler, Cemaat şakirdi polis müdürleri tarafından belirlenirler. Cemaat şakirdi savcılara isimleri "gizlice" bildirilir. O savcılar veya mahkemeler, Adliyenin bir önceki yıldan belirlenmiş bilirkişilerini değil de, "Cemaat Bilirkişisi" diyebileceğimiz bilirkişi polisleri görevlendirerek, istedikleri gibi, uydurma bilirkişi raporlarını elde ederek, istedikleri kişileri, istedikleri örgüt suçuna sokarak, istedikleri cezayı verirler. İşte o bilirkişi polislerin görevi budur.

Bu mahkeme kararından sonra Yargıtay'ın da yapacağı bir şey kalmamıştır. Zaten büyük çoğunluğu Cemaat hâkimlerinin eline geçmiş Yargıtay da "hukuki karar görünümü verilerek" yerel mahkemenin verdiği kararı onaylar.

Oysa o bilirkişi polisler, hem bağlı bulundukları Cemaat'in hem de kendilerini görevlendiren emniyet müdürlerinin (sicil amirlerinin) verecekleri sicil notuna bağlıdırlar. Esasında, sicil amiri müdürler de, bilirkişi polisler de aynı Cemaat'in şakirtleridir.

Bazı davalarda yargılanan tutuklu sanıklar veya onların avukatları "Bu bilirkişileri neden ve nasıl tespit edip de atadınız?" diye mahkeme heyetine sorarlar.

Mahkemelerin, bu sorulara cevap verme yükümlülüğü yoktur; ne desinler? Mahkeme Cemaatçi, operasyon yapan polis Cemaatçi, bilirkişilik yaptırdıklarımız Cemaatçi diyebilirler mi?

Türkiye'de "adalet" ne yazık ki böyle işliyor.

Bu konuyla ilgili olarak Ergenekon Davası'nda tutuklanıp uzun süre Silivri'de yatan Odatv yazarı gazeteci Müyesser Yıldız da kitabında[1] ilginç şeyler söylüyor.

"Özel yetkili mahkemeler, birkaç aylık kursla 'bilişim uzmanı' sayılan birkaç polisin hazırladığı raporlarla insanları tutuklar da koca üniversitelerin bilgisayar uzmanlarını ciddiye almaz" diyen Müyesser Yıldız, Emniyet Teşkilatı'nda Bilgi İşlem Daire Başkanlığı olduğu, buralarda bilgisayar mühendisleri istihdam edildiği halde Ergenekon davalarının temeli yapılan "dijital verileri", Özel Yetkili Savcılığın, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nın-KOM "geçici görevle İstanbul'a gönderdiği" sabit bilirkişilere incelettiğine dikkat çekiyor.

Müyesser Yıldız'ın, kitabının 54. sayfasında üzerinde durduğu bir nokta daha var. Örneğin Yıldız PKK, Hizbullah, DHKP-C, KCK gibi terör örgütleriyle ilgili soruşturmaları Terörle Mücadele Daire Başkanlığı-TEM yürütürken, "terör örgütü ve uzantıları" olarak tanımlanan Ergenekon, Balyoz, Odatv gibi soruşturmalar neden KOM tarafından yürütüldü diye soruyor. Bunun, KOM Dairesi'nin başında Ahmet Pek'in, yani amiri Emin Arslan hakkında önce izleme-dinleme kararı aldıran, Arslan'ın tutuklanmasından sonra da yerine geçen kişinin bulunmasıyla nasıl bir ilgisinin olduğunu da okurların takdirine bırakıyorum.

Cemaat'in "bilirkişileri"nin neden hep KOM'dan seçildiğini ve neden hiç değişmediğini, neden hep aynı bilirkişilere başvurulduğunu daha iyi anlamışsınızdır sanırım.

1 Müyesser Yıldız, *Vatan Yalnız Silivri*, Kırmızı Kedi Yay., 2012.

Zekeriya Öz ile Görüşen Kadın

Mesleğini yazmamam gereken bir kadın, Ergenekon Davası yargılamasıyla ilgili ilginç sözler söylemişti.

Geçmişte (2003-2004), bazı askerlerin kendisini ne kadar rahatsız ettiklerini, bir bayan olarak çaresiz kalıp, acz içinde çırpındığını biliyordum. Hatta bir televizyon kanalında düzenlenen programda, yaşadığı olayları üstü kapalı olarak anlatmıştı. Çok ayrıntıya girmekten özellikle kaçındığını hissetmiştim.

Söz konusu kadın Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ahmet Bey'in kendisiyle görüşerek, Ergenekon soruşturmasına konu olan askerler hakkında bilgisi olup olmadığını sorup, "Eğer bilginiz varsa, sizi İstanbul Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Zekeriya Öz ile görüştürüp, ifadenizi aldırabilirim," dediğini anlattı.

Bu kadını, cesur, mert, dürüst, mücadeleci bir kişi olarak tanırım.

Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ahmet Bey'in, asli görevinin dışında, Ergenekon Davası'na tanık bulma gayreti içine grmiş olması dikkatimi çekmişti. Meseleyi araştırdığımda, kadının Savcı Zekeriya Öz'e ifade verdikten sonra ABD'ye gidip orada **dini bir cemaatin lideriyle** görüştüğünü öğrendim.

Şimdi, "Ne alaka!" diyeceksiniz. Bu ziyareti ilk öğrendiğimde ben de öyle dedim. Durun daha bitmedi. Aynı kadın bu ziyaretten üç dört ay sonra ikinci defa ABD'ye gitmiş. Cemaat lideri oruç tuttuğu için rahatsızlığından dolayı görüştürülmemiş.

Bu kadın bir görüşme esnasında bana, Savcı Öz'e, "Eski İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un Ergenekon Davası konusunda bilgisi var, vardır, olabilir..." dediğini ifade

ederek, Öz'ün beni arayıp aramadığını sordu.

Benim, "Yazılı talep gelmeden, İçişleri Bakanlığı'nın bilgisi ve yazılı onayı olmadan, telefon ile yapılacak davetle, gayriresmi yöntemlerle ifade vermeyeceğimi" söylemem üzerine, kendisinin "14-20 Eylül haftası İstanbul'a gidip, Savcı Zekeriya Öz ile görüşüp, benim ifademi almasını tekrar hatırlatacağını" söyledi.

Aynı kadın, gazeteci Alper Görmüş tarafından *Nokta* dergisinde yayımlanan "Darbe Günlükleri" adı verilen, Emekli Deniz Kuvvetleri Komutanı Özden Örnek'in hatıralarını içerdiği söylenen günlük konusunda da şunları söyledi:

"Ben o günlükleri, Alper Görmüş yayımlamadan önce gördüm, okudum. Ancak, bana okutan kişi günlüklerin belgelerini tümüyle vermediği için medya aracılığıyla, kamuoyuna duyuramadım."

Bir gazeteci için, bir kamu görevlisi için, hatta her Türk vatandaşı için Alper Görmüş'ün yayımladığı, "Darbe Günlükleri" adı verilen belgenin büyük haber değeri vardır. Bu anlamda Görmüş'ün görevi, belgeyi kendisine getiren kişiye, "Siz bu belgeyi nereden, nasıl ele geçirdiniz?" diye sormak değildir. Bu belgenin meşru yollardan veya yasadışı yollardan ele geçirilmiş olmasını araştırmak savcıların veya müfettişlerin görevidir.

Benim dikkate getirmek istediğim konu şudur: Belgeyi elde eden kişi, Görmüş'e getirmeden önce, kamuoyunun gündemine geldiği takdirde ne gibi tepkiler doğurup, yankılar yaratacağını anlamak için güvendiği kişilerin görüşünü almış, deyim yerindeyse nabız yoklamıştır.

2002 yılı Mayıs ayında gazetelere servis yapılan "Ankara

Savcısı Nuh Mete Yüksel'in özel hayat kaseti" diye bilinen görüntüler ile "Darbe Günlükleri" adı verilen hatıraların ne şekilde elde edildikleri kesinlikle araştırılmadı/araştırılmıyor.

Bu durum aklıma bir soru getiriyor: "Acaba, karar verici makamlarda bulunanlar, özel hayat kaseti ile darbe günlüklerini ele geçiren çeteyle ortak mı, çeteye yol mu veriyorlar, güvence mi veriyorlar?

17-25 Aralık Operasyonları

2007-2014 arasındaki Cemaat darbeleri ve 17-25 Aralık 2013 yolsuzluk operasyonları, Türkiye'nin demokrasisine, özgürlüğüne karşı yapılmış alçakça bir saldırı olup, bizi ebediyen köleleştirmeyi amaçlamaktaydı.

1998'de yayınlanan "Türkbank kaseti" doğruydu. Bu kasetten sonra "siyasi hırsızlık" yapıldığı şüphesiyle Anavatan Partisi hükümetten düşürüldü, seçim hükümeti kuruldu ve erken seçim kararı alındı.

Evet; o ses kaseti doğruydu. Ama Anavatan hükümetinin "hırsızlıkla/yolsuzlukla" hiçbir ilgisi yoktu. O kaseti, polisin içindeki Cemaatçiler servis edip, hükümetin düşürülmesine ortam hazırlamışlardı. 17-25 Aralık (2013) ses kasetleri de aynı Cemaat tarafından kaydedilip, yayınlanmıştır.

O zamanki (1998) kasetteki konuşmalar da doğruydu, bugünkü 17-25 Aralık (2013) kasetleri de doğrudur.

Dünkü kasetin yayınlanmasıyla ANAP Hükümeti düşürülmüştü; 2013'teki kasetlerin yayınlanmasıyla da Ak Parti Hükümet'nin düşürülmesi amaçlanmıştır.

O zamanki hükümeti kuran Anavatan Partisi (DSP ve DTP koalisyonu ve CHP destekli), kendisini Anayasa

Mahkemesi'ne götürmemişti. Daha sonra (2004) Anayasa Mahkemesi'nde yargılandılar; beraat ettiler. Oysa Anavatan Partisi, 1998'de kendi oylarıyla Anayasa Mahkemesi'ne sevk edilip, yargılanıp beraat etmiş olsaydı, daha güçlenecekti ve siyasi varlığını devam ettirebilecekti. Bunu yapmadığı için siyasi tarihimizden silindi...

17-25 Aralık ses kayıtlarından dolayı kendi oylarıyla, kendilerini Anayasa Mahkemesi'ne sevk ettirmekten kaçınan Ak Parti'nin de sonsuza kadar, bu kirliliği üzerinde taşıyarak hükümet etmesi mümkün değildir.

Anavatan Partisi, 30 Haziran 1997 günü iktidara gelmişti. Kaset krizinden dolayı erken seçim kararı alındı ve 18 Nisan 1999 günü yapılan genel seçimle, koalisyon hükümeti kuruldu; 3 Kasım 2002 Genel Seçimleri'ne kadar üç buçuk yıl çalkantılı bir dönem geçirdik. Hükümet beş yıllık süreyi tamamlayamadı. Bu sırada 19 Şubat 2001 ekonomik krizini yaşadık.

Ak Parti, 17-25 Aralık'taki Cemaat komplosunu iyi değerlendirip, kendi oylarıyla kendisini Anayasa Mahkemesi'ne sevk etmediği için, yakın gelecekte siyasi, ekonomik ve sosyal krizler yaşamamız kaçınılmazdır. Ülkemizin siyasi istikrarı bozulacaktır.

Türk milleti, bilgisiyle, belgesiyle bazı şüpheli durumları gör(e)mese bile, ferasetiyle gerçekleri ortaya çıkartmakta çok maharetlidir.

Bu millet, siyasi istikrar istiyor. Siyasi istikrarla ekonomik istikrarı, sosyal barışı yakalamış, kaybetmek istemiyor.

"Sivil darbe"yle banka sahibi olmuş Cemaat'i de görüyor, "Siyasi hırsızlıkla" gemi sahibi olanları da görüyor!

Siyasi istikrarı kaybedip, 1933-1945 Almanyası'nın krizler dönemini yaşamak istemiyor. Ama endişeli!..

12 Haziran 2011'de yapılan milletvekili genel seçimi öncesinde, Cemaat'in, Ak Parti'den 120 milletvekilliği kontenjanı istediğini duymuştum. Doğrudur veya yanlıştır; bilemem...

Bu kontenjanı vermediği için Cemaat'in Ak Parti'yi hedefe koyup alıp, Başbakan Erdoğan'ın ve bakanların telefonlarının dinlemeye alındığı kanaatindeyim.

120 milletvekilliği verilmiş olsaydı; 17-25 Aralık 2013 kasetleri yine yayınlanacaktı; o 120 "Cemaatçi milletvekili" topluca istifa edecekti; tekrar erken seçim kararı alınacaktı, seçim hükümeti kurulacaktı; yani 1998-2002 döneminin krizlerinin benzerleri tekrarlanacaktı...

SONSÖZ

Bu kitabı niye yazdım?

"Oku" diyen Kur'an emri ve asrın medeniyetini yakalamak isteyen Mustafa Kemal'in emri nedeniyle yazdım...

Bilgi birikimimi, tecrübelerimi ve gördüklerimi, yaşadıklarımı Emniyet Teşkilatı'na aktarmak, devretmek için yazdım. Gözbebeğim olan Emniyet Teşkilatı'ndaki gerçek polislerle gizli amaçlara hizmet eden Cemaatçi sözde polislerin birbiriyle karıştırılmaması, tek derdi görevini yapmak olan meslektaşlarıma "kumpasçı" damgası vurulmaması için yazdım.

Yola, "kazanmak" için çıkmadım... Bu yüzden kaybetmekten de korkmuyorum.

Cemaat'in aldattığı 77 milyonluk halkımızın uyandırılması gerekiyordu. Cemaat'e katılan gençlerimiz ve aileleri bilgilendirilmeliydi.

Banka sahibi olacak kadar para gücüne erişmiş ve 400 bin militan seviyesinde şakirdi olan bir Cemaat'i karşıma almam, kimilerine göre "akıllıca" bir davranış değil. İleride neler yaşanacağını şimdiden tahmin etmem mümkün değil. Bekleyeceğim, hazırlıklıyım. Allah'ın dediği olur.

17-25 Aralık Operasyonu adli bir suçun aydınlatılması için değil 'siyasi kriz' çıkartmak için yapıldı. Adli bir suçu aydınlatmak amacıyla operasyon yaptıklarını söyleyenler Cemaat'in 200 milyar dolar değerindeki mal varlığının kaynağını da araştırmalıdır.

Bir hesap yapalım:

İstanbul'da genelev işleten Matild Manukyan, 1990'lı yıllarda her sene Türkiye'nin vergi rekortmeni olmuştu. Manukyan'ın yanında çalışan kadınların poliste, sağlık ocağında ve vergi dairesinde kayıtları vardı. Oysa bugün toplam varlığı yaklaşık 200 milyar dolar olan Cemaat'in herhangi bir yerde kaydı da verdiği vergi de yoktur. Bana göre 17-25 Aralık yolsuzluğunu yapanlarla birlikte mal varlığının kaynağını gizleyen Cemaat de hesap vermelidir.

Hakkımda ihbar mektubu yazdılar (2005), "kalleş-hain" dediler, soruşturma geçirip aklandım. Hakkımda ihbar mektubu yazdılar (2006), "hırsız" dediler soruşturma geçirdim, aklandım. İBDA-C örgütü militanı olduğumu söylediler (2008). "Hizbullah militanı" dediler (2009). "Organize suç örgütü yöneticisidir" dediler (2011), altı ay telefonumu dinlediler, karalayamadılar, ismime tek bir leke süremediler.

Ergenekon örgütü kapsamında "Devletin birliğini bozmak, halkı silahlı eyleme tahrik etmek, ülke ekonomisine ve ulusal güvenliğine zarar vermek" suçlamasıyla da telefonumu dinlendiler; yine bir şey bulamadılar.

Anlattım... Kardeşimin cenazesini Ankara'dan Giresun Eynesil'e götürdüğüm gün (5 Şubat 2011) bir başkasının bilgisayarına benim hakkımda virüsle dosya yüklemek suretiyle beni yasadışı bir örgütün üyesi gibi göstermek istediler; yine başaramadılar.

Adresim belli... 2011'den bu yana evimde, valizim hazır, bekliyordum. Bir gün evime baskın yapılacağını, tutuklanacağımı hissediyor ama tutuklanmaktan hiç korkmuyordum. Eynesil'de bir söz vardır, "Erkek koç, kurbanlık içindir!" denir. Tek kaygım, beni içeri alırlarsa, akciğer kanseri babamı ve alzheimer hastası annemi toprağa verecek oğulları olmayacaktı. Başka bir endişem yoktu.

Yine de "Şartlar ne olursa olsun, içinde bulunduğum durum Atatürk'ün Samsun'a çıktığı günden daha kötü değil!" diyordum ve güç kazanıyordum.

2007 yılından bu yana aldığım notları, yaşadıklarımı, duyduklarımı, bildiklerimi kitaplaştırmak istedim.

Tekrar belirtmek istiyorum: Bu kitap suç yaratma ve isnat etme, delil yaratma belgeseli değildir. Bir "sivil darbe" sonucunda sahip olunan "Cemaat Bank" gerçeğinin anlatımı, yıllarımı geçirdiğim Emniyet Teşkilatı içindeki tanıklıklarımın aktarımıdır.

Son günlerde pek çok gelişme oldu. Çoğu, bu kitapta yazıklarımla yakından ilgili, bağlantılı... 17 Aralık 2013 operasyonundan dolayı görevlerinden alınan dört bakan hakkında TBMM'de Soruşturma Komisyonu kuruldu. Bu satırları yazdığım sırada sonucun ne olacağı henüz belli değildi; eğer bu bakanlar Anayasa Mahkemesi'ne sevk edilmezlerse, "Dört, Ak Parti'den daha büyük" diyeceğim!

Yine, Jandarma'nın sivilleştirilmesi gündeme getirildi. Bana göre de evet Jandarma sivilleştirilmelidir ama "Jandarma Cemaatleştirilmemelidir" de...

Polis Teşkilatı'na 1985 yılında, "Özel Sınıf" Cemaatçiler alınırken de "yenilik yapıyoruz" denilmişti. Bugün, Jandarma'nın sivilleştirilmesi "yeniliğini", bir tür "Cemaatleştirme" olarak görüyorum.

14 Aralık 2014 Operasyonu'yla bazı Emniyet Müdürleri ve gazeteciler gözaltına alındılar; bir kısmı tutuklandı. Bu operasyonu yapan, yürüten hukukçulara ve polis kardeşlerime diyeceğim şudur: Yaptıklarınız doğru, yönteminiz ise Zekeriya Öz, Fikret Seçen, Muammer Akkaş yöntemidir. Lütfen hukuktan ayrılmayınız!

Almanya, Hitler zulmünü bir daha yaşamamak için 1945 yılında Anayasayı Koruma Teşkilatı'nı kurmuştu.

Türkiye, ancak Almanya'dakine benzer bir Anayasayı Koruma Teşkilatı kurarsa Cemaat'le hukuki yöntemle mücadele etmiş olur.

Bugün yapılan "karadüzen" mücadele yöntemi, hukuk dışı olup, hukuk devleti anlayışıyla bağdaşmamaktadır. Hukuk devletinin mücadelesi emirle değil, hukukla gerçekleşir.

Önümüzdeki üç dört yıl içinde Türkiye, Avrupa Birliği ölçülerinde bir "hukuk devleti' olamazsa derin siyasi, sosyal ve ekonomik bunalımlar yaşayacağımızın endişesi içindeyim.

Kimse, "Cemaat krizini" geçti, bitti sanmasın. Bu kriz, onlarca yıl sürecek. Öyle PKK Terörü, Kıbrıs bunalımı gibi sanmayın... Yara çok daha derin!

Hakkınızı helal edin...

EKLER

BELGE: 1

T.C.
ANKARA
CUMHURİYET BASSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2006/95649
Karar No : 2006/80922

KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞINA DAİR KARAR

DAVACI	: K.H.
MÜŞTEKİ	: İÇİŞLERİ BAKANLIĞI (TEFTİŞ KURULU BAŞKANLIĞI)
ŞÜPHELİ	: Sabri UZUN- Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi eski Başkanı
VEKİLİ	: Av. ŞÜKRÜ AÇIKBAŞ Necatibey Cad.No:8/77 Sıhhiye// ANKARA
SUÇ	: 3628 Sayılı Kanuna Muhalefet.
SUÇ TARİHİ	: 2006

Soruşturma Evrakı İncelendi:

İçişleri Bakanlığına iletilen tarihsiz ve imzasız ihbar dilekçesinde,; Sabri UZUN'un gelirinin üzerinde malvarlığı edindiğinin ihbarı üzerine, İçişleri Bakanlığınca resen soruşturma başlatıldığı,

Düzenlenen 06.03.2006 gün ve 1100-1101 sayılı tevdi raporunda; Adı geçenin mevcutlarının ve harcamalarının geliriyle bağdaşmadığına dair emareler bulunduğuna işaret edilerek, başsavcılığımıza bildirimde bulunulmuştur.

3628 Sayılı Yasa uyarınca tahkikata başlanmış;

Şüpheli çağrılarak mal bildiriminde bulunulması sağlanmış, savunması alınıp, ibraz ettiği deliller toplanmış,

Evrak, bütünüyle uzman bilirkişiler kuruluna tevdi olunarak, şüphelinin geliri ile harcamaları ve mevcutu arasında orantısızlık bulunup bulunmadığı hususunda görüş bildirilmesi istenilmiş,

Bilirkişiler kurulunca hazırlanan 11.08.2006 tarihli rapor evraka eklenmek suretiyle tahkikat tamamlanmıştır.

Evrak içeriğinden;

Şüphelinin gelirler ile harcamaları ve mevcutların karşılaştırılmasında, kanuna ve genel ahlaka aykırı edinim bulunmadığı, harcamalarının gelirine uygun olduğu ,

İddiaların doğruluğuna dair, dava açmaya yeterli delil elde edilemediği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle;

Kamu adına kovuşturmaya yer olmadığına,

Karar örneğinin İçişleri Bakanlığına,Maliye Bakanlığı Başhukuk Müşavirliği'ne, Muhakemat Genel Müdürlüğüne ve ifadesi alınan şüpheliye tebliğine,

15 günü içinde Sincan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı nezdinde itirazı kabil olmak üzere, CMK'nun 172. maddesi gereğince karar verildi.14.08 2006

ABDULLAH AYHAN ŞAN
25122
Cumhuriyet Savcısı

BELGE: 2

T.C.
ANKARA
11. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK 250. MADDE İLE YETKİLİ)
TÜRK MİLLETİ ADINA
K A R A R

Karar no	**: 2008/2081**
Hakim	**: Rüstem ÇİLOĞLU (20585)**
Katip	**: Hatice MERT (10777)**
Tedbir Talebinde Bulunan Kurum ve Talebin sayısı	**: Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı Sayı-81322**
Talep Tarihi	**: 07.04.2008**
Talebin Konusu	**: İletişimin Dinlenmesi, Tespiti, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınması**
Karar Tarihi	**: 07.04.2008**

Ekli evrak incelendi.
GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

5397 Sayılı Kanunla değişik 2559 Sayılı Kanunun Ek-7 maddesinin 1. fıkrasında belirtilen görevlerin yerine getirilmesine yönelik olarak CMK. 250. md. 1 fıkrada sayılan suçlardan olan terör suçlarının işlenmesinin önlenmesi amacıyla iletişime müdahalenin gerektiği kanaatine varılmakla talebin KABULÜNE;

Terör örgütlerinin legal veya illegal alanlarda faaliyet gösterdiklerine dair haklarında istihbari mahiyette bilgiler elde edilen ekte gerekçeleri ile telefon numaraları belirtilen şahısların gerçekleştirmeyi planladıkları/planlayacakları eylemlerinin önceden tespit edilerek engellenmesi amacıyla **İsmail KORKMAZ'ın kullandığı 359 542 011 470 830, Süleyman GÖK'ün kullandığı 353 130 003 422 040, Hüseyin ÖZGÜR'ün kullandığı 358 225 004 517 950, Ali BOZKURT un kullandığı 354 890 017 481 520, Davut YİĞİT'in kullandığı 358 844 006 064 770, Erdağ DAĞ'ın kullandığı 358 540 008 057 440, Mehmet UZUN'un kullandığı 354 112 011 210 060 numaralı telefonların İLK KEZ TAKTİREN 3 AY SÜRE İLE dinlenmesine, tespit edilmesine, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine, kayda alınmasına,**

Kararın gereğinin Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilmesine, evrak üzerinde yapılan inceleme sonucunda karar verildi.07.04.2008

Hatice MERT
Z.Katibi 10777

Rüstem ÇİLOĞLU
Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Hakimi
(20585)

BELGE: 3

GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.06.14.015-800-1100-01 **/ 81322** **07/04/2008**

Konu : Karar Talebi

11. AĞIR CEZA MAHKEMESİ HAKİMLİĞİNE
ANKARA

Dini motifli terör örgütü mensuplarınca kullanıldığına dair istihbari mahiyette bilgiler elde edilen, ekte gerekçesi ile IMEI numaraları belirtilen şahıs/şahısların, gerçekleştirmeyi planladıkları/planlayacakları eylemlerin önceden tespit edilerek engellenmesi amacıyla; 2559 Sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanununun Ek 7. maddesinde değişiklik yapan 5397 Sayılı Kanunun 1. maddesine istinaden irtibatlarının dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi, kayda alınması hususunda hakim kararına ihtiyaç duyulmaktadır.

Gereğini arz ederim.

Coşkun ÇAKAR
Daire Başkanı a.
İstihbarat Dairesi Başkan Yrd.
2.Sınıf Emniyet Müdürü

EKİ :
Liste (2 Sayfa)

BELGE: 4

İLETİŞİME MÜDAHALE TALEBİ

Örgüt / Faaliyet Alanı	Tedbirin Kapsamı	Tedbirin Süresi	Kaçıncı Kez
İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi)	Dinleme/Tespit/Sinyal Bilgisini Değerlendirme	3 Ay	İlk Kez

TEDBİRE BAŞVURULMASININ GEREKÇESİ

İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütünün Ülkemizdeki faaliyetlerinin tespit ve deşifresine yönelik sürdürülen çalışmalar kapsamında;

Günümüze kadar provokatif mahiyetteki şiddet içeren sansasyonel eylemleriyle dikkat çeken örgütün; son dönemde de, örgütsel faaliyetlere hız kazandırılması temelinde, yayın organları aracılığıyla propaganda faaliyetlerine ivme kazandırmaya çalıştığı ve diğer aşırı sağ gruplarla temasa geçerek eylem hazırlığı yaptığı gözlenmektedir.

Bu bağlamda; yürütülen çalışmalarda, ülkemizin iç ve dış güvenliği açısından tehlike oluşturacak bir kısım faaliyetlerde bulunmak için örgütlü olarak hareket ederek *toplumsal mutabakat ve güven ihtiyacını bozarak siyasal kutuplaşma ve çatışmaları boyutlandırarak kaos ortamı oluşturulması* yönündeki faaliyetleri bulunan aşırı tepkisel grup ve şahıslar ile muhtemel eylemlerin deşifre edilerek önlenmesi, anayasal düzene ve genel güvenliğe yönelik önleyici ve koruyucu tedbirlerin alınması amacıyla aşağıda belirtilen İMEI numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

)

TALEP EDİLEN TELEFON NUMARALARI

S.N	Hakkında Tedbir Uygulanacak Kişinin Kimliği	İletişim aracının türü – Numarası		İletişiminin dinlenmesi ve kayda alınma gerekçesi
1	İsmail KORKMAZ	IMEI	359542011470830	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürütükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEİ numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.
2	Süleyman GÖK	IMEI	353130003422040	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürütükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEİ numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.
3	Hüseyin ÖZGÜR	IMEI	358225004517950	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürütükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEİ numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.
4	Ali BOZKURT	IMEI	354890017481520	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürütükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEİ numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.
5	Davut YİĞİT	IMEI	358644006464770	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürütükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEİ numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

6	**Erdal DAĞ**	**IMEI**	**358540008057440**	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürüttükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEI numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.
7	**Mehmet UZUN**	**IMEI**	**354112011210060**	İBDA-C (İslami Büyük Doğu Akıncılar-Cephesi) Terör Örgütü faaliyetleri kapsamında aşırı tepkisel görüşleri benimseyerek bu yönde yürüttükleri kışkırtıcı propaganda ve faaliyetleri ile toplumu kaos ortamına çekmeye yönelik kışkırtıcı faaliyet ve eylemlerinin deşifre edilerek önlenmesi amacıyla belirtilen İMEI numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

Hakim kararı alınmak üzere hazırlanan liste (2) sayfa olup toplam (7) adet **IMEI** numarasından oluşmaktadır.

Söz konusu iletişim aracının yukarıda belirtilen gerekçeler doğrultusunda; 5397 sayılı kanunun 1. maddesine göre ilk kez dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ve kayda alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Gereğini arz ederim 27/04/2008

)

Yunus YAZAR
Şube Müdürü
4. Sınıf Emniyet Müdürü

BELGE: 5

GİZLİ

T.C.
ANKARA
11. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK 250. MADDE İLE YETKİLİ)
TÜRK MİLLETİ ADINA

K A R A R

Karar no : 2009/3836
Hakim : Halit DÖNMEZ (32450)
Katip : Hatice MERT (10777)
Tedbir Talebinde Bulunan
Kurum ve Talebin sayısı : Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı Sayı-139600
Talep Tarihi : 05.06.2009
Talebin Konusu : İletişimin Dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınması
Karar Tarihi : 05.06.2009

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

5397 Sayılı Kanunla değişik 2559 Sayılı Kanunun Ek-7 maddesinin 1. fıkrasında belirtilen görevlerin yerine getirilmesine yönelik olarak CMK. 250. md. 1 fıkrada sayılan suçlardan olan terör suçlarının işlenmesinin önlenmesi amacıyla iletişime müdahalenin gerektiği kanaatine varılmakla talebin KABULÜNE;

Terör örgütlerinin legal veya illegal alanlarda faaliyet gösterdiklerine dair bakılarında istihbari mahiyette bilgiler elde edilen ekte gerekçeleri ile telefon numaraları belirtilen şahısların gerçekleştirmeyi planladıkları/planlayacakları eylemlerinin önceden tespit edilerek engellenmesi amacıyla;

S. NO	Hakkında Tedbir Uygulanacak Kişinin Kimliği	İletişim Aracının Türü – Numarası		KARAR SÜRESİ	SUÇ TÜRÜ
1	Necmettin ERKAN (Nazır oğlu, 1977 doğumlu, TC: 37642779476)	IMEI	011743009377640 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
2	Süleyman KARAMAN (Hüseyin oğlu, 1966 doğumlu, TC: 48508428032)	IMEI	358225004317950 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
3	Mehmet SİVİL (Bahattin oğlu, 1975 doğumlu, TC:10894465748)	IMEI	351970010603330 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
4	Rabia BULUT (Zekeriya kızı, 1961 doğumlu, TC:23756106628)	IMEI	354112011210060 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör

GİZLİ

5	Mete ÖZMENÇ (Ali Rıza oğlu, 1958 Diyarbakır doğumlu, TC: 53173112834)	İMEİ	011744003461080 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
6	Hüseyin ÖZBEY (Hasan oğlu, 1963 doğumlu, TC: 27235502130)	İMEİ	355739022701650 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
7	Erkan ALTUN (Mehmet oğlu, 1982 doğumlu, TC: 28502290446)	İMEİ	356442012284830 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
8	Serkan ÇELİK (Yusuf oğlu, 1978 doğumlu, TC: 67138146680)	İMEİ	011772005765630 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Terör
9	Mehmet Ali SİNİR (Ramazan oğlu, 1976 doğumlu, TC: 33967346416)	GSM	5323850073 (Çağlayan Mah. Fener Sok. No:9/6 ANTALYA)	İlk Kez (3 Ay)	Terör

numaralı telefonların dinlenmesine, tespit edilmesine, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine, kayda alınmasına,

Kararın gereğinin Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından yerine getirilmesine, evrak üzerinde yapılan inceleme sonucunda karar verildi.05.06.2009

Hatice MERT
Z.Katibi 10777

Halit DÖNMEZ
Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Hakimi
(32450)

BELGE: 6

GİZLİ

GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

3836

Sayı : B.05.1.EGM.0.06.14.01 5-800-1100-01-1396-09 05/06/2009

Konu : Karar Talebi

11. AĞIR CEZA MAHKEMESİ HAKİMLİĞİNE
ANKARA

Dini motifli terör örgütü mensuplarınca kullanıldığına dair istihbari mahiyette bilgi ve elde edilen, ekte gerekçesi ile telefon numarası belirtilen şahsın/şahısların, gerçekleştirmeyi planladıkları/planlayacakları eylemlerin önceden tespit edilerek engellenmesi amacıyla; 2559 Sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanununun Ek 7. maddesinde değişiklik yapan 5397 Sayılı Kanunun 1. maddesine istinaden irtibatlandığım ilk kez üç ay süre ile dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi, kayda alınması hususunda hakim kararına ihtiyaç duyulmaktadır.

Gereğini arz ederim.

Coşkun ÇAKAR
Daire Başkanı a.
İstihbarat Daire Başkan Yrd.
2.Sınıf Emniyet Müdürü

EKİ :
Telefon Listesi (2 Sayfa, 9 Adet)
Bilgi Notu (1 Sayfa)

BELGE: 7

İLETİŞİME MÜDAHALE TALEBİ

Örgüt / Faaliyet Alanı	Tedbirin Kapsamı	Tedbirin Süresi	Kaçıncı Kez
Hizbullah Terör Örgütü	Dinleme/ Tespit/Sinyal Bilgisini Değerlendirme	3 Ay	İlk kez

TEDBİRE BAŞVURULMASININ GEREKÇESİ

Hizbullah terör örgütünün Ülkemizdeki faaliyetlerinin tespit ve deşifresine yönelik sürdürülen çalışmalar kapsamında;

1991 yılından itibaren silahlı faaliyetlere yönelen Hizbullah terör örgütü, 2000 yılına kadar çok sayıda silahlı eylem gerçekleştirmiştir. Örgütün eylem hedefleri arasında Marksist-Leninist yapıdaki PKK terör örgütü mensuplarının yanı sıra, kendilerinden olmadıklarını varsaydıkları dindar kişiler ile kamu görevlileri de örgütün hedefi konumundaki dikkat çekici unsurlardır.

2000 yılında İstanbul'da gerçekleştirilen operasyonla, örgüt elebaşısı Hüseyin VELİOĞLU'nun ölü olarak ele geçirilmesi ve merkezi arşivin ortaya çıkarılması, Hizbullah İlim terör örgütüne yönelik mücadelede dönüm noktası olmuştur. Ülke genelinde kesintisiz olarak devam ettirilen çalışmalarda, toplam 1.625 operasyon gerçekleştirilmiş ve örgütün 1.641 faili meçhul eylemi aydınlatılmıştır.

Hizbullah terör örgütünün son dönemde de illegal faaliyetleri devam etmektedir. Terör örgütüne yönelik 2008 yılında gerçekleştirilen operasyonel çalışmalarda, 139 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 67'si tutuklanmıştır.

Bu sebeple, anılan örgütün Ülkemize yönelik faaliyetlerinin deşifre edilerek gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla aşağıda belirtilen İMEI/telefon numaralarının teknik takibi talep edilmektedir.

TALEP EDİLEN NUMARALAR

S. NO	Hakkında Tedbir Uygulanacak Kişinin Kimliği	İletişim Aracının Türü – Numarası		Daha Önce Alınan Karar Tarih Sa ısı	İletişiminin Dinlenmesi ve kayda Alınma Gerekçesi
1	Necmettin ERKAN (Nazir oğlu, 1977 doğumlu, TC: 37642779476)	İMEI	011743009377640 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen İMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
2	Süleyman KARAMAN (Hüseyin oğlu, 1966 doğumlu, TC: 48508428032)	İMEI	358225004517950 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen İMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
3	Mehmet SİVİL (Bahattin oğlu, 1975 doğumlu, TC:10894465748)	İMEI	351970010603330 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen İMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
4	Rabia BULUT (Zekeriya kızı, 1961 doğumlu, TC:23756106628)	İMEI	354112011210060 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahıslarin faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen GSM numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
5	Mete ÖZMENÇ (Ali Rıza oğlu, 1958 Diyarbakır doğumlu, TC: 53173112834)	İMEI	011744003461080 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen İMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.

6	Hüseyin ÖZBEY (Hasan oğlu, 1963 doğumlu, TC: 27235502130)	İMEI	355739022701650 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen IMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
7	Ercan ALTUN (Mehmet oğlu, 1982 doğumlu, TC: 28[illegible]0446)	İMEI	356442012284830 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen IMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
8	Serkan ÇELİK (Yusuf oğlu, 1978 doğumlu, TC: 67138146680)	İMEI	011772005765630 (Anılan örgüt mensubunun bu telefon makinesinde birden fazla Sim kart kullanması sebebi ile)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen IMEI numarasının teknik takibi talep edilmektedir.
9	Mehmet Ali SINIR (Ramazan oğlu, 1976 doğumlu, TC: 33967346416)	GSM	5323850073 (Çağlayan Mah. Fener Sok. No:9/6 ANTALYA)	İlk Kez (3 Ay)	Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin deşifre edilerek, gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla belirtilen GSM numarasının teknik takibi talep edilmektedir.

Hakim kararı alınmak üzere hazırlanan liste (2) sayfa olup, toplam (9) adet telefon numarasından oluşmaktadır.

Söz konusu iletişim aracının yukarıda belirtilen gerekçeler doğrultusunda; 5397 sayılı kanunun 1. maddesine göre ilk kez üç ay süre ile dinlenmesi, tespit edilmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Gereğini arz ederim 02/06/2009

Cüneyt AKTEPE
Şube Müdürü
4.Sınıf Emniyet Müdürü

GİZLİ

TEDBİRE BAŞVURULMASININ GEREKÇESİ

Hizbullah terör örgütü, Hüseyin VELİOĞLU'nun 1982 yılında Diyarbakır ilinde Vahdet Kitabevi çevresinden ayrılarak İlim Kitabevini kurmasıyla ortaya çıkmış, 1990 yılına kadar propaganda (Tebliğ) ve cemaat oluşturma süreci yaşamış bir terör örgütüdür.

1991 yılından itibaren silahlı faaliyetlere yönelen örgüt, 2000 yılına kadar çok sayıda silahlı eylem gerçekleştirmiştir. Örgütün eylem hedefleri arasında Marksist-Leninist yapıdaki PKK terör örgütü üyelerinin yanı sıra, kendilerinden olmadıklarını varsaydıkları dindar kişiler ile kamu görevlileri de örgütün hedefi konumundaki dikkat çekici unsurlardır.

2000 yılında İstanbul ilinde gerçekleştirilen operasyonla, örgüt elebaşısı Hüseyin VELİOĞLU'nun ölü olarak ele geçirilmesi ve merkezi arşivin ortaya çıkarılması, Hizbullah İlim terör örgütünün yönelik mücadelede dönüm noktası olmuştur. Ülke genelinde kesintisiz olarak devam ettirilen çalışmalarda, toplam 1.625 operasyon gerçekleştirilmiş, bu operasyonlarda 14.996 şahıs yakalanmış, aralarında örgütün yeni liderleri ve üst düzey yönetim kadrosundan şahıslarının da bulunduğu 6.224 kişi tutuklanmıştır. Bu çalışmalar sonucunda, örgütün 1.641 faili meçhul eylemi aydınlatılmıştır.

Hizbullah terör örgütünün son dönemde de illegal faaliyetleri devam etmektedir. Örgüte yönelik Başkanlığımız koordinesinde Konya, Diyarbakır, Mersin, İstanbul illerinde 4 Ocak 2008'de gerçekleştirilen SİLLE Planlı İstihbarat Operasyonunda, toplam 49 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 12'si tutuklanmış, 22'si hakkında ise adli kontrol tedbiri alınmıştır. Yakalanan şahısların ***gasp olayına karıştıkları, sigara kaçakçılığı yaptıkları, firari örgüt mensuplarına yardım ve yataklık yaptıkları*** tespit edilmiş, ev ve işyerlerinde yapılan aramalarda ise ***3 adet silah***, bol miktarda kaçak sigara, bilgisayar harddiskleri ve çok sayıda örgütsel doküman ele geçirilmiştir. Ayrıca, Hizbullah terör örgütüne yönelik 2008 yılında gerçekleştirilen operasyonel çalışmalarda, 139 kişi gözaltına alınmış, bunlardan 67'si tutuklanmıştır.

Hizbullah terör örgütü içerisinde faaliyet gösteren şahısların faaliyetlerinin tespiti, bu bağlamda örgütün faaliyetlerinin deşifre edilerek eylem amaçlarının engellenmesi amacıyla, yürütülen tüm çalışmalarda teknik takip faaliyetleri ayrı bir önem kazanmaktadır.

Bu sebeple, anılan örgütün ülkemize yönelik faaliyetlerinin deşifre edilerek gerçekleştirilebilecek muhtemel eylemlerin engellenmesi amacıyla aşağıdaki telefonun teknik takibi talep edilmektedir.

BELGE: 8

İLETİŞİME MÜDAHELE TALEBİ

Büro/Kısmı	Örgüt/Faaliyet Alanı	Tedbirin Kapsamı	Tedbirin Süresi
R Büro Amirliği	Ergenekon	Dinleme / sinyal bilgisi / tespit / izleme / kayda alma / teknik araçlarla izleme	3 ay

Tedbire Başvurulmasının Gerekçesi

Devletin birliğini bozmak, görevlerini kısmen ya da tamamen engellemeye teşebbüs etmek, silahlı isyana tahrik etmek, Ülke ekonomisi ile ulusal güvenliğine zarar vermek ve cebir ve tehdit yoluyla haksız ekonomik çıkar sağlamak gibi amaçları bulunan ve terör örgütü olduğu iddia olunan ERGENEKON isimli yapılanma/oluşum içerisinde yer aldıklarından, yönetici veya üye olduklarından veya bu şahıslar örgütsel olarak üst ve alt ilişkilerinin bulunabileceğinden şüphelenilen aşağıda belirtilen iletişim araçlarını kullandıkları değerlendirilen şahıslarını,

Ülke gündemini oluşturan, her platformda tartışmalara yol açan ve toplumun çeşitli kesimleri tarafından farklı farklı algılanan milli, kültürel, etnik, dini ve siyasal hassasiyetleri, ideolojik kamplaşmanın argümanları haline gelirip istismar ederek, toplumsal barışı zedeleyici, gerilimleri besleyici ve değişik unsurlarca da provoke edilebilecek nitelikte çalışmalar yaptıkları, böylelikle daha geniş kitlelere ulaşarak örgütsel kazanımların önünün açılmasını sağlamaya çalışıkları,

Kamuoyunun tanıdığı sosyal ve siyasal tabana sahip grup ve hareketlerin önde gelen isimleri ile kanaat önderlerini veya bir kısım kamu görevlileri ile devlet büyüklerini ve bürokratları, provokatif eylem ya da şiddet eylemlerinin hedefi durumuna getirebilecek mahiyette, güven duygusunu zedeleyici, kin ve nefreti yönlendirici, teşvik ve tahrik içerikli görüş ve endişelerini, toplumun her kademesinde dillendirdikleri,

Devletin güvenliğine veya iç veya dış siyasal yararlarına ilişkin bilgi, belge veya vesikaları ile kurumsal yetkilerini kısmen ya da tamamen amacı dışında veya yukarıda belirtilen örgütsel amaçlar doğrultusunda kullanmak istedikleri ve suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklamaya çalıştıkları yönünde istihbari mahiyette bilgiler derlenmiştir. Önümüzdeki günlerde de bahse konu suç faaliyetlerine devam edebilecekleri değerlendirilen söz konusu şahıslar ile kimliği bilinmeyen diğer bir kısım örgüt mensuplarının takip edilmesi, toplumsal mutabakat ve halkın güven duygusunu bozarak, siyasal kamplaşma ve çatışmaları boyutlandırabilme potansiyeli taşıyan provokatif şiddet ya da saldırı eylemleri gibi muhtemel girişimlerin önlenmesi amacı ile talep edilmektedir.

TALEP EDİLEN TELEFON NUMARALARI

S. N.	Hakkında tedbir uygulanacak Kişinin kimliği	İletişim Aracının Türü Telefon numarası	İletişimin Dinlenmesi, Kayda Alınma Gerekçesi	Ya. Ad.	Aidiyet no:
			Ergenekon Kapsamında		
			"		
			"		
4	Sabri UZUN	GSM 5055611188	"	R-15	Y344710

Yukarıda belirtilen kişilerin kullandığı toplam (8) iletişim aracının belirtilen gerekçeler doğrultusunda 5397 sayılı kanunun I.maddesine göre dinlenmesi, tespit edilmesi, izlenmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınması ile bu tedbirin uygulanması esnasında, tedbire konu olan şahısların ve irtibatlı olduğu anlaşılan şüphelilerin, teknik araçlarla izlenmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

09/03/2011

Şb.Md.Yrd.
6270

Büro Amiri

Kısım Amiri
6505

Masa Amiri
8405

Takip Büro Amirliği
Kısım Amiri

Sayı:

BELGE: 9

GİZLİ

T.C.
İSTANBUL
14. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK 250. Maddesi ile Görevli)

Teknik Takip Kararı No : 2011/ 676
Soruşturma No : 2010/857

HAKİM : RESUL ÇAKIR - 33372
KATİP : LEYLA IŞIKTAŞ - 135072

İLETİŞİMİN DİNLENMESİ KARARI

Şüphelinin kimliği	1. Cumhur ÖZDEMİR isimli şahıs (03123960111 numaralı, Arkadaş Yayıncılık Ve Pazarlama Dış Tic.Ltd. Şti adına, Yuva Mah Yuva Yolu Mevkii 60089 Ada 11 parsel Adalararası Sk No:4/İvokasan Yenimahalle, Ankara adresine, 03122362862 numaralı, Ayşe MELTEM adına,Ümit Mah Milenyum Sit.(Dubleks) No:3 -/- Ümitköy Yenimahalle, Ankara adresine, 05332764989 numaralı, Arkadaş Yay. Ve Paz.Dış Tic. Ltd. Şti adına, Yuva Mh. 3702 Sk No:4 \Yenimahalle, Ankara, adresine kayıtlı telefonları kullanır.) 2. Sabri UZUN isimli şahıs (05055611188 numaralı, Sabri UZUN adına, Sabri Uzun Yukarı Ayrancı Hoşdere Cd. Reşat Nuri . Sk. No:85/3 06000 Çankaya - Ankara Türkiye adresine, 05337354949 numaralı, Sabri UZUN adına, Reşat Nuri Sok. No:85/3 Yukarıayrancı Çankaya, Ankara adresine kayıtlı telefonları kullanır.) 3. Emin ARSLAN isimli şahıs (05055408643 numaralı, Emin ARSLAN adına, Emin Arslan Emniyet Genel Müd.Yardımcısı Emniyet . Genel Müd. 06420 Çankaya - Ankara Türkiye adresine kayıtlı, 03124891200 numaralı Emin ARSLAN adına, Ahlatlıbel Mah 1844 Cd Güneykent Sit No:39 / Ahlatlıbel Çankaya,Ankara adresine, 05322153607 numaralı, Emin Arslan adına, Güneykent Sit. 54. Cad. No:39 Tepeköy Mevkii Gölbaşı, Ankara adresine kayıtlı telefonları kullanır.) 4. Muhdi ÖZTÜZÜN isimli şahıs (04882124972 Muhdi ÖZTÜZÜN adına, Gap Mah Kevser İş Merkezi Turgut Özal Blv No:-8/61 - Merkez,Batman adresine, 05334093886 numaralı, Muhdi ÖZTÜZÜN adına, Yıldız Kaya İş Hanı Kat:2 No:3 Merkez, Batman adresine kayıtlı telefonları kullanır.) 5. Turgut KAZAN isimli şahıs (02122440049 numaralı, Turgut KAZAN adına Asmalı Mescit Mah Asmalı Mescit Sk No:41 3/12 - Beyoğlu, adresine,02122513485 numaralı, Turgut KAZAN adına, Gümüşsuyu Mah İnönü Cd Ankara Palas Ap No:59 /16 - Beyoğlu, adresine, 05325946985 numaralı, Avta Otelcilik İşl.Tur.Tic.A.Ş adına, İstiklal Cad. Koçuş Han No:386 K:4 Tünel, İstanbul adresine kayıtlı telefonları kullanır.) 6. Toygun ATİLLA isimli şahıs (05458478640 numaralı, Hürriyet Gazetecilik Ve Matbaacılık A.Ş adına, Hürriyet Medya Towers Gülbahar Cd. Bağcılar, İstanbul adresine, 02164289964 numaralı, Toygun ATİLLA adına, Acıbadem Mah Faik Bey Mescidi Sk Gülistan Sitesi C11 Bl No:-/12 - Kadıköy,İstanbul adresine kayıtlı telefonları kullanır.) 7. Vural ERGÜL isimli şahıs (05322529972 numaralı, Vural ERGÜL adına, İstiklal Cad. Hadiyyal Palas Apt. No:465 D:607 Beyoğlu, İstanbul adresine, 05365963770 numaralı, Vural ERGÜL adına, Gülleşe Mah. Reyhan Cad. Tam Ocak St. Uysal Apt. D:11 Sefaköy, İstanbul adresine kayıtlı telefonları kullanır.)
İletişimin dinlenmesini isteyen birim	İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı (CMK 250.Maddesi Kapsamında Görevli)

GİZLİ

Dinleme İsteyen Birim yazısının tarih ve sayısı	İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünün 10/03/2011 tarihli ve 2011/2333 sayılı yazısı
Yüklenen Suç	Suç örgütü kurmak ve buna bağlı olarak örgütün faaliyetleri.
Tedbirin Süresi	**3 AY**
İletişim aracının türü ve Telefon Numarası	**GSM 05332764909 - 05055611188 - 05337354949 - 05055400403 05322153607 - 05334625826 - 05325946585 - 05498498643 05322329092 - 05065063770 SABİT 03123960111 – 03122362862 - 03124891200 - 04882124972 02122444049 – 02122513485 - 02164289964**
Tedbirin Türü ve Kapsamı	İletişimin tespit dilmesi, dinlenilmesi, kayda alınması, görüşme detay sorgulamalarının yapılması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi
İletişim Dinlenilmesi ve kayda alınması talebinin sebebi.	Bahse konu soruşturma dosyası kapsamında Hüseyin Soner YALÇIN isimli şahsın etrafında bulunan şahısları manipülatif haberler yaptırmak maksatlı yönlendirdiği, kendisinin de Ergenekon isimli yapılanma lehine müstear isimlerle yazılar kaleme aldığı ve başka medya kuruluşlarında da, kendisine yakın gördüğü kişilerin görev almasını sağladığı tespit edilmiş olup, Tüm bu faaliyetlerinin net olarak ortaya konulabilmesi için başka bir suretle delil elde imkanı olmadığından,soruşturmaya olası etki ve yönlendirmelerin tespiti ile bu tip girişimlerin önlenebilmesi amacıyla bahse konu şahsın iletişiminin dinlenmesine karar verilmesi talep edilmiştir.

Evrak İncelendi,

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ;

Yukarıda gerekçesi yazıldığı gibi yapılan soruşturmada suç işlendiğine dair kuvvetli şüphe bulunduğu, talep edilen tedbirin CMK 135/6. maddesine ilişkin olması, ancak başka suretle delil elde etmek mümkün bulunmadığı değerlendirildiğinden, CMK 135 ve 137. maddelerine göre şüphelinin kullanmakta olduğu ve yukarıda belirtilen telefon numaralarının iletişimlerinin **3 AY SÜRE İLE** tespitine, dinlenilmesine, kayda alınmasına, görüşme detay sorgulamalarının yapılmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine, şüpheli şahsa ait telefonun görüşme yaptığı anda bulunduğu baz istasyonlarının tespiti ve takibinin **Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı Kanuni Dinleme Programı üzerinden alınabilmesine** karar verilmiştir. **10/03/2011**

KATİP - 135072

HAKİM - 53372

BELGE: 10

GİZLİ

..082902

T.C
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Emniyet Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.4.34.16723
13-100-0010-05-(14404).: 082902 [redacted]

10/08/2011

Konu: Karar Talebi

İSTANBUL NÖBETÇİ (14) AĞIR CEZA MAHKEMESİ ÜYELİĞİNE

Örgüt/Faaliyet Alanı	Tedbirin Kapsamı	Tedbirin Süresi
ERGENEKON	İletişimi tespit / dinleme ve kayda alma / sinyal bilgisi / teknik araçlarla izleme	3 ay

Tedbire Başvurulmasının Gerekçesi

Devletin birliğini bozmak, görevlerini kısmen ya da tamamen engellemeye teşebbüs etmek, halkı silahlı isyana tahrik etmek, ülke ekonomisi ile ulusal güvenliğine zarar vermek ve cebir ve şiddet yoluyla haksız ekonomik çıkar sağlamak gibi amaçları bulunan ve terör örgütü olduğu iddia olunan ERGENEKON isimli yapılanma/oluşum içerisinde yer aldıklarından, yönetici veya üye oldukları veya bu şahıslar ile örgütsel olarak üst ve alt ilişkilerinin bulunabileceğinden şüphelenilen aşağıda belirtilen iletişim araçlarını kullandıkları değerlendirilen şahısların,

Ülke gündemini oluşturan, her platformda tartışmalara yol açan ve toplumun çeşitli kesimleri tarafından farklı farklı algılanan milli, kültürel, etnik, dini ve siyasal hassasiyetleri, ideolojik kamplaşmanın argümanları haline getirip istismar ederek, toplumsal barışı zedeleyici, gerilimleri besleyici ve değişik unsurlarca da provoke edilebilecek nitelikte çalışmalar yaptıkları, böylelikle daha geniş kitlelere ulaşarak örgütsel kazanımların önünün açılmasını sağlamaya çalıştıkları,

Kamuoyunun tanıdığı sosyal ve siyasal tabana sahip grup ve hareketlerin önde gelen isimleri ile kanaat önderlerini veya bir kısım kamu görevlileri ile devlet büyüklerini ve bürokratları, *provokatif* saldırı ya da şiddet eylemlerinin hedefi durumuna getirebilecek mahiyette, güven duygusunu zedeleyici, kitleleri yönlendirici, teşvik ve tahrik içerikli görüş ve endişelerini, toplumun her kademesinde dillendirdikleri,

Devletin güvenliğine veya iç veya dış siyasal yararlarına ilişkin bilgi, belge veya verilerle ile kurumsal yetkilerini kısmen ya da tamamen amacı dışında veya yukarıda belirtilen örgütsel amaçlar doğrultusunda kullanmak istedikleri ve suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklamaya çalışmaları yönünde istihbari mahiyette bilgiler derlenmiştir. Önümüzdeki günlerde de bahse konu suç faaliyetlerine devam edebilecekleri değerlendirilen söz konusu şahıslar ile kimliği bilinmeyen diğer bir kısım örgüt mensuplarının takip edilmesi, toplumsal mutabakat ve halkın güven duygusunu sarsarak, siyasal kamplaşma ve çatışmaları boyutlandırabilme potansiyeli taşıyan provokatif şiddet ya da şiddet eylemleri gibi muhtemel girişimlerin önlenmesi amacı ile talep edilmektedir.

S. N	Hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği	İletişim Aracın Türü Kodu		İletişimin Dinlenmesi, Kayda Alınma Gerekçesi
1				
2				
3				
4	Sabri UZUN	GSM	5055611188	Ergenekon Kapsamında
5				
6				
7				
8				

GİZLİ

'Yukarıda belirtilen şahısların kullandığı (8) adet iletişim araçlarının, belirtilen gerekçeler doğrultusunda 5397 sayılı kanunun 1.maddesine göre dinlenmesi, tespit edilmesi, izlenmesi, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ve kayda alınması ile bu tedbirin uygulanması esnasında, tedbire konu olan şahısların ve irtibatlı olduğu anlaşılan şüphelilerin tekn k araçlarla izlenmesine 3 ay süre le ilk k rar verilmesini arz ederim.

Erol DEMİRHAN
Şube Müdürü
3. Sınıf Emniyet Müdürü

EK:
1-Abone Kayıt Bilgileri (1 Sayfa)

09/03/2011 TEKOP Br. Polis Memuru : F.TAŞPINAR
09/03/2011 TEKOP Br. Komiser : T.KARAOĞLAN
09/03/2011 TEKOP Br. Emniyet Amiri : M.ACAR
09/03/2011 Şube Müdür Yrd. : M.CANBAY

E.KAYIT TARİHİ	10 Mart 2011
E.KAYIT YAPILDI	
T.GEÇTİ	
VERİ GİRİŞİ YAPILDI	
İLİŞKİ KURULDU	✓

GİZLİ

GİZLİ

BELGE: 11

GİZLİ
T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Emniyet Müdürlüğü

K-G
TEM-650-594
9006

Sayı : B.05.1.EGM.4.34.16797.(22104) 10/03/2011
2011/Ds.3-249 – 13195
Konu : İletişimin Dinlenmesi Kararı

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE
(KOM Dairesi Başkanlığı)
(Teknik Takip ve İzleme Şube Müdürlüğü)

İLGİ: İstanbul 14.AĞCM'nin 10/03/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/676 , Sor.No:2010/857 sayılı kararı

Müdürlüğümüz Teknik Takip ve İzleme Büro Amirliğince ilerişimin tespiti, dinlenilmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine dair alınan ilgi sayılı mahkeme kararı ve savcılık talimatı Ek'te sunulmuştur.

Bilgi ve gereğini arz ederim.

Mehmet LÜKOĞLU
İl Emniyet Müdürü a.
İl Emniyet Müdür Yardımcısı
2. Sınıf Emniyet Müdürü

E K İ :
1-) Mahkeme Kararı (1 Adet – 2 Sayfa)
2-)C.B.S Talimatı (1 Adet – 1 Sayfa)

S.N	Hedef No	Takip Eden Birim	Suç Konusu	Kar. Veren Makam	Tedbirin Türü	Operasyon No
1	05332764909	ORGANİZE SB. 34-TO-03717K	Org.Suç Örgütü	İstanbul 14.AĞCM	İlk Dinleme	10-09-34-020
2	05055611188					
3	05337354949					
4	05055400603					
5	05322153607					
6	05334695086					
7	05325946585					
8	05498498643					
9	05322329092					
10	05065063770					
11	03123960111					
12	03122362862					
13	03124891200					
14	04882124972					
15	02122444049					
16	02122513485					
17	02164289964					

GİZLİ

Emniyet Müdürlüğü Vatan Cd. 34360 Fatih/İstanbul
Tlf: 0 (212) 636 17 30 Faks: 0 (212) 636 21 06
Ayrıntılı bilgi için irtibat: T.TUNÇAY

BELGE: 12

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
(CMK 250. Maddesi ile Görevli)

SAYI : 2010/BS7 Soruşturma
KONU : İletişimin Tespiti

13/09/11

İSTANBUL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
ORGANİZE SUÇLARLA MÜCADELE ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ: Organize Suç.Müc.Şb.Müd.'nün 10/03/2011 tarih ve 2011/2333 sayılı yazısı.

1. İlgi yazınızda belirtilen olayla ilgili olarak soruşturma başlatılmış olup, bütün yazışmalarda yukarıda belirtilen soruşturma numarasına ilgi tutulması,

2. Mahkemece verilen karar doğrultusunda şüphelilerin telefonlarının dinlenmesine ve kayda alınmasına karar verildiğinden telefon dinlemelerin sonucunda elde edilecek bilgiler çerçevesinde şüphelilerin yakalanma çalışmalarına devam edilmesi bu suretle soruşturma konusu olayın aydınlatılması,

3. İstanbul Nöbetçi 14.Ağır Ceza Mahkemesinin .../03/2011 tarih ve 2011/126 sayılı kararıyla telefonların iletişimlerinin **3 AY SÜRE İLE** tespiti, dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilerek teknik izlenmesi ve görüşme detay sorgularının yapılmasına karar verilmiş olup, karardan bir suret ekte gönderilmiştir.

a) Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre gerekli işlemlerin yapılması ve kararın uygulanması için telekomünikasyon hizmeti veren kuruluşa talimat verilmesi,

b) Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 137/2. Maddesi göre, hakkında iletişimlerinin tespiti ile dinlenerek kayıt altına alınması hakkında mahkeme kararı alınan telefonlara ait verilerin dinlenerek kayıt altına alınması ve yapılacak çalışmalar sonucu, suçun delilini ortaya koyan ve suçu deşifre eden, şüphelilerin suç ile olan ilişkisini gösteren ya da soruşturma konusu dışında CMK' nun 135. maddesinin 6. fıkrasında sayılan suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandırabilecek görüşmelerin çözülerek metin haline getirilmesi çalışmalarını İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde, 34-TO-03717, 34-TO-114748, 34-TO-52839, 34-TO-117781, 34-TO-107604, 34-TO-121654, 34-TO-09100, 34-TO-16133, 34-TO-41360, 34-TO-50884, 34-TO-60228, 34-TO-71186, 34-TO-75958, 34-TO-79987, 34-TO-80727, 34-TO-86000, 34-TO-94736, 34-TO-97628, 34-TO-98522, 34-TO-99626, 34-TO-105004, 34-TO-106847, 34-TO-108642, 34-TO-110217, 34-TO-112523, 34-TO-115038, 34-TO-118701, 34-T.O-120561, 34-TO-123188, 34-TO-124876, 34-TO-125761, 34-TO-126710, 34-TO-127692, 34-TO-128463, 34-TO-129295, 34-TO-130105, 34-TO-131404, 34-TO-132724, 34-TO-133328 aidiyet numaralı görevliler tarafından;

İletişimlerin tespiti ile dinlenerek kayıt altına alınması çalışmalarına son verilen telefonlara ait verilerin, soruşturma savcısına teslimi amacıyla, ana veri taşıyıcısından alt veri taşıyıcısına kopyalanması ve TİB KDM programı üzerinden yapılması gerekli imha işlemlerinin yerine getirilmesi çalışmalarını İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde, 34-TO-64028, 34-TO-66059, 34-TO-70529, 34-TO-78600, 34-TO-92016, 34-TO-93569 ve 34-TO-119049 aidiyet numaralı görevliler tarafından yerine getirilmesi,

c) Mahkemece verilen iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kaydedilmesi ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi işlemleri ile ilgili olarak Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde görevli **34.TO.03717K** numaralı aidiyetin aidiyet düzenleme (sisteme aidiyet tanıtma-yetkilendirme-iptal etme vb.) konularında yönetici aidiyet olarak görevlendirilmesi;

d) İletişimin denetlenmesi sırasında, yapılmakta olan soruşturma veya kovuşturmayla ilgisi olmayan ve ancak CMK'nun 135. maddesinin 6. fıkrasında sayılan suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandırabilecek bir delil elde edilirse; bu delil muhafaza altına alınarak, derhal Cumhuriyet Başsavcılığına bildirilmesi;

e) Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre, soruşturma işlemleri gizli olup, CMK'nun 135. maddesinin 5. fıkrasına göre de, iletişimin tespiti konusunda alınan kararlar ve yapılan işlemler, tedbir süresince gizli tutulur. Kanun hükümlerine uyulması ve gizliliğin ihlal edilmemesi için gerekli tedbirlerin alınması;

Rica olunur. 10/03/2011

ZEKERİYA ÖZ - 5837
İstanbul Cumhuriyet Savcısı

EKİ : Karar

BELGE: 13

T.C.
İSTANBUL
14. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK. 250. MADDE İLE YETKİLİ)

TÜRK MİLLETİ ADINA

K A R A R

Teknik Takip No:	2011/137
Hakim Katip	RESUL ÇAKIR : 33372 LEYLA IŞIKTAŞ : 135072
Tedbir Talebinde Bulunan Kurum ve Talebin Sayısı	İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün B.05.1.EGM.4.34.16723-13-100-0010-05
Talep Tarihi	10.03.2011
Talebin Konusu	İletişimin Dinlenmesi ve kayda alınması. Tespiti. Sinyal Bilgilerinin Değerlendirilmesi. Teknik araçlarla İzlenmesi
Tedbirin Süresi	3 Ay
Karar Tarihi	10.03.2011

Evrak incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

5397 Sayılı Kanunla değişik 2559 Sayılı Kanunun Ek-7 maddesinin 1. fıkrasında belirtilen görevlerin yerine getirilmesine yönelik olarak CMK. 250. md. 1 fıkrada sayılan suçlardan olan Terör suçlarının işlenmesinin önlenmesi amacıyla iletişime müdahalenin gerektiği kanaatine varılmakla talebin kabulüne;

Terör örgütlerinin legal veya illegal alanlarda faaliyet gösterdiklerine dair haklarında istihbari mahiyette bilgiler elde edilen, talepte gerekçeleri ile iletişim aracı belirtilen şahısların, gerçekleştirmeyi planladıkları eylemlerin önceden tespit edilerek engellenmesi amacıyla;

S.No	Hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği	İletişim Aracın Türü – İletişim Aracı	
4	Sabri UZUN	GSM	5055611188

Yukarıda belirtilen (8) adet iletişim aracının (3) ay süre ile, dinlenmesi ve kayda alınmasına, tespit edilmesine, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi ile bu tedbirin uygulanması esnasında, tedbire konu olan şahıslarla irtibatlı oldukları anlaşılan şüphelilerin, teknik araçlarla izlenmesine;

Kararın, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevlilerince yerine getirilmesine evrak üzerinde yapılan inceleme sonucunda karar verildi. 10.03.2011

Z.Katibi 135072

HAKİM 33372

BELGE: 14

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
(CMK 250. Maddesi ile Görevli)

193983

SAYI : 2010/857 Soruşturma
KONU : İletişimin Tespiti

İSTANBUL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
ORGANİZE SUÇLARLA MÜCADELE ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ: .Organize Suç.Müc.Şb.Müd.'nün 06/06/2011 tarih ve 2011/Ds.3-247-249-413-444-487-545-595-613-626-645 sayılı yazısı

1. İlgi yazınızda belirtilen olayla ilgili olarak soruşturma başlatılmış olup, bütün yazışmalarda yukarıda belirtilen soruşturma numarasına ilgi tutulması,

2. Mahkemece verilen karar doğrultusunda şüphelilerin telefonlarının dinlenmesine ve kayda alınmasına karar verildiğinden telefon dinlemelerin sonucunda elde edilecek bilgiler çerçevesinde şüphelilerin yakalanma çalışmalarına devam edilmesi bu suretle soruşturma konusu olayın aydınlatılması,

3. İstanbul Nöbetçi 11.Ağır Ceza Mahkemesinin 06/06/2011 tarih ve 2011/ 2022 sayılı kararıyla telefonlarına iletişimlerinin iletişimin tespiti, dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilerek görüşme detay sorgularının yapılıp uzatılmasına, E-posta adresine gelen ve gönderilen elektronik iletiler ile MSN üzerinden yapılan anlık görüşmelerin (chat) Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı ADIT Programı üzerinden izlenmesi ve kayda alınmasına 10/06/2011 tarihinden itibaren (3) Ay Süre ile karar verilmiş olup, karardan bir suret ekte gönderilmiştir.

a) Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre gerekli işlemlerin yapılması ve kararın uygulanması için telekomünikasyon hizmeti veren kuruluşa talimat verilmesi,

b) Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 137/2. Maddesi göre, hakkında iletişimlerinin tespiti ile dinlenerek kayıt altına alınması hakkında mahkeme kararı alınan telefonlara ait verilerin dinlenerek kayıt altına alınması ve yapılacak çalışmalar sonucu, suçun delilini ortaya koyan ve suçu deşifre eden, şüphelilerin suç ile olan ilişkisini gösteren ya da soruşturma konusu dışında CMK' nun 135. maddesinin 6. fıkrasında sayılan suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandırabilecek görüşmelerin çözülerek metin haline getirilmesi çalışmalarını İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde, 34-TO-03717, 34-TO-114748, 34-TO-52839, 34-TO-117781, 34-TO-107604, 34-TO-121654, 34-TO-135722, 34-TO-09100, 34-TO-16133, 34-TO-41360, 34-TO-50884, 34-TO-60228, 34-TO-71186, 34-TO-75958, 34-TO-79987, 34-TO-80727, 34-TO-86000, 34-TO-87010, 34-TO-94736, 34-TO-97628, 34-TO-98522, 34-TO-99626, 34-TO-105004, 34-TO-106847, 34-TO-108642, 34-TO-110217, 34-TO-112523, 34-TO-115038, 34-TO-118701, 34-T.O-120561, 34-TO-123188, 34-TO-124876, 34-TO-125761, 34-TO-126710, 34-TO-127692, 34-TO-128463, 34-TO-129295, 34-TO-130105, 34-TO-131404, 34-TO-132724, 34-TO-134434, 34-TO-135722, 34-TO-136169 aidiyet numaralı görevliler tarafından;

İletişimlerin tespiti ile dinlenerek kayıt altına alınması çalışmalarına son verilen telefonlara ait verilerin, soruşturma savcısına teslimi amacıyla, ana veri taşıyıcısından alt veri taşıyıcısına kopyalanması ve TİB KDM programı üzerinden yapılması gerekli imha işlemlerinin yerine getirilmesi çalışmalarını İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde, 34-TO-64028, 34-TO-66059, 34-TO-70529, 34-TO-78600, 34-TO-92016, 34-TO-93569 ve 34-TO-119049 aidiyet numaralı görevliler tarafından yerine getirilmesi,

c) Mahkemece verilen iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kaydedilmesi ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi işlemleri ile ilgili olarak Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde görevli 34.TO.03717K numaralı aidiyetin aidiyet düzenleme (sisteme aidiyet tanıma-yetkilendirme-iptal etme vb.) konularında yöneticisi olarak görevlendirilmesi;

d) İletişimin denetlenmesi sırasında, yapılmakta olan soruşturma veya kovuşturmayla ilgisi olmayan ve ancak CMK'nun 135. maddesinin 6. fıkrasında sayılan suçlardan birinin işlendiği şüphesini uyandırabilecek bir delil elde edilirse; bu delil muhafaza altına alınarak, derhal Cumhuriyet Başsavcılığına bildirilmesi;

e) Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre, soruşturma işlemleri gizli olup, CMK'nun 135. maddesinin 5. fıkrasına göre de, iletişimin tespiti konusunda alınan kararlar ve yapılan işlemler, tedbir süresince gizli tutulur. Kanun hükümlerine uyulması ve gizliliğin ihlal edilmemesi için gerekli tedbirlerin alınması;

Rica olunur 06/06/2011

CİHAN KANAT 34128
İstanbul Cumhuriyet Savcısı

EKİ : Karar

BELGE: 15

İLETİŞİM KAYITLARI İMHA TUTANAĞI-R

İletişim Tespit Kararını Veren Makam	İstanbul Nöb. Ağır Ceza Mahkemeleri
Kararı Uygulayan Birim	İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü
Tedbirin Türü	İletişimin Dinlenmesi ve kayda alınması, Tespiti, Sinyal Bilgilerinin Değerlendirilmesi, Teknik araçlarla izlenmesi

Belirtilen hakim kararlarına istinaden aşağıda yazılı iletişim araçlarına izin verilen yasal süre içerisinde aşağıda belirtilen tarihlerde tedbir uygulanması sonucunda elde edilen tüm bilgi ve kayıtlar .16./06/2011 günü saat:.15./40. 'da karşılığında belirtildiği gibi imha edilmiştir.

NUMARA	Y.A.	MAHKEME KARARI	TARİH ARALIĞI	ADEDİ	İMHA ŞEKLİ
5055611188	R15	14 ACM 10.03.2011/437	10.03.2011-10.06.2011	1248	Silme/Yıkma

Bu tutanak .16./06/2011 günü saat:.15./40. 'de tanzim edilmiş ve tarafımızdan imzalanmıştır.

Şube Müdürü
5159

Kolluk Görevlisi
6761

Kolluk Görevlisi
6074

Kolluk Görevlisi
8077

Kolluk Görevlisi
7305

Kolluk Görevlisi
7271

BELGE:16

GİZLİ
T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Emniyet Müdürlüğü

06/06/2011

Sayı : 8.05.1.EGM.4.34. 16797.(22104)
2011/Dş.3-247-249-413-444-487-545
595-613-626-645 - 29983
Konu : İletişimin Dinlenmesi Uzatma Kararı

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE
(KOM Dairesi Başkanlığı)
(Teknik Takip ve İzleme Şube Müdürlüğü)

İLGİ: İstanbul 12.AĞCM'nin 06.06.2011 tarih ve T.T.K.No:2011/Dş.22 ,Sor.No:2010/857 sayılı kararı

Müdürlüğümüz Teknik Takip ve İzleme Büro Amirliğince iletişimin tespiti, dinlenilmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine dair alınan ilgi sayılı mahkeme kararı ve savcılık talimatı Ek'te sunulmuştur.
Bilgi ve gereğini arz ederim.

Mutlu EKİZOĞLU
İl Emniyet Müdürü a.
İl Emniyet Müdür Yardımcısı
2. Sınıf Emniyet Müdürü

EKLER:
1-) Mahkeme Kararı (1 Adet – 1 Sayfa)
2-) C.B.S Talimatı (1 Adet – 1 Sayfa)

S.N	Hedef No	Takip Eden Birim	Suç Konusu	Kar. Veren Makam	Tedbirin Türü	Operasyon No
1	05055611188	ORGANİZE SB. 34-TO-03717K	Suç Örgütü	İstanbul 12.AĞCM	Uzatma (1.Kez)	10-09-34-020
2	05337354949					
3	05055400403					
4	05322153607					
5	05334695086					
6	05325946585					
7	05498498643					
8	05321329092					
9	05321827578					
10	03123960111					
11	03123362862					
12	05332764909					
13	05065063770					
14	03124421709					
15	03124891200					
16	04882124972					
17	02122444034					
18	02122513485					
19	02122444049					
20	02164289964					
21	cumhuro@arkadas.com.tr					
22	sabriuzun28@hotmail.com					
23	emin@arslan.net					
24	kazap@turgutkazap.av.tr					
25	intihn@hurriyet.com.tr					
26	varajergul@superposta.com					

Emniyet Müdürlüğü Vatan Cd. 34260 Fatih/İstanbul
Tlf: 0 (212) 636 17 30 Faks: 0 (212) 636 21 06
Ayrıntılı bilgi için irtibat: T.TUNÇAY

BELGE: 17

GİZLİ

T.C.
İSTANBUL
12.AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK 250. Maddesi ile Görevli)

Teknik Takip Karar No : 2011 / 2012
Soruşturma No : 2010/857

HAKİM : MEHMET KARABABA-36096
KATİP : MAHSUM AKYÜZ-128088

İLETİŞİMİN DİNLENMESİ KARARI

İletişimin dinlenmesini isteyen birim	İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı (CMK 250.Maddesi Kapsamında Görevli)
Dinleme isteyen birim yazısının tarih ve sayısı	İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünün 06/06/2011 tarih ve 2011/Da.3-247-249-413-444-487-545-595-613-626-645 sayılı yazı
Şüphelinin kimliği	1. Cumhur ÖZDEMİR isimli şahıs (03123960111 numaralı, Arkadaş Yayıncılık Ve Pazarlama Dış Tic.Ltd. Şti adına, Yuva Mah Yuva Yolu Mevkii 60089 Ada 11 parsel Adalararası Sk No:4/1vokasın Yenimahalle, Ankara adresine, 03122362862 numaralı, Ayşe MELTEM adına,Ümit Mah Milenyum Sk.(Dubleks) No:3 -/- Ümitköy Yenimahalle, Ankara adresine, 03337764989 numaralı, Arkadaş Yay. Ve Paz.Dış Tic. Ltd. Şti adına, Yuva Mh. 3702 Sk No:4 \Yenimahalle, Ankara, adresine kayıtlı telefonlar ile cumhure@arkadas.com.tr isimli E-Posta adresi kullanır kullanır.) 2. Sabri UZUN isimli şahıs (05055611188 numaralı, Sabri UZUN adına, Sabri Uzun Yukarı Ayrancı Hoşdere Cd. Reşat Nuri . Sk. No:85/3 06000 Çankaya - Ankara Türkiye adresine, 03124421709 numaralı Emniyet Genel Müdürlüğü adına Ayrancı Mah Reşat Nuri Sk No:7041 Acıa /15 Pa Çankaya Ankara adresine 05337354949 numaralı, Sabri UZUN adına, Reşat Nuri Sok. No:85/3 Yukarı ayrancı Çankaya, Ankara adresine kayıtlı telefonlar ile sabriuzun28@hotmail.com isimli E-Posta adresini kullanır.) 3. Ersin ARSLAN isimli şahıs (05055400683 numaralı, Ersin ARSLAN adına, Ersin Arslan Emniyet Genel Müd.Yardımcısı Emniyet . Genel Müd. 06420 Çankaya - Ankara Türkiye adresine kayıtlı, 03124891200 numaralı Ersin ARSLAN adına, Ahlatlıbel Mah 1844 Cd Güneykent Sit No:39 / Ahlatlıbel Çankaya,Ankara adresine, 05322153607 numaralı, Ersin Arslan adına, Güneykent Sit. 54. Cad. No:39 Tepeköy Mevkii Gölbaşı, Ankara adresine kayıtlı telefonlar ile ersin@arslan.net isimli E-Posta adresini kullanır.) 4. Muhdi ÖZTÜZÜN isimli şahıs (04882124972 Muhdi ÖZTÜZÜN adına, Gap Mah Kevser İş Merkezi Turgut Özal Blv No:- 8/61 - Merkez,Batman adresine, 05334495086 numaralı, Muhdi ÖZTÜZÜN adına, Yıldız Kaya İş Hanı Kat:2 No:3 Merkez, Batman adresine kayıtlı telefonları kulanır.) 5. Turgut KAZAN isimli şahıs (02122444049 numaralı, Turgut KAZAN adına Asmalı Mescit Mah Asmalı Mescit Sk No:41 3/12 - Beyoğlu, adresine, 02122513485 numarası, Turgut KAZAN adına, Gümüşsuyu Mah İnönü Cd Ankara Palas Ap No:59/16 - Beyoğlu, adresine, 05325946385 numaralı, Avta Otelcilik İşl.Tur.Tic.A.Ş adına, İstiklal Cad. Koçuş Han No:386 K:4 Tünel, İstanbul adresine, 02122444834 Turgut KAZAN adına, Asmalı Mescit Mah Asmalı Mescit Sk No:41 3/12 – Beyoğlu adresine kayıtlı telefonlar ile kazan@turgutkazan.av.tr isimli e-posta adresini kullanır.) 6. Toygun ATİLLA isimli şahıs (05458458643 numarası, Hürriyet Gazetecilik Ve Matbaacılık A.Ş adına, Hürriyet Medya Towers Güllbahar Cd. Bağcılar, İstanbul adresine, 02164289964 numaralı, Toygun ATİLLA adına, Acıbadem Mah Faik Bey Mescidi Sk Gülistan Sitesi C11 Bl No:- /12 - Kadıköy,İstanbul adresine kayıtlı telefonlar ile tatilla@hurriyet.com.tr isimli e-posta adresini kullanır.) 7. Vural ERGÜL isimli şahıs (05322329892 numaralı, Vural ERGÜL adına, Halıcıoğlu Cad. Hadiyyal Palas Apt. No:465 D:507 Beyoğlu, İstanbul adresine, 05322329892 numarası, Vural ERGÜL adına, Gültepe Mah. Reyhan Cad. Sena Çamlıca Apt. D:11 Sefaköy, İstanbul adresine kayıtlı telefonlar ile vuralergul@superposta.com isimli e-posta adresini kullanır.) 8. Şener AYGÜN isimli şahıs (05322827578 numaralı, Şener AYGÜN adına, Latif Sk. No:24 D:5 Maçka \Beşiktaş, İstanbul adresine kayıtlı telefonları kullanır.)

283983
GİZLİ

Yüklenen Suç	Suç örgütü kurmak ve buna bağlı olarak örgütün faaliyetleri.
İletişim aracının türü ve Telefon Numarası	GSM 05055611188 - 05337354949 - 05055480603 - 05322153687 - 05334693086 05325946585 - 05498498643 - 05322325972 - 05065063770 - 05322827578 SABİT 03123960111 - 03122362862 - 05332764909 - 03124421709 - 03124891200 04882124972 - 02122444034 - 02122513485 - 02122444049 - 02164289964 E-POSTA cumkuro@arkadas.com.tr - sabriozcan78@hotmail.com emin@aralan.com - kazim@cerrahi.saso.sv.tr - tatlim@hurriyet.com.tr vuralozsoy@superposta.com
Tedbirin Türü ve Kapsamı	İletişimin tespit edilmesi, dinlenilmesi, kayda alınması, görüşme detay sorgulamalarının yapılması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi,GPRS bağlantılarının tespiti ve takibinin.
Tedbirin Süresi	10/06/2011 tarihinden itibaren (3) AY (İKİNCİ UZATMA)
Dinlenme kararını veren mahkeme kararı	İstanbul 14.AĞCM'nin 10/03/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/673 sayılı kararı, İstanbul 14.AĞCM'nin 10/03/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/676 sayılı kararı, İstanbul 12.AĞCM'nin 18/04/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1231 sayılı kararı, İstanbul 12.AĞCM'nin 21/04/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1454 sayılı kararı, İstanbul 13.AĞCM'nin 28/04/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1434 sayılı kararı, İstanbul 13.AĞCM'nin 10/05/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1698 sayılı kararı, İstanbul 12.AĞCM'nin 20/05/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1864 sayılı kararı, İstanbul 11.AĞCM'nin 24/05/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1317 sayılı kararı, İstanbul 11.AĞCM'nin 27/05/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1536 sayılı kararı, İstanbul 14.AĞCM'nin 02/06/2011 tarih ve T.T.K.No:2011/1920 sayılı kararı,
İletişim Dinlenilmesi ve kayda alınması talebinin sebebi. (Uzatma İstenmişse Sebebi)	İddia olunan Ergenekon isimli yapılanmanın hiyerarşik bir yapıya ve çok katı bir disiplin içerisinde hücre yapılanması içerisinde olması ve bu sebepten örgüt örgüt üyelerinin örgüt içinde sadece kendi bilmeleri gereken kimselerle irtibatı olabilmelerini izin verilmesi ve örgütün diğer üyelerini tanımalarına izin verilmemesi, örgütün amaçları doğrultusunda kamuoyunda infiale sebep olabilecek nitelikte eylemler gerçekleştirebilecek kadar tehlikeli olması ve fizibil takip, tarassut yada gizli görevli kullanma gibi tedbirlerle bu terör örgütünün yapısının deşifrasi ile işlemiş oldukları suçun delilleriyle birlikte ortaya çıkarılmasının mümkün olmamasından dolayı iletişimin dinlenmesine karar verilmesi talep edilmiştir

Yukarıda gerekçesi yazıldığı gibi yapılan soruşturmada suç işlendiğine dair kuvvetli şüphe bulunduğu, talep edilen tedbirin CMK 135/6. Maddesine ilişkin olması, aksi halde suçtaki delil elde etmek imkanın bulunmadığı değerlendirildiğinden, CMK 135 ve 137. maddelerine göre şüphelilerin kullanmakta olduğu ve yukarıda belirtilen telefon numaralarının iletişimlerinin tespitine, dinlenilmesine, kayda alınmasına, görüşme detay sorgulamalarının yapılmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine, şüpheli şahsa ait telefonların görüşme yaptığı anda bulunduğu baz istasyonlarının tespiti ve takibinin, GPRS bağlantılarının tespiti ve takibinin Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı Kanuni Dinleme Programı üzerinden, E-posta adresine gelen ve gönderilen elektronik iletiler ile Messenger MSN üzerinden yapılan anlık görüşmelerinin (chat) Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı ADIT Programı üzerinden alınabilmesinin 10/06/2011 tarihinden itibaren 1. Kez (3) Ay Süre İle UZATILMASINA karar verilmiştir. 06/06/2011

KATİP- 28088

BELGE: 18

(BL 9.1-9)

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANALIĞI
Mülkiye Müfettişliği

Sayı : 42/İ-MM-001
Konu : Detaylı Fatura Bilgileri 30.06.2014

AVEA İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.

(Hukuk İşleri Servisi)

Abdi İpekçi Cad. No: 75 Meçka-Şişli/ İSTANBUL

İLGİ : İçişleri Bakanlık Makamının 13.06.2014 tarihli onay ve Mülkiye Teftiş Kurulu Başkanlığı' nın 16.06.2014 tarih ve (106-15) 2510 sayılı görev emri.

İlgide belirtilen onay ve görev emirleri gereğince tarafımdan yapılan bir inceleme-soruşturma nedeniyle;

Mustafa UÇKUYU' ya ait 0505 466 32 18 nolu telefon ile Sabri UZUN' a ait 0505 561 11[illegible] 88 nolu telefonların 2009 yılı Aralık ayına ait fatura detaylarının Müfettişliğimin aşağıdaki adresine gönderilmesini önemle rica ederim.

Necati KÜÇÜKDUMLU
Mülkiye Başmüfettişi

ADRES :
Necati KÜÇÜKDUMLU
Mülkiye Başmüfettişi
Kadıköy Belediye Başkanlığı

Hasanpaşa-Kadıköy / İSTANBUL

BELGE: 19

Avea İletişim Hizmetleri A.Ş.
Abdi İpekçi Caddesi No: 75
Maçka 34367 İstanbul, Turkey

avea

T: +90 212 480 15 00
avea.com.tr

REF. NO : 132831 **03/07/2014**

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Mülkiye Müfettişliği

İLGİ: a) İçişleri Bakanlık Makamının 13.06.2014 tarihli onay ve Mülkiye Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 16.06.2014 tarih ve (106-15)2510 sayılı görev emri
b) 42/İ-MM-001 sayı ve 30.06.2014 tarihli yazınız

İlgi (b) sayı yazınızda, Mustafa UÇKUYU'ya ait 5054663218 nolu telefon ile Sabri UZUN'a ait 5055611188 nolu telefonların 2009 yılı Aralık ayına ait fatura detaylarının Makamınıza gönderilmesi istenilmiştir.

Şirketimiz sistemlerinde yapılan araştırmada, 5054663218 ve 5055611188 numaralı hatların belirtilen döneme ait fatura detayları çıkartılarak ekte Makamınıza sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederiz

Saygılarımızla

Adli Yazışmalar Yetkilisi
İlhan SAYALI

Ek :
Hatlara ait fatura detayları

DİZİN

A
A. İlhan Güler 163, 164, 165, 187, 266, 267, 268, 270, 271, 272, 273, 285
Abdülkadir Aksu 134, 137, 155, 284
Abdullah Ayhan Şan 160
Abdullah Aymaz 228, 235
Abdullah Budak 10, 11
Abdullah Bulgen 150, 153
Abdullah Öcalan 34
Adil Serdar Saçan 27, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 188, 205, 206, 277
Adnan Gerger 157
Adolf Hitler 35, 304, 326
Afet Güneş 293
Ahmet Akbal 246
Ahmet Hakan 61
Ahmet İhtiyaroğlu 88, 89, 92, 93, 205
Ahmet Kara 224
Ahmet Pek 192, 317
Ahmet Şahinalp 71
Ahmet Şık 57, 58, 59, 60, 78
Ahmet Zeki Gürkan 245
Akif İkbal 163, 258
Akın İpek 196
Alaattin Çakıcı 100, 134, 296
Alaattin Kanat 294
Alaattin Parmaksız 47, 171
Ali Bayramoğlu 276, 278
Ali Doğan Uludağ 234, 245
Ali Fuat Yılmazer 246, 253, 278
Ali İhsan Kaya 195, 196
Ali Köleoğlu 10
Ali Sayan 42
Ali Yılmaz 95
Alparslan Aslan 140
Alpaslan Özkan 41, 42
Alper Görmüş 46, 319
Alpertunga Bacanlı 70
Andrea Santoro 140, 282
Arkın Tepeli 45, 46, 47
Aslı Aydıntaşbaş 74
Asuman Bozoklu 93
Aydın Minir 241
Ayhan Falakalı 246
Aykut Cengiz Engin 69, 70, 91, 255, 286
Aytaç Yalman 45, 49
Aziz Yıldırım 51, 52
B
Barış Pehlivan 57, 172
Barış Terkoğlu 172
Basri Aktepe 26, 27
Bayram Özbek 184, 186
Bengi Yıldız 38
Beşir Atalay 174
Bülent Arınç 49

C-Ç
Cavit Kılınç 246
Celal Uzunkaya 38, 77, 167, 187, 203
Cemal Temizöz 193, 194
Cemil Ceylan 241, 244, 246
Cevzet Soysal 7, 228, 237, 239
Cihan Kansız 219
Cihan Paçacı 109
Coşkun Çakar 210, 212
Coşkun İğci 282, 285, 286
Cüneyt Özdemir 6, 76, 77
Cüppeli Ahmet Hoca 38
Çetin Doğan 49, 65, 126, 127
Çevik Bir 91, 136, 297, 300
Çilingir Hasan Usta 53, 107, 108, 113, 115

D
Dengir Mir Mehmet Fırat 97
Daniel O'Grady 173
Deniz Baykal 6, 27, 100, 105, 106, 115, 116, 135, 136, 180, 300
Deniz Bölükbaşı 109
Deniz Yıldırım 79
Duran Çetin 151
Durmuş Demirbaş 271, 273
Dursun Çiçek 30, 98, 99

E
Ekrem Dumanlı 289
Emin Arslan 7, 37, 38, 50, 57, 58, 86, 95, 96, 97, 151, 167, 187, 191, 192, 193, 216, 217, 219, 225, 297, 317
Emre Günaydın 287
Emre Taner 140, 293
Engin Akçakoca 156
Engin Akpınar 229, 244
Enis Berberoğlu 89, 91
Ercüment Yılmaz 47, 145
Erdoğan Teziç 141
Erhan Tuncel 253, 258, 259, 269, 275, 279, 280, 281, 282, 284
Eric Edelman 50
Erol Demirhan 219
Ertuğrul Mavioğlu 60
Ertuğrul Özkök 89, 91
F
Faik Saban 191
Faruk Ünsal 38, 77, 187
Fatih Altaylı 6, 51, 72, 73, 75, 76, 77, 91
Fatih Genç 169
Ferda Paksüt 108, 109, 144, 145
Ferhat Sarıkaya 72
Fethullah Gülen 19, 20, 21, 25, 60, 61, 71, 79, 99, 105, 119, 120, 122, 123, 133, 134, 135, 136, 167, 172, 174, 175, 183, 207, 223, 230, 231, 235, 240, 241, 242, 243, 244, 246, 247, 266, 297, 300, 301
Fevzi Türkeri 158
Fikret Bila 89
Fikret Emek 287, 288
Fikret Seçen 253, 325
Fikri Sağlar 100, 135, 296, 297, 300
Fırat Alkaç 95

G
Gaffar Okkan 234, 235, 245
Gökçer Tahincioğlu 183
Gökhan Aydıner 165, 313
Gürsel Aktepe 212

H
Habip Kanat 191, 192, 193
Hakan Fidan 293
Hakan Ünsal 51, 206
Hakkı Töre 194
Halil Tuğ 28
Halil Yılmaz 312
Halit Dönmez 212, 215
Haluk Örgün 135
Hamidullah Öztürk 86
Hami Güney 190, 191
Hamiyet Akpınar 229
Hanefi Avcı 5, 6, 7, 13, 14, 15, 32, 34, 37, 50, 57, 58, 85, 86, 91, 94, 106, 129, 130, 131, 132, 139, 153, 155, 164, 166, 167, 168, 169, 170, 187, 191, 195, 208, 224, 225, 246
Harun Tokak 223, 224
Hayri Kozakçıoğlu 34
Hazım Babat 194
Hilmi Özkök 5, 45, 47, 50, 128, 140, 141
Hıdır Altuğ 168, 195
Hrant Dink 8, 140, 141, 163, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 263, 266, 267, 268, 269, 270, 272, 276, 279, 283, 284, 287, 289
Hulusi Cemil Altınlı 240
Hurşit Tolon 170
Hüseyin Baybaşin 95, 96
Hüseyin Özgür 209, 210, 212
Hüseyin Velioğlu 213

İ
İbrahim Özçimen 13
İbrahim Selvi 165
İbrahim Seydioğulları 7, 149
İbrahim Sezer 66, 67
İdris Nakçi 41, 42
İlhan Cihaner 30
İrfan Özcan 150, 153
İsmail Koçman 91
İsmet Berkan 289
İsmet Şaylan 158

K
Kadir Kayhan 49
Kaside Soysal 237
Kemal Esensoy 9
Kemal Karademir 92, 93, 205
Kemal Kılıçdaroğlu 105
Kemal Yazıcıoğlu 91
Koçero Saluci 168, 238
Köksal Şengün 51, 196, 197
Korkmaz Yiğit 100, 135
Kübra Par 106

L
Lale Özdemir Yavuz 160
Latif Erdoğan 7, 223, 224
Levent Bektaş 6, 125
Levent Ersöz 48
Levent Göktaş 6, 48, 120, 123, 124, 276, 279, 310, 311
Levent Yarımel 271, 273

Louai Sakka 173
Lütfü Zafer Aras 9

M
Matild Manukyan 324
Mecnun Odyakmaz 51, 52
Mehmet Ağar 135
Mehmet Ali Birand 91
Mehmet Ali Özkılınç 155, 159, 160, 163, 164, 165, 258, 270
Mehmet Ali Talat 78, 79
Mehmet Berk 95, 97, 191, 192, 193
Mehmet Canoğlu 260
Mehmet Çavuş 229
Mehmet Ekici 109
Mehmet Eymür 90, 93
Mehmet Karababa 217, 219
Mehmet Likoğlu 215
Mehmet Metiner 136
Mehmet Özbay 90
Mehmet Taytak 109
Melih Gökçek 144
Meral Akşener 137
Mestan Şener 95
Mesut Yılmaz 86, 134, 135, 220, 296
Metin Kalayoğlu 199
Metin Turanlı 244
M. Salih Özcan 237
Muammer Akkaş 258, 283, 325
Muammer Bucak 143
Muhammet Dervişoğlu 37
Muharrem Durmaz 190, 191, 247
Muhittin Zenit 280, 281
Murat Başesgioğlu 296
Murat Karabulut 87
Murat Nemutlu 38, 151, 152, 188, 191, 225
Mustafa Aral 38, 150, 151, 152, 187, 191, 192, 193, 225
Mustafa Aydın 137
Mustafa Bayar 42
Mustafa Bilgili 49, 151
Mustafa Gülcü 38, 77, 167, 187
Mustafa Gündeay 242, 244
Mustafa İlhan 274, 275
Mustafa Üçkuyu 65, 260, 264, 265, 273, 274
Mustafa Yücel Özbilgin 140
Mutlu Ekizoğlu 217, 245, 246
Müyesser Yıldız 57, 317
Muzaffer Akpınar 157

N
Nazlı Ilıcak 6, 99
Nazmi Ardıç 215, 217
Necdet Menzir 11, 34, 95
Necip Hablemitoğlu 29, 99, 234
Necmettin Emre 239, 246, 279
Nedim Şener 6, 57, 58, 59, 139, 140, 141
Nevzat Uzun 59
Niyazi Öymen 229
Nuh Mete Yüksel 27, 29, 105, 116, 183, 184, 185, 187, 300, 320
Nuray Başaran 157
Nur Batur 157
Nurettin Veren 79, 119
Nusret Güner 7, 202, 203

O
Ogün Samast 253, 272, 274, 275, 276
Oğuz Kaan Köksal 174
Orhan Özdemir 38, 77, 149, 167, 187, 188, 189, 190
Orhan Özgören 293
Osman Ak 27, 28, 234
Osman Baha Okar 7, 166, 168, 169
Osman Çakır 109
Osman Hayal 163, 254, 257, 286, 287
Osman Hilmi Özdil 6, 13, 14, 85, 86, 87, 224
Osman Kaçmaz 144, 145
Osman Karakuzu 244
Osman Paksüt 108, 109, 143, 144, 145
Osman Yıldırım 168

Ö
Ömer Burak Aktaş 188
Ömer Kesinci 241, 244
Ömer Yanık 286
Önder Aytaç 45, 60, 137, 138
Özden Örnek 46, 319

R
Ragıp Kılıç 207
Rakel Dink 269
Ramazan Akyürek 28, 78, 165, 246, 253, 278, 285, 286
Recep Güven 196, 278
Recep Tayyip Erdoğan 6,7, 14, 22, 27, 41, 42, 43, 47, 48, 68, 78, 79, 106, 128, 135, 136, 140, 141, 150, 155, 166, 167, 168, 223, 224, 243, 258, 268, 269, 277, 278, 283, 293, 322
Reha Taşkesen 171
Remzi Gür 78, 79
Reşat Altay 284, 285
Resul Çakır 215, 219
Ruhi Bacanlı 70
Ruşen Çakır 106, 157
Rüstem Çiloğlu 210
Rüştü Kâzım Yücelen 137

S
Sabri Dilmaç 246
Sabri Ok 8, 293, 294, 295
Sabri Uzun 37, 45, 50, 57, 58, 59, 69, 72, 73, 74, 75, 76, 86, 87, 124, 131, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 163, 164, 187, 197, 208, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 240, 241, 242, 246, 248, 260, 264, 266, 270, 271, 280, 313, 318
Saddam Hüseyin 177
Sadettin Tantan 70, 137
Sadrettin Sarıkaya 293
Şahin Çiftçi 171
Salih Zeki Yiğit 307
Saygı Öztürk 60, 157
Sedat Ergin 91, 289
Selim Akyıldız 47
Selim Berna Altay 253
Şemsettin Özcan 14
Şener Eruygur 45, 48, 49, 170, 277
Şengül Hablemitoğlu 29

Şenkal Atasagun 140, 141
Serdar Öztürk 6, 119, 120, 121, 122, 123, 276, 278
Şerif Ali Tekalan 196
Sezim Özadalı 29
Sofi Sıddık Öz 229
Soner Arıkanoğlu 152
Soner Yalçın 57, 61
Şükrü Sarışık 48
Şükrü Yıldız 270, 271, 273, 274
Süleyman Karaman 212
Süleyman Pamuk 188
Süleyman Tirit 241, 244
Süleyman Uysal 227, 246

T
Taha Akyol 89
Tahir Adıyaman 194
Tansu Çiller 135, 136
Tolga Şardan 183, 285, 286, 287, 288, 289
Toygun Atilla 65, 203, 217, 219
Tülay Bekar 197
Tuncay Güney 6, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 126, 127, 129, 204, 205
Tuncay Opçin 310, 311
Tuncay Özkan 70, 91, 277
Turgut Kazan 217, 219
Turgut Özal 134
Turhan Çömez 144
Türker Karapınar 278

U
Ufuk Akkaya 79
Ufuk Gürsoy Yavuz 173, 174, 176, 179, 180
Uğur Gür 199
Ulaş Erdoğan 7, 166, 167, 168
Ümit Erdal 309
Ümit Şafak 109
Ümit Sayın 7, 170, 171, 196, 277
Ümit Yurdakul 247
Umut Oran 7, 152, 179, 180
Ünal Erkan 309
Üzeyir Garih 62

V
Vedat Yavuz 279
Veli Küçük 95, 310, 311
Veysi Demir 237

Y
Yaşar Büyükanıt 7, 21, 22, 23, 24, 98, 132, 154, 155, 172, 175, 176
Yasin Hayal 266, 267, 269, 276, 281, 284
Yener Yermez 63
Yunus Yazar 210

Z
Zafer Aktaş 26, 28
Zekeriya Öz 8, 215, 249, 276, 318, 319, 325
Zeki Çatalkaya 191
Zeki Güven 190, 191
Zübeyir Kındıra 234

"Sabri Ağabey yakın dönemin önemli olaylarının şahitlerinden biri. Yaşananların arka planını çok iyi biliyor. Devlet geleneğini bozmamak adına görevdeyken öğrendiklerini uzun süre paylaşmak, yayımlamak istemedi. Sahip olduğu bilgilerin bir kısmının devlet sırrı değil 'Paralel Devlet Yapılanması'nın suçları olduğunu anlayınca da yazmaya karar verdi. Yazdıklarının çok önemli olduğu kanaatindeyim. İçeriğinin bir kısmını tahmin etsem bile *İN* benim için de yeni ve aydınlatıcı olacaktır."

HANEFİ AVCI

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi eski Başkanı Sabri Uzun'dan, uzun süredir beklenen kitap...
İN, Emniyet'te 40 yıl görev yapan bir İstihbaratçının, teşkilat içinde yuvalanan Cemaat'le yüzleşmesini, mücadelesini, kurulan tuzak ve komploları anlatan, Türkiye gündemini sarsacak bir çalışma...
İN, polis ve yargı içindeki çetenin karanlık faaliyetlerine isim isim, olay olay ışık tutuyor.

- Deniz Baykal'a komployu kimler kurdu?
- Gizli kayıt yapılan evlerin kapılarını kim açtı?
- Hrant Dink cinayeti "tuzak içinde tuzak" mı?
- MHP yöneticilerinin seks görüntüleri nasıl kaydedildi?
- Recep Tayyip Erdoğan'a suikast yalanları ne işe yaradı?
- Ergenekon, Balyoz, Odatv davaları aslında ne zaman başlayacaktı?
- Tertiplerde rol alan basın mensubu Cemaat şakirtleri kimler?

KIRMIZIKED
www.kirmizikedikitap.com
www.facebook.com/kirmizikedikitap
twitter.com/krmzkedikitap
instagram.com/kirmizikediyayinevi
₺ 22
ISBN: 978-605-9908-32-0
9 786059 908320